

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofemte årgången

5 augusti 2022

Innehållsförteckning

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Regionkommittén

ReK:s 149:e plenarsession, 27.4.2022–28.4.2022

2022/C 301/01	Resolution från Europeiska regionkommittén om europeiska regioners och kommuners stöd för Ukraina	1
2022/C 301/02	Resolution från Europeiska regionkommittén – REPowerEU: kommuner och regioner som påskyndar energiomställningen	6

YTTRANDEN

Regionkommittén

ReK:s 149:e plenarsession, 27.4.2022–28.4.2022

2022/C 301/03	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Att stärka förbindelserna mellan EU och Förenade kungariket på lokal och regional nivå och avhjälpa de territoriella konsekvenserna av Förenade kungarikets utträde ur EU	11
2022/C 301/04	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Det nya europeiska Bauhaus. Vackert, hållbart, tillsammans	16
2022/C 301/05	Yttrande från Europeiska regionkommittén – EU-uppdrag	22
2022/C 301/06	Yttrande från Europeiska regionkommittén – EU:s myndighet för beredskap och insatser vid hälsokriser	33
2022/C 301/07	Yttrande från Europeiska regionkommittén – EU:s ekonomi efter covid-19: Konsekvenser för den ekonomiska styrningen	40
2022/C 301/08	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella företagsgrupper i unionen	45

2022/C 301/09	Yttrande från Europeiska regionkommittén – En europeisk universitetsstrategi	51
2022/C 301/10	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Framtida statligt stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden i EU	56
2022/C 301/11	Yttrande från Europeiska regionkommittén – EU:s skogsstrategi för 2030	61

III Förberedande akter

Regionkommittén

ReK:s 149:e plenarsession, 27.4.2022–28.4.2022

2022/C 301/12	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Mot ett socialt rättvist genomförande av den gröna given	70
2022/C 301/13	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Att stärka demokrati och integritet i samband med val	102
2022/C 301/14	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Att få utsläppshandelssystemet och gränsjusteringsmekanismen för koldioxid att fungera för EU:s städer och regioner	116
2022/C 301/15	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Ändring av energieffektivitetsdirektivet för att uppfylla de nya klimatmålen för 2030	139
2022/C 301/16	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Ändring av direktivet om förnybar energi för att uppfylla de nya klimatmålen för 2030	184
2022/C 301/17	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Översyn av LULUCF-förordningen och förordningen om ansvarsfördelning	221

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

REGIONKOMMITTÉN

REK:s 149:s PLENARSESSION, 27.4.2022–28.4.2022

Resolution från Europeiska regionkommittén om europeiska regioners och kommuners stöd för Ukraina

(2022/C 301/01)

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Europeiska regionkommittén fördömer Ryska federationens provocerade och orättfärdiga invasion av Ukraina, understödd av Belarus, den 24 februari 2022.
2. Kommittén efterlyser ett omedelbart och villkorslöst eldupphör samt öppnande av säkra humanitära korridorer. Ryssland måste omedelbart upphöra med sina militära insatser och dra tillbaka alla militära och paramilitära styrkor och administrativa tjänstemän från de ockuperade ukrainska områdena.
3. Denna invasion utgör ett brott mot det ukrainska folket och Ukrainas suveränitet och territoriella integritet, och en brutal kränkning av demokratiska principer och rättsstatsprincipen. De urskillningslösa attackerna mot civila, inklusive borgmästare i städer och byar, utgör krigsförbrytelser av den ryska armén och strider mot internationell rätt, särskilt FN-stadgan, Helsingforslutakten, Parisstadgan för ett nytt Europa och samförståndsavtalet från Budapest. Alla kränkningar av de mänskliga rättigheterna, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten på Ukrainas territorium måste dokumenteras, utredas och behandlas inom ramen för Internationella brottmålsdomstolens behörighet.
4. Kommittén är solidarisk med det ukrainska folket, som försvarar sitt land mot de ryska inkräktarna. Vi uttrycker vår djupaste bedrövelse över förlusten av liv och det mänskliga lidandet till följd av de ryska grymheterna.
5. ReK bekräftar sitt stöd för de ukrainska lokala och regionala myndigheterna och efterlyser ett omedelbart frisläppande av ukrainska borgmästare och offentliga tjänstemän som kidnappats av ryska ockupationsstyrkor i strid med den fjärde Genèvekonventionen.
6. Endast det ukrainska folket kan demokratiskt välja sina ledare på nationell, regional och lokal nivå, och ReK kommer inte att erkänna eller samarbeta med något regionalt eller lokalt ledarskap som Ryssland låter installera i Ukraina.

Konkret solidaritet med lokala och regionala myndigheter

7. Kommittén framhåller EU-medborgarnas enastående solidaritet med de människor som flyr kriget i Ukraina, och uttrycker sin oro över att ukrainare mot sin vilja skickas till områden som kontrolleras av Ryssland. ReK lovordar EU:s myndigheter för deras enighet gentemot Rysslands krig mot Ukraina, för att de har ökat solidariteten genom direkt humanitärt bistånd och katastrofbistånd för civilskydd och för att de har aktiverat mekanismen för omedelbart skydd för dem som flyr kriget. Denna hjälp måste ökas avsevärt under de kommande månaderna för att undvika en humanitär kris i EU:s gränsregioner.

8. ReK förbinder sig att ytterligare mobilisera kommunerna och regionerna för att ge bistånd till flyktingarna från Ukraina. Vi framhåller särskilt behoven i gränsregionerna när det gäller logistiskt stöd för första mottagande och transitering.
9. De lokala och regionala myndigheterna i Europa uppmanas att begära eller erbjuda stöd via ReK:s Help Ukraine: Info-Support Hub ⁽¹⁾.
10. Kommittén upprepar uppmaningen från Ukrainas och EU:s lokala och regionala myndigheter om att blåsa nytt liv i eller upprätta partnerskap samt partnersamverkan mellan kommuner och regioner, med tanke på återuppbyggnaden.

Stärka Ukrainas utsikter till EU-medlemskap

11. Kommittén understryker att Ukrainas reformer för decentralisering och regional utveckling i hög grad har bidragit till konsolideringen av den lokala demokratin, stärkt självstyre och den allmänna motståndskraften hos landets lokalsamhällen, vilket är en viktig förutsättning för Ukrainas motstånd mot de ryska inkräktarna. Dessa reformer genomfördes med betydande stöd från EU:s regioner och kommuner, bland annat genom programmet "U-LEAD with Europe", och med riktat stöd från ReK inom dess arbetsgrupp för Ukraina och genom peer-to-peer-samarbete. Dessa framgångsrika decentraliseringsreformer har fört Ukraina närmare EU och dess värden frihet, demokrati och rättsstatsprincipen.
12. Kommittén uppmanar världssamfundet att utarbeta en bistånds- och återhämtningsplan för Ukraina för att stödja Ukrainas ekonomi, dess institutioner och offentliga tjänster och återuppbyggnaden av dess förstörda infrastruktur. ReK välkomnar i detta sammanhang Europeiska rådets beslut att inrätta en förvaltningsfond för solidaritet med Ukraina och efterlyser en internationell konferens för att samla in pengar från partner. Ryssland, som är ansvarigt för den orsakade förstörelsen, måste också bidra till Ukrainas återuppbyggnad genom krigsskadestånd.
13. ReK ställer sig bakom Ukraina i dess strävan att få status som kandidatland i enlighet med artikel 49 i fördraget om Europeiska unionen och enligt samma reviderade metod för anslutningsförhandlingar som tillämpas på länderna på västra Balkan, med starkare inriktning på rättsstatsprincipen och demokratiska institutioner. Georgiens och Moldaviens ansökningar om att bli kandidatländer bör också understödjas. Under tiden måste Ukrainas integrering i EU:s inre marknad i enlighet med associeringsavtalet fortsätta utan dröjsmål.

Finansiering av stödåtgärder

14. Kommittén välkomnar kommissionens sammanhållningsinsatser för flyktingar i Europa (Care- och Care+-paketen) samt flexibiliteten inom React-EU, och understryker fördelarna med att direkt involvera regionala och lokala myndigheter i planeringen, förvaltningen och genomförandet av Care- och React-EU-paketen. Anpassningar av sammanhållningspolitiska program måste vara förenliga med den princip om att "inte orsaka skada för sammanhållningen" som nyligen infördes i den åttonde sammanhållningsrapporten.
15. ReK framhåller att sammanhållningspolitiken både under covid-19-pandemin och när det gäller att hantera konsekvenserna av kriget i Ukraina har visat att den när det krävs kan ge resultat på kort sikt. Kommittén understryker dock att det verkliga målet med sammanhållningspolitiken, det vill säga att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen genom att minska skillnaderna mellan regionerna, inte får konkurrera med dessa mål.
16. ReK välkomnar upphävandet av program för gränsöverskridande samarbete med ryska och belarusiska partner. De befintliga programmen mellan EU-regioner (i Polen, Ungern, Rumänien och Slovakien) och Ukraina bör stärkas. Det ekonomiska stödet till de lokala och regionala myndigheter som gränsar till Ukraina och till de icke angränsande länder som tar emot flest flyktingar är högst otillräckligt och måste ökas avsevärt med tanke på hur viktiga de är inte bara för att ge flyktingarna skydd utan även för att integrera dem i utbildnings-, hälso- och sjukvårds- och bostadssystemen.
17. Kommittén stöder inrättandet av en permanent krisreserv för att mildra framtida nödsituationer, som ett komplement till eller en förstärkning av de befintliga instrumenten för beredskap och flexibilitet. Vi efterlyser en enda lokal EU-Ukraina-mekanism för flyktingar som sammanför alla medel som lokala och regionala myndigheter har tillgång till för att ta emot flyktingar i syfte att förenkla, integrera och påskynda användningen av de medel som står till deras förfogande.

⁽¹⁾ Help Ukraine: Info-Support Hub är en kontaktskapande plattform som sammanför transitregioner och överbelastade lokala och regionala myndigheter med myndigheter från andra EU-medlemsstater som kan erbjuda hjälp.

18. När det gäller de medlemsstater och regioner som påverkas mest kan det bli nödvändigt att se över deras planer för återhämtning och resiliens på grundval av ett lämpligt samråd med de regionala myndigheterna, särskilt mot bakgrund av krigets växande ekonomiska inverkan på EU-länderna.

Mottagande av flyktingar från Ukraina

19. Lokala och regionala myndigheter står i främsta ledet när det gäller att ta emot de miljontals flyktingarna i grannländerna samt internflyktingarna i Ukraina⁽²⁾, i vad som är den största flyktingkrisen i Europa sedan andra världskriget. Kommittén understryker att alla flyktingar, oavsett ursprung, politisk tillhörighet och sexuell läggning, bör ha rätt till ett lika positivt mottagande som dem som kommer från Ukraina, i alla regioner och kommuner i EU.

20. ReK välkomnar aktiveringen av direktivet om tillfälligt skydd, som nu måste genomföras fullt ut på ett väl samordnat, generöst, inkluderande och flexibelt sätt för att garantera tillträde till arbetsmarknaden, boende, hälso- och sjukvård, utbildning och socialt stöd för alla som flyr Ukraina, med inriktning på utsatta grupper, särskilt kvinnor och barn, och oavsett deras ursprung, etniska tillhörighet, politiska tillhörighet eller sexuella läggning.

21. Kommittén uppmärksammar de särskilda inslagen i rådets direktiv 2001/55/EC⁽³⁾ om tillfälligt skydd, som ger flyktingar frihet att välja i vilken EU-medlemsstat de tillfälligt vill bosätta sig (artikel 26), och understryker att erkännandet av rätten till fri rörlighet och flyktingarnas självständighet har det positiva resultatet att trycket på de nationella asylsystemen och mottagningskapaciteten i gränsregionerna minskar.

22. ReK efterlyser en frivillig europeisk omplaceringsmekanism där regionala och lokala myndigheters mottagningskapacitet beaktas. Kommittén upprepar här sin åsikt att EU:s kommuner och regioner bör beviljas direkt tillgång till EU-medel för migration och integration. Kommissionen uppmanas att lägga fram ett fungerande system för flyktingfördelning inför framtida flyktingkriser. EU:s medlemsstater uppmanas att erkänna och följa upp sådana frivilliga löften.

23. Många ukrainska flyktingar är särskilt utsatta och ungefär hälften är minderåriga. Många av de hundratusentals barn som flyr är ensamkommande och behöver särskilt skydd och särskild omsorg. Kommittén stöder ett "barnskyddspaket" för ukrainska flyktingbarn, där man prioriterar att de ska kunna gå i skolan.

24. Kommittén efterlyser kraftfulla åtgärder för att förhindra människohandel, eftersom majoriteten av dem som flyr från Ukraina är kvinnor och barn, och enligt rapporter om mänskliga rättigheter ökar antalet fall där organiserade kriminella grupper riktar in sig på och utnyttjar dem, särskilt för sexuellt utnyttjande eller arbetskraftsexploatering.

25. ReK understryker behovet av språkkurser och utbildning. Vi framhåller i detta avseende potentialen hos ReK:s nätverk Städer och regioner för integration av migranter.

Inverkan på EU:s politik

26. Kommittén uppmanar till omedelbara åtgärder i alla europeiska regioner för att minska EU:s beroende av tredjeländer, särskilt av rysk energiimport, och uppmanar kommissionen att stödja deras insatser.

27. ReK ställer sig bakom kravet på ett fullständigt förbud mot import av gas, olja och kol från Ryssland i EU, och uppmanar de lokala och regionala myndigheterna att börja utarbeta beredskapsplaner för att förbereda sig för konsekvenserna av sådana sanktioner.

⁽²⁾ Ukraine Refugee Situation (unhcr.org).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 12).

28. ReK anser att REPowerEU-planen (*) är ett sätt att påskynda omställningen till ren energi, öka EU:s energitrygghet och minska EU:s beroende av import av fossila bränslen och råvaror från tredjeländer, särskilt Ryska federationen, och därmed minska de politiska, ekonomiska och säkerhetsrelaterade risker som denna import medför. Kommittén efterlyser omfattande investeringar och konkreta åtgärder för att främja förnybara energikällor, energieffektivitet och energibesparingar, cirkularitet, elektrifiering samt forskning om alternativa hållbara bränslen som lösningar som verkligen är långsiktiga, säkra och ekonomiskt överkomliga.

29. Kommittén insisterar på att effekterna av kriget inte får gå ut över klimatåtgärderna och hållbarheten enligt både Parisavtalet och FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling, och bekräftar sitt engagemang för den europeiska gröna given, som också är ett sätt att stärka EU:s strategiska oberoende.

30. ReK anser att man inom ramen för EU:s ansträngningar för att öka sitt oberoende på energiområdet fullständigt måste överge projekten Nord Stream och Nord Stream 2.

31. Kommittén är mycket positiv till att de ukrainska och moldaviska elnäten nyligen synkroniserades med det europeiska kontinentala nätet.

32. ReK upprepar den vädjan om hjälp med att hantera miljöolyckor till följd av invasionen, bl.a. vid kärnkraftverk och kemikaliefabriker, som ukrainska lokala och regionala myndigheter har riktat till världssamfundet.

33. Kommittén välkomnar kommissionens beslut att inleda förhandlingar med Ukraina om anslutning till Life-programmet så att landet kan få medel för att återställa sin miljö efter förstörelsen på grund av den ryska invasionen, vare sig det gäller föroreningar, förstörelse av ekosystem eller andra långsiktiga effekter.

34. Konflikten kommer oundvikligen att få allvarliga konsekvenser för EU:s jordbruksbaserade livsmedelssektor, med tanke på att Ukraina och Ryssland är stora exportörer av flera jordbruksprodukter (såsom spannmål och oljeväxter) samt av kvävehaltiga gödselmedel. EU måste stärka sitt åtagande att skapa hållbara livsmedelssystem samtidigt som man garanterar att alla har råd med livsmedel av hög kvalitet genom att beroendet av viktiga importerade jordbruksprodukter och insatsvaror minskas. Vi uttrycker djup oro över att störningarna i exporten från Ukraina och Ryssland redan har lett till enorma globala prisökningar på jordbruksråvaror och att särskilt världens fattigaste länder och regioner drabbas av konsekvenserna.

Övriga överväganden

35. Kommittén stöder rättigheterna för de ryssar och belarusier som protesterar mot Putins krig och försvarar sin rätt till rättvisa val, yttrandefrihet och mötesfrihet, och kräver att demonstranter som frihetsberövats på felaktiga grunder omedelbart ska frigges.

36. ReK efterlyser fler samordnade kraftfulla sanktioner mot Ryssland och Belarus för att faktiskt hindra Ryssland från att kunna fortsätta aggressionen. Kommissionen bör lägga fram riktlinjer om verkställande och genomförande av sanktionerna, med tanke på att det fortfarande finns skillnader, även på regional och lokal nivå, i de instrument och förfaranden som används för att kontrollera vem som äger företag, tillgångar och fastigheter.

37. Kommittén understryker att alla kandidatländer och potentiella kandidatländer för EU-medlemskap bör uppmuntras att följa de sanktioner som man kommit överens om på EU-nivå för att visa att de ställer sig bakom EU och dess värden.

38. ReK fördömer Rysslands propaganda och hatpropaganda, som underblåser konflikten och hjälper dem som begår krigsförbrytelser. Vi efterlyser ändamålsenliga åtgärder på europeisk, nationell, regional och lokal nivå för att motverka och ta udden av sådan propaganda. Kommittén motsätter sig demonstrationer till stöd för Rysslands angrepp i europeiska städer.

(*) Kommissionens meddelande "REPowerEU: Gemensamma europeiska åtgärder för säkrare och hållbarare energi till ett mer överkomligt pris", 8 mars 2022.

39. Europeiska regionkommittén ger sin ordförande i uppdrag att översända denna resolution till Europeiska kommissionen, Europaparlamentet, de franska och tjeckiska ordförandeskapen för Europeiska unionens råd och Europeiska rådets ordförande samt till Ukrainas president, regering och parlament.

Bryssel den 28 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Resolution från Europeiska regionkommittén – REPowerEU: kommuner och regioner som påskyndar energiomställningen

(2022/C 301/02)

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉN (ReK) HAR ANTAGIT DENNA RESOLUTION

- med beaktande av de höga och stigande energipriserna, som har urholkat hushållens och företagens köpkraft sedan sommaren 2021 till följd av den globala efterfrågan på energi, särskilt gas, i samband med att vi återhämtar oss från covid-19-pandemin,
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande om att ta itu med stigande energipriser av den 13 oktober 2021 och dess tillhörande verktygslåda,
- med beaktande av Ryska federationens oprovocerade och oberättigade invasion av Ukraina den 24 februari 2022, med stöd av Belarus,
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande ”REPowerEU: Gemensamma europeiska åtgärder för säkrare och hållbarare energi till ett mer överkomligt pris” av den 8 mars 2022,
- med beaktande av Versaillesförklaringen, utfärdad av EU:s stats- och regeringschefer vid det informella möte som hölls den 10–11 mars 2022,
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande om försörjningstrygghet och överkomliga energipriser, förslaget till förordning om gaslagring och den tillfälliga krisramen för flexibilitet i reglerna om statligt stöd av den 23 mars 2022,
- med beaktande av den gemensamma arbetsgrupp för energitrygghet som omedelbart ska inrättas av Europeiska kommissionen och Förenta staterna,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 24–25 mars 2022,
- med beaktande av sitt pågående arbete med 55 %-paketet (”Fit for 55”), som sker via yttranden och arbetsgruppen om den gröna given på lokal nivå.

Om att stå inför flera kriser

1. Europeiska regionkommittén välkomnar de initiativ som kommissionen planerar för att ta itu med de nuvarande höga energipriserna, som har ökat sedan sommaren 2021 och som förvärrats av Ryska federationens olagliga, oprovocerade och oberättigade krig i Ukraina. Kommittén understryker att det inte är tillräckligt att enbart fasa ut vårt beroende av leveranser av fossila bränslen från Ryska federationen, och gör bedömningen att REPowerEU-planen är ett sätt att påskynda energiomställningen, minska EU:s beroende av import av energi och råvaror rent generellt och därmed minska de politiska, ekonomiska och säkerhetsrelaterade risker som denna import leder till. ReK beklagar dock djupt bristen på tydliga hänvisningar till kommunernas och regionernas roll, när det gäller både att hantera den nuvarande energikrisen och att tillhandahålla långsiktiga lösningar på den.
2. Kommittén uttrycker också sin oro över energikrisens förväntade asymmetriska regionala konsekvenser för EU:s kommuner och regioner, vilket återspeglar deras varierande förmåga att reagera på störningar i energiförsörjningen och stigande energipriser, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta vederbörlig hänsyn till dessa asymmetrier när de utformar och genomför åtgärder på dessa områden.
3. Kommittén är djupt oroad över resultaten i IPCC:s senaste rapport ”Climate Change 2022 – Impacts, Adaptation and Vulnerability”⁽¹⁾, som bekräftar att många av klimatförändringarnas effekter redan är oåterkalleliga. ReK understryker vikten av att inte ytterligare försena anpassnings- och begränsningsåtgärderna, i vilka lokala och regionala myndigheter är nyckelaktörer.

⁽¹⁾ https://report.ipcc.ch/ar6wg2/pdf/IPCC_AR6_WGII_FinalDraft_FullReport.pdf

4. Målet om energitrygghet måste i slutändan stödja målet om klimatneutralitet och energiomställningen. En process som leder till säker och hållbar energi till överkomligt pris är det enda framtidssäkrade sättet att hantera den nuvarande krisen. ReK uppmanar i detta sammanhang EU:s medlagstiftare att höja ambitionsnivån i och påskynda antagandet av 55 %-paketet, och därvid särskilt beakta ReK:s yttranden om översynerna av direktivet om förnybar energi och av energieffektivitetsdirektivet och om direktivet om byggnaders energiprestanda.

5. Kommittén välkomnar att principen om att sätta energieffektivitet främst erkänns, och upprepar den avgörande roll som EU:s regioner och kommuner spelar för att öka energieffektivitetsvinsterna. Kommissionen uppmanas att i sin strategi inkludera begreppet tillräcklig energiförsörjning ⁽²⁾ – ett synsätt som syftar till att uppnå en situation där alla har tillgång till alla energitjänster de behöver och en skälig andel av de energitjänster de efterfrågar, samtidigt som inverkan av energisystemet inte överskrider miljöns gränser.

6. ReK framhåller den viktiga roll som de befintliga innovativa styrningsverktygen för samarbete och kapacitetsuppbyggnad spelar, såsom borgmästaravtalet, rådgivningscentrumet för energifattigdom, europeiska klimatpakten, initiativet ren energi för EU:s öar och liknande EU-initiativ för att stärka den välbehövliga omställningen till hållbar och säker energi till överkomligt pris.

7. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att stödja inrättandet av gemensamma kontaktpunkter för att genomföra REPowerEU-planen på regional och lokal nivå, i nära samarbete med Europeiska investeringsbanken.

8. ReK uppmanar kommissionen att främja systematisk spridning av befintlig bästa praxis genom särskilt tekniskt och ekonomiskt stöd till lokala och regionala myndigheter, i syfte att minska den inledande kostnadsbördan för energieffektivitetsåtgärder, med särskild hänsyn till utsatta hushåll, mikro- och småföretag samt konsumenter.

9. Genom verktygslådan för att ta itu med energipriserna ⁽³⁾ har det gjorts ett första försök att föreslå verktyg för att mildra den nuvarande energikrisens sociala konsekvenser, men den har inte visat sig vara tillräckligt effektiv och bör stärkas. Kommittén anser att tonvikten bör läggas på långsiktiga lösningar för ett fossilbränslefritt och energiberoende Europa, med omvälvande förändringar i alla sektorer för att utrota energi- och mobilitetsfattigdomen.

10. Kommissionen uppmanas att beakta problematiken i regioner som är beroende av fossila bränslen och som inte kan anslutas till nätet på kontinenten, såsom är fallet med de yttersta randområdena, när det gäller att tillhandahålla lösningar på längre sikt för att uppnå en tillräcklig energiförsörjning.

Om att tillsammans främja förnybar energi, energieffektivitet och energibesparingar genom REPowerEU-planen

11. Europeiska regionkommittén uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att omfattande investeringar och konkreta åtgärder för att påskynda utbyggnaden av förnybar energi och främja energieffektivitet, energibesparingar och forskning om alternativa hållbara bränslen prioriteras och kopplas samman helt och hållet.

12. Kommittén ser fram emot kommissionens kommande förslag om att säkerställa ett snabbare tillståndsförfarande, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, på området förnybar energi, efterlyser liknande åtgärder för viktiga energieffektivitetsprojekt och uppmanar kommissionen att stärka de befintliga verktyg som används för att ge tekniskt stöd till lokala och regionala myndigheter. Mot bakgrund av detta välkomnar ReK förslaget om ett europeiskt initiativ för solenergi på tak i kommissionens kommande meddelande om en strategi för solenergi som planeras till juni. Medlemsstaterna uppmanas att införa inköpsincitament, såsom kortvariga bidragsprogram för konsumenter.

13. ReK betonar den avgörande roll som allmänhetens acceptans av infrastrukturprojekt spelar för att påskynda planerings- och tillståndsförfarandena, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra spridning av god praxis på detta område, såsom de exempel som nämns i den nyligen framlagda infrastrukturrapporten från ReK:s nätverk av regionala nav.

⁽²⁾ <https://www.energysufficiency.org>

⁽³⁾ "Ta itu med stigande energipriser: en verktygslåda för åtgärder och stöd", av den 13 oktober 2021 (COM(2021) 660 final).

14. Utfasningen av fossila bränslen i offentliga och privata byggnader är ett centralt inslag i den europeiska gröna given och en viktig åtgärd för att lösa den nuvarande krisen och kraftigt minska efterfrågan på gas. Kommittén uppmanar kommissionen att påskynda dels satsningen på värmepumpar⁽⁴⁾ inom ramen för REPowerEU-planen, dels forskningen om innovativa lösningar som gör vårt byggnadsbestånd så smart och klimatneutralt som möjligt.

15. ReK uppmanar också kommissionen att underlätta offentlig-privata byggrenoveringskonsortier av företag och lokala och regionala myndigheter för att lyfta fram integrerade renoveringspaket för att modernisera uppvärmnings- och kylningssystemen i byggnader, inrätta ett program för industriell isolering för att fånga upp kostnadseffektiva investeringar med korta återbetalningstider och stödja utbildning av arbetskraften inom renoveringsbranschen.

16. Möjligheten till energibesparingar utnyttjas inte fullt ut i REPowerEU-meddelandet, och ReK uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att överväga åtgärder såsom kampanjer för att uppmuntra beteendeförändringar.

17. Kommittén beklagar förseningen i antagandet av lagen om återställande av natur, och betonar att skyddet och återställandet av den biologiska mångfalden hänger nära samman med klimatanpassningen och måste förbli en central pelare i den gröna omställningen inom ramen för den europeiska gröna given. ReK uppmanar kommissionen att fullt ut involvera regionala och lokala myndigheter i kartläggningen av områden som är särskilt lämpliga för utbyggnad av projekt för förnybar energi i enlighet med subsidiaritetsprincipen, för att se till att de fullt ut följer principen om att inte vålla skada.

18. Kommittén anser att energitrygghet och klimatneutralitet endast kan uppnås om Europeiska unionen har tillgång till en robust och fullständigt sammanlänkad inre elmarknad och en välfungerande koldioxidmarknad. Eventuella kortsiktiga tillfälliga åtgärder, såsom förbättrad lagring av fossil gas och ökad import av flytande naturgas, får inte leda till ytterligare inläsning och bör vara "redo för grön gas" för att möjliggöra klimatneutralitet med hjälp av förnybar vätgas och andra förnybara bränslen. Kommittén anser att våra gas-, vätgas- och elsammanlänkningsnät måste slutföras och förbättras i hela Europeiska unionen, samt att det krävs en fullständig synkronisering av kraftnäten.

19. ReK betonar vikten av att fullt ut anamma och dra nytta av bidragen från prosumenter och lokala gemenskaper för förnybar energi, och föreslår en mindre restriktiv definition av smarta nät inom ramen för de transeuropeiska energinäten (TEN-E) och deras infrastruktur. Dessutom måste nya småskaliga producenter kopplas till låg- och medelspänningsnäten. Kommissionen uppmanas att tillhandahålla en ram för aggregering av flera mindre projekt, med flexibilitet i synnerhet för gränsregioner för att ge dem möjlighet att upprätta vissa aggregerade gränsöverskridande projekt och eventuellt erhålla finansiering för dessa satsningar. Europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) kan spela en viktig roll i dessa projekt. Vi framhåller den oumbärliga roll som landsbygdsområden spelar i produktionen av förnybar energi.

20. Den pågående energikrisen ger möjlighet att avsevärt öka elektrifieringen och produktionen av förnybar vätgas, som är rena lösningar när det gäller att fasa ut fossila bränslen från vår ekonomi. Kommittén uppmanar kommissionen att lägga fram ambitiösa och konkreta åtgärder för att genomföra acceleratoren för vätgas, inklusive en fast tidsplan för varje åtgärd. En central åtgärd från kommissionens sida i detta sammanhang bör vara ett EU-initiativ för vätgasdalar som stärker dessa, strukturellt stöder deras europeiska sammanlänkning och gränsöverskridande samarbete samt omfattar stöd från EU:s innovationsfond och mer stöd genom det gemensamma företaget för förnybar vätgas. ReK välkomnar förslaget om en global europeisk vätgasmekanism. Vi efterlyser ett strukturellt deltagande av de regioner inom EU som redan är aktiva på området. EU:s lagstiftare uppmanas att när de antar 55 %-paketet, inklusive lagstiftningspaketet om att fasa ut fossila bränslen från gasmarknaden, konsekvent stödja en påskyndad användning av grön vätgas.

21. ReK efterlyser en uppdatering av de nuvarande reglerna för statligt stöd för att göra dem optimala för medfinansiering, drift och vidareutveckling av offentlig elladdningsinfrastruktur, och anser att de relaterade investeringskostnaderna bör vara berättigade till offentligt stöd, såsom konstaterades i den nyligen framlagda infrastrukturrapporten från ReK:s nätverk av regionala nav.

⁽⁴⁾ Värmepumpar, som liknar luftkonditioneringsapparater och placeras på utsidan av byggnader, värmer upp bostäder genom att förflytta snarare än producera värme. Med hjälp av elektricitet extraherar och koncentrerar de värme från utomhusluft, mark eller vatten, och "pumpar" sedan in denna värme in i huset.

Mot en REPowerEU-plan i partnerskap med kommuner och regioner

22. ReK betonar att den kommande REPowerEU-planen bör omfatta en plan för finansiering och kanalisering av befintliga eller nya EU-medel för att stödja lokala och regionala myndigheters genomförande, och uppmanar medlemsstaterna att omfördela outnyttjade medel från faciliteten för återhämtning och resiliens i syfte att stödja lokal planering avseende energitrygghet och investeringar i förnybara energikällor.

23. Kommissionen uppmanas att inkludera kommittén som institutionell partner i den nyinrättade samordningsgruppen för energifattigdom och utsatta konsumenter för att underlätta utbytet av information och samordningen mellan kommissionen och medlemsstaterna i frågor som rör utformningen och genomförandet av den kommande REPowerEU-planen samt EU:s lagstiftning, program och politik som rör utsatta hushåll och konsumenter som påverkas av energi- och mobilitetsfattigdom på alla nivåer. ReK står redo att bidra till detta interinstitutionella samarbete via sin arbetsgrupp om den gröna given på lokal nivå genom att kartlägga flaskhalsar, sätt och medel för att tidigarelägga och förstärka 55 %-åtgärderna på lokal och regional nivå, bl.a. genom utbyte av bästa praxis, erfarenheter och sakkunskap.

24. Enligt förordningen om Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) ska minst 30 % av resurserna inom alla kategorier av regioner avsättas för att göra Europa och dess regioner grönare, koldioxidsnåla och motståndskraftiga. Kommittén uppmanar medlemsstaterna och regionerna att utnyttja de möjligheter som erbjuds genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) för att finansiera projekt som rör energiomställningen, inbegripet projekt som avser energieffektivitet, förnybar energi och utveckling av smarta energisystem, nät och lagring utanför TEN-E-ramen.

25. Kommittén välkomnar lanseringen av en särskild ansökningsomgång inom ramen för instrumentet för tekniskt stöd, för att hjälpa medlemsstaterna att fasa ut sitt beroende av fossila bränslen från Ryssland, men beklagar den korta tidsfristen för inlämning av ansökningar om detta särskilda stöd. Vi uppmanar kommissionen att göra det lättare att få tillgång till instrumentet för tekniskt stöd för att stödja lokala och regionala myndigheter, särskilt de i mindre utvecklade regioner som har den största kapacitetsbristen, eftersom denna avskräcker dem från att på bästa sätt utnyttja stödet från faciliteten för återhämtning och resiliens vid genomförandet av investeringar och reformer. Kommittén är beredd att stödja kommissionen när det gäller att se till att kommuner och regioner faktiskt utnyttjar detta instrument.

26. ReK konstaterar att koldioxidprissättning är ett viktigt verktyg för att driva på EU:s ökade klimatambitioner och stöder en sektorsövergripande strategi för att förverkliga dessa ambitioner. Kommittén välkomnar att kommissionen beaktar dessa risker och förslagen på hur man kan hantera dem, till exempel genom att ändra riktlinjerna för statligt stöd inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem. Vi betonar att vissa av de föreslagna åtgärderna, såsom ökad beskattning av exceptionella vinster, kanske inte ger något tillförlitligt stöd, och är medvetna om att införandet av handel med utsläppsrätter inom sektorerna för vägtransporter och byggnader (utsläppshandelssystemet II), i kombination med otillräckliga investeringar i dessa sektorer och höjda bränslepriser, skulle kunna öka risken för energi- och mobilitetsfattigdom. ReK uppmanar därför kommissionen och medlagstiftarna att införa en skyldighet för medlemsstaterna att fastställa ett tröskelvärde motsvarande en lägsta procentandel på minst 20 % av intäkterna från auktioneringen av utsläppsrätter som ska förvaltas direkt av lokala och regionala myndigheter.

27. Kommittén välkomnar antagandet av den tillfälliga krisramen för att göra det möjligt för medlemsstaterna att utnyttja den flexibilitet som föreskrivs i reglerna om statligt stöd för att stödja ekonomin i samband med Rysslands krig i Ukraina, och framhåller att eventuella negativa konsekvenser när det gäller konkurrens och snedvridning av den inre marknaden måste övervakas noggrant. I ReK:s nyligen framlagda RegHub-infrastrukturrapport⁽⁵⁾ behandlas frågan om statligt stöd, och synpunkten framförs att de nuvarande reglerna för statligt stöd inte är optimala för medfinansiering, drift och vidareutveckling av offentlig elladdningsinfrastruktur. Vid en framtida översyn bör investeringskostnader anses berättigade till offentlig stöd.

28. Kommittén noterar med oro att den nuvarande krisen kommer att få stora konsekvenser för de offentliga finanserna, och uppmanar därför kommissionen att förlänga tillämpningen av stabilitets- och tillväxtpaktens allmänna undantagsklausul till dess att en ny ram för ekonomisk styrning har antagits, och åtminstone till slutet av 2023. Offentliga investeringar till stöd för ekologisk omställning, med särskild tonvikt på energieffektivitet och förnybar energi, bör inte räknas som strukturutgifter inom ramen för den ekonomiska styrningen.

(5) <https://cor.europa.eu/sv/news/Pages/reghub-launches-consultation-on-21st-century-rules.aspx>

29. ReK välkomnar de åtgärder som föreskrivs i artikel 5 i eldirektivet när det gäller elmarknaden, liksom den vägledning ⁽⁶⁾ som ges avseende medlemsstaternas möjlighet att ingripa i elförsörjningens prissättning. Med tanke på den nuvarande geopolitiska situationen och dess inverkan på energimarknaden, med stigande och instabila elpriser, kommer åtgärder från medlemsstaternas sida att vara avgörande, med det dubbla syftet att dels skydda utsatta hushåll och mikro- och småföretag, dels öka konkurrensen, till gagn för konsumenterna på lång sikt. Kommittén upprepar dock ⁽⁷⁾ att dessa åtgärder måste vara tidsbegränsade med koppling till energikrisens akuta karaktär, och att de inte under några omständigheter får ta formen av en strukturell förändring som skulle kunna undergräva avregleringen av elmarknadens förvaltning. Mot bakgrund av de allt lägre kostnaderna för förnybar elproduktion föreslår ReK att man överväger att bryta sambandet mellan gas och el som en möjlig åtgärd för att förhindra att höga gaspriser påverkar elpriserna.

30. ReK välkomnar lagstiftningsförslaget om att säkerställa en tillräcklig nivå av energilagring i EU inför nästa vinter och därefter, och understryker att man vid fastställandet av sådana miniminivåer bör ta hänsyn till regionala riskbedömningar.

31. ReK betonar behovet av en bättre förståelse av regionala behov och möjligheter när det gäller omskolning och kompetensutveckling, och uppmanar kommissionen att utnyttja initiativ såsom Erasmus+ och Horisont Europa för att säkerställa ett närmare samarbete mellan näringslivet och den akademiska världen och att lansera kompetenspakten inom viktiga industriella ekosystem såsom vätgas-, sol-, värmepumps- och vindkraftssektorerna. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att påskynda sin användning av Europeiska socialfonden+, Fonden för en rättvis omställning och faciliteten för återhämtning och resiliens för att främja omskolning och kompetensutveckling av arbetskraften, i linje med behovet av att anpassa yrkespraxis till cirkularitet, användning av koldioxidsnåla material och ny teknik.

Bryssel den 28 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

⁽⁶⁾ Se bilaga 1 till kommissionens meddelande om REPowerEU.

⁽⁷⁾ Se ReK:s yttrande "Förnybara energikällor och den inre marknaden för el" (EUT C 342, 12.10.2017, s. 79), av Daiva Matonienė (LT-ECR), punkt 20.

YTTRANDEN

REGIONKOMMITTÉN

REK:s 149:s PLENARSESSION, 27.4.2022–28.4.2022

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Att stärka förbindelserna mellan EU och Förenade kungariket på lokal och regional nivå och avhjälpa de territoriella konsekvenserna av Förenade kungarikets utträde ur EU

(2022/C 301/03)

Föredragande: Michael MURPHY (IE–EPP), ledamot, Tipperary County Council; borgmästare, Clonmel Borough District

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS (ReK) STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Europeiska regionkommittén (ReK) välkomnar handels- och samarbetsavtalet mellan EU och Förenade kungariket (nedan kallat "avtalet"), som trädde i kraft fullt ut den 1 maj 2021 och som tillhandahåller en stabil rättslig ram för de bilaterala förbindelserna. ReK stöder en gemensam och ansvarsfull strategi för genomförandet av avtalet, inbegripet protokollet om Nordirland och respekten för lika villkor, och ger sitt erkännande till kommissionens insatser för att finna kreativa lösningar, särskilt vad beträffar frågor som uppkommer mellan Nordirland och resten av Förenade kungariket.
2. Avtalet ⁽¹⁾ är ett frihandelsavtal ⁽²⁾ och innehåller bestämmelser om samarbete om ekonomiska, sociala, miljömässiga och fiskerelaterade frågor, men innefattar även ett "nära partnerskap om medborgarnas säkerhet" samt en övergripande styrningsram. Avtalet omfattar områden som ligger inom medlemsstaternas behörighet, och som i vissa EU-medlemsstater ligger under regioner med lagstiftningsbefogenheter.
3. ReK beklagar därför att avtalet saknar "territoriellt djup" och inte vederbörligen erkänner de lokala och regionala myndigheternas roll i förbindelserna mellan EU och Förenade kungariket, utan hänvisar till de lokala och regionala myndigheterna endast när det gäller att anpassa vissa delar av avtalet till särskilda regionala förhållanden ⁽³⁾ eller mycket specifika frågor, till exempel skattebestämmelser ⁽⁴⁾. ReK betonar att avtalet innehåller en definierad roll för det civila samhället, som betraktas som en del av den "institutionella ramen" ⁽⁵⁾.
4. ReK välkomnar samarbetet mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket som en reaktion på den ryska aggressionen mot Ukraina och betonar att lokala myndigheter i hela Europa befinner sig i frontlinjen när det gäller att tillhandahålla praktiskt och humanitärt stöd.

⁽¹⁾ På grundval av artikel 217 i EUF-fördraget.

⁽²⁾ På grundval av artikel 207 i EUF-fördraget.

⁽³⁾ Sidan 61.

⁽⁴⁾ Sidan 249.

⁽⁵⁾ Sidan 23.

Strävan efter ett större institutionellt erkännande av förbindelserna mellan EU och Förenade kungariket på lokal och regional nivå

5. Kontaktgruppen ReK–Förenade kungariket, som inrättades i februari 2020, är den enda institutionella kanal som tillhandahåller ett forum för fortsatt dialog och politiskt partnerskap mellan EU:s och Förenade kungarikets lokala och regionala myndigheter och för utbyte av kunskap, särskilt om territoriellt samarbete och gränsöverskridande frågor. Kontaktgruppen är en plattform för ömsesidig nytta och gemensamt intresse där parterna kan diskutera problem eller möjligheter som uppstår till följd av Förenade kungarikets utträde ur EU, särskilt inom gränsöverskridande tematiska områden (t.ex. klimatförändringar, turism, den digitala och den gröna omställningen och det gemensamma kulturarvet). Kontaktgruppen ger också ReK:s företrädare en möjlighet att diskutera sådana frågor med företrädare för lokala och regionala myndigheter i Förenade kungariket, vilket gör det möjligt för ReK att upprätthålla och vårda givande förbindelser på lokal och regional nivå.

6. Med tanke på att det är första och enda gången en medlemsstat har lämnat EU konstaterar kommittén att förbindelserna mellan EU och Förenade kungariket kommer att förbli de mest intensiva och mångdimensionella EU har med ett tredjeland och att förbindelserna på lokal och regional nivå förtjänar erkännande. ReK efterlyser därför ett formellt erkännande av kontaktgruppen ReK–Förenade kungariket som en officiell subnationell samtalspartner mellan lokala och regionala myndigheter i EU och Förenade kungariket inom ramen för avtalet, som ska bedöma den subnationella dimensionen av de centrala politiska och rättsliga frågor som kommer att påverka de bilaterala förbindelserna mellan Förenade kungariket och EU, i likhet med de bedömningar som den parlamentariska församlingen, forumet för det civila samhället samt Förenade kungarikets och EU:s specialiserade kommittéer ska göra inom sina intresseområden. ReK uppmanar också de lokala och regionala myndigheterna i Förenade kungariket att fortsätta att arbeta med centralregeringen i syfte att uppnå ett formellt erkännande av kontaktgruppen.

7. Kommittén uppmanar kommissionen att se över strukturerna i det gemensamma partnerskapsrådet, som övervakar genomförandet och tillämpningen av avtalet, för att försöka ta itu med bristen på territoriellt djup genom att involvera de lokala och regionala myndigheterna i övervakningen och styrningen av avtalet. Ett inrättande av lokala dialoger (tekniska samråd) för att ta upp frågor där behörigheten ligger på lokal nivå (fiske, utbildning, mobilitet, territoriellt samarbete ...) skulle bidra till att förbättra förbindelserna mellan EU och Förenade kungariket på makronivå.

8. ReK uppmanar Europaparlamentet att på ett sätt som är till gagn för båda parter formalisera ett utbyte i frågor av gemensamt intresse mellan ReK och Europaparlamentets delegation till den parlamentariska partnerskapsförsamlingen EU–Förenade kungariket för att tillhandahålla lokala observationer om genomförandet av avtalet.

9. Kommittén uppskattar de pågående politiska och tekniska samtalen för att lösa de problem som uppstår i genomförandet av protokollet om Nordirland. Vi är också medvetna om kommissionens pågående arbete med att färdigställa ett fördrag om Gibraltar, men betonar ändå att kvarstående frågor inte får stå i vägen för de lokala och regionala myndigheternas önskan att snarast kartlägga olika former för samarbete.

Att avhjälpa de territoriella konsekvenserna av brexit

10. ReK anser att det alltsedan början av 2020 är svårt att särskilja effekterna av förhandlingarna om och ikraftträdandet av avtalet från effekterna av covid-19-pandemin⁽⁶⁾. Kommittén välkomnar ReK:s nyligen offentliggjorda studie "New trade and economic relations between EU-UK: the impact on regions and cities", i vilken slutsatsen är att effekten av Brexit drabbar olika sektorer och olika regioner i EU på olika sätt, att mindre företag har drabbats hårdare, att arbetstagarnas rörlighet och samarbetet mellan företag i EU-27 och Förenade kungariket kan komma att minska och att utträdet kan få negativa konsekvenser för regioner och samhällen som ingår i interregionala projekt tillsammans med Förenade kungariket. Det är positivt att studien bekräftar att en höjning av brexitjusteringsreserven kommer att bli nödvändig för att ta itu med dessa ojämnt fördelade återverkningar i EU.

11. Konsekvenserna av brexit på lokal nivå är kännbara i regioner runt om i EU på områden som ekonomi, miljö, social verksamhet, kultur och utbildning – alltifrån handeln i de stora hamnstäder som särskilt berörs, såsom Antwerpen, Calais, Cork, Dover, Dublin, Rotterdam och Zeebrugge, till framtiden för studentutbyten, universitetssamarbeten kring klimatanpassning och klimatförändringar samt regionala handelsorganisationer som sonderar alternativa marknader och arbetar med medborgarfrågor, inbegripet rörlighet och integration.

⁽⁶⁾ Se kapitel VI i ReK:s årliga barometer 2021: <https://cor.europa.eu/en/our-work/Documents/barometer-fullreport%20web.pdf>

12. Brexitjusteringsreserven är viktig för att mildra de mest omedelbara kostnaderna och uppskatta behoven av mer långsiktig bedömning av brexits konsekvenser och på så sätt stödja medlemsstaternas regioner och ekonomiska sektorer, inbegripet skapande och skydd av arbetstillfällen såsom system för korttidsarbete, omskolning och utbildning samt sondering av nya marknader.

13. ReK insisterar därför på att de bestämmelser i förordningen om brexitjusteringsreserven som rör regionernas och lokalsamhällellenas deltagande i genomförandet av brexitjusteringsreserven och rapporteringen på Nuts 2-nivå respekteras fullt ut. Vi påminner också om att vi, vad gäller programplaneringen av reservens medel, har begärt att fokus ska läggas på små och medelstora företag, åtgärder som syftar till att återintegrera EU-medborgare samt tekniskt stöd. Vad gäller fördelningen av medel har ReK förespråkat en lägsta täckning/lägsta tröskel för de nya regionerna med sjögräns till Förenade kungariket och en fördelning av fiskerianslaget utan nationell indexering.

14. För närvarande delar ReK de regionala motparternas oro i Förenade kungariket, vilka anser att den strategiska planeringen av regionalpolitiken lider av man har förlorat finansieringen från EU:s sammanhållningspolitik och av att man inte längre har den säkerhet som den fleråriga programplaneringen borgade för.

Kartläggning av nya samarbetsformer utöver handels- och samarbetsavtalet

15. ReK betonar viljan från gräsrotsnivån hos lokala myndigheter och sammanslutningar av lokala myndigheter i hela Förenade kungariket, särskilt de s.k. decentraliserade nationerna, att nu efter brexit upprätthålla eller till och med stärka förbindelserna på lokal och regional nivå med sina motparter i EU.

16. Det finns substantiella fördelar med att ta fasta på och främja de lokala och regionala förbindelserna. De är viktiga, eftersom lokala samråd kan bidra till bättre förbindelser på makronivå. Till exempel skulle ett återupprättande av ett lokalt tekniskt samråd om fisket i området kring Kanalöarna kunna bidra till att förbättra förbindelserna mellan EU och Förenade kungariket på makronivå.

17. Även om Förenade kungariket inte längre deltar i EU:s finansieringsprogram är det positivt att man fortsatt deltar i fyra tekniska EU-program: Horisont Europa, Copernicus och dess satellitövervakning, Euratoms forskning och utbildning samt Iter. Framför allt de två första programmen är relevanta för lokala och regionala myndigheter. Det finns ett antal initiativ som regioner i Förenade kungariket fortsatt deltar i. Bland annat är Skottland och Wales fortfarande med i det Horisont Europa-finansierade Vanguard-initiativet ⁽⁷⁾ (som åtföljer den industriella omvandlingen efter en inkluderande, interaktiv och entreprenörsnärlig process som bygger på Regions RIS3/I3), och Kent County Council deltar i initiativet Straits Committee ⁽⁸⁾.

18. ReK påminner om att vissa regioner i Förenade kungariket fortfarande deltar i den nuvarande programperioden (fram till slutet av 2023), däribland i Interreg-programmen för Nordsjön, Engelska kanalen och Irland–Wales, och noterar att Förenade kungariket är en stor bidragsgivare till dessa gränsöverskridande program. Man bidrar med upp till en tredjedel av budgeten. De lokala och regionala myndigheterna kommer sannolikt inte att kunna kompensera för förlusten av Interregmedel genom att använda regionala eller lokala medel.

19. När program avslutas, särskilt när de förvaltande myndigheterna är baserade i Förenade kungariket, som i fallet med Interreg-programmen Frankrike (Engelska kanalen) England och Irland–Wales, måste detta ske enligt bästa möjliga villkor för stödmottagarna i både Förenade kungariket och EU och i linje med EU:s krav.

20. Det enda gränsöverskridande samarbetsprogram som lever vidare efter 2023 är Peace Plus, som löper under perioden 2021–2027 och finansieras av EU med cirka en miljard euro. Peace Plus kommer att kombinera de befintliga finansieringskomponenterna för EU Peace och Interreg till ett enda sammanhängande gränsöverskridande program för Nordirland och angränsande förvaltningsområden i Irland. Programmet förblir ett viktigt bidrag till genomförandet av långfredagsavtalet.

21. Det kan vara möjligt för Förenade kungariket att delta i Interregprogrammen – som redan har ett stort deltagande från tredjeländer, t.ex. i programmen för norra periferin och Arktis, Nordsjön och Nordvästeuropa – om den brittiska regeringen går med på att finansiera sitt deltagande.

⁽⁷⁾ <http://www.s3vanguardinitiative.eu/members>

⁽⁸⁾ Straits Committee är ett multilateralt forum för dialog som ger sina medlemmar en flexibel ram för samarbete inom deras respektive ansvarsområden och för utvidgat samarbete med lokala aktörer, t.ex. från frivilligsektorn, utbildningsväsendet eller näringslivet.

22. Det kan vara möjligt att inrätta en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) som omfattar en partner från endast en EU-medlemsstat, inbegripet dess yttersta randområden, och en lokal eller regional myndighet från Förenade kungariket. Vi föreslår att EU:s medlemsstater överväger detta verktyg för att söka samarbete med Förenade kungariket, om det är förenligt med deras territoriella samarbete.

23. Kommittén beklagar att kommissionen inte har beaktat konsekvenserna av brexit i sin åttonde sammanhållningsrapport. Vi konstaterar störningar i ekonomin, det interregionala samarbetet, forskningsekosystemen, utbildningssystemen och demografin i en rad EU-regioner. ReK ser gärna att den geopolitiska utvecklingen beaktas bättre när man blickar framåt – bortom 2027.

24. Det är välkommet att städer och regioner i Förenade kungariket fortfarande deltar aktivt i många EU-nätverk och sammanslutningar, såsom Europarådets kongress för lokala och regionala myndigheter, och förväntas stanna kvar inom vissa europeiska samarbetsramar, såsom konferensen för perifera kustregioner i Europa (CPMR), Eurocities och Europeiska kommuners och regioners råd (CEMR). Dessa mekanismer möjliggör ett värdefullt utbyte av erfarenheter mellan lokala och regionala myndigheter i Förenade kungariket och EU.

25. Med tanke på att omkring 100 städer⁽⁹⁾ i Förenade kungariket bedriver partnersamverkan med städer i EU:s medlemsstater är vi förhoppningsfulla om att samarbetet mellan lokala och regionala myndigheter i EU och Förenade kungariket kommer att fortsätta. ReK uppmanar partnerskapen att fortsatt utforska möjliga finansieringsmetoder för att stödja detta arbete, eftersom dessa partnerskap främjar utbyte av bästa praxis, ömsesidig förståelse och gemensamma värderingar och är avgörande för en europeisk livsstil.

26. ReK uppmärksammar vikten av utbildningsutbyten för studentmobilitet och gemensam forskning liksom utvecklingen av språkkunskaper och mänskliga band och stöder de insatser som görs av Förenade kungarikets decentraliserade förvaltningar för att skapa nya samarbetsformer utanför ramen för handels- och samarbetsavtalet.

27. Kommittén lyfter särskilt fram det walesiska programmet "Taith"⁽¹⁰⁾ och välkomnar både de walesiska och skotska internationella utbytesprogrammen för studerande, som åtminstone delvis kan kompensera för Förenade kungarikets utträde ur Erasmus+ samt luckorna i det nationella programmet Turing Scheme⁽¹¹⁾.

28. Kommittén noterar en tydlig trend mot en bilateral utveckling av förbindelserna på lokal och regional nivå, vilket illustreras av att EU-regioner öppnar representationskontor i London och på andra orter i Förenade kungariket. Förenade kungarikets decentraliserade nationer uppfattar sig själva som "globala nationer" med egna intressen, som prioriterar bilaterala förbindelser med regioner i Europa. I England inleder även städer och storstadsområden bilaterala samarbetsprojekt, vilket framgår av partnerskapet mellan Greater Manchester och Nordrhein-Westfalen. ReK välkomnar dessa bilaterala förbindelser, men menar att denna utveckling inte får ske på bekostnad av lokala och regionala myndigheter i länder med svagare kapacitet på lokal och regional nivå. Sådant stöd får inte uppfattas som att det konkurrerar med ReK:s mål att uppnå ett institutionellt erkännande av den lokala och regionala dimensionen av förbindelserna mellan EU och Förenade kungariket.

29. Kommittén ser outnyttjade möjligheter till samarbete mellan lokala och regionala myndigheter i EU och Förenade kungariket för att tillsammans ta itu med gemensamma utmaningar, såsom humanitärt bistånd, hållbar förvaltning av Nordsjön, Engelska kanalen och Irländska sjön, den globala kampen mot klimatförändringarna, genomförandet av målen för hållbar utveckling på lokal och regional nivå och övergången till mer hållbar och digital turism. I detta hänseende stöder kommittén Förenade kungarikets och Frankrikes idé om att säkerställa minimilöner för sjöfolk och arbetstagare på inomeuropeiska rutter, också mellan Förenade kungariket och Europeiska unionen.

30. ReK betonar att förbindelserna mellan EU:s och Förenade kungarikets regioner också bygger på gemensamma kulturarv, språk, keltiska (språkliga) förbindelser och andra förbindelser, gemensamma europeiska värden och en gemensam historia bland våra medborgare.

⁽⁹⁾ Office of National Statistics, UK, statistik från 2018, offentliggjord i september 2020: <https://www.ons.gov.uk/peoplepopulationandcommunity/populationandmigration/populationestimates/datasets/twinnedtownsandcities>.

⁽¹⁰⁾ Femårsprogram (2022–2026) som lanserades i februari 2022 med finansiering från den walesiska regeringen på upp till 65 miljoner euro.

⁽¹¹⁾ Som utan ömsesidighet erbjuder studier utomlands under ett år, men med fokus på akademisk personal snarare än på studerande.

31. Kommittén menar att det åligger alla EU-institutioner att bättre förstå och tillvarata potentialen i förbindelser och partnerskap på lokal och regional nivå mellan EU och Förenade kungariket och inse vilken avgörande roll de lokala och regionala myndigheterna har i egenskap av den styresnivå som ligger närmast medborgarna.
32. ReK anser att de övergripande rådgivningsstrukturer som inrättades av regionala och lokala myndigheter för brexitberedskap är ett bra verktyg för att förbättra förbindelserna mellan Förenade kungariket och EU.
33. Kommittén konstaterar avslutningsvis att det med tanke på EU:s framtida utmaningar och vägval, i efterdyningarna av brexit, finns ett behov av att närmare förstå de utmaningar och prioriteringar som medborgarna i EU står inför. ReK anser att konferensen om Europas framtid utgör en lämplig mekanism för detta.

Bryssel den 27 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Det nya europeiska Bauhaus. Vackert, hållbart, tillsammans

(2022/C 301/04)

Föredragande:	Kieran MCCARTHY (IE-EA), Ledamot av en lokal fullmäktigeförsamling: Cork City Council
Referensdokument	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Det nya europeiska Bauhaus – Vackert, hållbart, tillsammans COM(2021) 573 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Presentation av det nya europeiska Bauhaus

1. Europeiska regionkommittén (ReK) välkomnar kommissionens ämnesövergripande initiativ det nya europeiska Bauhaus, som bidrar till genomförandet av EU:s gröna giv genom att föra den närmare medborgarna och tillföra en viktig kulturell dimension. Detta sker genom att det genom initiativet skapas vackra, hållbara och inkluderande utrymmen och platser, produkter och levnadssätt som underlättar partnerskap och som lyfter fram fördelarna med den gröna omvandlingen och omställningen med hjälp av konkreta erfarenheter på lokal nivå.
2. En rad förespråkare, aktörer, civilsamhällesorganisationer, nätverk, kollektiv, regionala nav och plattformar och levande laboratorier är entusiastiska över och visar ett mycket starkt stöd för initiativet. Det finns ett löpande intresse för och pågår ett arbete med att stimulera kreativitet samt att delta i, sammanlänka och utforma värdena och principerna för det framtida nya europeiska Bauhaus.
3. ReK välkomnar att de lokala och regionala myndigheternas roll i genomförandet av Bauhausinitiativets principer erkänns, eftersom de är väl lämpade att bidra till den politiska utvecklingen och genomförandet av initiativet, i enlighet med subsidiaritetsprincipen.
4. Runt om i EU går städer och regioner i spetsen för kulturledd utveckling och den lokala och regionala nivån har ett centralt ansvar för en hållbar stads-, regional- och kulturpolitik. Därför har lokala och regionala förtroendevalda en avgörande roll när det gäller att göra Bauhausinitiativet mer tillgängligt och göra allmänheten delaktig i omvandlingsprocessen för att påskynda genomförandet av initiativet.
5. Vi stöder helhjärtat Bauhausinitiativet som en viktig möjlighet att utnyttja regionernas och kommunernas kreativa potential, och därigenom skapa accepterade och hållbara lösningar som kommer att göra den gröna giv till en framgång.
6. Kommittén erkänner den ämnesövergripande karaktären hos Bauhausinitiativet, som infogats i en rad EU-program och EU-finansieringsområden. Det kommer dock att krävas fortsatt engagemang från nuvarande och framtida partner.
7. ReK bekräftar initiativets första grundläggande princip om att stödja en platsbaserad strategi på flera nivåer. I detta sammanhang påpekar kommittén att förändringar sker på lokal och regional nivå, där också platskänslan är förankrad.

8. Det är glädjande att kommissionens vision är att landsbygdsområdena ska vara företrädare i det nya europeiska Bauhaus. De olika förklaringarna⁽¹⁾ och landsbygdspakten utgör en ram för den framtida politiken och de framtida åtgärderna för landsbygdsutveckling i Europa och är ett mycket viktigt verktyg för att Bauhausinitiativet ska nå ut till landsbygdsområdena, som också skulle kunna ses som "försöksområden" för småskaliga omvandlingsprojekt.

9. Initiativet skulle kunna bli ett viktigt verktyg i återhämtningen genom att tillhandahålla arbetstillfällen lokalt och främja en attitydförändring i riktning mot hållbar och effektiv territoriell planering, som kommer att påverka och förbättra beteendet och mobiliteten i samhället.

Problemområden

10. Kommittén är bekymrad över att det inte anges tydligt i meddelandet hur de lokala och regionala myndigheternas engagemang ska säkerställas. Vi efterlyser specifika förslag om hur de lokala och regionala myndigheterna och ReK ska involveras i genomförandet av initiativet, samtidigt som hänsyn tas till principen om geografisk balans så att lokala och regionala myndigheter i hela EU finns representerade.

11. ReK bör, tillsammans med övriga EU-institutioner, ingå i det möjliggörande nätverket av Bauhausinitiativets nyckelpartner som kommer att utveckla och testa politiska instrument och finansieringsinstrument.

12. ReK och andra EU-institutioner bör involveras i rundabordsdiskussionen på hög nivå om det nya europeiska Bauhaus.

13. Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna kommer att avgöra på vilken nivå EU och medlemsstaterna använder de politiska verktyg och lagstiftningsåtgärder som föreslås för genomförandet av Bauhausinitiativet.

14. ReK betonar att covid-19 kommer att ha fortsatt inverkan på medellång och lång sikt och att detta bör beaktas i genomförandet av initiativet. Hänsyn måste tas till pandemins negativa effekter på fattigdom, sociala frågor och sysselsättning vid genomförandet av initiativet.

15. Vi uppmanar kommissionen att se till att lokala och regionala myndigheter står i centrum för strategin genom att tillhandahålla tekniskt stöd, lämplig finansiering och flexibilitet. Bauhausinitiativets framgång kommer att vara avhängig av dess hållbarhet och genomförbarhet, där skillnaderna mellan landsbygdsområden och städer bör beaktas.

Finansiering av det nya europeiska Bauhaus

16. Tillräckliga medel från statsbudgetarna och EU:s sammanhållningspolitiska program bör tilldelas den lokala och regionala nivån. Vi efterlyser dock en balans mellan kreativa synergier inom kulturrörelsen för det nya europeiska Bauhaus och parametrarna för EU-finansierade program.

17. Ytterligare medel skulle kunna användas för att betala för externt bistånd för att främja kunskapsutbyte och för att utforska kompetensen hos befintlig personal inom den offentliga sektorn i ett ömsesidigt och smidigt utbyte med privata och lokala aktörer samt aktörer i den tredje sektorn.

18. Tidigare erfarenheter, utmärkelser och resurser som fokuserar på kvalitet, estetik och samhällsfrågor på ett cirkulärt sätt skulle kunna fungera som incitament för investerare och gräsrotsfinansiärer.

19. Kommittén uppmanar till offentlig-privata partnerskap och investeringar på det bredare området kultur och kulturarv, något som efterlystes i Europa Nostras Venediguppmaning⁽²⁾.

⁽¹⁾ T.ex. Cork 2.0-förklaringen 2016: "Ett bättre liv i landsbygdsområden".

⁽²⁾ "Venediguppmaningen till en ny europeisk renässans", där tanken är att möjliggöra närmare och starkare synergier mellan näringslivet och det breda kulturella, kulturarvsrelaterade och kreativa ekosystemet, bland annat genom att stärka en strategisk allians mellan den europeiska kulturarvsrörelsen och Europeiska investeringsbanken och dess institut.

20. Faciliteten för återhämtning och resiliens också är en möjlighet att stödja Bauhausinitiativet inom medlemsstaterna och de lokala myndigheterna.

21. Bauhausinitiativet bör anpassas till den fleråriga budgetramen för 2021–2027 och det europeiska stadsinitiativet och lämplig finansiering bör tillhandahållas för att täcka driftskostnaderna för lokala och regionala myndigheter som bidrar till initiativet. ReK efterlyser ambitiösa färdplaner för genomförandet av initiativet, som kan användas inom ramen för målen för hållbar utveckling.

22. Den geografiska balansen samt den klimatmässiga, ekonomiska, sociala och kulturella mångfalden i EU bör, tillsammans med finansieringsmöjligheterna och tilldelningen av medel, beaktas vid utformningen och genomförandet av strategier, projekt och åtgärder inom det nya europeiska Bauhaus, samtidigt som territoriell sammanhållning fortsatt bör vara ett av de viktigaste målen.

Indikatorer:

23. Vi betonar att de lokala och regionala myndigheterna, inom ramen för sina befogenheter, bör övervaka i vilken utsträckning de nationella regeringarna använder Bauhausinitiativet i olika program, verktyg och förfaranden, och förväntar oss att kommissionen lägger fram tydliga indikatorer för denna övervakning.

24. Kommittén är bekymrad över att det inte finns några indikatorer i EU:s nuvarande finansieringscykel (2021–2027) för att mäta framstegen. Detta är en försummad möjlighet.

25. Bauhausinitiativets grundprinciper bör utvecklas i partnerskap med lokala och regionala förvaltningar och integreras som kvalitetskriterier för EU:s finansieringsprogram med direkt eller indirekt inverkan på den bebyggda miljön, stads- och landsbygdsutveckling, kulturarv och kulturlandskap.

26. En regional resultattavla bör tas fram för Bauhausinitiativet i syfte att inrätta en stark regional övervakningspolitik som säkerställer att initiativet genomförs på alla nivåer och att de regionala investeringarna baseras på dess principer.

27. De lokala och regionala myndigheterna ansvarar för stora bestånd av lokala offentliga byggnader och offentliga platser i städerna, och spelar en viktig reglerings- och finansieringsroll vid renovering av dessa byggnader och stadsområden. De lokala och regionala myndigheterna bör därför fokusera på att identifiera flaskhalsar i regelverket samt bidra till att förenkla det och utforma nya regleringsstrategier.

28. Kommittén har varit involverad i att utarbeta och stödja klimat-, energi- och miljöstrategier på lokal och regional nivå. Arbetsgruppen om den gröna given på lokal nivå skulle kunna användas för att främja Bauhausinitiativets principer och övervaka framstegen.

29. En dialog mellan lokala och regionala myndigheter om öppna innovativa koncept och processer, ämnesövergripande strategier och befogenheter är av avgörande betydelse. Detta bör inbegripa det nya europeiska Bauhaus på ReK:s plattform för kunskapsutbyte, programmet Vetenskapen möter regionerna och samarbetsprojekt som finansieras genom andra EU-program.

30. Vi framhåller att Bauhausinitiativet bör främja jämställdhet. Jämställdhet bör vara ett övergripande kriterium och är en kraftfull och nödvändig faktor för en hållbar och balanserad utveckling av sammanhållningspolitiken.

Bauhausfestivalen, priser och laboratoriekonceptet

31. ReK välkomnar det första Bauhauspriset och föreslår att man kartlägger synergier med befintliga utmärkelser för bostäder, kulturarv, samtida arkitektur och landskap. Vi efterlyser också spridning av god praxis från Europaåret för kulturarv 2018.

32. Kommittén konstaterar att inrättandet av den europeiska spetskompetensstämpeln är ett första steg mot ett Bauhausmärke, men är bekymrad över att människor kanske förväntar sig att Bauhausmärket tilldelats särskild finansiering. Användningen av en särskild märkning, något som ReK förespråkade 2021, skulle kunna betraktas som ett konkret bidrag från ReK till utvecklingen av Bauhausinitiativet.

33. Vi välkomnar Bauhauslaboratoriet och dess metod för gemensamt skapande, men efterlyser ytterligare information om hur det ska fungera och anser att ReK bör vara en aktiv medlem av Bauhauslaboratoriet och dess ledning.
34. ReK anser att laboratoriet bör testa de resultat/åtgärder som väljs ut i samband med den första prisomgången, och att det skulle kunna främja dessa och göra prototyper av dem.
35. Vi är redo att samarbeta med de nationella regeringarna, genom ReK:s regionala nav, för att utveckla så kallade regelsandlådor och testa nya regleringsstrategier.
36. Bauhausinitiativet bör bygga vidare på befintlig god praxis i EU:s städer och regioner och skapa en resursplattform som är tillgänglig för allmänheten.
37. ReK välkomnar Bauhausfestivalen som ett konkret och synligt sätt att ytterligare främja de lokala och regionala myndigheternas och allmänhetens engagemang och lyfta fram projekt på lokal och regional nivå.
38. Kommittén framhåller det framgångsrika arbete som utförts av Urbact, europeiskt territoriellt samarbete och Horisont 2020 för att utarbeta effektiva interaktiva verktyg som bör användas när så är lämpligt.
39. Bauhausinitiativet bör ansluta sig till Horisont 2020-uppdragen, särskilt de uppdrag som avser klimatanpassning och klimatneutrala och smarta städer.
40. Vi upprepar den möjliga fördelen med att använda EGTS-instrumentet (europeiska grupperingar för territoriellt samarbete) för projekt för flernivåstyre som omfattar flera länder eller en euroregion.
41. Bauhausinitiativet kopplar samman de tre pelarna i EU-agendan för städer (bättre lagstiftning, bättre finansiering och bättre kunskap) ⁽³⁾ och syftar till att förverkliga dem.
42. ReK noterar de pågående innovativa åtgärderna i städerna (Urban Lab of Europe) och det kommande europeiska stadsinitiativet. Bauhausinitiativet bör kopplas till partnerskapen inom EU-agendan för städer, eftersom man inom denna agenda har arbetat med koncept med anknytning till den gröna given och Bauhausinitiativet i nästan fyra år.
43. Initiativet har en roll att spela i genomförandet av Leipzigstadgan från 2021 och Ljubljanaförklaringen från samma år, där man efterlyser integrerade strategier, en platsbaserad strategi, flernivåstyre samt metoder för deltagande och gemensamt skapande.
44. De europeiska kulturhuvudstäderna, de europeiska innovationshuvudstäderna, de europeiska ungdomshuvudstäderna och de europeiska miljöhuvudstäderna kan spela en viktig roll när det gäller att främja det nya europeiska Bauhaus.
45. Kommittén välkomnar inrättandet av nationella kontaktpunkter för Bauhausinitiativet och anser att de bör ha ett nära samarbete med lokala och regionala myndigheter och andra berörda parter, inbegripet det civila samhället, för att säkerställa att Bauhausrörelsen kan fortsätta att växa nedifrån och upp.
46. Ett utbildningsprogram för 100 intresserade städer skulle kunna inrättas på grundval av Bauhausinitiativets principer. Detta skulle kunna ske med hjälp av metoderna i programmet för digitala städer eller programmet för 100 intelligenta städer och dess marknadsplatskoncept.

Bebyggd miljö, arkitektur och renoveringskoncept

47. Den bebyggda miljön är en återspeglning av ett samhälle och ansvaret för dess övergripande kvalitet vilar på offentliga myndigheter och berörda parter, inbegripet det civila samhället, i nära samarbete med allmänheten.

⁽³⁾ I enlighet med Amsterdamfördraget.

48. Europas rika och mångskiftande kulturella och arkitektoniska arv är ett viktigt riktmärke för kvaliteten på vår bebyggda miljö när det gäller användarupplevelse och fysiska tillgångar.
49. Vi välkomnar att Bauhausinitiativet erkänner stadsplaneringens avgörande roll för att uppnå en hållbar stadsutveckling.
50. Det är glädjande att initiativet bekräftar behovet av en gemensam kultur av högkvalitativ arkitektur. Detta kommer att kräva ökad medvetenhet, informationsspridning och främjande av den roll som kultur och kulturarv, högkvalitativ arkitektur och bebyggd miljö spelar.
51. Kommissionen bör hjälpa bygg- och anläggningssektorn att ta itu med ohållbar resursanvändning och avfall och främja cirkularitet, med fokus på återanvändning och återvinning av material. Detta skulle kunna ske genom att man täpper till kunskaps- och kompetensluckor och digitaliserar utformningen.
52. ReK noterar att man genom Bauhausinitiativet kan hitta sätt att minska byråkratin i syfte att göra renoveringar enklare och mer kostnadseffektiva. För att ta itu med de utmaningarna i samband med renovering av mycket gamla byggnader och kulturarv krävs det att man anlitar arkitekter och andra experter samt högkvalificerade hantverkare (*).
53. De lokala och regionala myndigheterna har tveklöst en central roll när det gäller att se till att byggnadsrenoveringar överensstämmer med reglerna för stadsplanering och markanvändning, främjar politiska åtgärder för att motverka avfolkning och uppfyller kraven på social rättvisa och miljöskydd. De metoder som medlemsstaterna tillämpar för renoveringsvägen får inte undergräva denna grundläggande samordningsroll.
54. Vi efterlyser än en gång att den europeiska planeringsterminen ska ta större hänsyn till stadsfrågor: bostäder till rimliga priser, ojämlikhet och långsiktiga investeringar måste beaktas i samordningen av den ekonomiska och sociala politiken i EU.
55. Kommittén välkomnar budskapet i det nya europeiska Bauhaus om att möjliggöra tillgång till anständiga bostäder till rimliga priser, särskilt för ungdomar och andra utsatta samhällsgrupper.
56. Bauhausinitiativet måste knyta an till handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter och förklaringen från det sociala toppmötet i Porto 2021, i syfte att bidra till diskussionen om subventionerade bostäder till rimliga priser för tiden efter covid-19 på EU-nivå.
57. Vi efterlyser främjande av synergier mellan konst, arkitektur, landskaps- och inredningsarkitektur, fysisk planering, design och hantverk samt innovativa utbildningsmodeller för arkitekter och annat fackfolk.
58. ReK efterlyser även att den europeiska kompetensagendan ska inbegripas för att bidra till att främja och förbättra förståelsen genom Bauhausinitiativet av regionala kompetensrelaterade behov och möjligheter på området stadsplanering, byggande och hållbar användning av byggmaterial, samt till att minska migrationen av kvalificerad arbetskraft som skulle kunna leda till nedgång i den lokala ekonomin när det gäller tillverkning. I detta avseende spelar den digitala agendan för Europa en viktig roll eftersom digital teknik kan ge medborgarna möjlighet att vara med och utforma sin miljö, och den är ett mycket viktigt verktyg i alla steg i utvecklingen av initiativ med koppling till det nya europeiska Bauhaus.
59. Det bör ske ett samarbete mellan Bauhausinitiativet och tidigare partnerskap inom EU-agendan för städer, särskilt när det gäller kapaciteten för klimatåtgärder, förslaget om miljöanpassning av städer och användningen av offentliga platser. Partnerskapen för hållbar markanvändning och naturbaserade lösningar, den cirkulära ekonomin samt kultur och kulturarv är särskilt relevanta.
60. ReK betonar att Bauhausinitiativet är ett kraftfullt verktyg för att möjliggöra initiativ inom den sociala ekonomin, eftersom det bygger på samarbete och medborgardeltagande. Sådana initiativ stärker den sociala, ekonomiska, territoriella och kulturella sammanhållningen och ökar förtroendet på lokal nivå i hela EU.

(*) I enlighet med Europa Nostras grönbok om det europeiska kulturarvet.

Kvalitetsprinciper för kulturarvet

61. Kommittén stöder "Venediguppmeningen till en ny europeisk renässans" från Europa Nostra och dess förklaring om ett gemensamt arv och minne.
62. Vi uppmanar till att kartlägga synergier mellan kvalitetsprinciperna enligt Davos Baukultur, Bauhausinitiativet och de europeiska kvalitetsprinciperna för EU-finansierade insatser med potentiell inverkan på kulturarvet, och att dessa synergier integreras i all EU-politik och alla finansieringsprogram.
63. Kulturarvet är en viktig dimension av Bauhausinitiativet. Renoveringsvägen måste ha en "själ" och en identitet, samtidigt som den främjar en helhetssyn på hur vi vill utveckla våra städer och regioner.
64. ReK bör samarbeta med berörda parter för att främja ett Bauhauspris och en utmärkelse för "Årets kulturarvsborgmästare".
65. Kulturarvet och EU:s gröna giv bör vara nära sammanlänkade, vilket visas genom grönboken om det europeiska kulturarvet ⁽⁵⁾.
66. ReK håller med om att offentliga medel för kulturbaserade gröna strategier måste mobiliseras genom pilotprojekt och initiativ inom ramen för Bauhausinitiativet, som behandlar den gröna omställningens centrala kulturella aspekter och bygger på lokalsamhällellenas och regionernas olika kapacitet.

Slutsatser

67. ReK uppmanar kommissionen att skapa bättre kopplingar mellan det nya europeiska Bauhaus och befintliga begreppsmässiga, kulturellrelaterade, estetiska och designinriktade ramar. Detta skulle omsätta principerna i handling och göra det möjligt för Bauhausinitiativet att utnyttja lokala och regionala myndigheters kreativa, kulturella och kulturarvsrelaterade potential i syfte att renovera och blåsa nytt liv i bostadsområden i hela EU. När det gäller Bauhauslaboratoriet föreslår ReK därför ett checksystem där intresserade städer och regioner kan få en check som ger dem rätt att få det stöd som behövs för att organisera ett Bauhauslaboratorium i sitt område. Ett villkor för att få en sådan check skulle vara att 1) Bauhauslaboratoriet bidrar till att "gemensamt skapa, utveckla prototyper av och testa verktyg, lösningar och politiska åtgärder som kommer att underlätta omvandlingen på fältet" och 2) att resultaten av Bauhauslaboratoriet kommer att presenteras för region- eller stadsfullmäktige.
68. Kommittén uppmanar till att kartlägga synergier mellan Bauhausinitiativet och processer för att göra människor engagerade i EU (såsom konferensen om Europas framtid) samt strategier och handlingsplaner som främjar arkitektonisk och estetisk kvalitet (såsom renoveringsvägen i EU-agendan för städer).
69. Vi anser att Bauhausinitiativet måste bli en verklig rörelse som involverar lokala och regionala myndigheter och inte bara ytterligare ett toppstyrt projekt. Att skapa en europeisk miljömedveten livsstil är avgörande för alla städer och människor i EU. Det måste vara ett projekt för alla, inte bara ett fåtal. Egenansvaret måste utgå från enskilda personer på gräsrotsnivå, bortom de stora stadsområdena. Tillgänglighet för vanliga människor och organisationer i det civila samhället är en viktig positiv aspekt av Bauhausinitiativet. För att lyckas måste det vara socialt, kulturellt och territoriellt inkluderande.

Bryssel den 27 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
Europeiska regionkommitténs
ordförande

⁽⁵⁾ "Putting Europe's Shared Heritage at the Heart of the European Green Deal", offentliggjort av Europa Nostra.

Yttrande från Europeiska regionkommittén – EU-uppdrag

(2022/C 301/05)

Föredragande:	Markku MARKKULA (FI-EPP), ordförande, landskapsstyrelsen, Nylands förbund
Referensdokument:	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om EU-uppdrag COM(2021) 609 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT (ReK)

1. Europeiska regionkommittén (ReK) välkomnar EU-uppdragen, som en samordnad insats från kommissionens sida för att samla de resurser som krävs i fråga om finansieringsprogram, politik och föreskrifter samt annan verksamhet för att mobilisera och aktivera offentliga och privata aktörer, för att gemensamt skapa reella och varaktiga resultat i syfte att öka användningen av nya lösningar och metoder i samhället. ReK betonar behovet av en inkluderande strategi där EU-uppdragen, vid sidan av den EU-omfattande sammanhållningspolitiken, och alla andra EU-finansieringsinstrument, bör användas för att främja territoriell sammanhållning och för att målen för hållbar utveckling ska uppnås.
2. Mot bakgrund av konferensen om Europas framtid betonar kommittén⁽¹⁾ att EU-uppdragen, som ett nytt och vitalt instrument för att hantera högaktuella samhällsutmaningar, utgör ett verkligt test av EU:s inverkan och trovärdighet. De måste åtnjuta omfattande legitimitet och acceptans. Som kommissionen har framhållit spelar kommunerna och regionerna, med alla sina berörda parter och invånare, en avgörande roll för att EU-uppdragens ambitiösa mål ska kunna nås.
3. ReK upprepar⁽²⁾ sitt stöd för genomförandet av EU-uppdragen som ett djärvt steg för att ta itu med samhällsutmaningar, och understryker behovet av ett ändamålsenligt system för flernivåstyre där EU-uppdragen kombineras med de lokala och regionala utvecklingsstrategierna, strategierna för smart specialisering, åtgärderna för återhämtning från covid-19 och innovationsfinansieringen genom strukturfonderna.
4. Kommittén uppmanar med kraft de främsta beslutsfattarna i EU och medlemsstaterna att reagera snabbt och beslutsamt på situationen i Ukraina, bland annat i samband med lanseringen av EU-uppdragen, särskilt stadsuppdraget. Finansieringskriterierna för medlen inom ramen för NextGenerationEU och övriga offentliga finansieringskällor måste vara flexibelt inriktade på att få en del av verksamheten inom stadsuppdraget att skapa europeiska energiomställningsmotorvägar. Dessa bör stödja offentlig-privat forskning som syftar till att ta fram nya lösningar för energisystem. Kommunerna och andra offentliga aktörer kan i synnerhet använda innovativ offentlig upphandling, tillsammans med företag, för att påskynda utbyggnaden av förnybara energikällor och skapa hållbara, innovativa energilösningar i syfte att ersätta fossila bränslen som EU-länderna nu köper från Ryssland.
5. ReK välkomnar att man i meddelandet om EU-uppdrag⁽³⁾ vederbörligen erkänner de lokala och regionala myndigheternas relevans såväl i genomförandet som i utformnings- och kommunikationsfaserna för EU-uppdragen.

⁽¹⁾ ReK:s plenarsession den 27 januari 2022, resolution om konferensen om Europas framtid (EUT C 270, 13.7.2022, s. 1).

⁽²⁾ ReK:s plenarsession den 1–2 december 2021, resolution om Europeiska kommissionens arbetsprogram för 2022 (EUT C 97, 28.2.2022, s. 1).

⁽³⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om EU-uppdrag – (COM(2021) 609 final).

6. Mot bakgrund av det gemensamma skapandet av kunskap och know-how måste genomförandet av EU-uppdragen vara förankrat i det dagliga arbetet med att utveckla och förnya processerna i kommuner och regioner. Detta kommer att skapa systematiska synergier med EU:s sammanhållningspolitik, användningen av strukturfonder och andra särskilda instrument. Det kommer också att globalt visa upp regionernas och lokalsamhällets potential och kommunernas roll när det gäller att få de avsedda omställningarna att inträffa.

EU-uppdragen som ett ambitiöst nytt instrument för att ta itu med stora samhällsutmaningar

7. Kommittén konstaterar att EU-uppdragen är tänkta som ett "nytt" och "vitalt" instrument, i enlighet med kommissionen uttalande: EU-uppdragen utgör ett nytt sätt att finna konkreta lösningar på några av våra största utmaningar genom att ge konkreta resultat och konkret inverkan senast 2030 genom att forskning och innovation ges en ny roll, i kombination med nya former av styrning och samarbete, och genom att medborgarna görs delaktiga⁽⁴⁾.

8. För varje EU-uppdrag bör man fastställa en tydlig färdplan och skapa en helhetsinriktad ny strategi för flernivåstyrelse och metoder för experiment, prototyputveckling, övervakning och uppskalning av verksamheten på alla styresnivåer. Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt att skapa portföljer med åtgärder både på EU-nivå och på regional/lokal nivå och åt att på ett ändamålsenligt sätt sprida dessa i alla skeden av planeringen och genomförandet. Detta kräver deltagande och engagemang av de lokala och regionala myndigheterna samt partnerskap för att utbyta erfarenheter av ändamålsenlig innovativ styrning.

9. ReK pekar på behovet av att tilldela uppdragsfinansiering till den lokala och regionala nivån för att gemensamt skapa icke-standardiserade genombrott i många situationer "där man fastnat" och som alltför ofta blockerar tillräckliga framsteg när det gäller att uppnå nya lösningar och effekter. Detta kräver nya europeiska partnerskap som bygger på lokala och regionala intressen som fastställs i strategier för smart specialisering. I EU-uppdragen bör man utnyttja de erfarenheter som ReK:s och JRC:s gemensamma pilotåtgärd "Partnerskap för regional innovation" kommer att ge.

10. ReK uppmanar till att man i EU-uppdragen betonar framstegen mot mänsklighet och människocentrering, där hållbarhet i alla dess dimensioner – miljömässig, ekonomisk, social och kulturell – är drivkraften för förändring för att EU-uppdragets ambitiösa mål ska kunna uppnås. Livskvaliteten kan höjas enbart om vi på ett medvetet sätt arbetar tillsammans i komplexa entiteter. I detta sammanhang måste vi finna en bättre balans mellan materiellt och immateriellt välbefinnande i Europa och globalt. Naturen gör det möjligt att leva på denna planet. Vi måste respektera människans beroende av naturen.

11. Inom EU-uppdragen måste man gemensamt skapa nya sätt att fungera. Utvecklingen kräver att alla aktörer förvärvar ny kompetens genom att integrera teknik och forskning med en människocentrerad syn, åta sig att genomföra de gemensamma gröna och digitala omvandlingsprocesserna och säkra tillgång till de nödvändiga resurserna. Kraven är nödvändiga för att skapa välfungerande regionala och lokala ekosystem för forskning, utveckling och innovation som bygger nya innovativa kunskapsbroar för att koppla samman europeiska kunskapskapare på högsta nivå med regionala och lokala levande laboratorier och andra experimentcentrum samt demonstrationsverksamhet såsom fyrtornsprojekt. Med hjälp av dessa kan alla kommuner och regioner skapa benchlearningprocesser och partnernetverk för att utnyttja koncept och lösningar som tagits fram av föregångare i fråga om smarta och hållbara metoder.

12. ReK påpekar att regional och lokal styrning, framsyn och ökade investeringar i forskning, utveckling och innovation är hörnstenarna i EU-uppdragets portföljer, som består av professionellt samordnade åtgärder på europeisk, nationell, regional och lokal nivå. Samordning i EU-uppdragen ökar samarbetet, motivationen och kapaciteten, det vill säga konkurrenskraften, genom att nya portföljer och åtgärder skapas gemensamt. Samordning omfattar många parallella steg och verksamheter med flernivåstyrelse tvärsöver skilda system. Såväl offentliga som privata finansieringsinstrument måste utnyttjas, och stöd måste i synnerhet tillhandahållas mindre utvecklade regioner för att uppmanar alla regioner att förbättra sina forsknings-, utvecklings- och innovationsekosystem och bidra till genomförandet av EU-uppdragen.

13. Kommittén framhåller sin avgörande roll, på grundval av sina erfarenheter genom sina sex utskott och kampanjer såsom den gröna given på lokal nivå och utmärkelsen Europeiska entreprenörsregioner (EER), i genomförandet av EU-uppdragen, och noterar att ReK utgör en naturlig åtkomstpunkt för samarbete med den offentliga och den privata sektorn, industri och tjänster samt medborgarna.

⁽⁴⁾ "European Research Area Policy Agenda – Overview of actions for the period 2022–2024", Europeiska kommissionen 2021.

Kommunernas och regionernas roll i EU-uppdragen

14. I enlighet med den gemensamma handlingsplan som undertecknades 2020 av kommissionsledamot Mariya Gabriel och ReK understryker kommittén att den tillsammans med medlemsstaterna och de europeiska regionerna och kommunerna är redo att spela en aktiv roll när det gäller att gemensamt skapa ett system för flernivåstyre i syfte att uppnå EU-uppdragets mål. Åtgärder för att säkerställa den nödvändiga utvecklingen kommer att bygga på regionala platsbaserade innovationsekosystem och strategier för smart specialisering (S3/S4).

15. ReK kan påverka EU-uppdragets övergripande processer, informera beslutsfattare, mobilisera regioner och kommuner så att de blir aktiva bidragsgivare på olika sätt osv. EU-uppdragsplanerna har en kraftfull regional och lokal platsbaserad dimension, och genomförandemekanismerna inkluderar förslag som sätter regionerna och kommunerna – och deras forsknings-, utvecklings- och innovationsekosystem – i centrum för dem. ReK kan således samarbeta brett med alla partner för att se till att detta nya nedifrån-och-upp-riktade politiska instrument får önskat genomslag.

16. Vi vill – med hjälp av alla ReK-utskott som ansvarar för olika uppdragsämnen – bidra till att engagera så många kommuner och regioner som möjligt för att se till att den regionala och lokala nivån stöder EU-uppdragen genom att

- a) genomföra informationskampanjer, direkt dialog och andra gemensamma öppna och interaktiva engagerande processer som riktar sig till olika grupper, även barn under 18 år,
- b) få föregångarsamhällena att åta sig att experimentera med innovativa lösningar i sin praxis i verkliga livet,
- c) få demonstratorsamhällena att bidra till storskaliga införandeprocesser för innovativa lösningar och uppskalning av de bästa lösningarna för användning i hela Europa,
- d) se till att den europeiska mångfalden av regioner med sina många olika grupper av berörda parter och medborgare avspeglas brett i genomförandet av uppdragen.

17. ReK uppmanar medlemsstaterna att stödja genomförandet av EU-uppdragen genom att skapa synergier med nationella och regionala program och underlätta tillgången till EU-finansiering och nationell finansiering.

18. ReK anser att det bör säkerställas att alla stads- och landsbygdsområden och regioner (med förstklassiga, genomsnittliga eller sämre resultat) har tillräcklig kapacitet och förmåga att skapa innovation i sina samhällen och att de stöds genom relevanta lärandeprocesser som gör att de också kan fungera som plattformar för fleraktörstjänsteleverantörer som stöder andra, inbegripet alla aktörgrupper. De lokala/regionala processerna för värdeskapande måste styras på nivån för effektiva samarbetsinriktade värdekedjor och värdeflöden för att vidareutveckla ekosystemen.

19. För de ambitiösa målen krävs, som en avgörande förutsättning, att beslutsfattare, offentliganställda och yrkesverksamma inom innovation skaffar sig kompetens att fungera som förändringsaktörer när det gäller att förvärva ny kunskap och kapacitet. De tre avgörande processerna är

- a) kommunernas och regionernas operativa lärandeprocesser, med fokus på att integrera uppdragsrelaterad verksamhet i annan lokal verksamhet som en del av det normala strategiska och operativa beslutsfattandet,
- b) att motivera och stödja företag, forskningsinstitut, universitet, yrkesutbildningsanstalter och deras platsbaserade och tematiska ekosystem, så att de bidrar till att gemensamt skapa nya innovativa banbrytande lösningar, och
- c) att använda nya inkluderande metoder inom innovation.

Instrumenten i dessa processer bör omfatta brett upplagda partnerskap, innovativ offentlig upphandling, snabbt utvecklade prototyper och experimentering med nya lösningar.

20. ReK påminner om att beprövade processer är tillgängliga, men de kräver engagemang från enskilda kommuner och regioner och det särskilda samarbete som anordnas av EU-uppdragsteamerna. Genom att anslå medel till partnerskap som omfattar hela Europa kommer man att främja förvärvandet av dessa avgörande faktorer i en mängd europeiska kommuner och regioner. Flera befintliga EU-instrument, såsom JRC, Interreg, initiativ för gemensam programplanering samt Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT) och dess kunskaps- och innovationsgrupper, kan spela en viktig roll i detta.

21. ReK betonar behovet av att se över alla EU:s finansieringsinstrument för att stödja uppdragsverksamhet, särskilt på lokal och regional nivå. Horisont-medlen är inte lättillgängliga för regioner och kommuner och ännu inte tillräckligt anpassade till EU-uppdragets nya strategiska mål. Många regioner har stora svårigheter att få tillgång till finansiering med flera ansökningsomgångar, mycket specialiserade kriterier och komplexa system. Många regioner har exempelvis problem när det gäller att finansiera kompetensutveckling av sin arbetskraft för att påskynda den gröna omställning som är avgörande i EU-uppdragen. Detta kommer att kräva en översyn för att förenkla tillgången till EU-medel.

Riktlinjer för ett mer inflytelserikt genomförande av EU-uppdragen

22. Kommittén understryker behovet av att bidra till att skapa dynamiska partnerskap, som delvis måste vara formaliserade ömsesidiga engagemang, men delvis också flexibla, för partnerskapsavtalen mellan EU-uppdragen och de demonstrerande kommunerna och regionerna för att öka den Europaomfattande inverkan av betydelsefulla uppgifter och distribuerade demonstratorers arbete.

23. Vi stöder en flexibel användning och understryker den aktiva konceptuella utveckling av kommun- och regionkontrakt som föreslås i EU-uppdragets genomförandeplaner.

24. ReK föreslår att man konkretiserar tanken på en EU-uppdragsmärkning för de kommuner och regioner som, i egenskap av demonstrerande föregångare och understödjare av Europas gröna och digitala omställning, kommer att ta ansvar för att uppnå EU-uppdragets mål och skala upp resultaten av de innovativa lösningarna, och uppmanar till att dra lärdom av befintlig praxis, såsom borgmästaravtalet.

25. Vi föreslår olika sätt att använda EU-uppdragsmärkningen för att skapa synergier med andra relevanta EU-initiativ och andra relaterade initiativ och användningen av finansieringsinstrument, såsom InvestEU-fonden, faciliteten för återhämtning och resiliens, interregionala innovationsinvesteringar (I3), Interreg Europa, Fonden för ett sammanlänkat Europa, programmet för ett digitalt Europa, programmet EU för hälsa, EIB och EIT. ReK föreslår att man skapar ett Europaomfattande system där både EU och medlemsstaterna använder EU-uppdragsmärkningen för att förenkla ansökningsförfarandena. Märkningen bör göra det lättare att få tillgång till EU-medel och nationella medel för att stödja verksamhet på lokal och regional i syfte att uppnå EU-uppdragets ambitiösa mål och samtidigt förbättra de lokala och regionala förfarandena.

26. ReK påpekar att nav för det europeiska forskningsområdet ("ERA Hubs") kan vara ett av de mest effektiva verktygen på lokal och regional nivå för att anpassa regionala FoU-strategier, inklusive strategier för smart specialisering (S3/S4), till nationella och europeiska strategier, det europeiska forskningsområdet, Horisont Europa och EU-uppdragen. ERA Hubs kan således bidra till uppkomsten av struktureringsprojekt som särskilt används i EU-uppdragen och mobilisera de olika finansieringskällorna runt dem. Det skulle därför vara lämpligt att när så är möjligt koppla samman EU-uppdragsmärkningen med ERA Hubs.

27. Kommittén erinrar om behovet av att skapa och använda effektiva kunskapshanteringsförfaranden för att genomdriva EU-uppdragen genom att använda bästa globala och regionala kunskap, med beaktande av de etiska kriterierna i kommissionens nya internationaliseringsstrategi för forskning och innovation. För att resultaten ska kunna utnyttjas och skalas upp måste Horisont Europa och övriga instrument bli mer dynamiska när det gäller experiment och prototyputveckling under verkliga förhållanden.

28. EU-uppdragen bör genomföras genom en öppen och deltagandebaserad process som omfattar alla berörda parter på lokal, regional, europeisk och global nivå^(?). Regionernas, kommunernas och medborgarnas deltagande kommer att vara särskilt avgörande för ett framgångsrikt genomförande av EU-uppdragen. I detta hänseende bör man garantera direkt dialog med dessa berörda parter inom vart och ett av uppdragen. ReK står redo att vara en stark bundsförvant med EU-uppdragen.

29. Experimenten och demonstrationerna inom EU-uppdragen bör inriktas på styrande verksamhet för att ytterligare flytta fram vetenskapens gränser, behärska deep tech och kombinera digitala, fysiska, miljömässiga och biologiska innovationer – samt regelbundet se över och dela resultaten på spetsnivå. Strategierna för smart specialisering som koncept för regionalt samarbete med industri och forskning bör ha en hög profil i EU-uppdragen.

^(?) ReK:s yttrande "Horisont Europa: nionde ramprogrammet för forskning och innovation" (COR-2018-03891) (EUT C 461, 21.12.2018, s. 79).

Framsyn och samhällsinnovationer som är avgörande för och skapas av EU-uppdragen

30. Utmaningarna är komplexa, och bara en del av den nödvändiga vetenskapliga och tekniska kunskapen existerar. Det är möjligt att uppnå målen med hjälp av omfattande framsynsverksamhet, ökade FoU-investeringar, prototyputveckling under verkliga förhållanden, experiment och uppskalning av resultaten.

31. Kommittén erkänner den betydande potentialen hos forskning för alla typer av innovationer och för att ta itu med stora samhällsutmaningar. ReK förväntar sig i detta avseende att det politiska beslutsfattandet i allmänhet ska vara mer evidensbaserat, forskningsstödjande och inriktat på att skapa gynnsamma förutsättningar för samhällsinnovationer, samtidigt som de genomförs tillräckligt snabbt i praktiken och i verkliga processer.

32. ReK påminner om att EU-uppdragets ambitiösa mål endast kan uppnås om man stöder effektiva lärandeprocesser för regionala och organisatoriska politiska ledare, chefer, experter och medborgare. Europeiska kommun-/regiondrivna koncept måste skraddarsys till regionens situation genom en systemisk yrkesmässig utveckling förankrad i lokalt praktiskt lärande för alla.

33. ReK betonar att EU-uppdragen bör inriktas på att utnyttja potentialen hos immateriella tillgångar och intellektuellt kapital. Att införliva denna kunskap i det politiska beslutsfattandet, särskilt för att skapa intelligenta och människocentrerade städer där fokus ligger på hållbarhet, kan vara avgörande för att katalysera investeringar i humankapital, strukturkapital, relationskapital samt forskning, utveckling och innovation i allmänhet.

34. ReK framhåller vikten av att gå från ord till handling, på grundval av de viktigaste uttalandena om den europeiska forsknings-, utvecklings- och teknikpolitiken enligt EU:s rapport om strategisk framsyn 2021 ⁽⁶⁾, särskilt följande:

- a) De kommande årtiondena kommer att präglas av en ökande omfördelning av den globala makten, där dess geoeconomiska tyngdpunkt flyttas österut.
- b) EU konkurrerar globalt om en pionjärfördel när det gäller standardisering.
- c) EU måste flytta fram sina positioner i utvecklingen och produktionen av nästa generations inkluderande teknik.
- d) Utöver specifik teknik driver hyperkonnektiviteten omvandlingen.
- e) Råvaror av avgörande betydelse är nödvändiga för EU:s gröna och digitala omställning.
- f) En förutsättning för EU:s digitala oberoende är att EU har kapacitet att lagra, extrahera och bearbeta data, samtidigt som kraven på tillförlitlighet, säkerhet och grundläggande rättigheter uppfylls.
- g) EU:s strategiska oberoende måste främjas.
- h) En smart blandning av industri-, forsknings- och handelspolitik med internationella partnerskap skulle kunna garantera ett hållbart och mångsidigt utbud.

35. När man övergår från ord till handling bör teknikutvecklingen i högre grad än hittills anpassas till den socioekonomiska utvecklingen och äga rum under verkliga förhållanden, för att på så sätt säkerställa ett snabbt införande och en snabb uppskalning av resultaten.

36. Vi föreslår att EU:s interinstitutionella samarbete om framsyn utökas med särskilda roller för JRC, Europaparlamentets utredningstjänst och ReK. ReK föreslår att man på nationell, regional och kommunal nivå överväger att anordna deltagandebaserade medborgarvetenskapliga aktiviteter i allmänhet och framför allt för ungdomar, särskilt högskolestuderande och gymnasieelever, för entreprenörer och för politiskt beslutsfattande genom att inrätta kommittéer för framtiden med fokus på framsyn och teknikbedömning.

⁽⁶⁾ Strategisk framsynsrapport 2021 (COM(2021) 750 final).

EU-uppdragets nya syn på teknik- och FoU-politik

37. ReK understryker att samhälls- och beteendevändningen till stöd för EU-uppdragets mål måste vara inkluderande och positiv genom att man brett tillämpar prototyputveckling och experimentering som metod.

38. Kärnan i EU-uppdragen är forskning och innovation. De komplexa samhällsutmaningarna kan bara hanteras genom ökade investeringar i forskning, utveckling och innovation. Av både det europeiska forskningsrådets och näringslivets studier framgår det tydligt (7) att EU ligger efter sina största globala konkurrenter när det gäller näringslivets FoU-intensitet, särskilt i högteknologiska sektorer, och i fråga om att låta innovativa små och medelstora företag växa, vilket har negativa effekter på produktiviteten, skapandet av arbetstillfällen och konkurrenskraften.

39. Kommittén instämmer i målen för det europeiska forskningsområdet (8) om att främja EU:s återhämtning och stödja dess gröna, digitala och sociala omställningar genom att stödja innovationsbaserad konkurrenskraft och främja teknisk suveränitet inom viktiga strategiska områden (t.ex. artificiell intelligens, robotteknik, cybersäkerhet, dataekologi, mikroelektronik, kvantdatorer, 5G, nästa generations batterier, förnybar energi, vätgasteknik, utsläppsfria bebyggda miljöer, smart mobilitet osv.) i linje med modellen för öppet strategiskt oberoende.

40. Kommittén efterlyser efterfrågebaserade strategier för koldioxidneutralitet som omfattar koldioxidavtryck och koldioxidhandavtryck som kriterier för hållbar offentlig upphandling. Utöver koldioxidavtrycket framhåller ReK vikten av koldioxidhandavtryck, en ny metod för att uppnå och beräkna klimateffekter genom att visa den positiva inverkan som klimatvänliga produkter och tjänster har (9).

41. ReK stöder industriella forsknings-, utvecklings- och innovationsåtgärder beträffande koldioxidhandavtryck för att skapa nya utvidgade produkter, system och andra innovativa lösningar som spelar en avgörande roll för att uppnå klimatmålen, och påpekar att målen om nettonollutsläpp inte kommer att kunna uppnås om inte innovationen för ren energi påskyndas avsevärt.

42. Vi påminner även om behovet av ny teknik. En rapport från Internationella energiorganet (IEA) (10) innehåller analytiska belägg för att 25 % av den minskning av koldioxidutsläppen som krävs för att sätta jordens klimat på en hållbar väg kommer att komma från mogen teknik. Som en jämförelse kommer 41 % av den nödvändiga tekniken att komma från ny teknik som för närvarande befinner sig i den tidiga införandefasen, och 34 % kommer att komma från teknik i demonstrations- eller prototypstadiet eller teknik som ännu inte finns.

43. ReK pekar på vikten av och komplexiteten i att mäta växthusgasutsläppen. Den grundläggande mätningen av växthusgasutsläppen använder scope 1 och 2. Genom att även använda scope 3 kan nettonollmål och nettonegativa mål uppnås. Scope 3 omfattar alla andra indirekta utsläpp genom hela värdekedjan.

44. Kommittén betonar den roll som EU-uppdragen spelar i centrum för EU:s prioriteringar när det gäller att förverkliga den gröna och den digitala omställningen. Kommissionen har inlett pilotfasen av initiativet med ERA Hubs för att underlätta regionalt samarbete i fråga om forskning, utveckling och innovation samt utbyte av bästa praxis, med incitament för att maximera värdet av att producera, sprida och använda kunskap. ReK uppmuntrar till att man i EU-uppdragen utforskar användningen av ERA Hubs som ett verktyg för att koppla samman lokala och regionala forsknings- och innovationsekosystem och aktivt ingår partnerskap med lokala och regionala beslutsfattare i pilotarbetet med ERA Hubs för att utveckla ett konkret samarbete.

45. ReK betonar att ERA Hubs-systemet innebär ett försök att föra in inslag som saknas i landskapen för det europeiska forskningsområdet och det europeiska området för utbildning för att skapa starka europeiska kunskaps samhällen i hela Europa i syfte att påskynda omställningen av samhällena för en grön, hållbar och digital tillväxt. ERA Hubs-nätverket bör helst säkerställa att lokala och regionala forsknings-, utvecklings- och innovationsekosystem blir en integrerad del av det EU-omfattande ekosystemet för forskning, utveckling och innovation.

(7) En ny era för det europeiska forskningsområdet.

(8) En ny era för det europeiska forskningsområdet.

(9) ReK:s plenarsession den 1 juli 2021, yttrandet "Att bygga upp ett klimatreliant Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning" (EUR C 440, 29.10.2021, s. 42).

(10) IEA, "Energy Technology Perspectives 2020".

46. ReK stöder möjlighörandet av aktiva lokala bidrag till ett integrerat genomförande av ERA Hubs, andra experiment i regionala ekosystem och EU-uppdragen när det gäller att experimentera, snabbt utveckla prototyper, testa, demonstrera och skala upp forsknings- och innovationseffektiviteten i kommunerna och regionerna.

47. ReK inser att samordning av olika slags insikter, idéer och lärande på regional och lokal nivå är avgörande för att skapa en alleuropeisk strategi för innovativa åtgärder. Utbyte av lärandet mellan kommuner och regioner, liksom mellan de fem EU-uppdragen, är viktigt. ReK rekommenderar att man tidigt inrättar ett nätverk för gemensamt lärande genom vilket viktiga insikter om både process och innehåll kan utbytas och överföras – i mindre skala till andra kommuner och regioner och i större skala till andra EU-uppdrag och till Europa som helhet.

48. ReK anser att rådets slutsatser om EU-uppdrag, som ska offentliggöras under det franska ordförandeskapet, också bör utgöra en möjlighet att stärka konceptet med ERA Hubs, som uppdragen måste förlita sig på för att framgångsrikt kunna förankras på lokal och regional nivå. I slutsatserna bör man också understryka vikten av forskningsinfrastruktur som får starkt stöd av kommuner och regioner och som är avgörande för genomförandet av EU-uppdrag.

49. ReK bekräftar att även om det är en prioritering att genomföra de uppdrag som redan beslutats, måste reflektionerna fortsätta utan avbrott kring möjligheten att skapa nya uppdrag när det uppstår nya stora gemensamma utmaningar. Den avgörande frågan om att förbereda de europeiska samhällena för att ta itu med beredskap för och hantering av hälsohot och kriser bör, efter inrättandet av EU:s myndighet för beredskap och insatser vid hälsokriser (Hera), ingå i en reflektion om ett nytt uppdrag som inriktas på denna utmaning med tanke på dess systemiska och övergripande karaktär med flera aktörer.

ReK:s erfarenheter: synergier mellan EU-uppdragen och andra viktiga politiska instrument

50. EU-uppdragen bör bygga på erfarenheterna och kunskaperna från befintliga EU-initiativ och EU-program för att verka i synergi. Systemförändringar kräver gemensamt skapande av ekosystem för omställning som bygger på lärande samt forskning, utveckling och innovation med tvärvetenskapliga och operativa synergier inom Europa och omfattar alla fem EU-uppdrag.

51. ReK upprepar att man måste stärka mentaliteten att öppet arbeta tillsammans och stärka lokalt samarbete och europeiska partnerskap för att uppfinna den nya människocentrerade hållbara framtiden för Europa. Den potentiella kapaciteten är i hög grad beroende av den lokala och regionala nivån i alla delar av Europa. Snabbhet är avgörande. Man måste ta itu med de stora samhällsutmaningarna under de närmaste åren. Kunskap och lärande utgör kärnan.

52. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt stegen i kommunernas och regionernas genomförande av EU-uppdragen med ReK:s stöd, inbegripet flernivåstyre, finansiering och framgångsrikt genomförande, beträffande hur de ambitiösa målen kan uppnås genom att de faktiskt integreras i EU:s forsknings- och innovationspolitik, särskilt strategierna för smart specialisering (S3/S4), ERA Hubs, Bauhausinitiativet och andra högst relevanta initiativ, program och instrument som tillhandahålls genom EU:s flernivåpolitik.

53. Kommittén är fast besluten att organisera utbildningsverksamhet i samarbete med JRC för att stödja EU-uppdragets verksamhet under rubrikerna "City Science" och "Vetenskapen möter regionerna" genom att främja verksamhet med brett genomslag och sprida EU-uppdragets resultat. Kortsiktiga åtgärder är inte ett lämpligt svar för att tillgodose de faktiska behoven. En ändamålsenlig åtgärd är att stödja inrättandet av ett nätverk av regionala framtidscentrum för att stimulera kreativitet och företagarganda och koppla dessa till Bauhausinitiativet, arbetet med FN:s mål för hållbar utveckling och Unescos Futures Literacy Labs i syfte att se till att initiativen är både kort- och långsiktigt hållbara.

54. ReK uppmuntrar till ett fördjupat samarbete med europeiska nätverk som verkar för att stärka forskning, utveckling och innovation när det gäller att ta itu med samhällsutmaningar, såsom EUA, Earto och Errin. Dessutom bör man inom varje EU-uppdrag samarbeta effektivt med de tematiska nätverken, såsom CEMR, Eurocities och CPMR. ReK har ett omfattande samarbete med alla dessa nätverk av berörda parter för att se till att EU-uppdragen som ett nytt nedifrån-och-upp-riktat politiskt instrument får önskat genomslag.

55. Kommittén framhåller vikten av att förbättra regioners och kommuners kapacitet att ansöka om medel inom ramen för EU-uppdragen och utnyttja erfarenheterna från EU-finansierade, storskaliga initiativ såsom European Network of Living Labs (ENoLL), Vanguard-initiativet, Digitalising Cities, Open & Agile Smart Cities, City Science Initiative och Living-in.EU (det europeiska sättet att digitalt omvandla städer och samhällen). Detta kommer att öka kommunernas och regionernas motståndskraft, reaktionsförmåga och aktiva deltagande i EU-reformer, samt främja medborgarnas delaktighet i hela EU. Det kommer i sin tur att fungera som en multiplikator för EU-initiativens genomslag och säkerställa en bredare och rättvisare fördelning av resurserna så att förutsättningarna överallt är bättre anpassade för att erhålla finansiering från EU och andra källor och nå utvecklingens framkant.

Uppdragsspecifika rekommendationer

56. ReK framhåller vikten av uppdragsöverskridande samarbete på alla styresnivåer. Vi betonar att EU-uppdragen tillsammans har ett tydligt gemensamt fokus på att uppfinna en hållbar smart framtid. Detta kan konkretiseras genom att man tar itu med gemensamt skapande och lösningar som bygger på forskning, utveckling och innovation:

- Klimatanpassning: hantering av översvämningar, skogsbränder och andra katastrofer, naturbaserade lösningar, klimatsäkring av kritisk infrastruktur, system för att övervaka och varna för effekterna för folkhälsan.
- Cancer: hälsa i allmänhet, stärka de förebyggande åtgärderna, särskilt genom att främja hälsosamma levnadsvanor.
- Hav och vatten: skydda och återställa akvatiska ekosystem, minska föroreningar och göra den blå ekonomin klimatneutral.
- Klimatneutrala städer: framsteg inom övergripande miljö-, infrastruktur- och industrilösningar som bidrar till städernas koldioxidneutralitet.
- Mark: förebyggande av föroreningar till följd av markanvändning och under alla omständigheter säkerställande av friskt och hälsosamt grundvatten.

57. ReK föreslår följande uppdragsspecifika åtgärder för att öka EU-uppdragets genomslag:

a) Anpassning till klimatförändringar

ReK betonar att klimatanpassningsuppdraget bör ha en viktig övergripande roll, särskilt när det gäller framsyn och att motivera alla Europas aktörer att aktivt bidra till EU-uppdrag. Detta uppdrag bör inriktas på social och samhällelig medvetenhet och på att erhålla ett allmänt åtagande om att skapa storskaliga systematiska lösningar. Det bör i synnerhet ta itu med utmaningarna i samband med den gröna omställningen av industrin, bostäderna och mobiliteten. Förlusterna på grund av klimatförändringar uppgår redan i genomsnitt till 12 miljarder euro per år, och EU bör göra makrofinansiella klimatanalys för att övertyga om behovet av att påskynda anpassningsåtgärderna parallellt med begränsningsåtgärderna. Strategin för att skydda människor mot klimatförändringar måste också omfatta sociala aspekter och frågor som rör sammanhållning.

b) Cancer

ReK framhåller vikten av global spetsforskning och uppmuntrar forskare och innovatörer att öka det europeiska och sektorsövergripande samarbetet mellan berörda parter för att detta uppdrag ska lyckas. ReK betonar vikten av att utöka HPV-vaccineringen och användningen av biobanker samt tillgången till de mest innovativa behandlingarna, liksom vikten av att sprida bästa praxis mellan länder och regioner. En av de största utmaningarna ligger i skillnaderna i tillgång till cancervård mellan och inom länder och regioner i EU samt i patienternas livskvalitet. Därför är det mycket viktigt att förbättra tillgången till tidig screening, nya diagnosverktyg och innovativa cancerbehandlingar i EU:s länder och regioner, vilket kräver investeringar i infrastruktur, utrustning, hälso- och sjukvårdens digitala omställning, hälso- och sjukvårdspersonal samt nya vårdmodeller. En annan utmaning är tillgång till ekonomiskt överkomliga behandlingar och läkemedel, liksom kvaliteten på det individanpassade stödet för patienter och social innovation till stöd för anhörigvårdare.

c) Återställa våra hav och vatten senast 2030

ReK framhåller att återställandet av friska hav och vatten och säkerställandet av sötvatten är globala ödesfrågor på kort och lång sikt. Föroreningsproblemen kan bara lösas genom att man betonar den internationella dimensionen: havsområdesdimensionen i t.ex. Medelhavet, Atlanten, Östersjön, Svarta havet och Donaus avrinningsområde, samt ökat samarbete

mellan regioner. Det behövs ett särskilt fokus på Arktis. ReK vill att hav och vatten blir en ny gemensam ambition i centrum för nystarten av det europeiska projektet. Vi betonar att det specifika fokuset på forskning och teknik för rent vatten samt på en effektivare försörjning är avgörande för uppdraget, liksom den blå havsekonomin med tonvikt på entreprenörskap, hållbar turism, minskade koldioxidutsläpp från sjöfarten och havsbaserad förnybar energi. Detta kommer att skapa nya omfattande möjligheter för gränsöverskridande och innovativt affärssamarbete. ReK framhåller vikten av att mobilisera kommunerna och regionerna för att bygga upp europeiska nätverk som sammanför de lokala havsbaserade innovationsekosystemen kring värdekedjor och skapar innovationer i havsnäringarna.

d) *Klimatneutrala och smarta städer*

ReK framhåller att Europa behöver aktiva föregångarstäder som gemensamt skapar nya lösningar på brådskande problem och delar med sig av resultaten av sina experiment med andra – alla städer och regioner i hela Europa måste engageras och stödjas. Föregångarstäderna bör användas som innovationsnav som gemensamt skapar reproducerbara och direkt tillämpbara lösningar som kan skalas upp för alla andra europeiska städer i deras omställning till klimatneutralitet senast 2050. Städer som har ansökt men som inte valts ut bör av kommissionen sammanföras i en utvidgad grupp så att de på många sätt kan utnyttja föregångarstädernas framsteg och resultat, bl.a. direkt tillämpa reproducerbara lösningar. Befintliga framgångsrika program och projekt eller relaterade "gröna initiativ" förtecknas i bilagan till detta uppdrags genomförandeplan. De lärdomar som dragits bör tas som utgångspunkt för att skapa färdplaner på flera nivåer för att åstadkomma klimatneutrala städer. Omställningsgemenskaper med flera aktörer med gemensamma instrument bör tillämpas för att förhindra att varje samhälle agerar på egen hand. ReK framhåller de deltagande städernas utarbetande av klimatstadskontrakt som en efterfrågestyrd process som bör möjliggöra lokala lösningar men som behöver starkt stöd från nationell och regional nivå.

e) *En giv för den europeiska marknaden*

ReK betonar behovet av systemtänkande och instrumentell omställningshantering, inklusive forskning, utveckling och innovation samt lärande, för att nå målen för markuppdraget, som omfattar alla typer av markanvändning, och för att utforska nya vägar mot en mer ambitiös omvandling av EU:s gemensamma jordbrukspolitik. För att uppdraget ska bli framgångsrikt är det avgörande att stärka det kolinlagrande jordbruket och koldioxidbindningen i skogarna genom att omforma jordbruksproduktionssystem och inrätta transnationella kluster av levande laboratorier. Att stödja biologisk mångfald och medborgarnas preferenser för skogsbaserade bioprodukter samt hållbara och lokalt producerade livsmedel är nödvändiga åtgärder i landsbygds- och stadsmiljöer. En annan viktig punkt är hur man kan göra skogsverksamheten attraktiv och ekonomiskt hållbar utan att lönsamheten går förlorad när det gäller att stödja målen för markuppdraget.

ReK:s roll när det gäller att stödja en europeisk och global omvandling

58. Människorna bor och arbetar i kommuner och regioner, och all verksamhet inom ramen för EU-uppdragen bör inriktas på människor: från näringslivsaktörer, akademiska aktörer och regeringsaktörer till enskilda medborgare i alla åldrar och med alla bakgrunder. ReK, JRC och andra relevanta aktörer känner till olika effektiva och beprövade tekniker för medborgardeltagande, från entreprenöriellt upptäckande till läger för samhällsinnovation, som kan användas för att säkerställa medborgarnas engagemang.

59. ReK är redo att nå ut till lokalsamhällena för att öka medvetenheten om EU-uppdragen som sådana och hjälpa dem att interagera med EU:s medborgare och företag.

60. EU-uppdragen kommer enbart att bli framgångsrika om man fokuserar på överbryggandet av kunskaps- och innovationsklyftan i Europa och innovationsklyftan mellan Europa och Förenta staterna. Fokus måste ligga på ambitiösa konkreta och inkluderande åtgärder i verkliga livet där resultaten av forskning, utveckling och innovation utnyttjas.

61. ReK betonar att det krävs nya utvecklingar inom forskning, utveckling och innovation för att EU-uppdragen ska lyckas. Detta innebär nya omfattande lösningar för att säkerställa komplementaritet och främja synergier med unionens ramprogram för forskning och innovation och andra EU-program och EU-fonder samt globala program och fonder. Ett nytt steg är att genomföra ett pilotprojekt med ERA Hubs-systemet, som bör främja användningen av alla relevanta EU-initiativ för forskning, utveckling och innovation som en viktig del av regionalt beslutsfattande.

62. Genomförandet av EU-uppdragen kommer att främja lokalt och regionalt ledarskap inom EU, men även globalt. I stärkandet av kommunernas och regionernas roll inom borgmästaravtalet och andra globala nätverk bör ReK skapa synergier mellan EU-uppdragen samt verksamheten kring FN:s mål för hållbar utveckling och kampanjerna Race to Zero och Race to Resilience. Att stärka EU:s kommuners och regioners globala ledarskap kan också stödja ReK:s insatser för ett formellt erkännande av lokala och regionala myndigheter inom ramen för UNFCCC och i förberedelserna inför COP27.

Sammanfattning av de avgörande framgångsfaktorerna

63. EU måste stärka sin globala konkurrenskraft på grundval av kunskap, EU-omfattande partnerskap, kapacitet och talanger för att arbeta för framtiden – en inkluderande strategi för att få alla ombord. EU har möjlighet att axla rollen som global ledare när det gäller att genomföra en samarbetsinriktad politik för att uppnå målen för hållbar utveckling och ta itu med klimatförändringarna.

64. Insatser i verkliga livet är nyckeln till EU-uppdragen. Forskning är avgörande för att skapa nya lösningar och fastställa de bästa sätten att gå vidare – lämpliga tillämpningar är mycket viktiga för att uppnå resultat. EU-uppdragen kommer att bli framgångsrika om de möter ett lokalt möjliggörande ekosystem. Det handlar inte bara om teknik och forskning, utan framför allt om en människocentrerad strategi för att bygga upp kompetens, ta itu med lokala risker och ge tillgång till de bästa resurserna i hela Europa. Mänskliga aspekter inom innovation är avgörande för gemensamt skapande av hållbara lösningar.

65. ReK konstaterar att EU-uppdrag är avgörande för att stödja Europas omställning till en grönare, hälsosammare, mer inkluderande och motståndskraftig kontinent. För att de ambitiösa målen ska kunna nås måste varje EU-uppdrag fungera som en omfattande portfölj av åtgärder. Dessa europeiska portföljer måste bildas baserat på omfattande regionala och lokala samordnade portföljer av åtgärder, inklusive integrerade forskningsprojekt, policy- och lagstiftningsåtgärder samt lokala genomförandeaktiviteter.

66. ReK framhåller behovet av att medfinansiera och stödja kommunernas och regionernas dagliga arbete med värdeskapande och benchlearning för att skala upp de bästa processerna och åtgärderna till förmån för medborgarnas dagliga välbefinnande. Demonstratorsamhällellens roll är att agera som pionjärer, utvecklare och testare i främsta ledet av systemförändringar för alla andra.

67. ReK är redo att samarbeta med EU-uppdragen för att göra riktmarks- och benchlearningprocesserna mellan demonstrerande kommuner/regioner och andra attraktiva. Finansieringsinstrumenten måste vara flexibla och innovativa samt uppmuntra kommunernas/regionernas verkliga intressen.

68. Viktiga frågor är hur kommunerna och regionerna lär sig att styra den nödvändiga verksamheten och hur verksamheten kan locka privata industriella och andra investeringar. ERA Hubs-nätverket bör helst säkerställa att lokala och regionala forsknings-, utvecklings- och innovationsekosystem blir en integrerad del av det EU-omfattande ekosystemet för forskning, utveckling och innovation.

69. Kommittén efterlyser bättre samhällelig och teknisk förutsägbarhet och ökat samarbete som de avgörande framgångsfaktorerna för att påskynda industriella och andra investeringar i syfte att uppnå koldioxidneutralitet och EU-uppdragets övriga mål. Den uppdragsinriktade politiken lämpar sig väl för att stärka nedifrån-och-upp-dimensionen i EU:s unika system för flernivåstyrelse: de lärdomar som dragits kan och kommer att spridas aktivt mellan medlemsstaterna. Det är nödvändigt att i större utsträckning beakta och integrera EU-uppdragets mål i utarbetandet av framtida lagstiftning. Koldioxidprissättning och 55 %-paketet är exempel på detta.

70. De senaste riktlinjerna och planerna för industri- och innovationspolitiken på EU-nivå samt de nödvändiga nya vetenskapliga och tekniska rönerna och innovationerna måste integreras i EU-uppdragen samt utvecklas och överförs till lösningar och praxis i verkliga livet med hjälp av effektiv nedifrån-och-upp-riktad kunskapsförvaltning och andra åtgärder.

71. ReK har erkänt behovet av digitala plattformar för EU-uppdrag: för att påskynda överföring och förvaltning av kunskap, stödja virtuellt samarbete och partnerskapsmatchning, förenkla finansieringsprocesserna osv. Dessa måste skapas tillsammans med företrädare för kommuner och regioner.

72. Sammanfattningsvis är nya lämpliga och effektiva arbetsprocesser avgörande för att säkerställa EU-uppdragets framgång. Dessa processer måste återspegla lärdomarna av Open Innovation 2.0, olika quadruple helix-initiativ och många andra vid det gemensamma skapandet av en attraktiv deltagandebaserad styrning av nästa generationstyp. Hela skalan av medborgare måste involveras, från ungdomar till äldre. Uppdragsverksamheten bör inbegripa olika generationers olika aspekter och skapa innovativa och ansvarsfulla sätt att uppnå det engagemang som krävs för att uppfinna en hållbar framtid för Europa.

Bryssel den 27 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – EU:s myndighet för beredskap och insatser vid hälsokriser

(2022/C 301/06)

Föredragande: Christophe CLERGEAU (FR–PES), ledamot, regionfullmäktige, Pays-de-la-Loire**POLITISKA REKOMMENDATIONER****Allmänna kommentarer**

1. Europeiska regionkommittén (ReK) påminner om att vår ordförande i mars 2020 uppmanade kommissionen och medlemsstaterna att inrätta en europeisk hälsomekanism ⁽¹⁾, och senare under 2020 utvecklade kommittén denna idé i sitt yttrande "En EU-mekanism för nödsituationer på hälsoområdet" ⁽²⁾. Vi konstaterar att kommissionen har hämtat inspiration i detta yttrande till sitt meddelande COM(2021) 576.

Debatten om inrättandet av Hera äger rum mot bakgrund av den fortgående covid-19-epidemin, som inneburit ett aldrig tidigare skådat incitament för att göra hälsa till en prioritering för Europeiska unionen. Syftet med inrättandet av Hera går dock längre än så och berör alla typer av risker för människors hälsa, storskaliga och/eller gränsöverskridande, både krisberedskaps- och krishanteringsfaserna, och därtill utmaningarna i fråga om förebyggande åtgärder och resiliens i samhällen och territorier. Allt detta mot bakgrund av det bredare sammanhanget med kriget i Ukraina, som har en enorm inverkan på hälso- och sjukvårdstjänster, infrastruktur och gränsöverskridande samarbeten som redan var kraftigt pressade och utarmade under den värsta fasen av covid-19-pandemin.

2. ReK stöder att Hera inrättas som en myndighet med ansvar för beredskap vid och hantering av hälsokriser, å ena sidan med beaktande av att medlemsstaterna har huvudansvaret för förebyggande åtgärder, folkhälsa, hälso- och sjukvård, krisberedskap och krishantering samt å andra sidan med tanke på regionernas viktiga roll mot bakgrund av att två tredjedelar av EU:s medlemsstater har decentraliserade hälso- och sjukvårdssystem, vars förfaranden skiljer sig åt. Vi betonar vikten av en samlad syn på hur befolkningen ska skyddas, mot bakgrund av att kommissionens åtgärder fortfarande är splittrade mellan flera centrum för beslutsfattande, och insisterar på att EU måste stödja medlemsstaterna och regionerna.

3. Hälsokriser, oavsett hur de uppstår, utgör en fara för och slår mot befolkningen på ett ytterst ojämnt sätt, men de utgör också en risk för det europeiska projektet i sig om unionen inte klarar av att hantera dem på ett snabbt, effektivt, samstämt och solidariskt sätt. Covid-19-krisen har satt solidariteten mellan européerna, den inre marknadens integritet och Schengensamarbetet på prov. ReK anser att krisen också har visat att målen för EU:s hälsosäkerhet och skyddet av befolkningen "inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå", och att ökade EU-ingripanden på detta område därför är i linje med subsidiaritetsprincipen ⁽³⁾.

4. Även om förvaltningen av hälso- och sjukvårdssystemen är en nationell behörighet har kommissionen en viktig roll att spela vad gäller skyddet av befolkningens hälsa och upprätthållandet av den inre marknaden, i enlighet med fördragen, där skyddet av befolkningens hälsa ingår som ett väsentligt krav, och som innebär ett skydd av unionens regelverk. Detta ingripande måste ske i nära samarbete med medlemsstaterna och med aktivt deltagande från Europaparlamentets sida. Kommittén vill göra sin röst hörd i denna debatt, för det första eftersom lokala insatser på plats i samband med en kris är avgörande för att skydda människor, för det andra eftersom många regioner har viktiga befogenheter på hälsoområdet och för det tredje eftersom regionernas stöd till innovation och näringsliv är en nyckelfaktor när det gäller att tillhandahålla motåtgärder för att hantera kriser.

⁽¹⁾ <https://cor.europa.eu/sv/news/Pages/COVID-19-CoR-President-calls-for-a-EU-Health-Emergency-Mechanism-to-support-regions-and-cities.aspx>

⁽²⁾ EUT C 440, 18.12.2020, s. 15.

⁽³⁾ <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:12008M005:SV:HTML>

Heras insatsområde, styrning och växande roll

5. Europeiska regionkommittén förespråkar, i enlighet med kommissionens förslag, ett mycket brett insatsområde för Hera, samtidigt som andra befintliga organs⁽⁴⁾ befogenheter respekteras. Syftet är att ta itu med hot mot människors hälsa som kan ha naturliga orsaker eller uppstå till följd av olyckshändelser eller avsiktliga handlingar, inklusive terroristhandlingar, och oavsett om de har pandemiskt, biologiskt, miljörelaterat, nukleärt eller okänt ursprung.

6. Utöver insatsområdet är även Heras verksamhetsområde mycket brett; det omfattar att kartlägga och analysera risker innan kriser uppstår, uppmuntra proaktiva åtgärder, stärka samhällens och regionernas kapacitet att hantera kriser, fastställa krishanteringsscenarier inklusive lämpliga åtgärder, stärka ekosystemet för industri, forskning och innovation (Fol) i syfte att utveckla och ta fram lämpliga motåtgärder och slutligen att se till att samtliga kommuner och regioner i EU har tillgång till dessa motåtgärder för hela befolkningen.

7. Med tanke på dessa enorma utmaningar är kommittén bekymrad över huruvida Hera har kapacitet att klara av sina uppgifter;

8. Att inrätta Hera i form av en intern avdelning inom kommissionen måste betraktas som en pragmatisk lösning som möjliggör snabba framsteg och bättre samordning mellan kommissionens olika insatser, men detta bör endast vara en provisorisk lösning som i sinom tid bör ses över. Ställningen som intern avdelning inom kommissionen får inte utgöra en bromskloss för att rekrytera personal med den höga specialistkompetens som krävs för att förbereda sig för och hantera hälsokriser. Det är viktigt att garantera ett oberoende beslutsfattande, i linje med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, vilket är nödvändigt för en oberoende riskanalys och för att utan dröjsmål kunna vidta nödvändiga åtgärder för att skydda människors liv.

9. I den handlingsplan för 2022 som offentliggjordes den 10 februari anges en årsbudget på 1,3 miljarder euro vilket är en positiv signal, men den överensstämmer inte med prognosen på 6 miljarder euro för 6 år. En granskning av denna årsbudget visar den stora andel som utgörs av inköp av motåtgärder samt inrättande och styrning av europeiska lager (675,5 miljarder euro), utan att nämna hur detta påverkar finansieringen av andra civilskyddsåtgärder inom unionen, stöd till nya produktionskapaciteter (160 miljarder euro), samt forskningsprogram inom Horisont Europa (350 miljarder euro), varav de flesta inte är nya. Då återstår endast 100 miljarder euro till riskförebyggande åtgärder och anpassning av hälso- och sjukvårdssystem.

10. En tredje svaghet är styrningen av Hera. Den begränsar sig strikt till kommissionen och medlemsstaterna, ger Europaparlamentet en reducerad roll som observatör och utesluter alla berörda parter, kommuner och regioner samt det civila samhällets aktörer från Heras permanenta organ. Denna styrning är varken tillräcklig eller ändamålsenlig, eftersom krisberedskap och krishantering inbegriper en mängd olika aktörer och kompetenser. Kommuner och regioner, alla typer av hälso- och sjukvårdspersonal, patientorganisationer, andra nyckelaktörer inom vetenskap och forskning samt icke-statliga hälso- och solidaritetsorganisationer är absolut nödvändiga aktörer för en framgångsrik krishantering, och full hänsyn bör tas till dem. De olika berörda parterna borde, som ett minimum, vara permanenta medlemmar i det rådgivande forumet, som bör få lämna rekommendationer till Heras ledningsorgan och delta i de olika aspekterna av dess verksamhet.

11. Kommittén är införstådd med att den nationella behörigheten har företräde och med den centrala betydelsen av kommissionens och medlemsstaternas gemensamma arbete, men uppmanar kommissionen och rådet att återgå till en öppen och inkluderande metod för samordning med berörda parter och att ge de lokala och regionala företrädarna och Europaparlamentet fullt inflytande, oberoende av rättsliga överväganden.

12. Heras operativa insatser tycks vara inriktade på försörjningen av medicinska motåtgärder. Krishantering rymmer dock många andra viktiga aspekter, i synnerhet på områden som förebyggande åtgärder och civilskydd. Enligt vår mening bör begreppet motåtgärder omfatta alla läkemedel och läkemedelsprodukter, inbegripet de verksamma substanser som ingår i dessa, samt antibiotika, vacciner, tester och diagnostik, medicintekniska produkter och medicinska förnödenheter, personlig skyddsutrustning, sjukhusutrustning och lokal utrustning, men även informationssystem och övervakningssystem för infektionssjukdomar och nya smittämnen. Faktum är att alla dessa resurser är nödvändiga för att hantera kriser och skydda människor och deras hälsa.

⁽⁴⁾ I synnerhet centrumet för samordning av katastrofberedskap (ERCC – civilskydd), Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC).

13. Kommittén anser att lika stor uppmärksamhet bör ägnas åt att utveckla samhällenas resiliens och en samsyn kring kris- och katastrofhantering. Inom ramen för detta bör ökat stöd ges till EU:s civilskyddsmekanism, vars budget inte får försvagas på grund av inrättandet av Hera. Att begreppet "kris" ingår i Heras namn får inte skapa förvirring eller leda till att Hera överlappar de arrangemang för krishantering som redan utvecklats inom ramen för unionens civilskyddsmekanism, i vilken kommissionens centrum för samordning av katastrofberedskap (ERCC) är en hörnsten. Det krävs en mycket nära samordning och en tydlig rollfördelning mellan dessa två kommissionsverktyg, som skulle kunna arbeta närmare varandra i framtiden. Det är också nödvändigt att göra en avgränsning mot åtgärderna i den reviderade rättsakt om gränsöverskridande hot mot människors hälsa som för närvarande förhandlas mellan rådet och parlamentet, och arbetsuppgifterna för Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) och i synnerhet Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC).

14. Utarbetandet av Heras fleråriga strategiska plan är en topprioritering och måste även inbegripa Europaparlamentet, kommuner och regioner samt berörda parter. I denna plan bör man ange hur stora anslag Hera behöver för att kunna utföra sina många uppgifter på ett effektivt sätt, beskriva etapperna för myndighetens växande roll och fastställa övervakningsindikatorer. I den strategiska planen bör man även specificera mekanismerna för samarbete mellan Hera och andra EU-insatsverktyg såsom Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA), Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) och civilskyddsmekanismen, och fastställa hur även de kan stärkas för att fullt ut säkerställa deras roll i samordning med Hera.

Förbereda Europa för kriser och katastrofer och effektivt skydda alla människor i samtliga kommuner och regioner i EU

15. Covid-19-erfarenheten visar att effektiva åtgärder kräver gemensamma insatser på EU-nivå som måste avpassas efter olika nationella, regionala och lokala behov och förutsättningar. Hera måste också verka för höga och alltmer samstämmiga europeiska ambitioner när det gäller att skydda människor från kriser. I dag belyser covid-19-pandemin tvärtom ojämlikheterna mellan regioner och sociala orättvisor när det gäller tillgång till vård och vaccination, vilket undergräver hanteringen av hälsokriser och hotar hela Europa.

16. Kommittén vill att Hera undersöker regionernas och befolkningsgruppernas sårbarhet för hälsokriser. I detta arbete med att undersöka sårbarheter bör man beakta tillgången till lager i hela Europa och den operativa kapaciteten att nå ut till alla befolkningsgrupper och i första hand dem med skörast hälsa och dem som är utestängda från samhället och som lever i otrygghet. Undersökningen bör även täcka in hälso- och sjukvårdssystemens, sjukhusens och andra vårdinrättingars möjligheter att utöka sin kapacitet i händelse av en kris för att kunna hålla i gång den planerade vården så långt det är möjligt samtidigt som de tar emot ytterligare patienter till följd av krisen.

17. Vi anser därför att det är mycket viktigt att Hera, i partnerskap med andra berörda gemenskapsorgan, tar fram en resultattavla för sårbarheter på hälsoområdet och tillsammans med medlemsstaterna och regionerna utvecklar program för hantering av olika typer av kriser samt stresstestprogram för hälso- och sjukvårdssystemen. På grundval av resultaten av dessa tester bör kommissionen och rådet utarbeta rekommendationer, som bör följas upp, till medlemsstaterna och regionerna om att vid behov stärka sina hälso- och sjukvårdssystem, regionernas insatskapacitet på hälso- och sjukvårdsområdet och olika befolkningsgruppers lika tillgång till skydd.

18. På samma sätt bör Hera bidra till att utveckla forskningsprogram inom ramen för Horisont Europa inriktade på de mest utsatta befolkningsgrupperna (människor som lever i fattigdom och social utestängning, minoriteter, flyktingar, våldsutsatta kvinnor, äldre personer och personer med funktionsnedsättning, personer med samsjuklighet osv.), som ofta är de första som drabbas, något som erfarenheterna från covid-19-pandemin har visat. Dessa forskningsprogram bör också särskilt ta itu med ojämlikheterna när det gäller äldre människors tillgång till hälso- och sjukvård, barns och ungdomars psykiska hälsa, komplementaritet mellan sjukhusvård och närsjukvård samt innovationer, i synnerhet digitala, i organisationen av hälso- och sjukvårdssystemen. De måste alltid ha ett jämställdhetsperspektiv som säkerställer att kvinnors behov beaktas på lämpligt sätt.

19. Att förbereda människor inför framtida katastrofer och epidemier är en viktig utmaning som Hera måste bidra till. På europeisk nivå behöver vi också en förstärkning och samordning av de förebyggande programmen inom folkhälsa, hälsofrämjande åtgärder och bekämpning av digital ojämlikhet och desinformation. Dessa förebyggande åtgärder på hälsoområdet måste vara övergripande för all offentlig politik. Insatserna inom Hera bör ingå i en mer ambitiös europeisk förebyggande politik som fastställs inom ramen för EU för hälsa, ett program som bör stärkas och även bättre beakta utmaningarna i fråga om psykisk hälsa, funktionsnedsättning och bekämpning av kroniska sjukdomar.

20. Det är också nödvändigt att dra konkreta lärdomar av covid-19-krisen och av kriget i Ukraina genom forskningsinsatser. Det bör således vidtas åtgärder som syftar till snabba insatser från hälso- och sjukvårdssystemen och snabbare motåtgärder på fältet (modulsjukhus, mobila och förenklade medicintekniska produkter, mobila vårdenheter, ”små” vaccinationscentraler, mobilisering av en tillräcklig mängd kvalificerad vårdpersonal osv.).

21. Särskild hänsyn bör tas till de specifika utmaningarna i isolerade landsbygdsområden, bergsområden och de yttersta randområdena. Det bör noteras att sådana åtgärder till stor del saknas i Heras arbetsprogram för 2022, vilket Europeiska regionkommittén beklagar, och vi efterlyser en översyn från och med 2023.

22. Som ReK ser det hotar denna uppsättning åtgärder inte medlemsstaternas befogenheter, utan utgör tvärtom en möjlighet för alla medlemsstater att i samordning med sina regioner skydda sin befolkning mer effektivt.

23. ReK anser att kommissionen bör utföra en detaljerad analys av de hälsoutgifter som har bekostats av Sammanhållningsfonden och faciliteten för återhämtning och resiliens under pandemiåren, eftersom detta kan vara till nytta i hanteringen av framtida kriser. God praxis på nationell, regional och lokal nivå bör likaså lyftas fram vid utformningen av framtida åtgärder för förebyggande och hantering av hälsokriser.

24. Kommittén anser att utgifterna för att stärka hälso- och sjukvårdssystemet och krisberedskapen, som utan tvivel kommer att öka, bör omfattas av en särskild strategi inom ramen för den europeiska planeringsterminen och att de permanent ska vara berättigade till sammanhållningspolitiska medel i enlighet med investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset. Kommittén finner det oroväckande att hälso- och sjukvårdsutgifterna i nuläget endast utgör en mycket liten del av återhämtningsplanen, och efterlyser ökat stöd till resiliens och utrustning inom hälso- och sjukvård och civilskydd för kommuner och regioner.

25. Vi påminner om att kommuner och regioner kan spela en aktiv roll jämte unionen och medlemsstaterna när det handlar om att utveckla dessa nya strategier för att skydda befolkningen. Detta gäller i ännu högre grad när de har särskilda befogenheter på hälso- och sjukvårdsområdet och ansvarar för sjukhusystemet och hälso- och sjukvårdssystemet. Denna roll måste erkännas på nationell och europeisk nivå i enlighet med principen om aktiv subsidiaritet.

Lärdomar från kriget i Ukraina

26. Europeiska regionkommittén välkomnar Heras medverkan i vaccinationskampanjen för flyktingar från Ukraina i EU och dess stöd till unionens civilskyddsmekanism som säkrar vaccin för barn samt andra nödvändiga medicinska förnödenheter tack vare stöd från läkemedelsindustrin och hälso- och sjukvårdsmyndigheter.

27. Vi anser att kriget i Ukraina är en kraftfull påminnelse om att Europa måste vara berett på alla slags kriser: liksom covid-19 drabbade våra regioner utan förvarning var den väpnade konflikten i unionens närområde oväntad. Dess inverkan på hälso- och sjukvårdssystemen, i synnerhet i Central- och Östeuropa, fortsätter att öka och måste följas noggrant så att en brytpunkt inte nås. Heras analys- och prognoskapacitet måste utvecklas snabbt för att säkerställa att nästa nära förestående katastrof inte kommer som en överraskning för EU.

28. Kommittén bekräftar därför att prioritet måste ges till att, i samtliga medlemsstater och samtliga regioner inom EU, stärka hälso- och sjukvårdssystemens förmåga att snabbt anpassa sig till oförutsedda händelser. I det avseendet framstår ”resultattavlan över sårbarhet när det gäller hälsosäkerhet” och programmen för stresstest av hälso- och sjukvårdssystemen mer än någonsin tidigare som prioriterade åtgärder.

29. Kommittén uppmärksammar såväl risken för exponering för strålning på grund av eventuella skador på civil kärnkraftsinfrastruktur som risken för behandlingsavbrott av kroniska sjukdomar, inbegripet cancer och HIV (Ukraina har bland den högsta förekomsten av HIV i Europa). Dessa risker kommer förmodligen även att påverka mottagarländernas hälso- och sjukvårdssystem.

30. Kriget i Ukraina, som medför att miljontals ovaccinerade människor kommer till EU, är ett incitament till att stärka det internationella samarbetet för tillgång till motåtgärder och i synnerhet till vacciner, med prioritet till vårt närområde. ReK oroas därför över otillräckligheten hos dessa åtgärder inom ramen för Heras arbetsprogram för 2022.

Industripolitik och policy för offentlig upphandling på hälsoområdet

31. Europeiska regionkommittén välkomnar de initiativ som tagits sedan krisens början för att påskynda tillgången till motåtgärder och förslaget till rådets förordning om krishanteringsåtgärder. Vi anser dock att de föreliggande förslagen alltför är otillräckliga för att effektivt förbereda sig för hälsokriser.

32. ReK betonar behovet av att ha en industri- och innovationspolitik innan kriser uppstår och den absoluta nödvändigheten av att skapa en ny reglerings- och interventionsram för att trygga EU:s suveränitet på hälsoområdet och kapacitet att tillverka produkter från FoU industriellt.

33. Europeiska unionen bör se till att man har de medel som krävs för att på europeisk mark producera de viktiga motåtgärder som till stor del är gemensamma för hanteringen av olika typer av kriser. Att producera dessa läkemedel (inbegripet de verksamma substanser som ingår i dessa), medicintekniska produkter, tester, diagnostisk utrustning och basutrustning i Europa är endast möjligt om det finns en proaktiv policy för offentlig upphandling som täcker de eventuellt högre anskaffningskostnaderna. Det är oklart hur man med EU:s nuvarande regler och principer för åtgärder ska kunna uppnå detta viktiga mål.

34. Kommittén är djupt oroad över svårigheterna för många av de företag som på uppmaning av offentliga myndigheter i början av krisen gjorde investeringar för att minska bristerna och som i dag åsidosätts till förmån för inköp utanför EU. Kommittén konstaterar att inga lärdomar har dragits av krisen, och att man snarast bör ta tag i denna fråga. Vi vill särskilt att de nationella och europeiska strategiska lagren så långt det är möjligt ska byggas upp och förnyas med produkter tillverkade i Europa.

35. ReK uppmanar därför kommissionen att undersöka och föreslå en lämplig rättslig ram som medger undantag från reglerna för statligt stöd och offentlig upphandling, särskilt när det handlar om viktiga motåtgärder. Den utveckling som nu pågår på området för halvledare (En rättsakt om halvledare för Europa) bör också vara tänkbar på hälsoområdet.

36. Denna nya rättsliga ram bör ha uppmjukade regler för offentlig upphandling, särskilt när det gäller innovation, stärka kontrollen av utländska investeringar och möjliggöra tillhandahållande av direktstöd som är tillräckligt omfattande för att på ett effektivt sätt bidra till att påskynda utvecklingen och utsläppandet på marknaden av medicinska innovationer såsom vacciner. I dag tillåter EU:s lagstiftning inte samma typ av ingripanden som i Förenade kungariket eller i Förenta staterna, vilket äventyrar vår tillgång till vacciner.

37. Kommittén oroas över förlorad tid och beklagar att offentliggörandet av Heras arbetsprogram för 2022 inte åtföljdes av ett tillhörande initiativ och uppmanar kommissionen att snabbt lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet.

38. ReK noterar de senaste framstegen i fråga om strukturering av forskning och innovation på området beredskap för hälsokriser. Frankrikes ordförandeskap ger nämligen ett starkt stöd till ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse i syfte att stärka industripolitiken på hälso- och sjukvårdsområdet och EU:s strategiska ställning inom denna sektor genom att främja innovation inom de olika delarna av hälso- och sjukvårdsindustrin. Kommissionen inledde i april 2021 även ett samråd för att inom ramen för Horisont Europas arbetsprogram för 2023–2024 upprätta ett europeiskt partnerskap för pandemiberedskap mellan offentliga aktörer i syfte att samordna medlemsstaternas forskning. I dag finns emellertid inte någon ram för att sörja för samstämmighet mellan alla åtgärder inom Horisont Europa som kan bidra till Heras uppdrag och den planerade budgeten på 1,7 miljarder euro, medan 4 miljarder euro uppbyggdes under de två tidigare ramprogrammen för forskning om pandemier och vaccin. Kommittén vill därför

— att ett pluralistiskt vetenskapligt råd för Hera inrättas, med deltagande av berörda parter, för att fastställa vetenskapliga prioriteringar och en färdplan för FoU som Horisont Europa bör följa,

— att en insats görs för ökad budgetmobilisering inom Horisont Europa för att tillgodose Heras behov av forskning och innovation samt

— att man överväger att inrätta ett framtida ”uppdrag” för beredskap för och hantering av hälsokriser, som skulle möjliggöra en övergripande strategi inom Horisont Europa, en vetenskaplig och operativ samordning och deltagande av alla berörda parter, med särskild betoning på främjande av samarbete mellan offentlig och privat sektor.

39. Forskningen om antimikrobiell resistens framstår som en fråga som Hera bör ge absolut prioritet. Den överdrivna användningen av antimikrobiella medel inom djurhållningen och hälso- och sjukvården är en tidsinställd bomb. Om vi inte skyndsamt finner en lösning är det troligt att vi snart befinner oss i en situation utan vare sig botemedel eller behandling. Nästan all ny antibiotika som har saluförts under de senaste årtiondena utgör variationer av de antibiotikafamiljer som upptäcktes på 1980-talet. Som revisionsrättens rapport från 2019^(?) visar har kommissionen i dagsläget inte uppnått några lovande resultat på området. Därför måste vi både stärka de förebyggande hälso- och sjukvårdstjänsterna i syfte att samordna alla berörda aktörer, vad gäller att kontrollera användningen av antimikrobiella medel i regionerna, på sjukhusen och bland befolkningen, och investera i forskning om ny antibiotika och alternativa profylaxmetoder.

40. En ny lagstiftningsram skulle göra det möjligt att utveckla ett strategiskt partnerskap mellan EU och läkemedelsindustrin för att ta bättre hänsyn till folkhälsomål av allmänt intresse. I utbyte mot EU:s direkta stöd bör läkemedelsindustrin sörja för en industrialisering i Europa, företräde till produkter och rätt till insyn i priset för motåtgärder och licenspolitiken.

41. De planerade FoI-åtgärderna och Heras roll i detta avseende bör också undersökas närmare. Det är angeläget att snabbt förbättra genomförandet av denna del inom ramen för Horisont Europa för att snabbt förse Hera med en FoI-färdplan där det klargörs hur de 1,8 miljarder euro i Heras budget som hämtats från programmet ska sättas in.

42. Kommittén betonar behovet av att omedelbart stärka innovativa små och medelstora företag på området för medicinska motåtgärder, men även alla typer av produkter och utrustning för att skydda människor och hantera kriser. Det handlar i första hand om att stödja uppstarts företag och innovation, vilket är en befogenhet för kommuner och regioner, och sedan om att hjälpa dem att växa och bygga upp kapaciteten att genomföra kliniska prövningar och tillverka produkter i Europa.

43. Detta kräver betydande investeringar och en förstärkning av de berörda företagens kapital. Det förefaller således nödvändigt att mobilisera Europeiska innovationsrådet (EIC) för att bättre strukturera ett europeiskt innovationsekosystem kring utvecklingen av motåtgärder och hanteringen av hälsokriser, och för att stärka insatsverktygen för risk- och utvecklingskapital för att göra det möjligt för innovativa företag att växa samtidigt som de har kvar sin bas i Europa. Dessa insatser bör också göra det möjligt att sprida den affärsrisk som utveckling och produktion av motåtgärder innebär.

44. Effektiviteten hos medicinska motåtgärder hänger samman med en smidigare hantering av kliniska prövningar, samtidigt som respekt för de etiska reglerna och skydd för personuppgifter måste garanteras. Hera bör föreslå en starkare ram för samarbete med EMA för samordning av kliniska prövningar i medelstor och stor skala, någonting som i allra högsta grad saknades mitt under covid-19-krisen. Initiativen Vaccelerate och Hera-inkubatorn är en lovande början för att åtgärda dessa brister, men tydligare operativa kopplingar till de nationella myndigheterna måste upprättas för att snabbare undanröja alla rättsliga och formella hinder. Översynen av den nya europeiska läkemedelsstrategin bör möjliggöra en betydande utveckling och i synnerhet en centralisering av godkännande av kliniska prövningar för läkemedel som ska godkännas för försäljning på den europeiska marknaden.

45. Forskningsinfrastrukturerna är också av stor vikt. Då det handlar om att bekämpa stora, gränsöverskridande hälsohot behövs lämplig analysutrustning, högpresterande datorer, centrallager för databaser över epidemiologiska studier och kompletta kohortstudier för att kunna undersöka framväxande hot och modeller för insatsscenarier.

Internationella insatser som bygger på förebyggande arbete och solidaritet

46. Europeiska regionkommittén anser att det ligger i EU:s intresse att agera på platser där nya hälsorisker uppstår för att begränsa unionens exponering för risker. Hera måste därför ha möjlighet att samarbeta med ett stort nätverk av partner (som på internationell nivå omfattar FN och Europarådet) och även delta i insatser utanför EU i samverkan med berörda länder så snart risker har identifierats och genom att mobilisera omfattande resurser. Detta samarbete bör även omfatta den förberedande fasen och i synnerhet åtgärder för att förebygga kriser, minska sårbarheter och förbereda samhällen för kriser. I detta syfte bör Hera upprätta partnerskap med aktörer i civilsamhället, lokala och internationella icke-statliga organisationer och multilaterala organisationer som arbetar med riskförebyggande program.

^(?) <https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did={8892C8C4-6776-4B27-BE36-C181456EED71}>.

47. Att öppna upp immateriella rättigheter för vacciner och andra medicinska produkter är inte en tillräcklig lösning om de minst utvecklade länderna inte har kapacitet att på egen hand utveckla produktionen. Vi efterlyser prisreglering för vissa läkemedel när så är påkallat och en skyldighet för läkemedelsindustrin att bevilja tillverkningstillstånd i enlighet med WTO:s förslag. EU-politiken bör bidra till utveckling av produkter som är anpassade till de specifika omständigheterna i de minst utvecklade länderna. Unionen uppmanas att bedriva en aktiv politik för tekniköverföring och stöd till lokal produktion och använda ett lämpligt direktstöd för att bidra till att säkerställa att människor har tillgång till hälso- och sjukvård överallt där det finns behov.

48. Europeiska regionkommittén noterar och delar de europeiska invånarnas höga förhoppningar om att EU ska inta en mer central roll på hälsoområdet. Kommittén noterar att den nuvarande mycket restriktiva ordalydelsen i artikel 168 i EUF-fördraget i dag utgör ett hinder för detta, och anser att frågan om en förstärkning av EU:s befogenheter när det gäller hälsosäkerhet bör stå med på dagordningen efter konferensen om Europas framtid. Redan nu bör EU:s befogenheter i fråga om den inre marknaden möjliggöra mer långtgående unionsinsatser på hälsoområdet, programmet EU för hälsa bör kunna stärkas och EU:s hälsoministrar bör ha tätare sammanträden i en tillfällig rådskonstellation, i stället för att sammanträda endast två gånger om året i anslutning till sammanträdet för rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor).

Bryssel den 27 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – EU:s ekonomi efter covid-19: Konsekvenser för den ekonomiska styrningen

(2022/C 301/07)

Föredragande:	Elio Di Rupo (BE–PES), ministerpresident, Vallonska regeringen
Referensdokument:	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – EU:s ekonomi efter covid-19: Konsekvenser för den ekonomiska styrningen COM(2021) 662 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Europeiska regionkommittén (ReK) gläder sig åt att kommissionen har lagt fram meddelandet "EU:s ekonomi efter covid-19: Konsekvenser för den ekonomiska styrningen" och åt att den där ger uttryck för sin vilja att se över de ekonomiska reglerna och budgetreglerna, även med beaktande av covid-19-krisens effekter. Kommittén välkomnar också tillkännagivandet av att ett lagstiftningsförslag kommer att läggas fram i mitten av 2022.
2. ReK anser att det inom ramen för reformen av EU:s ekonomiska styrning även är viktigt att ta hänsyn till de förslag från medborgarna som diskuterats i samband med konferensen om Europas framtid.
3. Vi erinrar om att vi framför allt i barometerrapporterna för 2020 och 2021 ⁽¹⁾ har konstaterat att de mångfasetterade effekterna av covid-19-krisen är asymmetriska och har en tydlig territoriell dimension. De förstärker vissa befintliga regionala skillnader mellan och inom medlemsstaterna, i ett läge där de lokala och regionala myndigheterna allttjämt står i främsta ledet när det gäller att hantera pandemin och dess effekter, men också i fråga om att genomföra åtgärder för att stödja människor och företag samt bana väg för en gradvis och hållbar återhämtning.
4. Runt om i hela EU vänder sig människor till de offentliga myndigheterna, medlemsstaterna, regionerna och de lokala och regionala myndigheterna för att få hjälp med att hantera inte bara konsekvenserna av covid-19-pandemin utan även den gröna och den digitala omställning som EU vill se. För närvarande gäller detta även konsekvenserna av kriget i Ukraina.
5. Kommittén betonar att eftersläpningen när det gäller investeringar var betydande i vissa medlemsstater redan före covid-19-krisen, till exempel beträffande förnyelse av infrastruktur och renovering av byggnader, och att offentliga investeringar har lagts på is för att finansiera hanteringen av krisen. Ju mer dessa investeringar försenas, desto kostsammare blir de dock.
6. Detta är en avgörande tidpunkt för EU, som måste hitta sätt och medel att säkerställa sammanhållningen och EU-medborgarnas välbefinnande.

Insatser för att hantera krisen

7. ReK gläder sig åt framgången med Sure-instrumentet, som finansieras genom obligationer som emitterats av kommissionen, och uppmanar kommissionen att se till att det följs upp ordentligt genom en vitbok, i vilken man på grundval av en utvärdering av Sure-instrumentet redogör för de politiska alternativen vad gäller ett permanent europeiskt system för arbetslöshetsåterförsäkring.
8. Kommittén välkomnar också framgången med de gröna obligationer som emitterats för Next Generation EU – världens mest omfattande emission av gröna obligationer – som ska bidra till att finansiera klimatinvesteringar genom faciliteten för återhämtning och resiliens.

⁽¹⁾ Europeiska regionkommittén, EU:s årliga regionala och lokala barometer 2020, den 12 oktober 2020, och EU:s årliga regionala och lokala barometer 2021, den 12 oktober 2021.

9. Vi uttrycker återigen vårt stöd för att stabilitets- och tillväxtpaktens allmänna undantagsklausul har aktiverats för första gången i euroområdet historia. Denna aktivering har spelat en viktig roll i medlemsstaternas, regionernas och de lokala och regionala myndigheternas insatser för att hantera krisen, genom att den har gjort det möjligt att utnyttja de offentliga budgetarna fullt ut för att mildra covid-19-pandemins effekter, särskilt de sociala.

10. ReK understryker att kriget i Ukraina har visat hur viktigt det är att EU är oberoende på energiområdet, och betonar att energiomställningen måste påskyndas. Vi befärar dock att klassificeringen av gas och kärnenergi som hållbar energi i taxonomiförordningen kommer att skapa incitament som motverkar en snabb utbyggnad av förnybara energikällor.

11. Kommittén beklagar att de offentliga skulderna har ökat till följd av dessa åtgärder: den offentliga skuldsättningen ökade med 13 procentenheter under 2020, till 92 % av BNP i EU som helhet och 100 % av BNP i euroområdet⁽²⁾.

12. Om stabilitets- och tillväxtpaktens undantagsklausul inaktiveras medan ramen för ekonomisk styrning har sin nuvarande form och i en situation präglad av en energikris, geopolitisk instabilitet och återhämtningen från covid-19-pandemin menar ReK att den skuldminskning som skulle krävas skulle leda till en återgång till åtstramningspolitik och därmed till enorma ekonomiska, sociala och miljömässiga kostnader. Kommittén vill därför att den allmänna undantagsklausulen ska fortsätta att tillämpas till dess att en reviderad ram för ekonomisk styrning har införts, vilket bör ske så fort som möjligt.

13. Kommittén ställer sig bakom den europeiska finanspolitiska nämndens bedömning att det krävs en reform av stabilitets- och tillväxtpakten för att uppnå en hållbar offentlig skuldsättning, med en central operativ regel – ett riktmärke för de offentliga utgifterna – i syfte att åstadkomma en gradvis minskning av skuldkvoten till en hållbar nivå, enligt en tidsplan som är anpassad till nationella förhållanden.⁽³⁾

En reviderad styrningsram

14. ReK framhåller att EU:s ram för ekonomisk styrning har stor inverkan på alla förvaltningsnivåer, särskilt de lokala och regionala myndigheterna, som har hand om nästan en tredjedel av de offentliga utgifterna och mer än hälften av de offentliga investeringarna i EU som helhet, med stora variationer mellan medlemsstaterna⁽⁴⁾.

15. Vi upprepar att stabilitets- och tillväxtpakten och de andra delarna av EU:s nuvarande ram för ekonomisk styrning har fem allvarliga brister: oönskade procykliska effekter, stor komplexitet, bristande effektivitet, otillräcklig hänsyn till indikatorer för hållbar utveckling och välfärd samt avsaknad av transparens och demokratisk legitimitet.

16. En reviderad ram för ekonomisk styrning i EU måste säkerställa ett öppet beslutsfattande genom att inkludera Europaparlamentet och de nationella parlamenten samt, beroende på medlemsstaternas interna befogenhetsfördelning, parlamentariska församlingar med lagstiftningsbefogenhet. Här måste även lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter, det civila samhället och den akademiska världen vara inkluderade.

17. Inom den reviderade ramen måste hänsyn också tas till den mycket höga offentliga skuldsättningen, som måste minskas gradvis då en betydande minskning inte kan åstadkommas över en natt, detta till följd av covid-19-krisen, de kostnader som är förknippade med naturkatastrofer och andra extraordinära omständigheter, de stora skillnaderna mellan och inom medlemsstaterna, det nya makroekonomiska läget (mycket låga obligationsräntor, den monetära politikens begränsningar, liksom stor osäkerhet kring inflation, räntor och arbetsmarknaden), behovet av att undvika åtstramningspolitik samt miljömässiga, energirelaterade, tekniska och sociala hänsyn.

18. Kommittén framhåller på nytt att man bör överge beslutsfattandet med enhällighet när det gäller beskattningsfrågor, så att EU i stället kan fatta nödvändiga beslut med kvalificerad majoritet, såsom inom andra politikområden, eftersom det möjliggör framsteg i kampen mot skattemisbruk och informationsutbyte mellan medlemsstaterna. En sådan bestämmelse fortsätter att säkerställa respekten för befogenheterna på nationell, regional och lokal nivå vad gäller skatteuppbörd eller fastställande av skattesatser.

⁽²⁾ Europeiska kommissionens ekonomiska höstprognos, "European Economic Forecast – Autumn 2021", Institutional Paper 160, november 2021.

⁽³⁾ Se årsrapporten från den europeiska finanspolitiska nämnden för 2021: <https://bit.ly/3HqqvIQ>.

⁽⁴⁾ Siffror för 2018. Källa: Eurostat, koderna TEC00023 och TEC00022.

19. ReK upprepar bestämt att såväl de nationella, regionala och lokala myndigheterna som allmänheten utan större svårigheter måste kunna förstå vilka regler som ska tillämpas, och välkomnar följaktligen att kommissionen förespråkar enklare finanspolitiska regler som bygger på observerbara indikatorer. Vi erinrar om att det är ytterst viktigt att införliva en konjunkturrensad konjunkturlig stabilisering.

20. En styrningsram som syftar till att säkerställa sunda budgetar måste baseras på motiverade utgifter, men även på sunda och balanserade inkomster. Kommittén vill påpeka att skatteflykt och skatteundandragande varje år berövar de offentliga budgetarna i EU flera hundra miljarder euro, och att kampen mot sådan verksamhet hör till de centrala områden där fler europeer vill se ett större ingripande på EU-nivå.

21. Den ekonomiska styrningen måste bygga på en balans mellan indikatorer som rör budgetdisciplin och indikatorer för social sammanhållning och tillhandahållande av infrastruktur och tjänster av allmänt ekonomiskt intresse för alla medborgare, till exempel i fråga om folkhälsa och välfärd. Således måste en reviderad ekonomisk styrning även ta andra miljömål och sociala mål i beaktande, i linje med förfarandet vid makroekonomiska obalanser, som omfattar mer diversifierade indikatorer, bland annat arbetslöshetsnivån. Dessa hänsyn kan inte fortsatt vara nedprioriterade i förhållande till indikatorerna för budgetdisciplin.

22. Kommittén föreslår än en gång att förfarandet vid makroekonomiska obalanser utvidgas till att omfatta kompletterande indikatorer som rör regionala skillnader, och menar att förfarandet även skulle kunna ta hänsyn till framsteg i genomförandet av målen för hållbar utveckling, som omfattar inte bara miljöskydd utan även sociala, ekonomiska och styrningsrelaterade kriterier, och som stöds av 193 stater runt om i världen.

23. ReK påpekar att korrigerande åtgärder inom ramen för medlemsstaternas förfaranden vid makroekonomiska obalanser får olika effekter i olika regioner och att de är särskilt negativa för regioner med mindre diversifierade ekonomier, såsom de yttersta randområdena, där det finns strukturella och exceptionella begränsningar, vilka beskrivs i artikel 349 i EUF-fördraget. Dessa regioner är mycket känsliga för exogena chocker och stram ekonomisk politik har större inverkan där, i form av minskade investeringar och minskad sysselsättning.

Rationellt främjande av offentliga investeringar

24. Vi menar fortfarande att den kraftiga tillbakagången i de offentliga investeringarna efter krisen i euroområdet delvis beror på EU:s ram för ekonomisk styrning, eftersom skillnaden mellan löpande utgifter och långsiktiga investeringsutgifter inte beaktas tillräckligt i denna. Mellan 2009 och 2018 minskade de offentliga investeringarna i EU med totalt 20 % (uttryckt som andel av BNP). De lokala och regionala myndigheternas investeringar minskade med nästan 25 %, och med 40 % eller mer i några av de medlemsstater som drabbades hårdast av krisen. (5) Det är ytterst viktigt att förhindra att ett liknande scenario upprepas i kölvattnet av covid-19-krisen. Investeringar på lokal och regional nivå skulle kunna bidra väsentligt till att blåsa nytt liv i ekonomin.

25. ReK understryker att den europeiska finanspolitiska nämnden har konstaterat att medlemsstater med stora offentliga investeringar har tenderat att minska dem avsevärt i samband med förfarandet vid alltför stora underskott (6), och att kommissionen själv har noterat att det finanspolitiska ramverket inte har kunnat förhindra att investeringarna minskat (7).

26. Redan i sitt yttrande om tolkningsmeddelandet från 2015 i frågan (8) menade kommittén att den flexibilitet vad gäller investeringar som fanns i stabilitets- och tillväxtpakten var alltför restriktiv och begränsad. Det var för övrigt bara två medlemsstater som begärde att få tillämpa den, och även i dessa fall var effekterna minimala.

(5) Eurostat, kod TEC00022.

(6) Europeiska finanspolitiska nämnden, "Assessment of EU fiscal rules with a focus on the six and two-pack legislation", s. 76.

(7) Europeiska kommissionen, "Översyn av den ekonomiska styrningen", COM(2020) 55 final av den 5 februari 2020.

(8) ReK:s yttrande "Att på bästa sätt utnyttja flexibiliteten inom stabilitets- och tillväxtpaktens befintliga regler" (COR-2015-01185) (OJ C 313, 22.9.2015, p. 22), föredragande: Olga Zrihen (BE-PES), antaget den 9 juli 2015.

27. EU behöver samtidigt en mycket stor mängd finansiering för att kunna ta itu med dagens stora utmaningar: enligt kommissionen handlar det om 650 miljarder euro per år bara för den gröna och den digitala omställningen ⁽⁹⁾, och om nästan 200 miljarder euro per år för social infrastruktur ⁽¹⁰⁾.

28. Att i det rådande läget med extraordinära investeringsbehov motverka underskottsfinansiering i fråga om offentliga investeringar (såsom den nuvarande budgetramen gör), även från de lokala och regionala myndigheternas sida, kan leda till underinvestering, på bekostnad av kommande generationer och framtida mål, såsom EU:s klimatmål.

29. Kommittén välkomnar att kommissionen äntligen klart och tydligt erkänner att styrningsramen måste stimulera investeringar, särskilt gröna, digitala och resiliensstärkande offentliga investeringar.

30. Som så många gånger tidigare framhåller vi att medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas offentliga utgifter i samband med medfinansiering inom ramen för struktur- och investeringsfonderna inte bör räknas in bland de nationella eller motsvarande strukturella utgifterna i stabilitets- och tillväxtpakten om de ligger i linje med de respektive gränserna för EU:s medfinansiering, enligt en "gyllene regel för medfinansiering". Myndigheters offentliga investeringar i bland annat de hållbara gröna, digitala och sociala omställningarna och bevarandet av den europeiska konkurrenskraften är viktiga för framtida generationer och bör därmed behandlas på lämpligt sätt.

31. Med tanke på den typ av projekt som stöds av struktur- och investeringsfonderna skulle en sådan gyllene regel för medfinansiering automatiskt vara särskilt fördelaktig för insatserna för att ta itu med dagens stora utmaningar och genomföra europeiska prioriteringar. Det handlar om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, resiliensuppbyggnad, genomförande av socialpolitik, miljöpolitik och digital politik osv. En gynnsam behandling av dessa fonder inom den finanspolitiska ramen skulle därmed stärka den övergripande samstämmigheten i EU:s politik.

32. Kommittén uppmanar kommissionen att, efter att ha omformulerat sina förslag med hänsyn till de ekonomiska och finanspolitiska skador som följer av covid-19, lägga fram en vitbok om en översyn av den ekonomiska styrningen på grundval av det potentiella inrättandet av en gyllene regel, i linje med de respektive gränserna för EU:s medfinansiering. Kommissionen bör i sin bedömning även överväga andra instrument, såsom en utgiftsregel, som grundat på den trendmässiga ekonomiska tillväxten och skuldbördan sätter en gräns för den årliga ökningen i de totala offentliga utgifterna, och som kan bidra till att upprätthålla allmänhetens förtroende genom att öka öppenheten, minska de administrativa bördorna och skapa balans mellan budgetdisciplin och bevarande av tillräcklig kapacitet i fråga om offentliga investeringar.

33. Sådana utgifter är per definition investeringar av allmänt europeiskt intresse och har visat sig ha en hävstångseffekt för den hållbara tillväxten och stärkandet av den territoriella sammanhållningen.

34. ReK efterlyser dessutom en "gyllene regel för miljö och social sammanhållning", som innebär att offentliga investeringar i projekt som syftar till att främja omställningen till ett hållbart samhälle i miljömässigt, ekonomiskt och socialt hänseende, enligt definitionen i målen för hållbar utveckling och den gröna given, undantas från räkenskaper, eftersom dessa investeringar anses vara särskilt viktiga inte bara för återhämtningen efter covid-19-krisen utan även för att säkerställa kommande generationers välbefinnande och livskvalitet.

35. En annan lösning skulle kunna vara att undanta den lokala och regionala myndighetssektorn från tillämpningen av stabilitets- och tillväxtpaktens regler. De offentliga investeringarna i denna sektor uppgick år 2019 till 49,2 % av de totala offentliga investeringarna i EU ⁽¹¹⁾, medan bruttoskulden för sektorn i EU endast utgör 6,0 % av unionens BNP ⁽¹²⁾ och således inte är orsaken till den höga offentliga skuldsättningen. Dessutom ådrar sig de lokala myndigheterna bara skulder för investeringar och inte för makroekonomisk stabilisering med löpande utgifter, och de står under intern budgetkontroll från de regionala eller nationella myndigheternas sida. Kommittén uppmanar med kraft kommissionen att undersöka om de lokala myndigheterna kan undantas från tillämpningen av stabilitets- och tillväxtpaktens regler.

⁽⁹⁾ Europeiska kommissionen, "EU:s ekonomi efter covid-19: Konsekvenser för den ekonomiska styrningen", (COM(2021) 662 final av den 19 oktober 2020).

⁽¹⁰⁾ Europeiska kommissionen, "Commission Staff Working Document: Identifying Europe's recovery needs", (SWD(2020) 98 final av den 27 maj 2020).

⁽¹¹⁾ Källa: Eurostats nationalräkenskaper.

⁽¹²⁾ Källa: Eurostats nationalräkenskaper.

36. Kommittén anser att det i allmänhet är viktigt att ta hänsyn till principen om att "inte orsaka skada för sammanhållningen", som fastställs i kommissionens meddelande om den åttonde sammanhållningsrapporten, för att säkerställa komplementaritet och synergier mellan sammanhållningspolitiken och annan EU-politik, samtidigt som man undviker att hämma konvergensprocessen och att öka de regionala skillnaderna.

37. Kommissionen uppmanas att senast i slutet av 2022 lägga fram ett lagstiftningsförslag om en omarbetning av ramen för ekonomisk styrning, som bland annat bygger på att dessa gyllene regler införs tillsammans med utgiftsregeln, som kan skapa balans mellan budgetdisciplin och bevarande av tillräcklig kapacitet i fråga om offentliga investeringar.

38. Kommittén föreslår emellertid att man för att säkerställa att de utgifter som regeringarna anser omfattas av den ena eller den andra gyllene regeln uppfyller kriterierna ska se till att tillämpningen av dem övervakas ordentligt på två nivåer: av oberoende nationella finanspolitiska råd och av den europeiska finanspolitiska nämnden, som ska lägga fram offentliga årsrapporter för rådet och Europaparlamentet.

En europeisk planeringstermin som setts över grundligt

39. ReK påminner om att det i den ekonomiska styrningen, som omsätts i praktiken genom den europeiska planeringsterminens samordningscykel, finns en brist på effektivitet vad gäller att genomföra reformer.

40. Kommittén betonar också att omfattningen av reformerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen aldrig har definierats i EU:s rättsakter. Det gäller inte minst deras relevans och mervärde på EU-nivå. Avsaknaden av en definition begränsar det möjliga samspelet mellan reformer som genomförs på nationell nivå och EU-politiken (finanspolitisk lagstiftning och finansieringsprogram) och skapar problem i fråga om subsidiaritetsprincipen.

41. I samma utsträckning som när det gäller de ekonomiska och finanspolitiska målen och i synergi med dessa måste den europeiska planeringsterminen utgöra ramen för genomförandet av de miljökrav och krav avseende social sammanhållning som fastställs i FN:s mål för hållbar utveckling, som EU och dess medlemsstater har åtagit sig att uppnå senast 2030.

42. Vi är övertygade om att vårt förslag om en uppförandekod för de lokala och regionala myndigheternas deltagande i den europeiska planeringsterminen⁽¹³⁾ kan åtgärda dess brist på effektivitet genom ökad hänsyn till de verkliga förhållandena på lokal och regional nivå. Det är fortfarande nödvändigt att införa denna uppförandekod, särskilt med tanke på att de nationella planerna inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens delvis bygger på den europeiska planeringsterminens landsspecifika rekommendationer.

43. ReK menar att en sådan dubbel omorientering av planeringsterminen, vad gäller både dess mål och dess funktionssätt, skulle stärka den demokratiska legitimiteten för såväl planeringsterminen som EU:s ekonomiska styrning i stort, som fortfarande är alldeles för svag.

Bryssel den 27 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
Europeiska regionkommitténs
ordförande

⁽¹³⁾ ReK:s yttrande "Förbättra styrningen av den europeiska planeringsterminen: en uppförandekod för de lokala och regionala myndigheternas deltagande" (COR-2016-05386) (OJ C 306, 15.9.2017, p. 24), föredragande: Rob Jonkman (NL-ECR), antaget den 11 maj 2017.

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella företagsgrupper i unionen

(2022/C 301/08)

Huvudföredragande:	Federico BORGNA (IT–PES)
Referensdokument:	Förslag till rådets direktiv om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella företagsgrupper i unionen COM(2021) 823 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Samtidigt som det är nödvändigt att säkerställa att metoder för skatteundandragande motverkas, bör negativa konsekvenser för mindre multinationella företagsgrupper på den inre marknaden undvikas. I detta syfte bör detta direktiv endast tillämpas på enheter belägna i unionen som är medlemmar i multinationella företagsgrupper eller storskaliga nationella företagsgrupper som uppfyller det årliga tröskelvärde på minst 750 000 000 euro i konsoliderade intäkter. Detta tröskelvärde är förenligt med tröskeln i befintliga internationella skatteregler, såsom reglerna för landsspecifik rapportering. Enheter som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde kallas ingående enheter. Vissa enheter bör undantas från tillämpningsområdet på grundval av deras särskilda syfte och ställning. Undantagna enheter är sådana som inte drivs i vinstsyfte och som bedriver verksamhet av allmänt intresse och som av dessa skäl sannolikt inte kommer att beskattas i den medlemsstat där de är belägna. För att skydda dessa särskilda intressen är det nödvändigt att från direktivets tillämpningsområde undanta offentliga organ, internationella organisationer, ideella organisationer och pensionsfonder från detta direktivs tillämpningsområde. Investeringsfonder och investeringsverktyg för investeringar i fast egendom bör också undantas från tillämpningsområdet när de befinner sig högst upp i ägandekedjan, eftersom intäkterna för dessa så kallade genomströmningsenheter beskattas på ägarnivå.</p>	<p>Det är nödvändigt att säkerställa att metoder för skatteundandragande motverkas. Samtidigt bör negativa konsekvenser för mindre multinationella företagsgrupper på den inre marknaden undvikas. I detta syfte bör detta direktiv endast tillämpas på enheter belägna i unionen som är medlemmar i multinationella företagsgrupper eller storskaliga nationella företagsgrupper som uppfyller det årliga tröskelvärde på minst 750 000 000 euro i konsoliderade intäkter. Detta tröskelvärde är förenligt med tröskeln i befintliga internationella skatteregler, såsom reglerna för landsspecifik rapportering. Enheter som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde kallas ingående enheter. Vissa enheter bör undantas från tillämpningsområdet på grundval av deras särskilda syfte och ställning. Undantagna enheter är sådana som inte drivs i vinstsyfte och som bedriver verksamhet av allmänt intresse och som av dessa skäl sannolikt inte kommer att beskattas i den medlemsstat där de är belägna. För att skydda dessa särskilda intressen är det nödvändigt att från direktivets tillämpningsområde undanta offentliga organ (inklusive lokala och regionala myndigheter och sammanslutningar av sådana myndigheter), internationella organisationer, ideella organisationer och pensionsfonder från detta direktivs tillämpningsområde.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 2.3 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
a) Ett offentligt organ, en internationell organisation, en ideell organisation, en pensionsfond, en investeringsenhet som är en yttersta moderenhet och ett investeringsinstrument för fast egendom som är en yttersta moderenhet eller	a) Ett offentligt organ (inklusive lokala och regionala myndigheter och sammanslutningar av sådana myndigheter), en internationell organisation, en ideell organisation, en pensionsfond, eller

Motivering

Förtydligande. Självförklarande.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 3.31 d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
d) till ett offentligt organ, en internationell organisation, en ideell organisation, en pensionsfond, en investeringsenhet som inte ingår i den multinationella företagsgruppen eller ett livförsäkringsbolag i den mån utdelningen erhålls i samband med pensionsfondsverksamhet som beskattas på samma sätt som en pensionsfond.	d) till ett offentligt organ (inklusive lokala och regionala myndigheter och sammanslutningar av sådana myndigheter), en internationell organisation, en ideell organisation, en pensionsfond.

Motivering

Förtydligande. Självförklarande.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Tillämpning av UTPR-regeln i den multinationella företagsgruppen</p> <p>Om den yttersta moderenheten i en multinationell företagsgrupp är belägen i en jurisdiktion i ett tredjeland som inte tillämpar en kvalificerad IIR-regel, ska medlemsstaterna säkerställa att dess ingående enheter som är belägna i unionen omfattas av en top up-skatt under räkenskapsåret i den medlemsstat där de är belägna (en top up-skatt enligt UTPR-regeln) för det belopp som tilldelats den medlemsstaten i enlighet med artikel 13.</p> <p>Ingående enheter som är investeringsenheter och pensionsfonder ska inte omfattas av top up-skatten enligt UTPR-regeln.</p>	<p>Tillämpning av UTPR-regeln i den multinationella företagsgruppen</p> <p>Om den yttersta moderenheten i en multinationell företagsgrupp är belägen i en jurisdiktion i ett tredjeland som inte tillämpar en kvalificerad IIR-regel, ska medlemsstaterna säkerställa att dess ingående enheter som är belägna i unionen omfattas av en top up-skatt under räkenskapsåret i den medlemsstat där de är belägna (en top up-skatt enligt UTPR-regeln) för det belopp som tilldelats den medlemsstaten i enlighet med artikel 13. Pensionsfonder ska inte omfattas av top up-skatten enligt UTPR-regeln.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 12

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Tillämpning av UTPR-regeln i det yttersta moderbolagets jurisdiktion</p> <p>Om den yttersta moderenheten i en multinationell företagsgrupp är belägen i en lågskattejurisdiktion ska medlemsstaterna säkerställa att dess ingående enheter som är belägna i en medlemsstat omfattas av top up-skatt enligt UTPR-regeln under räkenskapsåret och för det belopp som tilldelats den medlemsstaten i enlighet med artikel 13 med avseende på de lågbeskattade ingående enheter som är belägna i den yttersta moderenhetens jurisdiktion, oavsett om jurisdiktionen tillämpar en kvalificerad IIR-regel eller inte.</p> <p><i>Ingående enheter som är investeringsenheter och pensionsfonder</i> ska inte omfattas av top up-skatten enligt UTPR-regeln.</p>	<p>Tillämpning av UTPR-regeln i det yttersta moderbolagets jurisdiktion</p> <p>Om den yttersta moderenheten i en multinationell företagsgrupp är belägen i en lågskattejurisdiktion ska medlemsstaterna säkerställa att dess ingående enheter som är belägna i en medlemsstat omfattas av top up-skatt enligt UTPR-regeln under räkenskapsåret och för det belopp som tilldelats den medlemsstaten i enlighet med artikel 13 med avseende på de lågbeskattade ingående enheter som är belägna i den yttersta moderenhetens jurisdiktion, oavsett om jurisdiktionen tillämpar en kvalificerad IIR-regel eller inte. <i>Pensionsfonder</i> ska inte omfattas av top up-skatten enligt UTPR-regeln.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 36.2 b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>b) ett offentligt organ, en internationell organisation, en ideell organisation eller en pensionsfond <i>annan än en pensionsenhet som har skattehemvist i den jurisdiktion där den yttersta moderenheten är belägen och som innehar ägarintressen som representerar en rätt till högst 5 % av vinsten och tillgångarna i den yttersta moderenheten.</i></p>	<p>b) ett offentligt organ (<i>inklusive lokala och regionala myndigheter och sammanslutningar av sådana myndigheter</i>), en internationell organisation, en ideell organisation eller en pensionsfond.</p>

Motivering

Förtydligande. Självförklarande.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 37.3 c

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>c) ett offentligt organ, en internationell organisation, en ideell organisation eller en pensionsfond <i>annan än en pensionsenhet som har skattehemvist i den jurisdiktion där den yttersta moderenheten är belägen och som innehar ägarintressen som representerar en rätt till högst 5 % av vinsten och tillgångarna i den yttersta moderenheten.</i></p>	<p>c) ett offentligt organ (<i>inklusive lokala och regionala myndigheter och sammanslutningar av sådana myndigheter</i>), en internationell organisation, en ideell organisation eller en pensionsfond.</p>

Motivering

Förtydligande. Självförklarande.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 53a (ny)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>Tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft ska kommissionen se över resultaten av det och kan föreslå en ändring av direktivet, i synnerhet för att anpassa bestämmelserna om tröskelvärde för omsättning och om minimiskattesats, i linje med utvecklingen på internationell nivå.</i>

Motivering

I avsaknad av en konsekvensbedömning från kommissionens sida när detta direktiv utarbetades är en översyn ännu viktigare för att analysera resultaten och konsekvenserna av dess genomförande.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER**EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT****Allmänna kommentarer**

1. Europeiska regionkommittén (ReK) välkomnar förslaget till rådets direktiv om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella företagsgrupper i unionen⁽¹⁾.
2. Artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) omfattar en hållbar utveckling i Europa som bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt och på prisstabilitet samt på en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft där full sysselsättning och sociala framsteg eftersträvas, och enligt artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska rådet enhälligt sträva efter att säkerställa att den inre marknaden upprättas och fungerar och undvika snedvridning av konkurrensen.
3. Det arbete som OECD hittills utfört för att ta fram åtgärder för att bekämpa urholkning av skattebasen och överföring av vinster utanför EU kan ha en betydande positiv inverkan även på lokal och regional nivå, inte bara när det gäller högre skatteintäkter för medlemsstaterna, utan också för att säkerställa större rättvisa och konkurrenskraft för små och medelstora företag, som för närvarande möter mer ogynnsamma skattevillkor på nationell och lokal nivå, samt positiva effekter för sysselsättningen och arbetstagarna.
4. Kommittén är övertygad om att förslaget om införande av en minimiskattenivå utgör det första steget mot inrättandet av ett enda skattesystem inom EU, vilket är välbehövligt för att slå in på vägen mot lämplig konkurrens mellan företagen på den europeiska inre marknaden, för att öka Europas konkurrenskraft och för att förebygga omlokalisering eller godtycklig nedläggning av produktionsanläggningar, med allvarliga konsekvenser för arbetstagarna, som tvingas söka nytt arbete eller göra betungande resor för att inte förlora sitt arbete.
5. Det är absolut nödvändigt att reglerna inte leder till ökad byråkrati för företagen och därmed hämmar deras utveckling, särskilt när det gäller forskning och innovation samt klimatneutralitet, som är viktigare än någonsin för att trygga den nödvändiga digitala och gröna omställningen.

Fullständig harmonisering av reglerna inom EU

6. ReK hoppas att direktivet kommer att tillämpas på ett heltäckande och samstämmigt sätt i EU:s medlemsstater, men också helt i linje med OECD-överenskommelsen: bristande överensstämmelse mellan minimiskattereglerna inom EU eller mellan EU och tredjeländer kan ge upphov till tvister beträffande dubbelbeskattning, med direkta negativa effekter för många världsledande företag och möjliga konsekvenser för deras leverantörer (som ofta är små och medelstora företag) när det gäller skatteintäkter, handel och investeringar.

⁽¹⁾ COM(2021) 823 final.

7. Det är mycket viktigt att OECD:s kommentarer och de närmare tekniska detaljerna beträffande modellreglerna inkluderas i EU-direktivet på ett heltäckande sätt och inte faller offer för ett förhastat införlivande, dock utan att utesluta framtida åtgärder till följd av lagstiftning.

8. I det slutliga direktivet och vid dess efterföljande tillämpning är det viktigt med en gemensam och entydig terminologi. Vissa av de nya definitionerna i direktivet är kanske inte helt anpassade till de definitioner som redan fastställts i internationell skatterätt. För att öka rättssäkerheten kommer det att vara mycket viktigt att dubbelkontrollera översättningarna av EU-direktivet för att uppnå en exakt anpassning till de enskilda ländernas skatterättsliga begrepp.

9. När det gäller stora nationella företagsgrupper bör man göra allt för att se till att den nya minimiskatten är förenlig med EU-rätten för att undvika rättsosäkerhet, och vi uppmanar starkt införandet av förenklingsåtgärder för dessa rent nationella företagsgrupper när så är möjligt. För närvarande är det oklart hur många stora rent nationella företagsgrupper som finns i EU och vilka skattemässiga och administrativa kostnader en sådan åtgärd skulle medföra.

Samverkan med och lika villkor i förhållande till tredjeländer

10. Kommittén hoppas att EU vid införlivandet av OECD:s minimiskatt i lagstiftningen löpande kommer att samverka med sina globala partner och upprätthålla sina politiska riktlinjer, för att förhindra att europeiska företag åläggs strängare regler än sina direkta konkurrenter, vilket skulle leda till att EU får ett mindre öppet företagsklimat med lägre ekonomisk tillväxt, färre arbetstillfällen samt begränsad kapacitet och begränsade resurser för att möta innovationsrelaterade utmaningar. I synnerhet skulle det faktum att Förenta staterna inte deltar i den första pelaren kunna undergräva syftet med och balansen i OECD-överenskommelsen som helhet.

11. EU bör noga övervaka hur införandet av systemet i den andra pelaren påverkar investerarens och företags beteende för att förstå hur de nya reglerna kommer att påverka investeringarna, sysselsättningen, tillväxten, handeln och skatteincidensen. Denna övervakning är nödvändig för att undvika negativa effekter för arbetstagarna (i form av lägre löner), konsumenterna (genom högre priser) eller aktieägarna (genom lägre utdelning). Eftersom det är mycket viktigt att alla EU:s viktigaste handelspartner tillämpar minimiskatten är det viktigt att tredjeländerna följer de internationella reglerna för att undvika att EU-företag omfattas av ett strängare system än andra och att de utlämnas åt ett icke samordnat globalt system.

12. Regeln om kompensation för bortfall i skattebetalning (UTPR-regeln) kan i viss mån begränsa ojämlika villkor mellan företag, men detta löser inte situationen fullt ut, särskilt eftersom regeln är mycket komplex att tillämpa i praktiken och skulle kunna göra EU mindre attraktivt, till exempel för FoU-verksamhet eller investeringar i energi- och klimatomställningen.

13. Det är mycket viktigt att undvika risken för dubbelbeskattning av EU-företag, till exempel på grund av bristande samordning mellan EU:s BEPS eller IIR och Förenta staterna:s BEAT eller GILTI.

Harmonisering med incitament och andra skatteregler i EU

14. Mot bakgrund av den betydande sänkningen av beskattningen av företagsvinster på europeisk nivå (som halverats under de senaste 25 åren) bör man göra en bedömning av de många åtgärder mot skatteflykt som antagits under de senaste tio åren och utvärdera deras effektivitet, ändamålsenlighet, samstämmighet och EU-mervärde i fråga om skatteintäkter (inbegripet hur medlemsstaterna har tillämpat denna lagstiftning i sitt revisionsarbete).

15. Kommissionen uppmanas att bedöma om EU:s tvistlösningsmekanism från 2017 kan användas för den andra pelaren eller om det behövs ändringar.

16. Kommissionen och medlemsstaternas skattemyndigheter bör uppdatera och omforma sina skattesystem för att se till att de fortfarande kan främja (grön) innovation, tillväxt och sysselsättning. Länderna har under de senaste årtiondena utformat och infört olika nationella skatter och många incitament för att stimulera sysselsättning och innovation i de lokala ekonomierna. Den senaste och viktigaste tendensen är de ökade skatteincitament som särskilt syftar till att uppmuntra klimatskydd, energiförsörjningstrygghet samt FoU inom ramen för EU:s gröna giv. Vissa av de skatteincitament som för närvarande används i medlemsstaterna kommer inte längre att vara möjliga eller kommer att bli mindre attraktiva ur investeringssynpunkt när direktivet införs. Kommissionen bör därför utarbeta en vägledning för att klargöra hur framtida skatteincitament kan utformas i enlighet med kraven i den andra pelaren (t.ex. incitament som innebär skattelättnader på löner eller lägre socialförsäkringsavgifter för forskare, eller system för snabbare avskrivning för att uppmuntra investeringar).

17. Det är mycket viktigt att EU-länderna fortsätter att ge skatteincitament för att locka till sig utländska investeringar, förutsatt att de stimulerar realekonomin genom att fler får anställning, arbetstagarna får högre lön eller det investeras i materiella tillgångar. Multinationella företag förlitar sig också på lokala små och medelstora företag för insatsvaror i sina värdekedjor, och deras närvaro kan leda till ytterligare positiva spridningseffekter för det lokala näringslivet.

18. ReK stöder näringslivets efterlysning av en testfas vid tillämpningen av de sanktioner som föreskrivs, till exempel under det första året av genomförande, för att ge alla företag den nödvändiga möjligheten att bekanta sig med de nya reglerna, så att de sanktioner som åläggs enheter som inte följer reglerna är proportionella och inte omfattar dem vars bristande efterlevnad beror på en sen anpassning av förfarandena och inte är uppsåtlig.

19. När det gäller deklarationsskyldigheten föreslår kommittén att företagsrelaterad information enbart delges genom ett officiellt informationsutbyte mellan skattemyndigheter, med strikt sekretess och lämpliga användningsvillkor, för att förhindra okontrollerat läckage av känslig information, dock utan att transparenskraven åsidosätts, i enlighet med OECD:s "Recommendation of the Council on Common Approaches for Officially Supported Export Credits and Environmental and Social Due Diligence".

20. ReK efterlyser administrativa förenklingar för att begränsa kostnaderna för att anpassa sig till de nya reglerna, för både företagen och skattemyndigheterna. Allt bör göras för att hålla den administrativa bördan så låg som möjligt. Lagstiftning som inte är alltför komplicerad kan göra det lättare för företagen att bekanta sig med de nya reglerna och förkorta den nödvändiga övergångsperioden, och kommer att göra det lättare för skattemyndigheterna att kontrollera att de nya reglerna faktiskt tillämpas.

Bryssel den 28 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – En europeisk universitetsstrategi

(2022/C 301/09)

Föredragande:	Emil BOC (RO–EPP), borgmästare, Cluj-Napoca
Referensdokument:	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om en europeisk universitetsstrategi COM(2022) 16 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Europeiska regionkommittén (ReK) välkomnar EU:s engagemang och stöd för att främja spetskompetens inom utbildning. Vi betonar i detta sammanhang den viktiga roll som den europeiska universitetsstrategin spelar som en del av paketet för högre utbildning, som kommer att göra det möjligt att förverkliga det europeiska området för utbildning senast 2025.
2. En civilisation som stärker de europeiska demokratiska värdena kan inte bestå utan investeringar i humankapital. Ett framstående utbildningssystem med starka universitet i centrum är det livslånga lärandets hörnsten.
3. Kommittén framhåller vikten av att höja kvaliteten på utbildning och forskning vid europeiska universitet och av att det på lokal och regional nivå finns tillgång till det stöd som krävs för de särskilda målen i denna strategi.
4. Vi är medvetna om universitetens stora betydelse i samhället och deras bidrag till en hållbar, resilient och inkluderande utveckling, på grundval av demokratiska värden, i såväl medlemsstaterna som lokalsamhällena och regionerna. Universiteten är ännu viktigare i krissituationer, då de kan bidra till att övervinna kriser och till återhämtningen efter kriser ⁽¹⁾.
5. Universiteten spelar en avgörande roll när det gäller att ta itu med globala utmaningar. EU har länge betonat att man måste stärka den nära kopplingen mellan forskning, undervisning, lärande och innovation vid universiteten, samtidigt som man ökar anslagen till universiteten för att säkra den erforderliga kvaliteten. Universitetens roll vad gäller att alstra nya forskningsrön och främja ny innovation är av största vikt för att vi ska kunna ta itu med de akuta samhällsutmaningar som kartlagts i samband med EU-uppdragen.
6. ReK betonar att universiteten måste ses som en central del av europeisk kultur och att mångfalden i den akademiska sektorn, som omfattar undervisningsorgan, forskningsinstitut, yrkesskolor osv., är en strategisk tillgång.

⁽¹⁾ Howard, G., Weinstein, R., Yang, Y. (2021), "Do universities improve local economic resilience?", IZA DP nr. 14422, online på <https://docs.iza.org/dp14422.pdf>.

7. På lokal och regional nivå medför förekomsten av universitet generellt sett en viktig konkurrensfördel för de samhällen där de är belägna ⁽²⁾. Investerare är till exempel intresserade av och dras till samhällen med högkvalificerad arbetskraft samt möjligheter till samarbete med den akademiska världen och överföring av teknik och kunnskap från universitet till näringslivet. Närvaron av ett universitet genererar också betydande lokala inkomster ⁽³⁾, eftersom studerande, lärare och annan personal spenderar avsevärda belopp i lokalsamhället (det finns en betydande multiplikatoreffekt när det gäller den konsumtion som universiteten bidrar till). Utöver dessa ekonomiskt kvantifierbara fördelar leder närvaron av universitet till att det i lokalsamhället skapas ett kosmopolitiskt klimat med studerande och lärare från andra länder, där värden såsom tolerans samt kulturell, religiös och etnisk mångfald främjas ⁽⁴⁾.

8. Kommittén välkomnar flernivåansatsen i den europeiska universitetsstrategin, där man strävar efter att anpassa de politiska målen till investeringarna på EU-nivå samt nationell, regional och lokal nivå. Det skulle dock vara gynnsamt med en starkare lokal och regional dimension i utformningen och genomförandet av den ideala modellen för universitet i framtiden.

9. ReK noterar vikten av att bygga upp strategiska partnerskap mellan lokala och regionala myndigheter och universitet, bland annat vid utformningen av lokala och regionala utvecklingsstrategier. Universiteten spelar en avgörande roll i utvecklingen av platsbaserade ekosystem, där regionala strategier för smart specialisering har lagt en stabil grund.

10. De lokala och regionala myndigheterna kan stödja universiteten genom att skapa och förbättra lokala och regionala förutsättningar (tillgång till alla sorters infrastruktur och tjänster, livskvalitet, en inkluderande miljö osv.) som kan öka universitetens konkurrenskraft globalt.

11. I EU finns det redan en utmärkt tradition av samarbete mellan universitet från olika medlemsstater genom Erasmus +-programmet, något som man fortsatt måste utnyttja.

12. Universitetens roll i samhället håller på att förändras och de tar på sig nya funktioner utöver de traditionella (som främst handlat om undervisning och forskning) ⁽⁵⁾. Universiteten framträder nu som viktiga aktörer i fråga om teknisk och social innovation, entreprenörskap, överföring av teknik till ekonomin osv. De står inte längre utanför samhället, utan har blivit samhällsaktörer som kan ge ett avsevärt bidrag när det gäller att hitta sätt att ta itu med vissa samhällsutmaningar ⁽⁶⁾.

13. Kommittén betonar att universiteten är nyckelaktörer när det gäller att främja mål som är centrala för unionen, såsom den gröna och den digitala omställningen. Universiteten har betydande sakkunskap på dessa områden, och de kan samtidigt tillämpa och sprida god praxis inom och till de lokalsamhällen där de är verksamma.

14. Vi konstaterar att universiteten kan tillhandahålla lösningar och verktyg för att ta itu med några av de största problem som unionen står inför, till exempel kompetensflykt ⁽⁷⁾ och omflyttning från landsbygd till stad. De negativa effekterna av kompetensflykt och vikten av kompetenscirkulation är nära kopplade till samarbete och partnerskap mellan universitet, lokala och regionala myndigheter, näringslivet och det civila samhället. I detta sammanhang betonar vi att insatserna bör ökas avsevärt för att överbrygga kunskaps- och innovationsklyftan inom Europa liksom innovationsklyftan mellan EU och USA.

⁽²⁾ Fonseca, L., Nieth, L. (2021), "The role of universities in regional development strategies: A comparison across actors and policy stages", *European Urban and Regional Studies*, 22(3); Goddard, J., Puukka, J. (2008), "The engagement of higher education institutions in regional development: an overview of the opportunities and challenges", *Higher Education Management and Policy*, 20(2): s. 11–41.

⁽³⁾ Chirca, A., Lazar, D.T. (2021), "Cluj-Napoca without students: an estimation of the gap in the city's economy", *Transylvanian Review of Administrative Sciences*, 66E: s. 44–59.

⁽⁴⁾ Goddard, J., Vallance, P. (2014), "The university and the city", *Higher Education*, 68(2): s. 319–321.

⁽⁵⁾ Liddle J., Addiddle G.D. (2022), "The Changing Role of Universities in Society: Key Influences in The Role of Universities and HEIs in the Vulnerability Agenda". Rethinking University-Community Policy Connections. Palgrave Macmillan, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-89086-5_3.

⁽⁶⁾ Myklebust, J.P., Smidt, H. (2021), "What is the role of universities in global upskilling?", *University World News*, online på <https://www.universityworldnews.com/post.php?story=20210129110449887>.

⁽⁷⁾ Hammerbauer, M., Pavletić, P., Vespa, M. (2021), "Brain drain in higher education in European context", Final report ESC41, online på <https://www.esu-online.org/wp-content/uploads/2021/03/Brain-Drain-final-report-ESC41-Google-Docs.pdf>.

15. ReK framhåller vikten av en kontinuerlig och omfattande kartläggning och användning av god praxis på lokal och regional nivå när det gäller samarbete mellan lokala och regionala myndigheter och universitet. I detta sammanhang är inrättandet av transnationella nätverk som syftar till att sprida god praxis, med ett brett deltagande av aktörer inom högre utbildning, en prioritering för de lokala och regionala myndigheterna i medlemsstaterna. Denna typ av nätverk skulle kunna införlivas i den europeiska universitetsstrategin.

16. Universiteten möter stora svårigheter och hinder i och med att de omvandlas och tar på sig nya ansvarsområden. Ekonomiska utmaningar uppstår med all sannolikhet i alla medlemsstater. Kommittén föreslår i detta sammanhang att det utarbetas en investeringsstrategi där hänsyn tas till regional, nationell och europeisk finansiering, och anser att samarbete mellan de offentliga, privata och ideella sektorerna bör beaktas för att stärka de europeiska universitetens kapacitet. Vi noterar också att det finns utmaningar kopplade till frågor såsom graden av akademiskt oberoende och/eller politisk inblandning i viktiga beslut som rör universitetens finansiering, rekrytering och urval av lärare, yttrandefrihet och val av ämnen för och inriktning på forskning samt möjligheter till fri kommunikation om forskningsresultat utan censur.

17. Det är viktigt att de lokala och regionala myndigheterna i medlemsstaterna är aktiva i arbetet med att stärka ett brett spektrum av lokala och regionala ekosystem och främjar samarbete och förtroende mellan olika samhällssektorer. På lokal och regional nivå måste universiteten ses som en del av ett bredare ekosystem som omfattar en mångfald av aktörer⁽⁸⁾. Samarbete mellan universiteten och berörda samhällsaktörer är av avgörande betydelse för att universiteten ska kunna bidra med nya färdigheter som syftar till kreativ problemlösning, teknikanvändning och effektiv kommunikation i samhället.

18. ReK konstaterar att fördjupningen av det transnationella samarbetet mellan universiteten och utvecklingen av den europeiska dimensionen av högre utbildning är centrala prioriteringar i den europeiska universitetsstrategin. I detta sammanhang menar vi att de lokala och regionala myndigheterna, där så är möjligt, kan vidta åtgärder till stöd för transnationellt samarbete mellan universitet (initiativet Europauniversitet inom Erasmus+ är en viktig mekanism för universitetsallianser som syftar till spetskompetens). De lokala och regionala myndigheterna kan anamma god praxis som föreslås i strategin, såsom initiativet för ett europeiskt studentkort. Förutom att tjäna akademiska syften skulle kortet kunna användas av transnationella studenter, forskare och lärare när de kommunicerar med lokala förvaltningar (för uppehållstillstånd, kollektivtrafikabonnemang, tillträde till museer osv.).

19. Kommittén understryker att de lokala och regionala myndigheterna i medlemsstaterna, inom ramen för den europeiska universitetsstrategin, bör fungera som förmedlare som kan föra samman olika samhällsaktörer kring initiativ och projekt som är relevanta för universiteten. Vi noterar också att de lokala och regionala myndigheterna i många medlemsstater inte har något direkt ansvar för universitetens finansiering. De lokala och regionala myndigheterna kan dock stimulera finansiering från en rad källor för universitet och deras initiativ och skapa synergier på lokal och regional nivå.

20. ReK inser att universiteten behöver omarbeta sina studieprogram för att på bästa sätt kunna möta den snabba tekniska utvecklingen, den gröna och den digitala omställningen och de strukturella förändringarna på den europeiska arbetsmarknaden, som kräver nya färdigheter.⁽⁹⁾ Kommittén betonar också att de lokala och regionala myndigheterna kan spela en viktig roll i denna process för att stöpa om studieprogram och utveckla sådana nya färdigheter. Vi understryker samtidigt att även om universiteten i hög grad bidrar till att förbättra anställbarheten och den ekonomiska konkurrenskraften i en globaliserad ekonomi måste den tertiära utbildningens oberoende upprätthållas.

21. Vi framhåller de lokala och regionala myndigheternas roll när det gäller att skapa och stärka lokala och regionala ekosystem som främjar aktivt samarbete och nätverksbyggande mellan lokala och regionala myndigheter, företag och industri samt universitet. I dessa ekosystem måste de lokala och regionala myndigheterna spela rollen som initiativtagare och förmedlare, som identifierar möjligheter till samarbete, anslår (ekonomiska och andra) medel till nätverks- och samarbetsverksamhet samt stöder inrättandet av strukturer såsom utbildningskluster på lokal och/eller regional nivå.

⁽⁸⁾ Reichert, S. (2019), "The Role of Universities in Regional Innovation Ecosystems", EUA Study, online på https://www.eua.eu/downloads/publications/eua%20innovation%20ecosystem%20report_final_digital.pdf.

⁽⁹⁾ Jackson, N. J. (2011), "Learning for a complex world: A lifewide concept of learning, education and personal development". Bloomington, IN: Author House; Williams, S., Dodd, L.J., Steele, C. & Randall, R. (2015), "A systematic review of current understandings of employability", *Journal of Education and Work*, vol. 29, nr. 8, s. 877–901.

Utbildningskluster är utmärkta verktyg som är utformade för att skapa utrymme för dialog och samarbete mellan de viktigaste aktörerna inom den formella utbildningen i syfte att stödja ungdomar när de förbereder sig för att träda in på arbetsmarknaden. Inom ramen för utbildningskluster kan lokala och regionala myndigheter i samarbete med andra aktörer i ekosystemet genomföra instrument såsom innovationsfonder och mindre bidrag till nystartade företag inom vissa nyckelområden.

22. De metoder som dagens studerande behöver använda i sina studier skiljer sig i vissa fall avsevärt från dem som användes förr. De måste få möjlighet att tillämpa teoretiska begrepp på verkliga förhållanden och använda dem för att lösa problem i sina lokala och regionala samhällen. De lokala och regionala myndigheterna kan tillsammans med universitet och andra aktörer i det lokala och regionala ekosystemet främja sådana lärandeefarenheter, till exempel genom att stödja levande laboratorier, lyfta fram politiska frågor som bör analyseras, utarbeta gemensamma strategiska projekt för samhället och underlätta samarbete med andra lokala och regionala aktörer.

23. ReK menar att de lokala och regionala myndigheterna, i partnerskap med universitet och andra aktörer i det lokala eller regionala ekosystemet, kan göra mycket för att stödja unga företagare, däribland studerande och utexaminerade, genom att underlätta deras tillgång till viktiga resurser som krävs för innovation. Många ungdomar och studerande behöver resurser såsom laboratorier, ny teknik och nya kontakter för att kunna utveckla affärsidéer och/eller produkter och tjänster. Tillsammans med andra organ som har sådana resurser kan de lokala och regionala myndigheterna göra det lättare för unga företagare att få tillgång till de resurser som de behöver för innovation (lokaler, utbildning, rådgivning osv.).

24. De lokala och regionala myndigheterna kan utveckla smarta förbindelser med universiteten i fråga om lokal och regional samhällsutveckling. Universiteten måste ta fram kunskap och tjänster för de samhällen där de är verksamma. De lokala och regionala myndigheterna kan underlätta dessa förbindelser genom att inrätta program inom vilka universiteten på permanent basis deltar i utarbetandet av lösningar på lokala och regionala problem, tillhandahåller rådgivning och sakkunskap samt sprider god praxis när den uppstår, så att andra samhällen och myndigheter också kan tillämpa den. Ett offentligt erkännande och främjande av universitetens deltagande spelar också en mycket viktig roll när det gäller att visa värdet av olika akademiska utbildningsvägar och/eller karriärvägar, och uppmuntrar universiteten att fästa större vikt vid lärarnas, forskarnas och studenternas deltagande i samhället.

25. Kommittén understryker att lokala och regionala samhällen av alla storlekar kan dra lika stor nytta av närvaron av ett universitet. De lokala och regionala myndigheterna kan i hög grad bidra till universitetens utveckling och till att öka deras attraktionskraft genom att skapa förutsättningar för en hög livskvalitet och uppmuntra attityder och beteenden som främjar tolerans, inkludering, mångkulturalism och allmän säkerhet. Universiteten kan förlägga viss verksamhet och vissa anläggningar till medelstora och små städer, inte bara till storstäder. De lokala och regionala myndigheterna kan underlätta etableringen av universitetsstrukturer och/eller forskningsinstitut i mindre samhällen genom att stödja och tillhandahålla tjänster såsom ekonomiskt överkomliga bostäder för studerande, möjligheter att använda offentliga byggnader för viss undervisnings-, forsknings- och kommunikationsverksamhet samt bra indikatorer för livskvalitet, varvid man drar nytta av vissa fördelar i förhållande till storstäder.

26. Vi menar att den digitala omställningen på lokal och regional nivå kan påskyndas genom att man samarbetar med universiteten och fullt ut utnyttjar deras resurser på detta område. Tillsammans med lokala och regionala myndigheter kan universiteten ge råd eller utarbeta strategier för digital omställning på lokal eller regional nivå. När det gäller digitala färdigheter kan universiteten i partnerskap med lokala och regionala myndigheter erbjuda korta kurser eller utbildning för allmänheten, med fokus på vissa grupper som löper risk för utestängning (äldre, lågutbildade osv.).

27. De lokala och regionala myndigheterna kan stödja utvecklingen av hybridcampus som kommer att stimulera den digitala omställningen i både samhällena och universitetet och samtidigt säkerställa lika möjligheter, främja social integration, förbättra ungdomars konkurrenskraft på arbetsmarknaden och stärka ungdomsarbetet, icke-diskrimineringen och den interkulturella förståelsen. Vad gäller hybridcampus bör uppmärksamhet ägnas åt kommunikation syftande till att säkerställa lika möjligheter och åt spridning av information, så att den verkligen är tillgänglig för alla berörda ungdomar, särskilt de som bor i perifera regioner. De lokala och regionala myndigheterna kan ge ekonomiskt och annat stöd till åtgärder för att öppna upp dessa hybridcampus för olika samhällsaktörer, bland annat riskgrupper och missgynnade grupper, utsatta ungdomar och ungdomar i riskgrupper, såsom unga som varken arbetar eller studerar, arbetslösa ungdomar, kvinnor, flyktingar, personer med funktionsnedsättning och pensionärer. I EU:s och medlemsstaternas politik måste inkludering av ungdomar i riskgrupper prioriteras.

28. Universiteten har omfattande kunskap och stor expertis när det gäller den gröna omställningen. De kan också vara en förebild för god praxis, med en roll som omfattar både utbildning och information, med avseende på den gröna omställningen. I partnerskap med lokala och regionala myndigheter kan universiteten utveckla gröna campus och medverka till stadsförnyelse genom att förse samhällena med gröna campus eller byggnader som är föregångare i fråga om energieffektivitet eller ekodesign.

29. ReK välkomnar den tydliga färdplanen, de årliga indikatorerna och riktmärkena för genomförandet av strategin, som vi redan tidigare efterlyst och som kommer att användas för att bedöma framstegen i fråga om målen för det europeiska området för utbildning. Vi vill dock framhålla att den lokala och regionala dimensionen måste beaktas vid inrättandet av den europeiska observationsgruppen för högre utbildning, så att den planerade resultattavlan också kan användas på lokal och regional nivå.

30. De lokala och regionala myndigheterna kan stödja de europeiska universiteten i deras internationaliseringssträvan och i deras ansträngningar att främja EU:s globala roll. Detta innebär stöd till europeiska universitets deltagande i ambitiösa transnationella allianser som syftar till att utveckla långsiktigt systemiskt samarbete inom utbildning, forskning och innovation av hög kvalitet och erbjuda studerande, lärare, forskare och anställda permanenta möjligheter till akademisk rörlighet.

Bryssel den 28 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Framtida statligt stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden i EU

(2022/C 301/10)

Föredragande: Guido MILANA (PES-IT), ledamot, kommunfullmäktige, Olevano Romano

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Europeiska regionkommittén (ReK) välkomnar de nya förslag som kommissionen nyligen lagt fram avseende beviljande av statligt stöd på jordbruksområdet, som kommer att gälla från och med den 1 januari 2023.
2. Kommittén påminner om att det i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fastställs att statligt stöd som beviljas företag och som skulle kunna snedvrída konkurrensen mellan medlemsstaterna är oförenligt med den inre marknaden, samtidigt som vissa undantag införs.
3. Kommissionen bedömer huruvida sådan snedvrídning förekommer när det gäller jordbruk, skogsbruk och landsbygdsområden, och baserar sin analys på riktlinjerna för statligt stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden. Dessa riktlinjer avser programperioden 2014–2022.
4. ReK påpekar att det i artikel 81 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ⁽¹⁾ om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling fastställs att finansiering av åtgärder som inte omfattas av bilaga I till EUF-fördraget måste genomföras inom ramen för reglerna för statligt stöd.
5. Denna anpassning har medfört att giltighetstiden för reglerna för statligt stöd överensstämmer med giltighetstiden för reglerna för landsbygdsutveckling.
6. Kommittén noterar att kommissionen i detta syfte inledde ett samråd 2019 och att resultaten av detta samråd redovisas i arbetsdokumentet SWD(2021) 107 final ⁽²⁾.
7. Kommittén påminner om att Europaparlamentet och Europeiska unionens råd under tiden har antagit förordningarna om den nya gemensamma jordbrukspolitiken, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 ⁽³⁾ i vilken det fastställs regler för stöd till strategiska planer med beaktande av ReK:s yttrande om den nya gemensamma jordbrukspolitiken (GJP).
8. ReK betonar att de nya förslagen om beviljande av statligt stöd måste ta hänsyn till den nya gemensamma jordbrukspolitiken och fortsätta att ligga i linje med denna.
9. Jordbruksföretagen kommer att ha till uppgift att genomföra den gröna givens strategier, särskilt strategin för biologisk mångfald och från jord till bord-strategin.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Se "Commission Staff Working Document: Evaluation of the instruments applicable to State aid in the agricultural and forestry sectors and in rural areas".

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1).

10. Det är mycket viktigt att stödja jordbruks- och skogsbruksföretagen i den gröna omställningen, inte minst mindre jordbruksföretag som är belägna i strategiska områden och bidrar till landskapets skydd och bevarande.
11. Kommittén uppmanar kommissionen att fastställa europeiska produktionsnormer och ömsesidighets- eller spegelklausuler som ska gälla för importerade produkter, liknande dem som EU:s producenter omfattas av.
12. ReK uppmanar kommissionen att öka antalet gränskontroller och begära att importerade produkter ska omfattas av vissa förfaranden, t.ex. kylbehandling.
13. Vi påminner om att ReK redan har framfört sina synpunkter på de två strategierna i sina yttranden "Städer och regioner med biologisk mångfald efter 2020 vid FN:s 15:e partskonferens för konventionen om biologisk mångfald och i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030" ⁽⁴⁾ respektive "Från jord till bord – den lokala och regionala dimensionen" ⁽⁵⁾.
14. ReK betonar de lokala myndigheternas nyckelroll när det gäller att fastställa och hantera vissa förfaranden när det gäller vissa typer av stöd, inte minst stöd med koppling till riskhantering inom jordbruket.
15. Regioner, provinser och kommuner deltar inte bara i fastställandet av de nationella strategiska planer som föreskrivs i förordning (EU) 2021/2115, utan är dessutom stödmottagare i samband med landsbygdsutvecklingsåtgärder och bidrar också till utformningen av Leadermodellens nedifrån och upp-strategi.
16. Mellan 2014 och 2019 minskade det statliga stöd som beviljades inom jordbrukssektorn på europeisk nivå från 7,6 miljarder till 6 miljarder euro, men under covid-19-pandemin har en ökning skett.
17. Under denna period upphörde jordbruksföretagen, den jordbruksbaserade livsmedelssektorn och skogsbrukssektorn aldrig med sin produktion, och tryggade därmed försörjningen i enlighet med kraven i artikel 39 i EUF-fördraget.
18. ReK understryker att kriget mellan Ryssland och Ukraina har lett till en instabil situation på marknaderna för råvaror och livsmedel.
19. Kommittén framhåller den roll som den gemensamma jordbrukspolitiken bör spela i detta avseende när det gäller självförsörjning och tryggad livsmedelsförsörjning.
20. Försörjningen kunde också upprätthållas tack vare möjligheten att ta del av det tillfälliga stöd som kommissionen beslutat om för att hantera den ekonomiska kris som covid-19-pandemin gett upphov till.
21. Merparten av det statliga stödet, med undantag för det särskilda stödet med koppling till covidkrisen, beviljades framför allt inom ramen för landsbygdsutvecklingsplanerna och avsåg i synnerhet åtgärder som inte omfattades av målen i bilaga I till fördraget (jordbruksprodukter).
22. Förfarandet för att inkludera statligt stöd i landsbygdsutvecklingsplanerna var komplext.
23. Förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd från Ejflu till genomförandet av målen för landsbygdsutveckling stämmer i stort sett överens med riktlinjerna för statligt stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden 2014–2020, men landsbygdsutvecklingsåtgärder är inte alltid helt förenliga med reglerna för statligt stöd.
24. Kommittén noterar att det av kommissionens samråd framgår att vissa aspekter av de nuvarande reglerna om statligt stöd har blivit föråldrade.
25. Att säkerställa lika villkor för alla företag i Europeiska unionen förblir ett centralt mål.

⁽⁴⁾ EUT C 440, 18.12.2020, s. 20.

⁽⁵⁾ EUT C 37, 2.2.2021, s. 22.

26. Vissa åtgärder måste upprätthållas och anpassas, särskilt i fråga om riskhantering.
27. När det gäller skogsbrukssektorn har stöd främst använts till landsbygdsutvecklingsåtgärder, och med tanke på skogarnas viktiga roll kommer användningen av stödet att behöva underlättas.
28. Kommittén anser att jordbruks- och skogsbruksföretag behöver stödjas i den gröna omställningen, inte minst mikroföretag, lokala småbrukare och korta livsmedelskedjor, som – bl.a. på grund av de höga kostnaderna för livsmedel och insatsvaror såsom energi och gödselmedel, som ökat till följd av kriget i Ukraina – inte skulle klara av dessa konsekvenser på egen hand. I detta sammanhang välkomnar vi kommissionens meddelande "Säkra livsmedelsförsörjningen och stärka motståndskraften i livsmedelssystemen".
29. Det är nödvändigt att harmonisera kriterierna när det gäller informations- och offentlighetskraven, särskilt i fråga om tidsfristerna för att i detalj informera om de stödprogram som omfattas av gruppundantagsförordningarna.
30. Den nyligen antagna reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken har subsidiaritetsprincipen som utgångspunkt och därför är det viktigt att även reglerna för statligt stöd respekterar denna princip, samtidigt som de inte får undergräva konkurrensen mellan jordbrukare i olika medlemsstater.
31. Det är ytterst viktigt att upprätthålla subsidiaritetsprincipen, inte minst när det gäller den roll som spelas av de lokala myndigheterna, som befinner sig närmast de lokala och regionala organ som fyller en central funktion i förvaltningen av åtgärder på lokal nivå.

Mot bakgrund av detta vill ReK framföra följande rekommendationer:

Förenkling

32. Medlemsstaterna bör inte åläggas att årligen rapportera om företeelser som kan definieras som naturkatastrofer, djur- eller växtsjukdomar eller skadeangrepp, eftersom de, om de erkänns som sådana av de nationella myndigheterna, inte dessutom behöver rapporteras till kommissionen.
33. Medlemsstaterna bör inte åläggas att offentliggöra information om enskilda mottagare av stöd under 75 000 euro för jordbruksproduktion och under 500 000 euro för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter.
34. Förfarandena för den gemensamma bedömningen av anmälningspliktigt stöd bör inte göras krångligare.
35. Möjlighet bör ges att bevilja investeringsstöd genom gruppundantagsförordningen för jordbruket⁽⁶⁾, även för produkter från en enskild sektor, särskilt om stödet är avsett att mildra konsekvenserna av händelser som är jämförbara med naturkatastrofer eller att ge ersättning för skador orsakade av djur- eller växtsjukdomar eller skadliga organismer.
36. En metod med en enda kontaktpunkt bör införas för anmälan av statligt stöd i de nationella strategiska planer som avses i förordning (EU) 2021/2115.
37. En särskild bestämmelse bör tas fram för tillämpningen av förordningen om stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn med tanke på de stora skillnaderna mellan jordbrukssektorn och andra sektorer. I synnerhet bör taket för stöd av mindre betydelse höjas till 50 000 euro under en treårsperiod, och man bör fastställa ett belopp (t.ex. 1 000 euro) under vilket förordningen om stöd av mindre betydelse inte är tillämplig (mycket små stödbelopp).
38. Förordningen om stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn bör ändras så att den blir enklare, och man bör särskilt avskaffa kontrollen av kravet på ett enda företag.
39. Det bör vara medlemsstaternas uppgift att definiera begreppet "företag i svårigheter".
40. De administrativa förfarandena för stöd till lokala myndigheter bör förenklas, särskilt när de tar emot statligt stöd. I synnerhet bör de inte betraktas som stora företag.

⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 702/2014 av den 25 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 193, 1.7.2014, s. 1).

41. Enklare förfaranden bör införas så att lokala och regionala myndigheter kan hantera först och främst lokala och regionala behov och nödsituationer.
42. Förfarandena för beviljande av statligt stöd till reklamåtgärder och säljfrämjande åtgärder bör förenklas, och framför allt bör generell institutionell marknadsföring som inte hänvisar till specifika varumärken och som inte uppmuntrar konsumenterna att köpa en produkt inte betraktas som stöd.
43. När det gäller förenklade kostnader är de för närvarande bara förenliga med reglerna för statligt stöd i samband med stödåtgärder som får medfinansiering från EU. Förenklade kostnadsalternativ bör kunna användas oberoende av europeisk medfinansiering. Det verkar inte finnas något giltigt skäl för att fortsätta att föreskriva olika metoder för beräkning av stödberättigande kostnader beroende på ordningens finansieringskälla.

Miljöanpassning

44. Jordbruks- och skogsbruksföretag, särskilt mikroföretag, bör stödjas i den gröna omställningen.
45. Tillräcklig flexibilitet bör säkerställas i tillämpningen av reglerna om statligt stöd i krissituationer, såsom de som uppstått till följd av covid-19-pandemin och kriget i Ukraina. Detta kan åstadkommas genom att man fastställer lämpliga och enhetliga stödåtgärder för att säkerställa att jordbrukarna kan fortsätta att producera livsmedel och att konsumentpriserna är skäliga för konsumenterna, samt genom att man förenklar förfarandena för genomförande och beviljande av stöd och minskar den administrativa bördan, i synnerhet för de slutliga stödmottagarna.
46. Vissa förfaranden för beviljande av statligt stöd för investeringar i produktion av förnybar energi bör förenklas, särskilt i fråga om stimulansseffektens omfattning.
47. Högre investeringsandelar bör införas för små och medelstora jordbruksföretag som investerar i grön omställning.
48. Ett särskilt stöd för kolinlagrande jordbruk bör införas för att ge jordbrukarna ersättning för denna viktiga uppgift.
49. Jordbruksföretagens fragmentering är en negativ faktor som gör det svårt att klara sig på marknaden och inleda den nödvändiga gröna omställningen av jordbruket.

Territoriell sammanhållning

50. Det är nödvändigt att omdefiniera begreppet små och medelstora företag inom jordbrukssektorn och att se över definitionen av mikroföretag i artikel 2.3 i bilaga I till förordning (EU) nr 702/2014 i syfte att skapa en särskild definition för jordbrukssektorn, med tanke på sektorns särskilda karaktär, och vi föreslår därför att man inför en ny typ av mikroföretag inom jordbruket.
51. Små och medelstora jordbruks- och skogsbruksföretag i bergsområden, avlägset belägna områden och de yttersta randområdena bör stödjas med hänsyn till deras roll när det gäller att skydda och bevara landskapet.
52. Med hänsyn till deras betydelse för skyddet och bevarandet av livsmiljöer bör ekonomiska incitament införas för små och medelstora jordbruksföretag som uppfyller de kriterier som anges i punkt 50 och är belägna i bergsområden, avlägset belägna områden eller mindre gynnade områden, enligt medlemsstaternas definition av dessa områden i sina nationella strategiska planer.
53. Man bör också ge företag i högt belägna bergsområden möjlighet att köpa mark för ett belopp som överstiger 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för den berörda insatsen, i enlighet med vad som anges i artikel 73.3 c i förordning (EU) 2021/2115, för att möjliggöra den arrondering som är nödvändig för att upprätthålla deras ekonomiska verksamhet och se till att de kan bidra till att skydda och bevara landskapet.
54. Skogsbrukssektorn bör ges möjlighet att utnyttja förfarandet för undantag från anmälningsplikten även när det gäller andra åtgärder än de som omfattas av de nationella strategiska planerna.
55. När det gäller skogsbrukssektorn bör dessutom infrastrukturåtgärder inte automatiskt betraktas som stöd när de avser icke-produktiva investeringar.

56. De nuvarande riskhanteringsreglerna bör ändras, och man bör särskilt sänka tröskelvärdet för skada i samband med händelser som kan likställas med naturkatastrofer till 20 % i enlighet med förordning (EU) 2021/2115.
57. Tröskelvärdet för ersättning bör höjas när det gäller subventionerade försäkringar och andra riskhanteringsverktyg i enlighet med artikel 76 i förordning (EU) 2021/2115. Detta tröskelvärde måste göra det möjligt att upprätthålla den aktuella prisnivån när det gäller jordbruksföretagens försäkringar.
58. Stöd som utgör ersättning för skador orsakade av skyddade djur bör undantas från anmälningsplikten.
59. För sådana skador bör det vara möjligt att ersätta förlorad inkomst, vilket redan är fallet när det gäller skador som leder till förlust av produktionsutrustning.
60. Utöver skador som orsakas av skyddade djur bör det även vara möjligt att bevilja ersättning när det rör sig om andra djur, och man bör överlåta åt de nationella, regionala och lokala myndigheterna att fastställa vilka djur som omfattas eftersom förekomsten varierar från land till land.
61. Institutionell marknadsföring som inte hänvisar till specifika varumärken bör inte betraktas som stöd.
62. Lämpligt stöd bör tillhandahållas i samband med nyetablering av företag som ämnar bedriva annan verksamhet än jordbruk i landsbygdsområden, och taket för det begränsade stödbeloppet bör anpassas till taket för nyetablering av jordbruksföretag (100 000 euro). Det finns ingen anledning att göra en differentiering som missgynnar diversifieringen bland företag som bedriver annan verksamhet än jordbruk, eftersom det handlar om mycket begränsade belopp.
63. För att hjälpa små och medelstora företag som deltar i LLU-projekt eller operativa gruppers projekt uppmanar vi till att
- utvidga tillämpningsområdet till att omfatta lokala myndigheter, lokala aktionsgrupper, universitet och andra enheter oberoende av deras storlek, med tanke på att dessa projekt är mycket olika, med deltagande av många olika enheter som samarbetar med varandra,
 - höja det totala begränsade stödbelopp som beviljas per projekt till 300 000 euro för LLU-projekt och 500 000 euro för projekt av operativa grupper inom det europeiska innovationspartnerskapet.

Bryssel den 28 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – EU:s skogsstrategi för 2030

(2022/C 301/11)

Föredragande: Joan CALABUIG RULL (ES–PES), regionsekreterare med ansvar för Europeiska unionen och förbindelser med utlandet, regeringskansliet, regionen Valencia

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT (ReK)

Allmänna kommentarer

1. Europeiska regionkommittén välkomnar att EU:s skogsstrategi fastställer en politisk ram för att förvalta och skydda de europeiska skogarna i syfte att förbättra deras ekosystemtjänster, säkerställa försörjningsmöjligheter – särskilt på landsbygden – och bidra till en skogsbioekonomi som stöds av hållbart skogsbruk i egenskap av ett multifunktionellt naturbaserat verktyg, allt genom att kombinera regleringsåtgärder och finansiella åtgärder i en plan fram till 2030.
2. ReK menar att EU:s skogsstrategi för 2030, som ersätter den skogsstrategi som antogs 2013 ⁽¹⁾ och utvärderades 2018 ⁽²⁾, fastställer en samarbetsram på EU-nivå på skogsområdet, där hållbar skogsförvaltning spelar en avgörande roll för att säkerställa människors välmående och försörjning samt bevarandet av biologisk mångfald och klimatresilienta ekosystem.
3. ReK välkomnar utvärderingen och korrigeringen av vissa specifika skogsbruksmetoder i vissa regioner i syfte att skydda den biologiska mångfalden och mark- och vattenkvaliteten samt öka motståndskraften mot störningar till följd av klimatförändringarna (vattenstress, orkaner och snöoväder, skadegörare och skogsbränder).
4. ReK erkänner den centrala roll som skogsekosystemet spelar i den europeiska gröna given ⁽³⁾, den europeiska klimatpakten ⁽⁴⁾, den europeiska klimatlagen ⁽⁵⁾ och EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 ⁽⁶⁾, och framhåller att olika skogsbaserade sektorer – inbegripet de som utnyttjar skogens icke utvinningsrelaterade fördelar – kan och bör bidra till en hållbar och klimatneutral cirkulär bioekonomi som är socioekonomiskt konkurrenskraftig.
5. Kommittén noterar att skogsbrukssektorn har utelämnats i den första rapporten från expertplattformen för den europeiska taxonomins miljökriterier på grund av att skogen är en känslig sektor där det är svårt att hitta en jämvikt mellan aktörernas olika behov och intressen. Kommittén noterar också att experternas åsikt inte är bindande för kommissionen.
6. Kommissionen bör agera på ett balanserat och miljömässigt, socialt och ekonomiskt rättvist sätt när det gäller klimatmålen, målen för biologisk mångfald och skogsbioekonomins mål som en av grundpelarna i den europeiska gröna given.
7. ReK påpekar att medlemsstaterna och lokala och regionala myndigheter med befogenheter på skogsområdet har utarbetat och genomfört nationella och/eller regionala strategier, politiska åtgärder, program och verktyg för hållbart skogsbruk, och lyfter därför fram vikten av samarbete och konstruktiv dialog mellan medlemsstaterna, kommissionen, de berörda aktörerna och det civila samhället inom skogsbrukssektorn.

⁽¹⁾ COM(2013) 659 final.

⁽²⁾ COM(2018) 811 final.

⁽³⁾ Den europeiska gröna given: https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_sv.

⁽⁴⁾ COM(2020) 788 final.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ COM(2020) 380 final.

8. Kommittén betonar att skogen tillhandahåller ett flertal fördelar för samhället i stort genom en fullständig uppsättning ekosystemtjänster, inbegripet icke utvinningsrelaterade tjänster. De skogsrelaterade besluten är alltså viktiga för en mängd olika medborgare och skogsförvaltare.

Behovet av att stärka dialogen med skogsintressenterna, lokala och regionala myndigheter, medlemsstaterna och kommissionen

9. ReK anser att det är positivt att ett ramverk och gemensamma mål på EU-nivå fastställs, men att man måste undvika varje försvagning av subsidiariteten och medlemsstaternas roll på detta område, med tanke på skogarnas mångfald i Europa, och anta en mer skräddarsydd, regional strategi. ReK håller också med om att EU, även om "skogspolitik" inte nämns bland unionens explicita befogenheter i fördragen, har en stor uppsättning befogenheter i relaterade frågor, som har utövats i lagstiftningstexter som behandlar skogsbruksfrågor.

10. Kommittén påpekar också att skogsförvaltningen har stor betydelse, särskilt i glesbefolkade områden och avlägset belägna områden där den skogsrelaterade ekonomin är en viktig försörjningskälla.

11. ReK rekommenderar att man stärker kommunikationen, dialogen och deltagandet av medlemsstaterna, lokala och regionala myndigheter och berörda parter (offentliga och privata ägare, branschorganisationer, skogsbruksföretag, naturvårdsexperter, forskare, inbegripet klimatforskare, osv.) i utarbetandet av dokument, eftersom vi anser att den inledande diskussionen var begränsad och att det finns utrymme för förbättringar inom befintliga organ för deltagande, i likhet med vad som skett i samband med utarbetandet av tidigare strategier, för att uppnå största möjliga samförstånd bland alla intressenter som skulle vilja dra nytta av våra skogar. I stället har ett slutdokument lagts fram med motiveringen att en stor del av innehållet redan fanns i EU:s strategi för biologisk mångfald.

12. Kommittén rekommenderar att de aktörer som särskilt berörs av åtgärderna inom ramen för EU:s skogsstrategi (regionala och lokala myndigheter, det civila samhället och företagen) involveras i genomförandet, så att administrativa bördor minimeras, särskilt för skogsägare och företag, men även för lokala och regionala myndigheter.

Behovet av att nå samförstånd på EU-nivå

13. ReK beklagar bristen på politiskt samförstånd i EU, eftersom kritiken mot skogsstrategin i dess nuvarande lydelse har ökat under de senaste veckorna/månaderna. Detta framgår av uttalanden från EU-organ som Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (yttrandet NAT/831 "Ny EU-skogsstrategi för 2030" (7)), flera nationella och regionala myndigheter samt de politiska partierna som stöder dem, ledamöter av Europaparlamentet från olika politiska grupper samt företrädare för skogsbrukssektorn (sammanslutningar av offentliga och privata skogsägare, lokala och regionala myndigheters skogsbruksförvaltningar, branschorganisationer samt nationella och regionala sektorsplattformar).

14. ReK beklagar att man inte efterlever de slutsatser som rådet enades om under det tyska ordförandeskapet, om ett utökat framtida samarbete i EU, och att man föreslår ett uppifrån och ned-orienterat synsätt utan att ta tillräcklig hänsyn till de befintliga strukturerna (till exempel regionala/nationella skogsinventeringar). I stället har kommissionen, som inte har ansvar för skogspolitiken, utfärdat specifikationer och vidtagit åtgärder på egen hand, utan tillräckligt deltagande av den ansvariga rådgivande kommittén.

15. Vi erkänner de övergripande målen för EU:s skogsstrategi om att säkerställa god skogsbrukspraxis i medlemsstaterna samt vid regionala och lokala myndigheter, men vill fästa kommissionens uppmärksamhet på behovet av att hitta en balans mellan de miljömässiga, sociala och ekonomiska funktionerna i skogsbruk, inbegripet skydd som ett förvaltningsalternativ, och betonar vikten av att respektera och bevara mångfalden i skogarna samt planeringsmetoderna, omloppstiderna och hållbart skogsbruk på såväl nationell som regional och lokal nivå.

(7) EUT C 152, 6.4.2022, s. 169.

16. Principerna i EU:s skogsstrategi motsvarar enligt de viktigaste aktörerna inom skogsbrukssektorn (privata och offentliga ägare, yrkesverksamma, företag och en stor del av skogsforskningen) inte helt och hållet verkligheten på fältet, vilket tyder på att metoderna för hållbart skogsbruk inte utvecklas i rätt riktning och därför bör förändras i grunden.

17. Uppgifter visar på en minskning av den biologiska mångfalden i vissa områden och en otillräcklig bevarandestatus för Natura 2000-livsmiljöer, delvis på grund av avsaknaden av en lämplig ram för incitament för deras förvaltare (priser, ersättning för externaliteter, ett regionalt anpassat och rationellt regelverk), det vill säga viktiga aspekter som bör ingå i EU:s skogsstrategi åtföljt av tilldelning av extra resurser från EU:s och medlemsstaternas budgetar. Kommittén efterlyser ett tätare samarbete för att främja arbetet med återställande av ekosystem, inbegripet mål för återställande av skadade skogsekosystem.

18. Multifunktionellt skogsbruk är ett verktyg inom hållbart skogsbruk som är djupt rotat i de allra flesta regioner, särskilt i dem som drabbas hårdast av klimatförändringarna. Generellt lägger ägare och yrkesverksamma som förvaltar skogar vikt vid skyddet av biologisk mångfald och övriga ekosystemtjänster i skogar och vid att minska risken för och förekomsten av skogsbränder, samtidigt som de verkar för skogarnas resiliens, livskraft och tillväxt, vilket gör att de bidrar aktivt till den lokala ekonomin och försörjningsmöjligheterna på landsbygden.

19. ReK rekommenderar en mycket mer systematisk strategi som integrerar det hållbara skogsbrukets mångfald och komplexitet med indikatorer utöver förhållandet mellan avverkning och tillväxt, de äganderättigheter och förhållanden som gäller ägare, yrkesverksamma, offentliga och privata företag och lokala och regionala myndigheter, samt de resultat som uppnåtts inom den europeiska skogsbrukssektorn när det gäller hållbar utveckling. Kommittén anser att skogsskyddet i vissa områden kräver stöd, inbegripet ekonomiskt stöd, för en aktiv hållbar förvaltning som syftar till att maximera de positiva externa effekterna av ekosystemtjänster och undvika försämring, inbegripet miljöförstöring, till följd av att skogsmark överges.

20. När det gäller den biologiska mångfalden bör det noteras att EU, tack vare vissa av de yttersta randområdena, har primärskog, regnskog och subtropisk skog med en miljö som erbjuder unika möjligheter till vetenskaplig forskning, specialisering och innovation (till exempel läkemedelsforskning och utvinning av växtextrakt). Den biologiska mångfalden i dessa områden står för nästan 80 % av Europas biologiska mångfald, och är mycket viktig för planetens ekologiska balans. De lokala och regionala myndigheterna förvaltar denna ovärderliga resurs och bör få lämpligt stöd för att sköta och bevara den.

21. Kommittén anser att EU:s skogsstrategi visserligen är nära kopplad till strategin för biologisk mångfald och kan bidra till att skapa samstämmighet i detta avseende, men att den bör ha en mer inkluderande och systematisk inriktning så att skogsstrategins åtgärder på ett ändamålsenligt och konsekvent sätt kan anpassas till den gemensamma politikens mål i fråga om den gröna omställningen och klimatförändringarna, i syfte att uppnå EU:s miljömål, sociala mål och tillväxtnål, bland annat avseende gröna jobb, och på så sätt skapa den samstämmighet som behövs mellan EU:s relevanta politiska åtgärder för hållbart skogsbruk och samtidigt främja sektorns potential att bidra till och, där så är möjligt, uppnå den europeiska gröna givens mål för hållbar utveckling.

Behovet av utökad horisontalitet inom kommissionens avdelningar

22. ReK ser positivt på att GD Jordbruk och landsbygdsutveckling, GD Miljö och GD Klimatpolitik har arbetat gemensamt för att ta fram EU:s skogsstrategi, men rekommenderar att de olika kommissionsavdelningar som arbetar med skogsbruksfrågor (GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, GD Energi och GD Regional- och stadspolitik) också tas med i arbetet i syfte att inkludera alla sociala, ekonomiska och miljömässiga aspekter och konsekvenser i en systematisk och inkluderande strategi. I annat fall finns det risk för att strategin blir ofullständig och snedvriden.

23. Rollen för den ständiga kommittén för skogsbruk bör tydligt definieras som en central aktör i EU:s skogsstrategi, så att sektorns och andra viktiga aktörers synpunkter kommer till uttryck och gör det möjligt att aktivt dra nytta av skogarna i EU:s olika regioner.

24. Vi rekommenderar även att man tar hänsyn till landskapets morfologi, som kräver såväl innovation som investeringar i infrastruktur för att underlätta logistik och möjliggöra digitalisering i syfte att modernisera skogsbrukets värdekedjor som drivkraft mot att resurser överges och att områden avfolkas, samt ett lämpligt incitamentsystem.

Den regionala och lokala nivåns roll

25. ReK rekommenderar att man beaktar skogarnas territoriella dimension som markanvändning (43 % tillväxt), till stor del i avfolkade områden (inlandet, bergsområden, kalla klimat, översvänningsområden, dålig jordmån), inom ramen för medlemsstaternas och de regionala och lokala myndigheternas politik för markförvaltning och avfolkning.

26. Subsidiaritetsprincipen måste erkännas, men även den delade befogenhet över skogar som beror på de olika miljö- och landskapsskyddslagstiftningar som påverkar skogspolitiken, samtidigt som man beaktar de olika riktlinjer som är relevanta för skogar, inbegripet men inte begränsat till skogsbruksmetoder samt medlemsländernas varierande skogs innehav inom ramen för skogarnas biologiska, sociala, ekonomiska och kulturella mångfald i EU:s olika regioner.

27. De viktigaste aspekterna av EU:s skogsstrategi bör omfatta överenskomna principer på europeisk nivå. Medlemsstaterna måste dock kunna bestämma vilka metoder som behövs för att uppnå målen, så att de står i samklang med den politik och de bestämmelser som har fastslagits av de regionala och lokala myndigheter som har befogenheter i fråga om skogsbruk, och ReK betonar att hållbart skogsbruk, sektorns konkurrenskraft och lönsamhet som helhet och en ändamålsenlig enhetlig politik är garantier för skogsskyddet.

Förenlighet mellan skogarnas miljömässiga, sociala och ekonomiska funktioner är nödvändig för att möta EU:s största utmaningar

28. ReK anser att betydelsen av den fullständiga uppsättningen av skogsprodukter och skogstjänster måste framgå i tillräcklig utsträckning av EU:s skogsstrategi och att strategin för bioekonomi och hållbart skogsbruk därför bör garantera balansen mellan skogens funktioner, inbegripet tillhandahållandet av olika ekosystemtjänster. Om endast en aspekt lyfts fram uppkommer obalans.

29. ReK betonar att skogsbrukssektorn (förvaltning och skogsbruksverksamhet, omställning av trä- och pappersindustrin) 2018 stod för 2,1 miljoner direkta arbetstillfällen i EU, med ett bruttoförelägningsvärde på 109 855 miljoner euro. Dessutom var 1,2 miljoner personer sysselsatta inom tillverkning av trämeblor och i papperstryckeribranschen, som genererade ett bruttoförelägningsvärde på 25 000 respektive 31 000 miljoner euro. År 2018 var 397 000 företag verksamma inom skogsbruksindustrierna, vilket utgjorde 15 % av tillverkningsföretagen. Dessutom tillkommer bioenergi, träbyggnation och skogliga biprodukter, som stod för ytterligare 4 miljoner arbetstillfällen.

30. Bevarandet av den biologiska mångfalden, återställandet av ekosystem och ökningen av kolsänkor är de grundläggande inslagen i EU:s skogsstrategi, men den brist på samstämmighet med klimatmålen och hållbar socioekonomisk tillväxt som detta leder till är en av de mest problematiska frågorna.

31. Skogarnas sociala dimension i EU är anmärkningsvärd, eftersom 60 % av skogsarealen tillhör mer än 16 miljoner skogsägare, varav de allra flesta är små ägare utspridda över alla regioner, med ett genomsnitt på 13 hektar per ägare.

32. ReK menar att principerna för hållbart skogsbruk handlar om hållbarhet ur ett övergripande perspektiv, dvs. ekologiskt, ekonomiskt och socialt, vilket innebär att hållbar skogsförvaltning bör betraktas som den bästa lösningen för "förvaltning i bevarandesyfte" eller "bevarande i förvaltningssyfte". På så sätt blir det möjligt att komma till rätta med uppdelningen mellan bevarande och förvaltning, som snarare har sina rötter i politiken än i den praktiska förvaltningen.

33. ReK påpekar att de skogar som ägs av lokala och regionala myndigheter utgör omkring 14 % (22 miljoner hektar) av den totala skogsarealen. Lokala och regionala myndigheter är inte bara skogsägare, utan förvaltar även skogen och ansvarar för genomförandet av politiska åtgärder och budgetar på skogsbruksområdet, ser till att lagarna följs och hjälper privata skogsägare att bedriva ett hållbart skogsbruk i enlighet med dels den skogsbrukspolitik som faller inom varje medlemsstats behörighet, dels EU:s initiativ avseende olika sektorer, samtidigt som de alltid har som mål att kombinera skogarnas miljömässiga, sociala och ekonomiska funktioner.

34. De diskussioner som har förts under processen utmynnar i en felaktig motsättning mellan skogarnas miljömässiga och socioekonomiska funktioner, vilket leder till partiska diskussioner och avleder fokus från det grundläggande målet om hållbar utveckling, nämligen skydd av våra skogars hälsa på lång sikt, förmåga att hantera klimatkrisen med motståndskraftiga ekosystem, hållbar resursförvaltning och ansvarsfull och effektiv bearbetning av skogsprodukter, i syfte att trygga miljontals europeiska medborgares välbefinnande och levnadssätt.

35. ReK rekommenderar att man förstärker innehållet i EU:s skogsstrategi när det gäller vissa miljömål (vatten, mark, landskap) och i större utsträckning betonar det viktiga bidrag som skogsprodukter som är industriellt förvaltnings- och industriellt bearbetade på ett hållbart sätt ger till bioekonomin, som en grundpelare i den europeiska gröna given. När det gäller dessa produkter är det viktigt att finansiera tekniskt innovativa processer för att stärka i synnerhet företagen i första bearbetningsledet, som är den svaga länken i skogs- och träsektorn men som har störst potential att utnyttja lokala resurser.

36. Man bör lägga större vikt vid definitioner och åtgärder inom hållbart skogsbruk som syftar till att förbättra vattnets kretslopp och markskyddet, särskilt i ekosystem i Medelhavsområdet och i bergsområden. Kommittén påpekar att indikatorerna måste stärkas för att förbättra den hållbara förvaltningen av skogarna, vilket är en förutsättning för det långsiktiga tillhandahållandet av ekosystemtjänster.

37. ReK rekommenderar att man omdefinierar mål för att lyfta fram prioriteringen att säkerställa en hållbar balans och kompatibilitet mellan skogarnas miljömässiga, sociala och ekonomiska funktioner, på grundval av hållbart skogsbruk och mångfunktionalitet i de olika skogsregionerna (boreala och kontinental skogar samt skogar i Medelhavsområdet, bergsområden och stadsområden), utan att skyddet av den biologiska mångfalden och andra miljötjänster överges.

38. I EU:s skogsstrategi bör vikten av att främja inkluderande och jämställdhet inom skogssektorn tydligare betonas. Inom ramen för EU:s nya skogsstrategi bör man, i linje med EU:s nya jämställdhetsstrategi från mars 2020, verka för ett mer jämställt arbetsmarknadsdeltagande så att skogssektorn når sin fulla potential.

39. Man bör lyfta fram skogarnas roll i de mest avlägsna områdena, bergsområden och mindre gynnade områden, där andelen skogsområden är högre och där risken för avfolkning är större, och där skogsbrukets värdekedjor dessutom utgör de främsta källorna till sysselsättning och ekonomisk verksamhet i samband med användning av och första bearbetningsledet av skogsresurser.

40. Skogarnas roll i utvecklingen av en cirkulär bioekonomi presenteras mer ur ett riskperspektiv än från ett möjlighetsperspektiv. Den roll som biobaserade produkter spelar för utfasningen av fossila bränslen är viktig genom att förbrukningen av fossila bränslen och material minskas, vilket är ett av kommissionens viktigaste mål, men i utfasningen av fossila bränslen måste man ta hänsyn till livscykelbedömningen av skogsbaserade produkter och främja tillverkningen av produkter med lång livstid.

41. Kommittén rekommenderar att vidarebearbetning av träprodukter och andra skogsprodukter gynnas lokalt för att minska effekterna på miljön.

42. Kommittén välkomnar rekommendationen från medborgarpanelen i konferensen om Europas framtid, där man efterlyser ett särskilt fokus på återbeskogning av exploaterade eller förstörda skogar, nybeskogning av områden med skadad mark samt mer ansvarsfulla lösningar för att främja en bättre användning av träråvaran⁽⁸⁾.

43. ReK rekommenderar att man omdefinierar målen och synergierna för EU:s skogsstrategi med hänsyn till 2012 års bioekonomistrategi, som reviderades 2018⁽⁹⁾, och integrerar och främjar skogsprodukter, både träprodukter (inte bara konstruktionsvirke, utan även biokompositmaterial, biobränslen, material för bioraffinaderier och produkter med högt mervärde för den kemiska industrin, livsmedelsindustrin samt kosmetik- och parfymindustrin) och skogliga biprodukter (kork, svampar, bär, aromatiska växter och medicinalväxter, hartser), med beaktande av deras bidrag till att begränsa

⁽⁸⁾ Rekommendation från medborgarpanelen om klimatförändringar och miljö i konferensen om Europas framtid.

⁽⁹⁾ COM(2018) 673 final och SWD(2018) 431 final.

klimatförändringarna i form av kolsänkor under hela deras livscykel och substitutionseffekten i förhållande till andra material som släpper ut mycket växthusgaser.

44. ReK rekommenderar en omdefiniering av mål och synergier med hänsyn till 2020 års nya handlingsplan för den cirkulära ekonomin⁽¹⁰⁾, som är grundpelaren för den europeiska gröna given, för att förbättra återvinning och materialutnyttjande av skogsprodukter i alla kedjor av avfallshantering och tillvaratagande.

45. Kommittén rekommenderar att man upprättar ett system för utbyte av god praxis som används inom en majoritet av företagen (optimerat skogsbruk, rationell och ansvarsfull resursanvändning, certifiering av spårbarhetssystem, ekodesign, energieffektivitet, material- eller energiutvinning av avfall) inom hela skogsbruksindustrin.

46. I EU:s skogsstrategi bör man erkänna skogens betydelse inte bara som kolsänka, utan också som kollager som skulle kunna ökas som en viktig bidragande faktor till EU:s mål om klimatneutralitet senast 2050. För att kunna uppskatta skogssektorns totala potential när det gäller att begränsa klimatförändringarna bör man i ersättningseffekten av skogsbaserade produkter beakta inverkan under hela livstiden. Effekten av skogarna som nettokolsänka minskar dessutom med skogarnas ålder.

47. Tydliga definitioner bör fastställas för skogar, där man åtminstone skiljer mellan orörda skogar som aldrig har förvaltats (0,7 % av alla skogar) och skogar som tidigare förvaltats men som inte förvaltats under de senaste årtiondena, för att skydda urskogar på ett effektivt sätt, särskilt i vissa regioner i Central- och Östeuropa, och för att blåsa nytt liv i bergsområden som inte längre förvaltas, vilka löper risk för att drabbas av skogsbränder, sjukdomar och skadedjur.

48. Bioenergi bör betraktas som en möjlighet till hållbara skogsbruksåtgärder och som en förnybar källa i processer för industriell omvandling av biprodukter och återvinning, i linje med direktivet om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor från 2018⁽¹¹⁾. Bioenergin är viktig för Europas energisäkerhet och oberoende av fossila bränslen.

49. ReK rekommenderar en översyn av de föreslagna ändringarna av hållbarhetskriterierna för bioenergi eller skogsbrukssätt, eftersom vissa av de föreslagna åtgärderna kan öka bördan för regionala och lokala myndigheter som skogsägare och som institutioner med ansvar för hållbart skogsbruk i många medlemsstater, eftersom begränsningar i fråga om strikt rättsligt skydd för 10 % av skogarna kommer att generera en mycket betydande kompensation utan ett tydligt finansiellt åtagande från kommissionen. Hållbarhetskriterierna för bioenergi i direktivet om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor från 2018 bör gälla.

50. Skogsbrukssektorns socioekonomiska roll är viktig för landsbygdsutvecklingen och de lokala ekonomierna i många regioner, och det är beklagligt att EU:s skogsstrategi inte som ett av sina prioriterade mål fastställer en tydlig och entydig ökning av användningen av trä och skogliga biprodukter samt den industriella omvandlingen av dessa resurser i europeiska företag (de allra flesta små och medelstora företag i landsbygdsområden), på basis av hållbar skogsförvaltning och inom ramen för den gröna bioekonomin.

51. ReK anser att EU:s skogsstrategi bör främja och förstärka utbildning om hållbart skogsbruk inom alla områden, särskilt i skolor och det civila samhällets organisationer, men även inom ramen för upplysningskampanjer i media, som en lösning för att avhjälpa den europeiska allmänhetens bristande kunskaper om hållbart skogsbruk och dess tredelade ekologiska, ekonomiska och sociala dimension.

⁽¹⁰⁾ COM(2020) 98 final.

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

52. EU:s skogsstrategi bör innehålla en internationell dimension som syftar till att hejda den globala avskogningen och förlusten av biologisk mångfald med hjälp av erfarenheter, överföring av kunskap och god praxis från hållbart skogsbruk i medlemsstaterna och i de allra flesta lokala och regionala myndigheter. Kommittén välkomnar mot denna bakgrund kommissionens förslag till förordning om utsläppande på unionens marknad och export från unionen av vissa råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse och om upphävande av förordning (EU) nr 995/2010⁽¹²⁾, som syftar till att stoppa importen av varor som är kopplade till avskogning och skogsförstörelse globalt. Kommittén betonar också att förslaget har åtföljts av en "subsidiaritetssmall"⁽¹³⁾, som innehåller en noggrann analys av subsidiaritetsfrågor.

Behovet av att nå samförstånd på vetenskaplig och teknisk nivå

53. EU:s skogsstrategi bör lyfta fram goda skogsbruksmetoder som gett goda resultat i de europeiska skogarna under de senaste årtiondena (kontinuerlig tillväxt av skogsområden, tillväxt av kolsänkor, ökning av antalet skyddade områden och ekosystem, ökad avverkning, utveckling av ansvarsfulla företag och industrier, förbättrad utbildning i hållbart skogsbruk och utbildning av skogsbruksaktörer). ReK rekommenderar att man i EU:s skogsstrategi uttryckligen erkänner detta arbete som sätter EU i främsta ledet när det gäller bästa praxis på global nivå inom skogsbruket och fungerar som förebild för andra länder.

54. ReK uppmanar till efterlevnad av de definitioner av hållbart skogsbruk, i synnerhet i enlighet med processen Forest Europe, som härrör från EU:s och dess medlemsstaters internationella åtaganden.

55. ReK rekommenderar att ytterligare utredningar görs i anslutning till planeringen av det eventuella genomförandet i syfte att undvika överlappningar med befintliga system. Det bör klargöras vilka synergier, vilket mervärde och vilket kostnads-nyttoförhållande som kan vinnas genom den föreslagna certifieringen av skogsförvaltning i form av "naturnära skogsbruk", ett särskilt EU-certifikat samt "strategiska skogsbruksplaner" i förhållande till dels befintliga skogscertifieringssystem (det alleuropeiska skogscertifieringsprojektet och FSC-certifiering) som redan erkänns och tillämpas internationellt, dels strategier, planer och program för hållbart skogsbruk som redan nu är tillgängliga på såväl nationell som regional och lokal nivå. Det saknas också ett klargörande av huruvida det nya systemet ska vara obligatoriskt eller frivilligt samt av den rättsliga grunden för sådana åtgärder.

56. Kommittén efterlyser en tydlig hänvisning till skogarnas alla icke utvinningsrelaterade fördelar.

57. ReK efterlyser en översyn och en analys av de bedömningar som gjorts av experter inom skogsvetenskap, däribland skogsekologer, i hela Europa, där man varnar för att den föreslagna politiken kanske inte tar tillräcklig hänsyn till den potentiella ökningen av riskerna i samband med omfattande störningar (bränder, orkaner, kraftiga snöfall och skadedjur), med särskild uppmärksamhet på skogar som är särskilt sårbara för klimatkrisen.

58. ReK anser att man bör uppnå större samförstånd kring de förutsättningar som ligger till grund för såväl skogsstrategin som strategin för biologisk mångfald, på basis av ett rigoröst vetenskapligt och tekniskt synsätt, och att man bör involvera en representativ kommitté med vetenskapliga experter som besitter noggrannhet och styrkt erfarenhet av alla aspekter av skogsbrukets hela värdekedja och de olika typerna av skogar i Europa.

59. ReK anser att skyddade livsmiljöer i vissa Natura 2000-områden som hotas eller äventyras på grund av störningar relaterade till klimatförändringarna kan förvaltas på ett sätt som skapar mer motståndskraftiga ekosystem, om vissa villkor är uppfyllda baserat på vetenskapliga analyser.

60. ReK erkänner och välkomnar förslaget om insamling av tillförlitliga data, och framhåller vikten av offentliggörandet av det nya lagstiftningsförslaget om observation, rapportering och insamling av uppgifter om EU:s skogar.

⁽¹²⁾ COM(2021) 706 final.

⁽¹³⁾ SWD(2021) 325 final.

Strategin kräver viktiga klargöranden innan den genomförs

61. EU:s skogsstrategi saknar ett sammanhängande och övergripande mål för den europeiska skogsbrukssektorn för 2030, och omfattar i stället flera åtgärder och initiativ, varav många fortfarande är vaga och endast några har en vägledande tidsplan.

62. När det gäller genomförandet av EU:s skogsstrategi är ett nödvändigt första steg att klargöra begrepp och åtgärder och utarbeta en handlingsplan som ger klarhet i fråga om mål, omfattning, tidsramar och ansvarsområden. Denna handlingsplan bör erkänna medlemsstaternas, de regionala och lokala myndigheternas och sektorsaktörernas ståndpunkt i fråga om EU:s skogsstrategi och överväganden om den föreslagna vägen framåt. Den bör också innehålla synpunkter från ReK, Europaparlamentet och alla intressenter i skogsbranschen.

63. ReK rekommenderar ett förtydligande av hur de nya indikatorerna, tröskelvärdena och intervallen avseende hållbart skogsbruk kommer att kopplas till kriterierna och indikatorerna för hållbart skogsbruk i den alleuropeiska processen Forest Europe, med tanke på att EU och dess medlemsstater har undertecknat denna. Det finns också ett behov av information om den rättsliga grund som skulle motivera denna åtgärd och vad den skulle innebära "på frivillig basis" när det gäller möjliga framtida åtgärder, samt av att klargöra kopplingen mellan hållbart skogsbruk och konceptet "naturnära skogsbruk".

64. ReK rekommenderar att man med medlemsstaterna och sektorsaktörerna ingående diskuterar omfattningen och genomförbarheten när det gäller utveckling av ersättningar för ekosystemtjänster, och att man därefter genomför kontroller av de verkliga förhållandena för att bedöma om de finansiella mekanismer som föreskrivs i EU:s skogsstrategi (den gemensamma jordbrukspolitiken, förbättrad koldioxidbindning – "carbon farming" – och koldioxidcertifiering) skulle göra det möjligt att uppnå de avsedda målen.

65. Kommittén välkomnar införandet av EU-omfattande och samordnad skogsövervakning, men anser att det behövs en bedömning av mervärdet och kostnads-nyttoförhållandet i det nya förslaget om observation av, rapportering om och insamling av uppgifter om EU:s skogar, samt när det gäller uppgifter och information som redan finns eller som saknas, med erkännande av fjärrdata, inbegripet information från satelliter och andra källor, som ett kostnadseffektivt sätt att förbättra kunskapsbasen i samarbete med befintliga och pågående nationella skogsinventeringar. I detta sammanhang bör centrala aspekter som subsidiariteten, kostnader och administrativa bördor beaktas. En EU-omfattande skogsövervakning skulle kunna ge mervärde under förutsättning att en sådan åtgärd stöds av medlemsstaterna och lokala och regionala myndigheter och grundar sig på uppgifter från fältet som samlas in i samband med nationella och regionala skogsinventeringar samt på erfarenheten inom Forest Focus. De nationella strategiska planernas karaktär (frivilliga eller obligatoriska planer), format och exakta syfte bör dessutom definieras tydligt och kostnadseffektiva incitament måste skapas för att skogsägarna ska kunna bidra till insamlingen av uppgifter.

En hållbar skogsförvaltning behöver mer EU-finansiering

66. Även om en betydande ökning av EU-finansieringen för hållbart skogsbruk och bevarandet av biologisk mångfald kan utläsas i EU:s skogsstrategi rekommenderar kommittén tydliga och realistiska finansiella åtaganden. Med tanke på behovet av att förlita sig på medel som redan har öronmärkts för andra ändamål och tilldelningar (till exempel GJP), bristen på bidrag från andra EU-fonder i en allmän kontext som präglas av brexit, den ekonomiska krisen till följd av covid-19 samt ökad inflation är det tveksamt om den rådande underfinansieringen av skogsbruk och biologisk mångfald i EU kan åtgärdas på kort eller medellång sikt.

67. Kommissionen bör hjälpa de lokala och regionala myndigheterna att se till att de tillgängliga EU-medlen (Ejflu, Eruf, NextGenerationEU) bättre kan utnyttjas för att främja hållbart skogsbruk genom att de administrativa förfarandena förenklas.

68. Det bör anslås mer ekonomiska resurser för utbildning, FoU och kunskapsöverföring på europeisk och internationell nivå i syfte att samarbeta, överföra och tillämpa god praxis i fråga om hållbart skogsbruk och skogsbaserade värdekedjor i alla regioner i Europa och i världen.

69. EU:s nya skogsstrategi bör främja initiativ som skapar plattformar ämnade för interregional samverkan och finansiering kopplat till skogen och den koldioxidsnåla ekonomin.

Bryssel den 28 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
Europeiska regionkommitténs
ordförande

III

(Förberedande akter)

REGIONKOMMITTÉN

REK:s 149:s PLENARSESSION, 27.4.2022–28.4.2022

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Mot ett socialt rättvist genomförande av den gröna given

(2022/C 301/12)

Föredragande:	Csaba BORBOLY (RO–EPP), ordförande, distriktsfullmäktige, Harghita, Rumänien
Referensdokument:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en social klimatfond COM(2021) 568 final Förslag till rådets direktiv om en omstrukturering av unionsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (omarbetning) COM(2021) 563 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en social klimatfond

COM (2021) 568 final

Ändringsrekommendation 1

Skäl 7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
För att genomföra åtagandena om klimatneutralitet har unionens klimat- och energilagstiftning setts över och ändrats för att påskynda minskningarna av växthusgasutsläppen.	För att genomföra åtagandena om klimatneutralitet har unionens klimat- och energilagstiftning setts över och ändrats för att påskynda minskningarna av växthusgasutsläppen. Ändringarna bör ligga i linje med principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter och säkerställa att alla fullt ut kan dra nytta av den rättvisa omställningen samt att ingen hamnar på efterkälken. En ny social klimatfond skulle bidra till att skydda och stärka de mest utsatta hushållen och mobilitetsanvändarna i syfte att utrota energi- och mobilitetsfattigdomen i Europa.

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Dessa ändringar har olika ekonomiska och sociala konsekvenser för ekonomins olika sektorer, för medborgarna och för medlemsstaterna. I synnerhet bör inbegripandet av växthusgasutsläpp från byggnader och vägtransporter i tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ ge ytterligare ekonomiska incitament att investera i minskad förbrukning av fossila bränslen och därigenom påskynda minskningen av växthusgasutsläppen. I kombination med andra åtgärder bör detta på medellång till lång sikt minska kostnaderna för byggnader och vägtransporter och skapa nya möjligheter till arbetstillfällen och investeringar.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).</p>	<p>Dessa ändringar har olika ekonomiska och sociala konsekvenser för ekonomins olika sektorer, för hushåll, mikro- och småföretag samt regioner och kommuner och för medlemsstaterna. I synnerhet bör inbegripandet av växthusgasutsläpp från byggnader och vägtransporter i tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ ge ytterligare ekonomiska incitament att investera i minskad förbrukning av fossila bränslen och därigenom påskynda minskningen av växthusgasutsläppen. I kombination med andra åtgärder bör detta på medellång till lång sikt minska kostnaderna för byggnader och vägtransporter och skapa nya möjligheter till arbetstillfällen och investeringar.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 3

Skäl 10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Höjningen av priset på fossila bränslen kan i oproportionerligt hög grad påverka utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare som spenderar en större del av sina inkomster på energi och transport och som i vissa regioner inte har tillgång till alternativa, överkomliga mobilitets- och transportlösningar och som kan sakna ekonomisk kapacitet att investera i minskad förbrukning av fossila bränslen.</p>	<p>Höjningen av priset på fossila bränslen kan i oproportionerligt hög grad påverka utsatta hushåll, utsatta mikro- och småföretag och utsatta mobilitetsanvändare som spenderar en större del av sina inkomster på energi och transport och som i vissa regioner inte har tillgång till alternativa, överkomliga mobilitets- och transportlösningar och som kan sakna ekonomisk kapacitet att investera i minskad förbrukning av fossila bränslen. Det är också troligt att dessa åtgärder får mycket olika konsekvenser i olika regioner i EU beroende på deras specifika förutsättningar och omständigheter, och dessa skillnader bör undersökas på djupet.</p>

Motivering

Det är relevant att betona att regionala och lokala skillnader bör undersökas och analyseras. Den sociala klimatfonden bör inte bara inriktas på mikroföretag utan bör utvidgas till att även omfatta utsatta mikro- och småföretag.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Därför bör en del av intäkterna från inkluderingen av byggnader och vägtransporter i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG användas för att hantera de sociala konsekvenserna av detta, så att omställningen blir rättvis och inkluderande och ingen lämnas utanför.	Därför måste intäkterna från inkluderingen av byggnader och vägtransporter i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG användas för att hantera de sociala och ekonomiska konsekvenserna av detta, så att omställningen blir rättvis och inkluderande och ingen lämnas utanför.

Motivering

Alla inkomster som genererats av utsläppshandelssystemet för byggnader och vägtransporter kommer att användas till åtgärder för att ta itu med de sociala konsekvenserna av införandet av ett koldioxidpris.

Ändringsrekommendation 5

Skäl 12

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Detta är ännu mer relevant med tanke på de nuvarande nivåerna av energifattigdom. Energifattigdom är en situation där hushållen inte kan få tillgång till grundläggande energitjänster såsom kylning, när temperaturerna stiger, och uppvärmning. Omkring 34 miljoner européer rapporterade att de inte kunde hålla sina hem tillräckligt varma under 2018, och 6,9 % av unionens befolkning har i en EU-omfattande undersökning från 2019 uppgett att de inte har råd att värma upp sina hem tillräckligt ⁽¹⁾. Sammantaget uppskattar observationsgruppen för energifattigdom att mer än 50 miljoner hushåll i EU befinner sig i energifattigdom. Energifattigdom är därför en stor utmaning för unionen. Sociala avgifter eller direkt inkomststöd kan ge omedelbar hjälp till hushåll som står inför energifattigdom, men endast riktade strukturåtgärder, särskilt energirenoveringar, kan ge varaktiga lösningar.</p> <p>⁽¹⁾ Uppgifter från 2018. Eurostat, SILC [ilc_mdcs01]).</p>	<p>Detta är ännu mer relevant med tanke på de nuvarande nivåerna av energifattigdom. Energifattigdom är en situation där hushållen saknar tillgång till grundläggande energitjänster som behövs för en skälig levnadsstandard och hälsa, inklusive tillräcklig uppvärmning, nedkylning, belysning och energi för att driva elapparater, mot bakgrund av de nationella eller regionala förhållandena, befintlig socialpolitik och andra relevanta politikområden, något som ofta beror på låga inkomster, på låg energieffektivitet och på att energikostnaderna upptar en stor andel av deras disponibla inkomst. Omkring 34 miljoner européer rapporterade att de inte kunde hålla sina hem tillräckligt varma under 2018, och 6,9 % av unionens befolkning har i en EU-omfattande undersökning från 2019 uppgett att de inte har råd att värma upp sina hem tillräckligt ⁽¹⁾. Sammantaget uppskattar observationsgruppen för energifattigdom att mer än 50 miljoner hushåll i EU befinner sig i energifattigdom. Energi- och mobilitetsfattigdom är därför en stor utmaning för unionen. Trots att vikten av denna utmaning erkänts på unionsnivå i över tio år genom olika initiativ, rättsakter och riktlinjer finns det på unionsnivå ingen standarddefinition av energi- eller mobilitetsfattigdom. Därför måste man ta fram nödvändiga indikatorer för att mäta denna med fullständig hänsyn tagen till den regionala och lokala mångfalden, eftersom endast en tredjedel av medlemsstaterna har infört en nationell definition av energifattigdom. Därför finns inga transparenta och jämförbara uppgifter om energifattigdom tillgängliga inom unionen. För att energifattigdomen ska kunna åtgärdas och framstegen i de olika medlemsstaterna mätas på ett ändamålsenligt sätt bör det därför fastställas en definition på unionsnivå. Sociala avgifter eller direkt inkomststöd kan ge omedelbar hjälp till hushåll som står inför energifattigdom, men endast riktade strukturåtgärder, tillämpning av principen om energieffektivitet först, installation av ytterligare förnybara energikällor, inklusive via lokalt ledda projekt, särskilt energirenoveringar, kan ge varaktiga lösningar och effektivt bidra till att bekämpa energifattigdom.</p> <p>⁽¹⁾ Uppgifter från 2018. Eurostat, SILC [ilc_mdcs01]).</p>

Motivering

Energifattigdom bör ges en tydlig och standardiserad definition och ett tydligt och standardiserat innehåll, med ett gemensamt, övergripande, flexibelt och samordnat grepp på de olika sociala, tekniska, ekonomiska och budgetmässiga aspekterna.

Ändringsrekommendation 6

Skäl 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För detta ändamål bör varje medlemsstat till kommissionen lämna in en social klimatplan (planen). Dessa planer bör ha två mål. För det första bör de ge utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare de resurser som krävs för att finansiera och genomföra investeringar i energieffektivitet, utfasning av fossila bränslen från uppvärmning och kylning, samt utsläppsfria och utsläppsnåla fordon och mobilitet. För det andra bör de mildra effekterna av de ökade kostnaderna för fossila bränslen för de mest utsatta grupperna och därigenom förebygga energi- och transportfattigdom under övergångsperioden fram till dess att sådana investeringar har genomförts. Planerna bör ha en investeringskomponent som främjar en långsiktig lösning för att minska beroendet av fossila bränslen och skulle kunna omfatta andra åtgärder, däribland tillfälligt direkt inkomststöd för att mildra negativa inkomsteffekter på kortare sikt.</p>	<p>För detta ändamål bör varje medlemsstat till kommissionen lämna in en social klimatplan (planen). Dessa planer bör ha två mål. För det första bör de omfatta identifiering och kartläggning av hushåll som lever i energi- och mobilitetsfattigdom eller som riskerar att hamna i energifattigdom och av utsatta mikro- och småföretag samt en detaljerad analys, som genomförts tillsammans med lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter och det civila samhället, av de främsta orsakerna till energi- och mobilitetsfattigdom inom medlemsstatens territorium. Planerna bör också innehålla mål för gradvis och effektiv utrotning av energi- och mobilitetsfattigdom. För det andra bör de ge hushåll som lever i energifattigdom och människor som lever i mobilitetsfattigdom, samt mikro- och småföretag, de resurser som krävs för att finansiera och genomföra investeringar i genomgripande renovering av byggnader, särskilt de byggnader som har sämst prestanda och subventionerade bostäder, i förnybar energi för att tillgodose eventuell övrig efterfrågan på uppvärmning och kylning samt i utsläppsfri mobilitet. Planerna bör huvudsakligen ha en investeringskomponent som främjar långsiktiga lösningar för att fasa ut beroendet av fossila bränslen. Andra åtgärder, såsom direkt stöd, kan planeras, men bör begränsas i tid och förbindas med villkor om långsiktiga investeringar med långvariga effekter.</p>

Motivering

Kartläggningen bör också inbegripa sådana hushåll som ännu inte kännetecknas av energifattigdom, men som lätt skulle kunna drabbas av det inom en nära framtid på grund av undermålig isolering och stigande energipriser.

Ändringsrekommendation 7

Skäl 15

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna är, i samråd med regionala myndigheter, bäst lämpade att utforma och genomföra planer som är anpassade till och inriktade på deras lokala, regionala och nationella förhållanden som deras befintliga politik på de berörda områdena och planerad användning av andra relevanta EU-medel. På så sätt kan de starkt skiftande omständigheterna, de lokala och regionala myndigheternas särskilda kunskaper, forskning och innovation, industriella relationer och strukturer för social dialog, liksom nationella traditioner, bäst respekteras och bidra till att det övergripande stödet till utsatta grupper blir ändamålsenligt och effektivt.</p>	<p>Medlemsstaterna är, i samråd med regionala och lokala myndigheter, stadsförvaltningar och andra offentliga förvaltningar, det civila samhället samt ekonomiska parter och arbetsmarknadens parter, bäst lämpade att utforma och genomföra planer som är anpassade till och inriktade på deras lokala, regionala och nationella förhållanden som deras befintliga politik på de berörda områdena och planerad användning av andra relevanta EU-medel. På så sätt kan de starkt skiftande omständigheterna, de lokala och regionala myndigheternas särskilda kunskaper, de särskilda kunskaper som arbetsmarknadens parter, ekonomiska parter samt det civila samhället besitter, forskning och innovation, industriella relationer och strukturer för social dialog, liksom nationella traditioner, bäst respekteras och bidra till att det övergripande stödet till utsatta grupper blir ändamålsenligt och effektivt.</p>

Motivering

Lokala och regionala myndigheter bör erkännas som nyckelaktörer i genomförandet och utarbetandet av planerna.

Det civila samhället och arbetsmarknadens parter samt ekonomiska parter är också viktiga aktörer.

Ändringsrekommendation 8

Skäl 16

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Att säkerställa att åtgärderna och investeringarna är särskilt inriktade på hushåll som lever i energifattigdom eller utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare är avgörande för en rättvis omställning till klimatneutralitet. Stödåtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser bör hjälpa medlemsstaterna att hantera de sociala konsekvenserna av utsläppshandeln för byggnads- och vägtransportsektorerna.</p>	<p>Att säkerställa att åtgärderna och investeringarna är särskilt inriktade på hushåll som lever i energifattigdom eller utsatta hushåll, utsatta mikro- och småföretag och utsatta mobilitetsanvändare är avgörande för en rättvis omställning till klimatneutralitet. Stödåtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser bör hjälpa medlemsstaterna, regionerna och kommunerna att hantera de sociala konsekvenserna av utsläppshandeln för byggnads- och vägtransportsektorerna.</p>

Motivering

Även subnationella myndigheter har ett ansvar för att skydda utsatta hushåll, mikro- och småföretag och mobilitetsanvändare i samband med en rättvis omställning, men för att kunna utöva sina befogenheter på ett ändamålsenligt sätt är de också i behov av stödsystem.

Ändringsrekommendation 9

Skäl 20

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna bör lämna in sina planer tillsammans med uppdateringen av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999. Planerna bör innehålla de åtgärder som ska finansieras, deras beräknade kostnader och det nationella bidraget. De bör också innehålla viktiga delmål och mål för att bedöma det faktiska genomförandet av åtgärderna.</p>	<p>Medlemsstaterna bör lämna in sina planer tillsammans med uppdateringen av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999, som utarbetats i nära och meningsfullt samarbete med lokala och regionala myndigheter, i enlighet med principerna i den europeiska uppförandekod för partnerskap som fastställs i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014. Planerna bör innehålla en uppskattning av förväntade effekter och finansiering i olika regioner (åtminstone på Nuts 3-nivå), de åtgärder som ska finansieras, deras beräknade kostnader och det nationella bidraget. De bör också innehålla viktiga delmål och mål för att bedöma det faktiska genomförandet av åtgärderna samt ett övervakningssystem. Regionerna bör ha möjlighet att utarbeta en egen plan, särskilt i fråga om landsbygdsområden, bergsområden, randområden och öregioner.</p>

Motivering

Planerna bör innehålla en uppskattning av de förväntade effekterna i olika regioner och ett system för övervakning av genomförandet, eftersom de lokala och regionala myndigheterna har bättre kunskap om den socioekonomiska situationen i sina lokalområden. Ett omfattande deltagande av lokala och regionala myndigheter i utformningen och genomförandet av de sociala klimatplanerna är avgörande för fondens framgång, eftersom en betydande del av åtgärderna måste genomföras på lokal nivå för att bli framgångsrika, med tanke på territoriella faktorer och skillnader.

Ändringsrekommendation 10

Skäl 21

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Fonden och planerna ska vara förenliga med och bygga på de planerade reformerna och de åtaganden som medlemsstaterna gjort inom ramen för uppdateringen av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med förordning (EU) 2018/1999, Europaparlamentets och rådets direktiv [yyyy/nnn] [Förslag om omarbeting av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet], handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter ⁽¹⁾, Europeiska socialfonden+ (ESF+), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 ⁽²⁾, planerna för en rättvis omställning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 ⁽³⁾ och medlemsstaternas långsiktiga strategier för byggnadsrenovering i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU ⁽⁴⁾. För att säkerställa en effektiv förvaltning bör informationen i planerna, i tillämpliga fall, vara förenlig med den lagstiftning och de planer som förtecknas ovan.</p> <p>⁽¹⁾ Godkänd av Europeiska rådet den 24–25 juni 2021.</p> <p>⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 av den 24 juni 2021 om inrättande av Europeiska socialfonden+ (ESF+) och om upphävande av förordning (EU) nr 1296/2013 (EUT L 231, 30.6.2021, s. 21).</p> <p>⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning (EUT L 231, 30.6.2021, s. 1).</p> <p>⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).</p>	<p>Fonden och planerna ska – förutom att vara anpassade till de andra struktur- och omställningsfonderna, nämligen Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden och FRO – vara förenliga med och bygga på de planerade reformerna och de åtaganden som medlemsstaterna gjort inom ramen för uppdateringen av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med förordning (EU) 2018/1999, Europaparlamentets och rådets direktiv [yyyy/nnn] [Förslag om omarbeting av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet], Europaparlamentets och rådets direktiv [yyyy/nnn] [om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG vad gäller främjande av energi från förnybara energikällor] och medlemsstaternas långsiktiga strategier för byggnadsrenovering i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾. För att säkerställa en effektiv förvaltning bör informationen i planerna, i tillämpliga fall, vara förenlig med den lagstiftning och de planer som förtecknas ovan.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).</p>

Ändringsrekommendation 11

Skäl 22

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Unionen bör stödja medlemsstaterna med finansiella medel för genomförandet av deras planer genom den sociala klimatfonden. Betalningar från den sociala klimatfonden bör villkoras av att de delmål och mål som ingår i planerna uppnås. Detta skulle göra det möjligt att på ett effektivt sätt ta hänsyn till nationella omständigheter och prioriteringar och samtidigt förenkla finansieringen och underlätta integreringen med andra nationella utgiftsprogram, samtidigt som EU-utgifternas effekt och integritet garanteras.</p>	<p>Unionen bör stödja medlemsstaterna med finansiella medel under delad förvaltning för genomförandet av deras planer genom den sociala klimatfonden. För att säkerställa ett så effektivt utnyttjande av EU-medlen som möjligt bör betalningar från den sociala klimatfonden villkoras av att de delmål och mål som ingår i planerna uppnås samt av att medlemsstaterna antar rättsligt bindande mål och åtgärder för utfasning av alla fossila bränslen inom en tidsram som är förenlig med målet om att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C över förindustriella nivåer, inklusive en utfasning av fasta fossila bränslen senast 2030 och av fossilgas senast 2040.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 12

Skäl 23

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Fondens totala anslag bör i princip stå i proportion till belopp motsvarande 25 % av de förväntade intäkterna från inkluderingen av byggnader och vägtransporter i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG under perioden 2026–2032. Enligt rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 bör medlemsstaterna göra dessa intäkter tillgängliga för unionens budget i form av egna medel. Medlemsstaterna kommer själva att finansiera 50 % av de totala kostnaderna för planen. För detta ändamål, liksom för investeringar och åtgärder för att påskynda och mildra den nödvändiga omställningen för de medborgare som påverkas negativt, bör medlemsstaterna bland annat använda sina förväntade intäkter från handel med utsläppsrätter för byggnader och vägtransporter i enlighet med direktiv 2003/87/EG.</p>	<p>Fondens totala anslag bör stå i proportion till belopp motsvarande minst 25 % av intäkterna från inkluderingen av byggnader och vägtransporter i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG under perioden 2026–2032. Enligt rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 bör medlemsstaterna göra dessa intäkter tillgängliga för unionens budget i form av egna medel. Medlemsstaterna kommer själva att finansiera 35 % av de totala kostnaderna för planen. För detta ändamål, liksom för investeringar och åtgärder för att påskynda och mildra den nödvändiga omställningen för de medborgare som påverkas negativt, bör medlemsstaterna använda sina förväntade intäkter från handel med utsläppsrätter för byggnader och vägtransporter i enlighet med direktiv 2003/87/EG.</p> <p>Medlemsstaterna ska fastställa en minsta procentandel på 35 % av intäkterna som ska anslås till lokala och regionala myndigheter och som ska användas för att genomföra åtgärder för att ta itu med de sociala konsekvenserna av inkluderingen av byggnader och vägtransporter i utsläppshandelsystemet.</p> <p>Det bör planeras för en flexibilitet som gör det möjligt att rikta en större andel av fondens medel till de mest utsatta regionerna.</p>

Motivering

Anslaget för den sociala klimatfonden kräver en högre grad av samfinansiering för att nå sin fulla potential, eftersom den som föreslås kan komma att bestraffa medlemsstater och regioner med en mer begränsad finanspolitisk kapacitet. Även lokala och regionala myndigheter bör ges direkt tillgång till finansiering och resurser.

Ändringsrekommendation 13

Skäl 24

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Den sociala klimatfonden kommer att ges ett grundanslag i EU:s budget, som också kommer att omfattas av årliga förstärkningar i linje med ett högre koldioxidpris, genom en automatisk justering av de relevanta taken i den fleråriga budgetramen, för att ytterligare stödja hushåll och transportanvändare när de gör klimatomställningen. Den bör vara en integrerad del av EU:s budget för att bevara budgetens enhet och integritet, respektera gemenskapsmetoden och säkerställa faktisk kontroll av budgetmyndigheten, som består av parlamentet och rådet.</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 14

Skäl 25

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För att säkerställa en effektiv och enhetlig tilldelning av medel och för att upprätthålla principen om en sund ekonomisk förvaltning bör åtgärder enligt denna förordning vara förenliga med och komplettera pågående unionsprogram, samtidigt som man undviker dubbelfinansiering från fonden och andra unionsprogram av samma utgifter. [...]</p>	<p>För att säkerställa en effektiv och enhetlig tilldelning av medel och för att upprätthålla principen om en sund ekonomisk förvaltning bör åtgärder enligt denna förordning vara förenliga med, läggas till utöver och komplettera pågående program, instrument och fonder på unionsnivå samt nationell och vid behov regional nivå, samtidigt som man undviker dubbelfinansiering och att fonden ersätter andra program, instrument och fonder för samma utgifter. [...]</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Den sociala klimatfonden (fonden) inrättas.	Den sociala klimatfonden (fonden) inrättas.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Den ska ge stöd till medlemsstaterna för finansiering av de åtgärder och investeringar som ingår i deras sociala klimatplaner (planerna).</p> <p>De åtgärder och investeringar som stöds av fonden ska gynna utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare, som särskilt påverkas av att växthusgasutsläpp från byggnader och vägtransporter inkluderas i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG, i synnerhet hushåll som lever i energifattigdom och medborgare som saknar kollektivtrafik som alternativ till egen bil (i avlägsna områden och landsbygdsområden).</p> <p>Fondens allmänna mål är att bidra till omställningen mot klimatneutralitet genom att hantera de sociala konsekvenserna av att inkludera växthusgasutsläpp från byggnader och vägtransporter i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG. Fondens särskilda mål är att stödja utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare genom tillfälligt direkt inkomststöd och genom åtgärder och investeringar som syftar till att öka energieffektiviteten i byggnader, utfasa fossila bränslen för uppvärmning och kylning av byggnader, inklusive integrering av energi från förnybara energikällor, och ge förbättrad tillgång till utsläppsfri och utsläppsnål mobilitet och transport.</p>	<p>Den ska genom delad förvaltning ge stöd till medlemsstaterna och regionerna för finansiering av de åtgärder och investeringar som ingår i deras nationella och regionala sociala klimatplaner (planerna), som en del av strukturfonderna.</p> <p>De åtgärder och investeringar som stöds av fonden ska gynna utsatta hushåll, utsatta mikro- och småföretag och utsatta transportanvändare, som särskilt påverkas av att växthusgasutsläpp från byggnader och vägtransporter inkluderas i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG, i synnerhet hushåll som lever i energifattigdom och medborgare som lever i transportfattigdom, inbegripet stöd till individuell motoriserad mobilitet i avlägsna områden och landsbygdsområden där invånarna står inför mobilitetsutmaningar och saknar kollektivtrafik.</p> <p>Fondens allmänna mål är att bidra till omställningen mot klimatneutralitet genom att hantera de sociala konsekvenserna av att inkludera växthusgasutsläpp från byggnader och vägtransporter i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG.</p> <p>Fondens särskilda mål är att stödja utsatta hushåll, utsatta mikro- och småföretag och utsatta mobilitetsanvändare genom tillfälligt direkt inkomststöd och genom åtgärder och investeringar som syftar till att öka energieffektiviteten i byggnader, utfasa fossila bränslen för uppvärmning och kylning av byggnader, inklusive integrering av energi från förnybara energikällor, och ge förbättrad tillgång till utsläppsfria och utsläppsnåla hållbara mobilitetslösningar och integrerade transporttjänster, inbegripet hållbar kollektivtrafik, samåkning samt cykel- och gångtrafikvänliga lösningar.</p>

Motivering

Fondens fokus ligger på utsatta personer. Geografiska, klimatmässiga, sociala och ekonomiska överväganden som kan avgöra en individs utsatthet har en territoriell komponent. Regionala faktorer spelar en avgörande roll när det gäller att definiera utsattheten. Utarbetandet av sociala klimatplaner med konkreta åtgärder för att ta itu med ojämlikhet som orsakas av den gröna omställningen bör också genomföras av lokala och regionala myndigheter, om de så önskar.

Medborgare med kollektivtrafik som alternativ men utan tillräckliga ekonomiska medel eller med sociala svårigheter bör också ingå i målet.

Fonden bör utgöra en del av strukturfonderna.

Ändringsrekommendation 16

Artikel 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(...)	(...)
(2) energifattigdom: energifattigdom enligt definitionen i artikel 2.[(49)] i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) [åååå/nnn] [50] .	(2) energifattigdom: fattigdom som drabbar utsatta hushåll vars energiutgifter upptar en betydande andel av den disponibla inkomsten eller som har begränsad tillgång till grundläggande och ekonomiskt överkomliga energitjänster som behövs för en skälig levnadsstandard och hälsa, inklusive tillräcklig uppvärmning, nedkylning, belysning och energi för att driva elapparater, bland annat på grund av bostäder av låg kvalitet samt låga inkomster.
(...)	(...)
(10) transportanvändare : hushåll eller mikroföretag som använder olika transport- och mobilitetsalternativ.	(9a) småföretag : företag med färre än 50 anställda och vars årsomsättning och/eller årliga balansomslutning inte överstiger 10 miljoner euro.
(11) utsatta hushåll: hushåll som lever i energifattigdom eller hushåll, inklusive hushåll med låg medelinkomst, som i hög grad påverkas av prisseffekter när byggnader inkluderas i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG och saknar medel för att renovera den byggnad de bor i.	(11) utsatta hushåll: hushåll eller individer som lever i – eller riskerar att drabbas av – energifattigdom eller mobilitetsfattigdom eller hushåll, inklusive hushåll med låg medelinkomst, som i hög grad påverkas av prisseffekter när byggnader och vägtransporter inkluderas i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG och som riskerar att drabbas av energifattigdom på grund av stigande energipriser och dålig energiprestanda i sitt hushåll och saknar medel eller rättigheter för att kunna renovera den byggnad de bor i och ofta är beroende av hyresvärdar, vilket utgör ett av de största hindren för utvecklingen av hållbara renoveringar av bostadshus i Europa.
(12) utsatta mikroföretag : mikroföretag som i hög grad påverkas av prisseffekter när byggnader inkluderas i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG och saknar medel för att renovera den byggnad de bor i.	(12) utsatta mikro- och småföretag : mikro- och småföretag som i hög grad påverkas av prisseffekter när byggnader och vägtransporter inkluderas i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG och saknar medel för att renovera den byggnad de bor i eller för att byta till hållbara transportsätt.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>(13a) <i>mobilitetsfattigdom: hushåll eller individer som i ett givet sammanhang inte har råd med de nödvändiga transporter som krävs för att kunna tillgodogöra sig väsentliga tjänster eller tillfredsställa väsentliga kulturella och socioekonomiska behov, särskilt sysselsättning och utbildning av hög kvalitet, vilket kan bero på en eller en kombination av följande faktorer: låga inkomster, höga bränslekostnader, höga kostnader för kollektivtrafik, tillgången på mobilitetsalternativ och deras tillgänglighet och läge, långa avstånd och transportmetoder, särskilt på landsbygden, på öar, i bergsområden och i avlägsna områden, inklusive stadsnära områden.</i></p>

Motivering

Inkludering av definitioner för att klargöra stödmottagarna.

Ändringsrekommendation 17

Artikel 3.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Varje medlemsstat ska till kommissionen lämna in en social klimatplan (planen) tillsammans med uppdateringen av den integrerade nationella energi- och klimatplanen som avses i artikel 14.2 i förordning (EU) 2018/1999 i enlighet med det förfarande och den tidsplan som fastställs i den artikeln. Planen ska innehålla en enhetlig uppsättning åtgärder och investeringar för att hantera koldioxidprissättningens påverkan på utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare för att säkerställa uppvärmning, kylning och mobilitet till överkomligt pris, och samtidigt åtfölja och påskynda nödvändiga åtgärder för att uppnå unionens klimatmål.</p>	<p>Varje medlemsstat ska till kommissionen <i>som en del av programdokument för strukturfonderna, och som bygger på principerna om partnerskap och flernivåstyrelse</i>, lämna in en social klimatplan (planen) tillsammans med uppdateringen av den integrerade nationella energi- och klimatplanen som avses i artikel 14.2 i förordning (EU) 2018/1999 i enlighet med det förfarande och den tidsplan som fastställs i den artikeln. Planen ska innehålla en enhetlig uppsättning åtgärder och investeringar för att hantera koldioxidprissättningens påverkan på utsatta hushåll, utsatta mikro- och småföretag och utsatta transportanvändare för att säkerställa uppvärmning, kylning och mobilitet till överkomligt pris, och samtidigt åtfölja och påskynda nödvändiga åtgärder för att uppnå unionens klimatmål. <i>Vid utarbetandet av sina planer ska medlemsstaterna ha ett nära samarbete med regionala och lokala myndigheter som bör vara involverade i utarbetningsprocessen.</i></p>

Motivering

En social klimatplan bör ingå i strukturfonderna och utarbetas av varje medlemsstat på grundval av principerna om partnerskap och flernivåstyrelse.

Ändringsrekommendation 18

Artikel 3.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Planen får innehålla nationella åtgärder som ger tillfälligt direkt inkomststöd till utsatta hushåll och hushåll som är utsatta transportanvändare för att minska påverkan till följd av prishöjningen på fossila bränslen som en konsekvens av att byggnader och vägtransporter inkluderas i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG.</p>	<p>Planen får innehålla nationella och/eller subnationella åtgärder som ger direkt inkomststöd till hushåll och människor, förutsatt att de visar att sådant stöd är proportionellt, och är en del av en holistisk strategi för att lyfta dessa hushåll och människor ur energi- och mobilitetsfattigdom, med särskild uppmärksamhet på kvinnor och människor som bor i avlägsna och mindre tillgängliga områden, inklusive stadsnära områden, för att hjälpa till att minska de omedelbara energi- och mobilitetskostnaderna, genom att tillhandahålla enklare tillgång till gröna energieffektiva lösningar och delade och integrerade mobilitetstjänster.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 19

Artikel 3.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Planen ska omfatta nationella projekt för att</p> <p>a) finansiera åtgärder och investeringar för att öka energieffektiviteten i byggnader, genomföra åtgärder för förbättrad energieffektivitet, genomföra byggnadsrenoveringar och fasa ut fossila bränslen från uppvärmning och kylning av byggnader, inklusive integrering av energiproduktion från förnybara energikällor,</p> <p>b) finansiera åtgärder och investeringar för att öka användningen av utsläppsfri och utsläppsnål mobilitet och transport.</p>	<p>Planen ska omfatta nationella, regionala och lokala projekt för att</p> <p>a) finansiera åtgärder och investeringar för att öka energieffektiviteten i byggnader, genomföra åtgärder för förbättrad energieffektivitet, genomföra byggnadsrenoveringar och fasa ut fossila bränslen från uppvärmning och kylning av byggnader, inklusive integrering av energiproduktion från förnybara energikällor samt fjärrvärme och fjärrkyla,</p> <p>b) tillhandahålla ekonomiskt och tekniskt stöd till gemenskaper för förnybar energi och lokalt ledda utvecklingsprojekt i städer, stadsnära områden och landsbygdsområden, inklusive lokalt ägda energisystem, samt arrangemang för att engagera och bygga kapacitet på lokal nivå,</p> <p>c) finansiera åtgärder och investeringar för att säkerställa tillgång till anständiga, ekonomiskt överkomliga och hållbara bostäder, inklusive genom renovering av övergivna byggnader,</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>d) finansiera åtgärder som tar itu med icke-monetära hinder för förbättringar av energieffektiviteten i byggnader och användningen av förnybar energi samt hinder för tillgång till hållbar mobilitet och kollektivtrafik, för att bekämpa energifattigdom och mobilitetsfattigdom; dessa kan innefatta åtgärder som tar itu med administrativa hinder och informationsbrister såsom energisamråd och rådgivningstjänster, även på lokal nivå,</p> <p>e) finansiera åtgärder och investeringar med varaktig effekt för att påskynda omställningen till utsläppsfri mobilitet, prioritera åtgärder på efterfrågesidan och tillämpa principen om energieffektivitet först, med början i åtgärder och investeringar som leder till en trafikomställning från privat till offentlig, delad och aktiv mobilitet.</p>

Motivering

Europas regioner och kommuner måste ha en avgörande roll i genomförandet av de enskilda strategierna och projekten inom ramen för fonden. Geografiska, klimatmässiga, sociala och ekonomiska överväganden som kan avgöra en individs utsatthet har en territoriell komponent.

Ändringsrekommendation 20

Artikel 4.1 b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>b) Konkreta kompletterande åtgärder som krävs för att genomföra åtgärderna och investeringarna i planen och minska de effekter som avses i led c, samt information om befintlig eller planerad finansiering av åtgärder och investeringar från andra källor på unionsnivå eller internationell, offentlig eller privat nivå.</p>	<p>b) Konkreta kompletterande åtgärder och reformer som krävs för att genomföra åtgärderna och investeringarna i planen samt information om befintlig eller planerad finansiering av åtgärder och investeringar från andra källor på unionsnivå eller internationell, offentlig eller privat nivå, inklusive åtgärder som syftar till att säkerställa att byggnadsrenoveringar inte leder till vräkningar eller indirekta vräkningar av utsatta personer genom hyreshöjningar, samtidigt som skyddet av och skyddsåtgärder för hyresgäster stärks, och rätten till anständiga och hållbara bostäder till överkomliga priser främjas.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 21

Artikel 4.1 d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>d) <i>En konsekvensbedömning ur ett jämställdhetsperspektiv och en förklaring av hur åtgärderna och investeringarna i planen beaktar målen att bidra till jämställdhet och lika möjligheter för alla och integrering av dessa mål, i enlighet med principerna 2 och 3 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, FN:s mål 5 för hållbar utveckling och, i förekommande fall, den nationella jämställdhetsstrategin.</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 22

Artikel 4.1 e

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>e) <i>Åtgärder och investeringar för att garantera avkastningen för europeiska småbrukare som måste uppfylla EU:s krävande produktionsnormer. Ömsesidighet eller motsvarande bestämmelser ska gälla för importerade produkter.</i></p>

Motivering

Det är viktigt att säkerställa stränga normer för livsmedelskvalitet och livsmedelstrygghet, oavsett produkternas ursprung. På så sätt uppmuntras spridningen av dessa hälso- och arbetsnormer samt sociala normer till tredjeländer och globala fördelar främjas.

Ändringsrekommendation 23

Artikel 4.1 i

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>i) Formerna för den berörda medlemsstatens effektiva övervakning och genomförande av planen, särskilt av de föreslagna delmålen och målen, inbegripet indikatorer för genomförandet av åtgärder och investeringar, som, i förekommande fall, ska vara de som finns tillgängliga hos Eurostat och den europeiska observationsgruppen för energifattigdom som identifierats genom kommissionens rekommendation 2020/1563 ⁽¹⁾ om energifattigdom.</p>	<p>i) Formerna för den berörda medlemsstatens och berörda regionala och lokala myndigheters effektiva övervakning och genomförande av planen, inklusive involveringen av ekonomiska parter och arbetsmarknadens parter samt det civila samhället i processen, särskilt av de föreslagna delmålen och målen, inbegripet indikatorer för genomförandet av åtgärder och investeringar, som, i förekommande fall, ska vara de som finns tillgängliga hos Eurostat och den europeiska observationsgruppen för energifattigdom som identifierats genom kommissionens rekommendation 2020/1563 ⁽¹⁾ om energifattigdom.</p>

⁽¹⁾ EUT L 357, 27.10.2020, s. 35.

⁽¹⁾ EUT L 357, 27.10.2020, s. 35.

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 24

Artikel 4.1 j

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>j) En sammanfattning av den samrådsprocess som, i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) 2018/1999 och den nationella rättsliga ramen, har genomförts med lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter, det civila samhällets organisationer, ungdomsorganisationer och andra berörda parter, för utarbetandet och, när så är möjligt, genomförandet av planen, och hur berörda parter synpunkter återspeglas i planen.</p>	<p>j) Ett skriftligt utlåtande från de lokala och regionala myndigheterna samt en sammanfattning av den samrådsprocess som, i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) 2018/1999 och den nationella rättsliga ramen, har genomförts med lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter, det civila samhällets organisationer, ungdomsorganisationer och andra berörda parter, för utarbetandet och genomförandet av planen, med en beskrivning av hur berörda parter synpunkter återspeglas i planen och hur hänsyn har tagits till regionernas olika grad av utsatthet, med särskilt fokus på situationen i regioner med naturbetingade nackdelar som är särskilt sårbara, såsom öar och bergsregioner.</p>

Motivering

De lokala och regionala myndigheterna vet vad som är bäst för deras egna regioner och kommuner eftersom de är medvetna om problemen och de socioekonomiska förhållandena i sina lokalområden. Ett samråd räcker inte för att ta med deras synpunkter i de nationella sociala klimatplanerna. De lokala och regionala myndigheterna måste kunna meddela och uttrycka sina invånares behov, och detta budskap måste beaktas på nationell nivå och belysa skillnaderna och särdragen mellan regionerna.

Ändringsrekommendation 25

Artikel 4.1.l

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>Den andel av fonden som har avsatts för lokalt ledda strategier för klimatomställning med en tilldelning på minst 5 % av det totala anslaget.</p>

Motivering

Lokalt ledd utveckling har visat sig vara ett skraddarsytt verktyg för lokal strategisk planering i de flesta medlemsstater, och kan också bidra till bättre samordning och åtgärder i både landsbygdsområden och stadsområden.

Ändringsrekommendation 26

Artikel 4.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
När medlemsstaterna utarbetar sina planer får de begära att kommissionen organiserar ett utbyte av god praxis. Medlemsstaterna får också begära tekniskt stöd inom ramen för Elenainstrumentet, som inrättades genom ett avtal mellan kommissionen och Europeiska investeringsbanken under 2009, eller inom ramen för det instrument för tekniskt stöd som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240.	När medlemsstaterna samt lokala och regionala myndigheter utarbetar sina planer får de begära att kommissionen organiserar ett utbyte av god praxis. Medlemsstaterna får också begära tekniskt stöd inom ramen för Elenainstrumentet, som inrättades genom ett avtal mellan kommissionen och Europeiska investeringsbanken under 2009, eller inom ramen för det instrument för tekniskt stöd som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240.

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 27

Artikel 5.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Fonden ska ge finansiellt stöd till medlemsstaterna för att finansiera de åtgärder och investeringar som anges i deras planer.	Fonden ska ge finansiellt stöd till medlemsstaterna och regioner genom delad förvaltning och med respekt för principerna om partnerskap och flernivåstyre för att finansiera de åtgärder och investeringar som anges i deras planer. Varje medlemsstat bör fastställa en minsta procentandel som inte understiger 35 % av dessa medel och som ska förvaltas direkt av de lokala och regionala myndigheterna.

Motivering

Den regionala komponenten är avgörande för den sociala klimatfondens genomförande och framgång. De lokala och regionala myndigheterna känner bäst till problemen och de socioekonomiska förhållandena i området, och kan bättre identifiera de mest utsatta individerna och sektorerna, så resurser från fonden bör också göras tillgängliga för dem. Fonden bör styras genom delad förvaltning, med respekt för principerna om partnerskap och flernivåstyre.

Ändringsrekommendation 28

Artikel 5.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Stödet ska betalas ut på villkor att de delmål och mål för åtgärder och investeringar som anges i planerna uppnås. Dessa delmål och mål ska vara förenliga med unionens klimatmål och särskilt omfatta följande: a) Energieffektivitet.	Stödet ska betalas ut på villkor att de delmål och mål för åtgärder och investeringar som anges i planerna uppnås. Dessa delmål och mål ska vara förenliga med unionens klimatmål och särskilt omfatta följande: a) Energieffektivitet.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>b) Byggnadsrenovering.</p> <p>c) Utsläppsfri och utsläppsnål mobilitet och transport.</p> <p>d) Minskade växthusgasutsläpp.</p> <p>e) Minskning av antalet utsatta hushåll, särskilt hushåll som lever i energifattigdom, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare, i synnerhet på landsbygden och i avlägsna områden.</p>	<p>b) Energirenovering av byggnader.</p> <p>c) Utveckling och användning av förnybara energikällor, inbegripet genom gemenskaper för förnybar energi.</p> <p>d) Utsläppsfri eller utsläppsnål mobilitet (el-, hybrid- eller vätagasdriven), integrerade mobilitetstjänster och kollektivtrafik.</p> <p>e) Minskade växthusgasutsläpp.</p> <p>f) Minskning av antalet utsatta hushåll, mikro- och småföretag och mobilitetsanvändare, i synnerhet på landsbygden och i avlägsna områden, uppdelade efter kön.</p> <p>g) Anpassning till klimatförändringarnas negativa effekter för utsatta hushåll.</p> <p>h) Naturskydd, målen för biologisk mångfald och naturbaserade lösningar.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 29

Artikel 6.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna får inkludera kostnaderna för följande åtgärder och investeringar i de beräknade totala kostnaderna för planerna, förutsatt att de främst gynnar utsatta hushåll, utsatta mikroföretag eller utsatta transportanvändare och avser att</p>	<p>Medlemsstaterna och regionerna får inkludera kostnaderna för följande åtgärder och investeringar i de beräknade totala kostnaderna för planerna, förutsatt att de främst gynnar utsatta hushåll med fokus på medborgare utan bankkonto och låginkomsthushåll, utsatta mikro- och småföretag eller utsatta mobilitetsanvändare och avser att</p>

Motivering

Den regionala komponenten är avgörande för den sociala klimatfondens genomförande och framgång. De lokala och regionala myndigheterna känner bäst till problemen och de socioekonomiska förhållandena i sina lokalområden och kan bättre identifiera de mest utsatta individerna och sektorerna. Medborgare med mycket begränsade resurser och som inte kan eller vill öppna ett bankkonto bör också komma i fråga och få stöd genom fondens åtgärder.

Ändringsrekommendation 30

Artikel 6.2 d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
d) ge tillgång till utsläppsfria och utsläppssnåla fordon och cyklar, inbegripet finansiellt stöd eller skatteincitament för inköp av dessa samt lämplig offentlig och privat infrastruktur, också vad gäller laddning och tankning; för stöd till utsläppssnåla fordon ska en tidsplan för gradvis minskning av stödet lämnas,	d) ge tillgång till utsläppsfria och utsläppssnåla fordon och cyklar, inbegripet finansiellt stöd eller skatteincitament för inköp av dessa samt lämplig offentlig och privat infrastruktur, också vad gäller laddning och tankning; för stöd till utsläppssnåla fordon ska en tidsplan för gradvis minskning av stödet lämnas, med beaktande av att de lösningar som erbjuds ska vara ekonomiskt överkomliga för utsatta hushåll med avseende på pris, underhåll och även hållbarhet, för att säkerställa åtgärdernas effektivitet,

Motivering

Det ekonomiska stödet vid förvärvande av ett elfordon är inte den lämpligaste lösningen för utsatta hushåll, på grund av de höga underhållskostnaderna. Det måste säkerställas att åtgärderna är rimliga och pragmatiska för att hantera utsatta medborgares verkliga problem (kostnaden för energiräkningar).

Ändringsrekommendation 31

Artikel 6.2 e

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
e) bevilja avgiftsfri tillgång till kollektivtrafik eller anpassade avgifter för tillgång till kollektivtrafik, samt främja hållbar anropsstyrd mobilitet och delade mobilitets-tjänster,	e) bevilja avgiftsfri tillgång till kollektivtrafik eller anpassade avgifter för tillgång till kollektivtrafik, samt främja utsläppsfri och utsläppssnål anropsstyrd mobilitet och dela mobilitetstjänster, särskilt på landsbygden, på öar, i bergsområden, i avlägsna och mindre tillgängliga områden eller i mindre utvecklade regioner eller lokalsamhällen, inklusive mindre utvecklade stadsnära områden.

Motivering

Förordningen bör vara teknikneutral ur ett livscykelperspektiv. Genom att endast beakta direkta avgasutsläpp riskerar man att öka utsläppen vid produktionen av el och att utesluta andra förnybara bränslen.

Ändringsrekommendation 32

Artikel 6.2 g

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	g) stödja initiativ om gemenskaper för förnybar energi, inklusive kollektiv produktion och egenförbrukning av förnybar energi som ett sätt att bekämpa energifattigdomen.

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 33

Artikel 8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna får i de beräknade totala kostnaderna inkludera finansiellt stöd till andra offentliga eller privata enheter än utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändanden, om dessa enheter genomför åtgärder och investeringar som i slutändan gynnar utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare.</p> <p>Medlemsstaterna ska föreskriva nödvändiga lagstadgade och avtalsmässiga skyddsåtgärder för att säkerställa att hela förmånen överförs till hushåll, mikroföretag och transportanvändare.</p>	<p>Medlemsstaterna och regionerna får i de beräknade totala kostnaderna inkludera finansiellt stöd till andra offentliga eller privata enheter än utsatta hushåll, utsatta mikro- och småföretag och utsatta mobilitetsanvändare, om dessa enheter genomför åtgärder och investeringar som i slutändan gynnar utsatta hushåll, utsatta mikro- och småföretag och utsatta mobilitetsanvändare.</p> <p>Medlemsstaterna ska föreskriva nödvändiga lagstadgade och avtalsmässiga skyddsåtgärder för att säkerställa att hela förmånen överförs till hushåll, mikro- och småföretag och mobilitetsanvändare och att det är ekonomiskt hållbart för dem på lång sikt.</p>

Motivering

Den regionala komponenten är avgörande för den sociala klimatfondens genomförande och framgång. Det ekonomiska stödet för att skaffa ett elfordon är inte den lämpligaste lösningen för utsatta hushåll, utan det verkliga problemet är hur man ska täcka kostnaderna för energiräkningar.

Ändringsrekommendation 34

Artikel 10.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna får anförtro myndigheter som förvaltar Europeiska socialfonden+ (ESF +), som inrättats genom förordning (EU) 2021/1057 och de sammanhållningspolitiska operativa programmen i enlighet med förordning (EU) 2021/1058, genomförandet av åtgärder och investeringar [...].</p>	<p>Medlemsstaterna kan anförtro myndigheter som förvaltar Europeiska socialfonden+ (ESF +), som inrättats genom förordning (EU) 2021/1057 och de sammanhållningspolitiska operativa programmen i enlighet med förordning (EU) 2021/1058, genomförandet av åtgärder och investeringar [...].</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 35

Artikel 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Fonden ska genomföras av kommissionen genom direkt förvaltning i enlighet med de relevanta regler som antagits i enlighet med [...].</p>	<p>Fonden ska genomföras av kommissionen och medlemsstaterna genom delad förvaltning i enlighet med principerna om partnerskap och flernivåstyrelse såsom anges i förordningen om gemensamma bestämmelser samt de relevanta regler som antagits i enlighet med [...].</p>

Motivering

Fonden bör genomföras genom delad förvaltning, i enlighet med principerna om partnerskap och flernivåstyre.

Ändringsrekommendation 36

Artikel 14.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska bidra med minst 50 procent av de totala beräknade kostnaderna för sina planer.	Medlemsstaterna ska bidra med minst 50 procent av de totala beräknade kostnaderna för sina planer genom delad förvaltning .

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 37

Artikel 14.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska bland annat använda intäkter från auktionering av sina utsläppsrätter i enlighet med kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG för sina nationella bidrag till de totala beräknade kostnaderna för sina planer.	Medlemsstaterna ska bland annat använda intäkter från auktionering av sina utsläppsrätter i enlighet med kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG för sina nationella bidrag till de totala beräknade kostnaderna för sina planer. a) Medlemsstaterna bör fastställa en minsta procentandel som inte understiger 20 % av auktionsintäkterna inom utsläppshandelssystemet och som ska förvaltas direkt av de lokala och regionala myndigheterna. De intäkter som förvaltas av lokala och regionala myndigheter bör uteslutande användas för insatser för begränsning av och anpassning till klimatförändringar, särskilt sådana som stöder energiomställningen och tar itu med riskerna för de mest utsatta områdena och hushållen. Om koldioxidpriset leder till högre intäkter än väntat kommer anslaget till den sociala klimatfonden att höjas i enlighet med detta.

Motivering

Det är viktigt att den nya sociala klimatfonden också kan ge direkt stöd till lokala och regionala myndigheters investeringar i renovering och förbättring av lokala subventionerade bostäder och överkomlig lokal kollektivtrafik.

Ändringsrekommendation 38

Artikel 15.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Kommissionen ska bedöma planen och, i tillämpliga fall, eventuella ändringar av den planen som lämnats in av en medlemsstat i enlighet med artikel 17, med avseende på efterlevnaden av bestämmelserna i denna förordning. Vid utförandet av den bedömningen ska kommissionen agera i nära samarbete med den berörda medlemsstaten. Kommissionen får lämna synpunkter eller begära ytterligare information. Den berörda medlemsstaten ska tillhandahålla den ytterligare information som begärts och får vid behov revidera planen, också efter det att planen har lämnats in. Den berörda medlemsstaten och kommissionen får enas om att vid behov förlänga tidsfristen för bedömningen med en rimlig tidsperiod.</p>	<p>Kommissionen ska bedöma planen och, i tillämpliga fall, eventuella ändringar av den planen som lämnats in av en medlemsstat i enlighet med artikel 17, med avseende på efterlevnaden av bestämmelserna i denna förordning. Vid utförandet av den bedömningen ska kommissionen agera i nära samarbete med den berörda medlemsstaten. Kommissionen får lämna synpunkter eller begära ytterligare information. Den berörda medlemsstaten ska tillhandahålla den ytterligare information som begärts och får vid behov revidera planen, också efter det att planen har lämnats in. Den berörda medlemsstaten och kommissionen får enas om att vid behov förlänga tidsfristen för bedömningen med en rimlig tidsperiod. <i>De regionala sociala klimatplaner som utarbetas av regioner som är villiga att ansöka om det extra anslaget kommer att bedömas av medlemsstaten för att säkerställa att planerna överensstämmer med den nationella sociala klimatplanen och för att undvika överlappande åtgärder.</i></p>

Motivering

Den regionala komponenten är avgörande för den sociala klimatfondens genomförande och framgång. De lokala och regionala myndigheterna känner bäst till problemen och de socioekonomiska förhållandena i området och kan bättre identifiera de mest utsatta individerna och sektorerna.

Ändringsrekommendation 39

Artikel 15.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Kommissionen ska bedöma planens relevans, ändamålsenlighet, effektivitet och samstämmighet enligt följande:</p> <p>a) Vid bedömningen av relevans ska kommissionen beakta följande kriterier:</p>	<p>Kommissionen ska bedöma planens relevans, ändamålsenlighet, effektivitet och samstämmighet enligt följande:</p> <p>a) Vid bedömningen av relevans ska kommissionen beakta följande kriterier:</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>i) Om planen utgör ett svar på de sociala konsekvenserna och utmaningarna för utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare i den berörda medlemsstaten till följd av införandet av det system för handel med utsläppsrätter för byggnader och vägtransporter som inrättats i enlighet med kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG, i synnerhet för hushåll som lever i energifattigdom, med vederbörlig hänsyn till de utmaningar som identifierats i kommissionens bedömningar av uppdateringen av den berörda medlemsstatens integrerade nationella energi- och klimatplan och av dess framsteg i enlighet med artiklarna 9.3, 13 och 29 i förordning (EU) 2018/1999, samt i kommissionens rekommendationer till medlemsstaterna, som utfärdats i enlighet med artikel 34 i förordning (EU) 2018/1999, mot bakgrund av det långfristiga målet om klimatneutralitet i unionen senast 2050. Detta ska ta hänsyn till den berörda medlemsstatens särskilda utmaningar och anslag.</p> <p>ii) En redogörelse för hur planen förväntas säkerställa att ingen investering eller åtgärd som ingår i planen orsakar någon betydande skada för miljömålen i den mening som avses i artikel 17 i förordning (EU) 2020/852.</p> <p>iii) Om planen innehåller åtgärder och investeringar som bidrar till den gröna omställningen, bland annat för att hantera de utmaningar som följer av den och i synnerhet för att uppnå unionens klimat- och energimål för 2030 och delmålen i mobilitetsstrategin för 2030.</p>	<p>i) Om planen utgör ett svar på de sociala konsekvenserna och utmaningarna för utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare i den berörda medlemsstaten till följd av införandet av det system för handel med utsläppsrätter för byggnader och vägtransporter som inrättats i enlighet med kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG, i synnerhet för hushåll som lever i energifattigdom, med vederbörlig hänsyn till de utmaningar som identifierats i kommissionens bedömningar av uppdateringen av den berörda medlemsstatens integrerade nationella energi- och klimatplan och av dess framsteg i enlighet med artiklarna 9.3, 13 och 29 i förordning (EU) 2018/1999, samt i kommissionens rekommendationer till medlemsstaterna, som utfärdats i enlighet med artikel 34 i förordning (EU) 2018/1999, mot bakgrund av det långfristiga målet om klimatneutralitet i unionen senast 2050. Detta ska ta hänsyn till den berörda medlemsstatens särskilda utmaningar och anslag.</p> <p>ii) En redogörelse för hur planen förväntas säkerställa att ingen investering eller åtgärd som ingår i planen orsakar någon betydande skada för miljömålen i den mening som avses i artikel 17 i förordning (EU) 2020/852.</p> <p>iii) Om planen innehåller åtgärder och investeringar som bidrar till den gröna omställningen, bland annat för att hantera de utmaningar som följer av den och i synnerhet för att uppnå unionens klimat- och energimål för 2030 och delmålen i mobilitetsstrategin för 2030.</p> <p>iv) Om planen har utarbetats och utvecklats genom ett meningsfullt och inkluderande deltagande av alla relevanta berörda parter.</p> <p>v) Om planen innehåller en konsekvensbedömning ur ett jämställdhetsperspektiv och en förklaring av hur de åtgärder och investeringar som ingår i planen förväntas åtgärda den könsrelaterade dimensionen av energifattigdom och mobilitetsfattigdom och säkerställa en könsbalanserad effekt, samtidigt som de bidrar till integrering av jämställdhet, i linje med den nationella jämställdhetsstrategin, den europeiska pelaren för sociala rättigheter och FN:s mål för hållbar utveckling.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>b) Vid bedömningen av ändamålsenligheten ska kommissionen beakta följande kriterier:</p> <p>i) Om planen förväntas ha en varaktig påverkan på de utmaningar som tas upp i planen, särskilt för utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare, och i synnerhet för hushåll som lever i energifattigdom, i den berörda medlemsstaten,</p> <p>ii) Om de former som föreslagits av den berörda medlemsstaten förväntas säkerställa en effektiv övervakning och ett effektivt genomförande av planen, inklusive den planerade tidsplanen, delmålen och målen, samt de relaterade indikatorerna.</p> <p>iii) Om de åtgärder och investeringar som föreslås av den berörda medlemsstaten är förenliga med och uppfyller kraven i direktiv [åååå/nnn] [Förslag om omarbeting av direktiv 2012/27/EU], direktiv (EU) 2018/2001, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1161 och direktiv 2010/31/EU.</p> <p>c) Vid bedömningen av effektiviteten ska kommissionen beakta följande kriterier:</p> <p>i) Om den motivering som medlemsstaten lämnat för de beräknade totala kostnaderna för planen är rimlig och trovärdig, överensstämmer med principen om kostnadseffektivitet och står i proportion till den förväntade nationella miljömässiga och sociala påverkan.</p> <p>ii) Om de former som den berörda medlemsstaten har föreslagit förväntas förebygga, upptäcka och åtgärda korruption, bedrägerier och intressekonflikter vid användningen av medel från fonden, inklusive former för att undvika dubbelfinansiering från fonden och andra unionsprogram.</p>	<p>vi) Om planen förbättrar villkoren för anpassning till effekterna av klimatförändringarna för hushåll samt mikro- och småföretag som är drabbade av energifattigdom och mobilitetsfattigdom.</p> <p>b) Vid bedömningen av ändamålsenligheten ska kommissionen beakta följande kriterier:</p> <p>i) Om planen förväntas ha en varaktig påverkan på de utmaningar som tas upp i planen, särskilt för utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare, och i synnerhet för hushåll som lever i energifattigdom, i den berörda medlemsstaten,</p> <p>ii) Om de former som föreslagits av den berörda medlemsstaten förväntas säkerställa en effektiv övervakning och ett effektivt genomförande av planen, inklusive den planerade tidsplanen, delmålen och målen, samt de relaterade indikatorerna.</p> <p>iii) Om de åtgärder och investeringar som föreslås av den berörda medlemsstaten är förenliga med och uppfyller kraven i direktiv [åååå/nnn] [Förslag om omarbeting av direktiv 2012/27/EU], direktiv (EU) 2018/2001, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1161 och direktiv 2010/31/EU.</p> <p>c) Vid bedömningen av effektiviteten ska kommissionen beakta följande kriterier:</p> <p>i) Om den motivering som medlemsstaten lämnat för de beräknade totala kostnaderna för planen är rimlig och trovärdig, överensstämmer med principen om kostnadseffektivitet och står i proportion till den förväntade nationella miljömässiga och sociala påverkan.</p> <p>ii) Om de former som den berörda medlemsstaten har föreslagit förväntas förebygga, upptäcka och åtgärda korruption, bedrägerier och intressekonflikter vid användningen av medel från fonden, inklusive former för att undvika dubbelfinansiering från fonden och andra unionsprogram.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>iii) Om de delmål och mål som föreslås av medlemsstaten är effektiva med tanke på fondens tillämpningsområde, mål och stödberättigande åtgärder.</p> <p>d) Vid bedömningen av samstämmighet ska kommissionen ta hänsyn till om planen innehåller åtgärder och investeringar som utgör samordnade insatser.</p>	<p>iii) Om de delmål och mål som föreslås av medlemsstaten är effektiva med tanke på fondens tillämpningsområde, mål och stödberättigande åtgärder.</p> <p>d) Vid bedömningen av samstämmighet ska kommissionen ta hänsyn till om planen innehåller åtgärder och investeringar som utgör samordnade insatser.</p>

Motivering

Bedömningar är avgörande för att övervaka fondens utveckling, ändamålsenlighet och effekter. Som nämnts är den regionala komponenten avgörande för att ta hänsyn till skillnader och särdrag hos alla utsatta medborgare och de som påverkas mest av ändringen av utsläppshandelssystemet.

Ändringsrekommendation 40

Artikel 21

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Kommissionen och de berörda medlemsstaterna ska, på ett sätt som motsvarar deras respektive ansvarsområden, främja synergier och säkerställa en effektiv samordning mellan fonden och andra unionsprogram och unionsinstrument, inklusive InvestEU-programmet, instrumentet för tekniskt stöd, faciliteten för återhämtning och resiliens och de fonder som omfattas av förordning (EU) 2021/1060. För detta ändamål ska de</p> <p>a) säkerställa komplementaritet, synergi, samstämmighet och överensstämmelse mellan olika instrument på unionsnivå, nationell nivå och, när så är lämpligt, regional nivå, både under planering och genomförande,</p> <p>b) optimera samordningsmekanismer för att undvika dubbelarbete, och</p> <p>c) säkerställa ett nära samarbete mellan de ansvariga för genomförandet och kontrollen på unionsnivå, nationell nivå och, i tillämpliga fall, på regional nivå för att uppnå fondens mål.</p>	<p>Kommissionen och de berörda medlemsstaterna och regionerna ska, på ett sätt som motsvarar deras respektive ansvarsområden, främja synergier och säkerställa en effektiv samordning mellan fonden och andra unionsprogram och unionsinstrument, inklusive InvestEU-programmet, instrumentet för tekniskt stöd, faciliteten för återhämtning och resiliens och de fonder som omfattas av förordning (EU) 2021/1060. För detta ändamål ska de</p> <p>a) säkerställa komplementaritet, synergi, samstämmighet och överensstämmelse mellan olika instrument på unionsnivå, nationell nivå och, när så är lämpligt, regional och lokal nivå, både under planering och genomförande,</p> <p>b) optimera samordningsmekanismer för att undvika dubbelarbete, och</p> <p>c) säkerställa ett nära samarbete mellan de ansvariga för genomförandet och kontrollen på unionsnivå, nationell nivå och, i tillämpliga fall, på regional och lokal nivå för att uppnå fondens mål.</p>

Motivering

Bedömningar är avgörande för att övervaka fondens utveckling, ändamålsenlighet och effekter. Som nämnts är den regionala komponenten avgörande för att ta hänsyn till skillnader och särdrag hos alla utsatta medborgare och de som påverkas mest av ändringen av utsläppshandelssystemet.

Ändringsrekommendation 41

Artikel 22

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska göra de uppgifter som avses i artikel 20.2 d, i, ii och iv i denna förordning allmänt tillgängliga och uppdaterade på en enda webbplats i öppna, maskinläsbara format, i enlighet med artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024, som ska göra det möjligt att sortera, söka, extrahera, jämföra och återanvända uppgifter. Den information som avses i artikel 20.2 d, i och ii i den här förordningen ska inte offentliggöras i de fall som avses i artikel 38.3 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 eller om det direkta inkomststöd som betalas ut understiger 15 000 euro.</p>	<p>Medlemsstaterna och regionerna ska göra de uppgifter som avses i artikel 20.2 d, i, ii och iv i denna förordning allmänt tillgängliga och uppdaterade på en enda webbplats i öppna, maskinläsbara format, i enlighet med artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024, som ska göra det möjligt att sortera, söka, extrahera, jämföra och återanvända uppgifter. Den information som avses i artikel 20.2 d, i och ii i den här förordningen ska inte offentliggöras i de fall som avses i artikel 38.3 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 eller om det direkta inkomststöd som betalas ut understiger 15 000 euro.</p>

Motivering

Den regionala komponenten är avgörande för den sociala klimatfondens genomförande och framgång. De lokala och regionala myndigheterna känner bäst till problemen och de socioekonomiska förhållandena i området och kan bättre identifiera de mest utsatta individerna och sektorerna.

Ändringsrekommendation 42

Artikel 23.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Varje berörd medlemsstat ska vartannat år rapportera till kommissionen om genomförandet av sin plan som en del av sin integrerade nationella energi- och klimatlägesrapport i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999 och i enlighet med artikel 28 i den förordningen. De berörda medlemsstaterna ska i sina lägesrapporter ta med följande:</p> <p>a) Detaljerad kvantitativ information om antalet hushåll som lever i energifattigdom.</p> <p>b) I tillämpliga fall, detaljerad information om framstegen mot det nationella vägledande målet att minska antalet hushåll som lever i energifattigdom.</p> <p>c) Detaljerad information om resultaten av de åtgärder och investeringar som ingår i planen.</p> <p>d) Information om styrmedel och åtgärder rörande växt-husgaser och om prognoser samt om energifattigdom i enlighet med artikel 18 och artikel 24 i förordning (EU) 2018/1999.</p>	<p>Varje berörd medlemsstat och region ska vartannat år rapportera till kommissionen om genomförandet av sin plan som en del av sin integrerade nationella energi- och klimatlägesrapport i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999 och i enlighet med artikel 28 i den förordningen. De berörda medlemsstaterna ska i sina lägesrapporter ta med följande:</p> <p>a) Detaljerad kvantitativ information om antalet hushåll som lever i energifattigdom.</p> <p>b) I tillämpliga fall, detaljerad information om framstegen mot det nationella vägledande målet att minska antalet hushåll som lever i energifattigdom.</p> <p>c) Detaljerad information om resultaten av de åtgärder och investeringar som ingår i planen.</p> <p>d) Information om styrmedel och åtgärder rörande växt-husgaser och om prognoser samt om energifattigdom i enlighet med artikel 18 och artikel 24 i förordning (EU) 2018/1999.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>e) Information som rapporterats inom ramen för långsiktiga renoveringsstrategier av byggnader i enlighet med direktiv (EU) 2010/31.</p> <p>f) Under 2027, en bedömning av den plan som avses i artikel 17.5 mot bakgrund av de faktiska direkta effekterna av det system för handel med utsläppsrätter för byggnader och vägtransporter som inrättats i enlighet med kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG.</p> <p>g) Information om ändringar av planen i enlighet med artikel 17.</p>	<p>e) Information som rapporterats inom ramen för långsiktiga renoveringsstrategier av byggnader i enlighet med direktiv (EU) 2010/31.</p> <p>f) Under 2027, en bedömning av den plan som avses i artikel 17.5 mot bakgrund av de faktiska direkta effekterna av det system för handel med utsläppsrätter för byggnader och vägtransporter som inrättats i enlighet med kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG.</p> <p>g) Information om ändringar av planen i enlighet med artikel 17.</p> <p>h) En regelbunden översyn av bedömningen av utsattheten i områdena i regionerna, särskilt territorier med permanenta naturbetingade nackdelar som är särskilt sårbara, såsom öar och bergsregioner, och övervakning av de faktiska effekterna av ytterligare åtgärder inom utsläppshandelssystemet på Nuts 2- eller Nuts 3-nivå.</p>

Motivering

Bedömningar är avgörande för att övervaka fondens utveckling, ändamålsenlighet och effekter. Som nämnts är den regionala komponenten avgörande för att ta hänsyn till skillnader och särdrag hos alla utsatta medborgare och de som påverkas mest av ändringen av utsläppshandelssystemet.

Förslag till rådets direktiv om en omstrukturering av unionsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (omarbetning)

COM (2021) 563 final

Ändringsrekommendation 43

Skäl 28

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Riktade sänkningar av skattenivåer kan också visa sig nödvändiga för att hantera energiskatters sociala effekter. Skattebefrielser kan tillfälligt visa sig nödvändiga för att skydda ekonomiskt utsatta hushåll.</p>	<p>Riktade sänkningar av skattenivåer kan också visa sig nödvändiga för att hantera energiskatters sociala effekter. Skattebefrielser kan tillfälligt visa sig nödvändiga för att skydda ekonomiskt utsatta hushåll, utsatta mikro- och småföretag och utsatta mobilitetsanvändare, inbegripet på landsbygden, i bergsområden, i randområden eller på öar.</p>

Motivering

Tanken är att anpassa ordalydelsen till förslaget om den sociala klimatfonden, eftersom energibesättning kan användas för att komplettera de planerade sociala åtgärderna.

Ändringsrekommendation 44

Artikel 17

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Vid tillämpning av led c får energiprodukter och elektricitet som används av hushåll som betraktas som ekonomiskt utsatta befrias från beskattning under en period på högst tio år efter det att detta direktiv har trätt i kraft . I denna punkt ska med ekonomiskt utsatta hushåll avses hushåll som i betydande grad påverkas av effekterna av detta direktiv, vilket vid tillämpning av detta direktiv innebär att de inte överskrider tröskelvärdet för "risk för fattigdom", definierat som 60 % av den nationella disponibla medianinkomsten per konsumtionsenhet.	Vid tillämpning av led c får energiprodukter och elektricitet som används av hushåll som på nationell eller regional nivå betraktas som ekonomiskt utsatta befrias från beskattning. I denna punkt ska med ekonomiskt utsatta hushåll avses hushåll som i betydande grad påverkas av effekterna av detta direktiv, vilket vid tillämpning av detta direktiv innebär att de inte överskrider tröskelvärdet för "risk för fattigdom", definierat som 60 % av den nationella disponibla medianinkomsten per konsumtionsenhet, och att deras förbrukning inte överstiger det minimum som krävs för anständiga levnadsvillkor i den berörda regionen. Med utsatta hushåll avses även hushåll som lever i energifattigdom eller hushåll – inklusive hushåll med låg medelinkomst – som i hög grad påverkas av priseffekter när byggnader och transporter inkluderas i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG.

Motivering

Det bör inte finnas någon maximiperiod för undantaget ifall hushållet fortfarande befinner sig i en utsatt situation. Definitionen av utsatta hushåll anpassas till den som gäller fonden.

Ändringsrekommendation 45

Artikel 31

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
[...]. Rapporten ska beakta den inre marknadens funktion, miljörelaterade och sociala faktorer, minimiskattenivåernas realvärde och de berörda bredare målen i fördragen.	[...]. Rapporten ska beakta den inre marknadens funktion, miljörelaterade, regionala, lokala och sociala faktorer, minimiskattenivåernas realvärde och de berörda bredare målen i fördragen.

Motivering

Det regionala perspektivet bör utvärderas.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT (ReK)

1. ReK välkomnar tillkännagivandet av den sociala klimatfonden som ett sätt att balansera de negativa effekterna på de mest hotade grupperna och områdena och säkerställa en socialt hållbar omställning. Klimat- och energipolitiken och koldioxidmarknaden får inte påverka utsatta hushåll, mikro- och småföretag och mobilitetsanvändare, inbegripet på landsbygden eller i avlägsna områden, eftersom den andel av dessa som drabbats av energi- och mobilitetsfattigdom har ökat kraftigt sedan sommaren 2021 på grund av de fortsatt stigande energipriserna.
2. ReK betonar att lokala och regionala myndigheter är mycket relevanta aktörer på energi- och klimatområdet, eftersom de bäst känner till områdenas särdrag och det sociala och ekonomiska sammanhang där denna politik genomförs. De har också befogenheter på området och kan välja den lämpligaste metoden för att förbättra politikens effektivitet.
3. Kommittén anser att bedömningen och godkännandet av planerna bör inriktas på att se till att de planerade åtgärderna riktas till de målgrupper som anges i förslaget så att de ges ett ändamålsenligt stöd. Medlen som öronmärks inom ramen för den sociala klimatfonden är begränsade, så man måste vara särskilt noggrann med att se till att de når de mest utsatta hushållen, mikro- och småföretagen och mobilitetsanvändarna, inbegripet på landsbygden och i avlägsna områden.

4. ReK anser att all politik som påverkar företag och hushåll bör vara evidensbaserad, och i detta avseende bör kommissionen, Eurostat och de lokala och regionala myndigheterna samarbeta för att inrätta tillförlitliga strukturer för förvaltning och insamling av data, med fri tillgång för alla beslutsfattare och berörda parter.

5. ReK framhåller att strategiskt oberoende är avgörande när det gäller EU:s energiförsörjning. Det räcker inte att fasa ut vårt beroende av fossila bränslen från Ryska federationen, men REPowerEU-planen är ett sätt att skynda på omställningen till ren energi och minska EU:s beroende av import av energi och råvaror och därmed minska de politiska, ekonomiska och säkerhetsrelaterade risker som följer av denna import. Detta innebär att omfattande investeringar och konkreta åtgärder för att påskynda användningen av förnybar energi, främja energieffektivitet, cirkularitet, ren el och vätgas samt forskning om alternativa hållbara bränslen måste prioriteras och kopplas samman.

6. Det är viktigt att medlemsstaterna har möjlighet att minska energi- och mobilitetsfattigdomen genom många olika instrument. Ett sådant är systemet med varmhya, dvs att fastighetsägaren ansvarar för en acceptabel inomhustemperatur och därmed har ett tydligt incitament att energieffektivisera. Detta motverkas i dagsläget av kommissionens tolkning av kostnadseffektivitet i energieffektiviseringsdirektivet, som i stället vill styra mot individuell mätning och debitering av värme.

7. ReK uppmanar kommissionen att inleda forskning och samråd med relevanta aktörer i syfte att tydligt definiera vilket minimienergibehovet är för att ett hushåll ska anses ha värdig levnadsstandard. Utgångspunkten bör vara tillförlitliga uppgifter och tidsserier, med hänsyn till regionala skillnader, och samtidigt den nya infallsvinkeln.

8. ReK välkomnar kommissionens meddelande "Ta itu med stigande energipriser: en verktygslåda för åtgärder och stöd" och uppmanar medlemsstaterna att använda de åtgärder som definieras i verktygslådan. Kommittén välkomnar kommissionens förslag till rådets rekommendation om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet och uppmanar de nationella myndigheterna att snarast beakta dessa åtgärder för att säkerställa en rättvis omställning som inte lämnar någon utanför, samtidigt som de lokala och regionala myndigheterna deltar i genomförandet och hänsyn tas till de territoriella skillnaderna.

9. Borgmästaravtalet för klimat och energi har visat sin nytta när det gäller att bidra till energieffektivitet och klimatfrågor, så det omarbetade energiskattedirektivet och den nya sociala klimatfonden (den nya fonden) bör dra nytta av de insikter och den sakkunskap som borgmästaravtalets medlemmar har, och åtgärder som ingår i handlingsplanerna för hållbar energi på lokal eller regional nivå bör vidtas i brådskande ordning.

10. ReK välkomnar att kommissionen bifogar en subsidiaritetsmall till förslaget om en översyn av energiskattedirektivet, men beklagar att en sådan saknas i förslaget om den sociala klimatfonden. Det resonemang som förs i fråga om förslagets europeiska mervärde och införandet av åtgärder som härrör från EU:s befogenheter på områdena transport, klimatförändringar, miljö och den inre marknaden är förenliga med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

11. Det finns regioner runt om i Europa där fjärrvärme och fjärrkyla kan vara en mer tillförlitlig, effektiv och överkomlig lösning för medborgarna. Därför bör den nya fonden bringas i samklang med andra europeiska struktur- och investeringsfonder för att ge tillräckligt stöd för kostnaderna för renovering av lägenheter och bostäder så att dessa kan ansluta sig till de nya systemen.

12. Elproduktionens framtid är mer decentraliserad än tidigare och hushåll och företag som är beredda att bygga ut solceller eller vindkraft behöver i detta avseende mer skräddarsytt stöd till decentraliserade smarta nät, och onödigt byråkrati bör undanröjas, vilket även inkluderar särskilt stöd från den sociala klimatfonden för gemenskaper för förnybar energi.

13. Det finns flera stödsystem kopplade till de europeiska struktur- och investeringsfonderna i medlemsstaterna som gynnar energieffektivitetsåtgärder riktade till hushåll och företag. Det kan därför vara lämpligt att ta fram tydliga riktlinjer och utforma stöd till de mest utsatta hushållen samt mikro- och småföretag som drabbats av energi- och mobilitetsfattigdom i syfte att undanröja risken för att de som mest behöver stöd lämnas utanför.

14. ReK rekommenderar att medlemsstater, regioner och kommuner uppdaterar stads- och markanvändningsplaner samt ser över praxis i samband med tillgång till bygglov med målet att sänka skatter och kostnader och undvika byråkrati för hushållens och företagens investeringar i energieffektivitet.

Om förslaget om den sociala klimatfonden

15. Kommittén välkomnar förslaget om en social klimatfond som en förklaring om solidaritet och engagemang för att uppnå en rättvis och socialt rättvis omställning, som ett viktigt verktyg för att stödja de medborgare som drabbats hårdast av omställningen till klimatneutralitet, och som ett svar på vår uppmaning om att stärka integriteten och funktionen hos EU:s utsläppshandelssystem och samtidigt ge stöd till sårbara regioner och grupper.

16. ReK vill att minst 35 % av finansieringsramen för den sociala klimatfonden förvaltas direkt av lokala och regionala myndigheter, eftersom dessa kan tillhandahålla en mer korrekt kartläggning av utsatthet och är ansvariga för ett framgångsrikt, målinriktat och effektivt genomförande av de åtgärder som fastställs i planerna, vilka kan inriktas på och verkligen tillgodose behoven hos låginkomstgrupper, inbegripet personer som riskerar att drabbas av fattigdom.

17. ReK beklagar att ingen konkret och specifik konsekvensbedömning gjordes innan förslaget om den sociala klimatfonden lades fram. En sådan bedömning skulle ha möjliggjort en korrekt utvärdering av fördelningseffekterna av fondens mekanism, funktionssätt, förvaltning och åtgärder, med fokus på konsekvenserna och fördelarna för de mest utsatta medborgarna samt på lokal och regional nivå, och möjliggöra en bättre identifiering av de ekonomiskt svagaste grupperna, för att kanalisera lämpligt stöd till dem som behöver det mest.

18. Kommittén vill i egenskap av det organ som företräder lokala och regionala myndigheter underlätta utformningen och genomförandet av de sociala klimatplanerna och därmed ge ytterligare en möjlighet att nå den lokala och regionala nivån bortom medlemsstaternas nationella ramar.

19. Kommittén efterlyser ett erkännande av lokala och regionala myndigheters roll som viktiga bidragsgivare till de nationella sociala klimatplanerna, med tanke på att de är den myndighetsnivå som är närmast medborgarna och att de kan tillhandahålla stor kunskap och expertis som utvecklats på fältet, samtidigt som man ser till att utarbetandet av sociala klimatplaner inte medför en administrativ börda för de lokala och regionala myndigheterna. Kommittén föreslår att lokala och regionala myndigheter bör ha möjlighet att utarbeta regionala sociala klimatplaner i enlighet med planerna på nationell nivå inom principerna om partnerskap, flernivåstyre, subsidiaritet och proportionalitet.

20. En av de bördor som en energieffektiv renovering av bostadsbeståndet innebär är bristen på kunskap om energieffektivitet och de senaste lösningar som redan finns tillgängliga på marknaden. För att lösa denna fråga föreslår ReK att även dessa åtgärder finansieras från den nya fonden.

21. Energipriserna och den allmänna köpkraften är mycket dåligt sammankopplade. Medan det är lämpligt att använda BNP eller BNI i köpkraftsstandard som en övergripande indikator för den allmänna sammanhållningspolitiken när det gäller energiförbrukning, uppmanar ReK kommissionen att ta fram en indikator som är lika tillförlitlig som BNP och BNI, men som bättre återspeglar hushållens och företagens energiförbrukningsrelaterade vanor i Europa samt ger medlemsstaterna större flexibilitet för att hantera skillnader vid statistisk tilldelning av EU-medel.

22. ReK betonar att även om syftet med den sociala klimatfonden är ett steg i rätt riktning för att uppnå en rättvis grön omställning bör ytterligare finansiella insatser utvecklas. Den sociala klimatfonden kommer i sig inte att vara tillräcklig för att hantera de önskade sociala effekterna av och ekonomiska bristerna i åtgärderna för att uppnå klimatneutralitet. Intäkterna från utsläppshandelssystemet II bör till viss del anslås till den sociala klimatfonden och till åtgärder som syftar till att säkerställa att ingen missgynnas i samband med uppnåendet av klimatneutralitet. Om koldioxidpriset leder till högre intäkter än väntat bör anslaget till den sociala klimatfonden höjas i enlighet med detta. ReK förespråkar att fler former av ekonomiskt stöd används där man kan ta hänsyn till territoriernas, befolkningarnas, sektorernas, kommunernas och regionernas särdrag. Samtidigt som man är villig att stödja de mest utsatta personerna kommer särskild uppmärksamhet att behöva ägnas åt åtgärdernas lämplighet och stöd till hemlösa och kvinnor, medborgare utan resurser samt ungdomar och ekonomiskt svagare enheter.

23. ReK uppmanar Europaparlamentet och rådet att inte främja någon typ av individuell motordriven mobilitet inom ramen för den nya fonden, utan att i stället stödja hållbara och utsläppsfria eller utsläppssnåla mobilitetslösningar (el-, hybrid- eller vägasdrivna) och integrerade mobilitetstjänster.

Om översynen av energiskattedirektivet

24. Kommittén välkomnar syftet med förslaget till direktiv om att anpassa energiskatten efter det faktiska energiinnehållet och miljöprestanda och därigenom skapa incitament för att minska koldioxidutsläppen och bidra till uppnåendet av EU:s nya klimatmål. Den nuvarande utformningen av direktivet återspeglar inte detta, vilket också påpekats av Europeiska revisionsrätten ⁽¹⁾.

25. Kommittén beklagar avsaknaden av en särskild subsidiaritetsstabell för förslaget om den sociala klimatfonden, samtidigt som man välkomnar att lagstiftningsförslaget grundar sig på artikel 91.1 d, artikel 192.1 och artikel 194.1 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som fokuserar på transport, klimatförändringar och energi, och anser att man i förslaget tydligt redogör för dess europeiska mervärde, samt att förslaget är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

26. ReK välkomnar införandet av en möjlighet för medlemsstaterna att bistå utsatta grupper och skydda hushållen mot energifattigdom, för att motverka eventuella negativa effekter av skatten.

27. ReK välkomnar översynen av energiskattedirektivet så att dess innehåll justeras och anpassas till behovet av större klimatåtgärder och miljöskydd, samtidigt som man kan stödja utvecklingen och utbyggnaden av förnybar energi, och bevara en väl fungerande inre marknad, genom att anpassa beskattningen av energiprodukter och elektricitet till EU:s energi- och klimatpolitik.

28. Kommittén föreslår att man analyserar de områdesspecifika mönstren för medlemsstaterna på regional nivå för att tillåta regionala eller till och med lokala undantag eller lägre nivåer eller annan kompensation under särskilda omständigheter, till exempel vid fattighetsrisk, för de hushåll och företag som påverkas mest.

29. Det finns regioner i Europa där ved används för uppvärmning och matlagning, som ett tydligt tecken på energifattigdom. Under sådana omständigheter kommer både omarbetningen av energiskattedirektivet och det nya utsläppshandelssystemet att påverka dessa konsumenter, och vi rekommenderar därför att ytterligare program inrättas för att stötta bränsleövergången från ved till rena, förnybara och effektiva energikällor.

Bryssel den 27 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Europeiska regionkommitténs
ordförande

⁽¹⁾ Europeiska revisionsrättens översikt 01/2022 om energibesättning, koldioxidprissättning och energisubventioner.

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Att stärka demokrati och integritet i samband med val

(2022/C 301/13)

Föredragande:	Vincenzo BIANCO (IT-PES) Ledamot, kommunfullmäktige, Catania
Referensdokument:	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Skydd av valintegriteten och främjande av demokratisk delaktighet
	COM(2021) 730 final
	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om transparens och inriktning när det gäller politisk reklam
	COM(2021) 731 final
	Förslag till rådets direktiv om fastställande av närmare bestämmelser för rösträtt och valbarhet vid val till Europaparlamentet för unionsmedborgare som är bosatta i en medlemsstat där de inte är medborgare (omarbetning)
	COM(2021) 732 final
	Förslag till rådets direktiv om närmare bestämmelser för rösträtt och valbarhet vid kommunala val för unionsmedborgare som är bosatta i en medlemsstat där de inte är medborgare (omarbetning)
	COM(2021) 733 final
	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser (omarbetning)
	COM(2021) 734 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

COM(2021) 731 final

Artikel 7.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Transparensmeddelandet ska ingå i varje politiskt reklammeddelande eller vara lätt att hitta med hjälp av en indikation i det, och det ska innehålla följande information: (a) Sponsors identitet och kontaktuppgifter. (b) Den period under vilken det politiska reklammeddelandet är avsett att publiceras och spridas. (c) På grundval av bland annat information som mottagits i enlighet med artikel 6.3, information om de sammanlagda belopp som använts eller andra förmåner som erhållits helt eller delvis i utbyte mot utarbetande, placering, främjande, publicering och spridning av det berörda reklammeddelandet samt, i förekommande fall, den politiska reklamkampanjen, och källorna till dessa. (d) I tillämpliga fall, en uppgift om val eller folkomröstningar som reklammeddelandet är kopplat till. (e) I tillämpliga fall, länkar till onlinedatabaser över reklammeddelanden. (f) Information om hur de mekanismer som föreskrivs i artikel 9.1 ska användas. (g) Den information som ska ingå i transparensmeddelandet ska tillhandahållas med användning av de särskilda datafält som anges i bilaga I.</p>	<p>Transparensmeddelandet ska ingå i varje politiskt reklammeddelande online och offline eller vara lätt att hitta med hjälp av en indikation i det, och det ska innehålla följande information: (a) Sponsors identitet och kontaktuppgifter. (b) Den period under vilken det politiska reklammeddelandet är avsett att publiceras och spridas. (c) På grundval av bland annat information som mottagits i enlighet med artikel 6.3, information om de sammanlagda belopp som använts eller andra förmåner som erhållits helt eller delvis i utbyte mot utarbetande, placering, främjande, publicering och spridning av det berörda reklammeddelandet samt, i förekommande fall, den politiska reklamkampanjen, och källorna till dessa. (d) I tillämpliga fall, en uppgift om val eller folkomröstningar som reklammeddelandet är kopplat till. (e) I tillämpliga fall, länkar till onlinedatabaser över reklammeddelanden. (f) Information om hur de mekanismer som föreskrivs i artikel 9.1 ska användas. (g) Den information som ska ingå i transparensmeddelandet ska tillhandahållas med användning av de särskilda datafält som anges i bilaga I.</p>

Motivering

I artikel 7.2 i förslaget till förordning anges vilken information som ska ingå i transparensmeddelandet för varje politiskt reklammeddelande, och att transparensmeddelandet också ska vara lättillgängligt från reklammeddelandet. Med tanke på hur komplex den information som ska tillhandahållas är bör man i skyldigheterna beakta särdragen hos både offline- och onlinemedier.

Ändringsrekommendation 2

COM(2021) 731 final

Artikel 9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Angivande av eventuella olagliga politiska reklammeddelanden</p> <p>1. När utgivare av reklam tillhandahåller politiska reklamtjänster ska de införa mekanismer som gör det möjligt för enskilda personer att kostnadsfritt underrätta dem om att ett visst reklammeddelande som de har publicerat inte är förenligt med denna förordning.</p> <p>2. Information om hur man anmäler politiska annonser enligt punkt 1 ska vara användarvänlig och lätt att få tillgång till, även från transparensmeddelandet.</p> <p>3. Utgivare av politisk reklam ska göra det möjligt att lämna den information som avses i punkt 1 på elektronisk väg. Utgivaren av politisk reklam ska informera enskilda personer om uppföljningen av den underrättelse som avses i punkt 1.</p> <p>4. Upprepade anmälningar enligt punkt 1 om samma reklammeddelande eller reklamkampanj får besvaras med ett gemensamt svar, inbegripet genom hänvisning till ett tillkännagivande på den berörda utgivarens webbplats.</p>	<p>Angivande av eventuella olagliga politiska reklammeddelanden</p> <p>1. När utgivare av reklam tillhandahåller politiska reklamtjänster ska de införa mekanismer som gör det möjligt för enskilda personer att kostnadsfritt underrätta dem om att ett visst reklammeddelande som de har publicerat inte är förenligt med denna förordning.</p> <p>2. Information om hur man anmäler politiska annonser enligt punkt 1 ska vara användarvänlig och lätt att få tillgång till, även från transparensmeddelandet.</p> <p>3. Utgivare av politisk reklam ska göra det möjligt att lämna den information som avses i punkt 1 på elektronisk väg. Utgivaren av politisk reklam ska informera enskilda personer om uppföljningen av den underrättelse som avses i punkt 1.</p> <p>4. Upprepade anmälningar enligt punkt 1 om samma reklammeddelande eller reklamkampanj får besvaras med ett gemensamt svar, inbegripet genom hänvisning till ett tillkännagivande på den berörda utgivarens webbplats.</p> <p>5. Särskilda kanaler ska också inrättas för att göra det möjligt för enskilda personer att lämna in klagomål till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 15 i denna förordning.</p>

Motivering

Enligt artikel 15 ska medlemsstaterna utse behöriga myndigheter för att övervaka att tillhandahållare av förmedlingstjänster i den mening som avses i förordningen uppfyller skyldigheterna. Med tanke på dessa behöriga myndigheters roll bör de också kunna övervaka anmälningar om bristande efterlevnad av förordningen. Detta skulle också minska risken för att privata företag inte vidtar åtgärder med anledning av sådana anmälningar.

Ändringsrekommendation 3

COM(2021) 731 final

Artikel 15.7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet som kontaktpunkt på unionsnivå för tillämpningen av denna förordning.	Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet som kontaktpunkt på unionsnivå för tillämpningen av denna förordning. Varje medlemsstat ska se till att kontaktpunkter inrättas på regional och lokal nivå.

Motivering

Ändringsrekommendationen syftar till att se till att den nationella myndigheten är regionalt och lokalt förankrad och att kontaktpunkter inrättas på regional och lokal nivå.

Ändringsrekommendation 4

COM(2021) 731 final

Artikel 15.9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Kontaktpunkterna ska sammanträda regelbundet på unionsnivå inom ramen för det europeiska nätverket för valsamarbete för att underlätta ett snabbt och säkert informationsutbyte i frågor som rör utövandet av deras tillsyns- och efterlevnadsuppgifter enligt denna förordning.	Kontaktpunkterna ska sammanträda regelbundet på unionsnivå inom ramen för det europeiska nätverket för valsamarbete för att underlätta ett snabbt och säkert informationsutbyte i frågor som rör utövandet av deras tillsyns- och efterlevnadsuppgifter enligt denna förordning, samt för att undersöka en tillnärmning av bestämmelserna om sanktioner, inbegripet administrativa sanktionsavgifter och ekonomiska sanktioner, som ska tillämpas på tillhandahållare av politiska reklamtjänster, i enlighet med artikel 16.

Motivering

Med tanke på syftet med denna förordning, att sörja för en harmonisering av den inre marknaden för tillhandahållande av politiska reklamtjänster och att skapa lika villkor, skulle det kunna vara önskvärt att tillnära sanktionerna för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning. Ett sådant tillvägagångssätt skulle också förhindra att sanktionerna är alltför avskräckande i vissa medlemsstater, så att aktörer hindras från politiskt engagemang.

Ändringsrekommendation 5

COM(2021) 732 final

Artikel 12.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska utse en nationell myndighet med ansvar för att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utländska unionsmedborgare i god tid informeras om villkoren och de närmare bestämmelserna för registrering som väljare eller kandidat vid europaparlamentsval.</p>	<p>Medlemsstaterna ska utse en nationell myndighet med ansvar för att, i samarbete med regionala och, i tillämpliga fall, lokala myndigheter, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utländska unionsmedborgare i god tid informeras om villkoren och de närmare bestämmelserna för registrering som väljare eller kandidat vid europaparlamentsval.</p> <p>Medlemsstaterna ska vidta alla ytterligare åtgärder som krävs för att öka medvetenheten om samt främja och underlätta utövandet av unionsmedborgarnas valrättigheter, bl.a. genom de regionala och, i tillämpliga fall, lokala myndigheterna.</p>

Motivering

Hänsyn bör tas till skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller valadministrationens struktur. Genom ändringsrekommendationen förespråkas också att den nationella myndigheten bör samarbeta med regionala och, i tillämpliga fall, lokala myndigheter så att medborgarna i enlighet med närhetsprincipen får omfattande information, som ges stor spridning, om villkoren och de närmare bestämmelserna för registrering som väljare eller kandidat vid europaparlamentsval.

Ändringsrekommendation 6

COM(2021) 732 final

Artikel 12.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Informationen om villkor och närmare bestämmelser för registrering som väljare eller kandidat vid europaparlamentsval och den information som avses i punkt 2 ska tillhandahållas på ett tydligt och enkelt språk.</p> <p>Den information som avses i första stycket ska, utöver att den lämnas på ett eller flera av värdstatens officiella språk, också åtföljas av en översättning till minst ett annat av unionens officiella språk som i stort förstås av så många unionsmedborgare som möjligt som bor på dess territorium, i enlighet med kvalitetskraven i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724.</p>	<p>Informationen om villkor och närmare bestämmelser för registrering som väljare eller kandidat vid europaparlamentsval och den information som avses i punkt 2 ska tillhandahållas på ett tydligt och enkelt språk.</p> <p>Under förutsättning att de behöriga myndigheterna har nödvändig administrativ kapacitet ska den information som avses i första stycket, utöver att den lämnas på ett eller flera av värdstatens officiella språk, också åtföljas av en översättning till minst ett annat av unionens officiella språk som i stort förstås av så många unionsmedborgare som möjligt som bor på dess territorium, i enlighet med kvalitetskraven i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724.</p>

Motivering

Genom denna artikel införs en skyldighet för de behöriga myndigheterna att meddela ett brett spektrum av information till rörliga EU-medborgare, även på flera språk, om bl.a. registreringsstatus, relevanta regler om rättigheter och skyldigheter för väljare och kandidater samt sätt att få ytterligare information om anordnande av valet. Såsom anges i ändringsrekommendationen till artikel 12.1 bör dessa behöriga myndigheter inte uteslutande utses på nationell nivå. Med tanke på den omfattande information som lämnas skulle en sådan skyldighet kunna innebära en administrativ börda för de lokala och regionala myndigheterna i vissa medlemsstater.

Ändringsrekommendation 7

COM(2021) 732 final

Artikel 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstater som ger möjlighet till förtidsröstning, poströstning, elektronisk röstning och röstning via internet vid europaparlamentsval ska säkerställa att unionsväljare har tillgång till dessa röstningsmetoder på liknande villkor som de som gäller för deras egna medborgare.</p>	<p>Medlemsstaterna ska sträva efter att ge möjlighet till förtidsröstning, poströstning, elektronisk röstning och röstning via internet vid europaparlamentsval.</p> <p>Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa tillgången för utländska unionsmedborgare som är bosatta i medlemsstaten till förtidsröstning, poströstning, elektronisk röstning och röstning via internet på villkor som liknar dem som gäller för deras egna medborgare, bl.a. genom de lokala och regionala myndigheternas insatser.</p>

Motivering

Ändringsrekommendationen syftar till att framhålla det bidrag som de lokala och regionala myndigheterna kan ge när det gäller att se till att alla röstningsmetoder är tillgängliga för unionsväljarna. Samtidigt bör alla medlemsstater hålla val på gröna och hållbara sätt.

Ändringsrekommendation 8

COM(2021) 732 final

Artikel 15

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska utse en myndighet med ansvar för insamling och tillhandahållande av relevanta statistiska uppgifter till allmänheten och kommissionen om deltagande i europaparlamentsval av unionsmedborgare som inte är medborgare.</p>	<p>Medlemsstaterna ska utse en myndighet med ansvar för insamling och tillhandahållande av relevanta statistiska uppgifter till allmänheten, kommissionen och Europeiska regionkommittén om deltagande i europaparlamentsval av unionsmedborgare som inte är medborgare.</p>

Motivering

Ändringsrekommendationen syftar till att se till att Europeiska regionkommittén deltar i övervakningen av statistiska uppgifter om utländska unionsmedborgares deltagande i europaparlamentsval.

Ändringsrekommendation 9

COM(2021) 732 final

Artikel 17.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Inom sex månader efter varje europaparlamentsval ska medlemsstaterna informera kommissionen om tillämpningen av detta direktiv på deras territorium. Utöver allmänna iakttagelser ska rapporten innehålla statistiska uppgifter om unionsväljares och valbara unionsmedborgares deltagande i europaparlamentsval och en sammanfattning av de åtgärder som vidtagits till stöd för detta.	Inom sex månader efter varje europaparlamentsval ska medlemsstaterna informera kommissionen och Europeiska regionkommittén om tillämpningen av detta direktiv på deras territorium. Utöver allmänna iakttagelser ska rapporten innehålla statistiska uppgifter om unionsväljares och valbara unionsmedborgares deltagande i europaparlamentsval och en sammanfattning av de åtgärder som vidtagits till stöd för detta.

Motivering

Ändringsrekommendationen syftar till att se till att Europeiska regionkommittén deltar i övervakningen av statistiska uppgifter om utländska unionsmedborgares deltagande i europaparlamentsval.

Ändringsrekommendation 10

COM(2021) 733 final

Artikel 2.1 b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
kommunala val: allmänna direkta val av medlemmar till kommunalfullmäktige och, i tillämpliga fall , ordförande och styrelseledamöter för en grundläggande lokal förvaltningsenhet inom ramen för varje enskild medlemsstats lagar .	kommunala val: allmänna direkta val av medlemmar till kommunalfullmäktige och ordförande och styrelseledamöter för en grundläggande lokal förvaltningsenhet.

Motivering

Ändringsrekommendationen syftar till att utvidga medlemsstatsmedborgarnas valbarhet till att omfatta alla valda befattningar, även verkställande sådana, i den grundläggande lokala förvaltningsenheten.

Ändringsrekommendation 11

COM(2021) 733 final

Artikel 5.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna får föreskriva att endast deras egna medborgare får inneha en befattning som vald ordförande för, suppleant eller ledamot av en grundläggande lokal förvaltningsenhets kommunstyrelse om de väljs för att inneha den befattningen under hela mandattiden.	Medlemsstaterna får, i begränsade och vederbörligen motiverade undantagsfall , föreskriva att endast deras egna medborgare får inneha en befattning som vald ordförande för, suppleant eller ledamot av en grundläggande lokal förvaltningsenhets kommunstyrelse om de väljs för att inneha den befattningen under hela mandattiden.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna får också fastställa att endast deras egna medborgare får inneha tillfälliga eller interimistiska funktioner som ordförande för, suppleanter eller ledamöter av en grundläggande lokal förvaltningsenhetens kommunstyrelse.</p> <p>Med hänsyn till fördraget och till allmänna rättsprinciper får medlemsstaterna vidta lämpliga, nödvändiga och proportionella åtgärder för att säkerställa att de befattningar som avses i första stycket och de funktioner som avses i andra stycket endast kan innehåsa och uppfyllas av deras egna medborgare.</p>	<p>Medlemsstaterna får också, i begränsade och vederbörligen motiverade undantagsfall, fastställa att endast deras egna medborgare får inneha tillfälliga eller interimistiska funktioner som ordförande för, suppleanter eller ledamöter av en grundläggande lokal förvaltningsenhetens kommunstyrelse.</p> <p>Med hänsyn till fördraget och till allmänna rättsprinciper får medlemsstaterna vidta lämpliga, nödvändiga och proportionella åtgärder för att säkerställa att de befattningar som avses i första stycket och de funktioner som avses i andra stycket endast kan innehåsa och uppfyllas av deras egna medborgare.</p>

Motivering

Restriktioner av medlemsstatsmedborgarnas valbarhet till alla valda befattningar, även verkställande sådana, bör vara begränsade, exceptionella och vederbörligen motiverade av medlemsstaterna i syfte att bekämpa diskriminering när det gäller tillgång till valda befattningar i den grundläggande lokala förvaltningsenheten.

Ändringsrekommendation 12

COM(2021) 733 final

Artikel 10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstater som ger medborgare möjlighet att rösta genom förtidsröstning, poströstning och elektronisk röstning samt röstning via internet i kommunala val ska säkerställa att sådana röstningsmetoder också finns tillgängliga på samma villkor för väljare enligt artikel 3.</p>	<p>Medlemsstaterna ska sträva efter att ge medborgare möjlighet att rösta genom förtidsröstning, poströstning och elektronisk röstning samt röstning via internet i kommunala val.</p> <p>Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa tillgången för utländska unionsmedborgare som är bosatta i medlemsstaten till förtidsröstning, poströstning, elektronisk röstning och röstning via internet på samma villkor som för deras egna medborgare, bl.a. genom de lokala och regionala myndigheternas insatser.</p>

Motivering

Ändringsrekommendationen syftar till att framhålla det bidrag som de lokala och regionala myndigheterna kan ge när det gäller att se till att alla röstningsmetoder är tillgängliga för väljare i kommunala val, oavsett om de är medborgare eller inte i den staten. Samtidigt bör alla medlemsstater hålla val på gröna och hållbara sätt.

Ändringsrekommendation 13

COM(2021) 733 final

Artikel 12.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska utse en nationell myndighet med ansvar för att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utländska unionsmedborgare i god tid informeras om villkoren och de närmare bestämmelserna för registrering som väljare eller kandidat i kommunala val.</p>	<p>Medlemsstaterna ska utse en nationell myndighet med ansvar för att, i samarbete med regionala och, i tillämpliga fall, lokala myndigheter, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utländska unionsmedborgare i god tid informeras om villkoren och de närmare bestämmelserna för registrering som väljare eller kandidat i kommunala val.</p> <p>Medlemsstaterna och deras behöriga förvaltningsnivåer ska vidta alla ytterligare åtgärder som krävs för att öka medvetenheten om samt främja och underlätta utövandet av valrättigheterna för utländska unionsmedborgare som är bosatta i medlemsstaten, bl.a. de regionala och, i tillämpliga fall, lokala myndigheterna.</p>

Motivering

Hänsyn bör tas till skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller valadministrationens struktur. Ändringsrekommendationen syftar till att se till att de regionala och, i tillämpliga fall, lokala myndigheterna är delaktiga i att öka medvetenheten om samt främja och underlätta utövandet av valrättigheterna för utländska unionsmedborgare som är bosatta i medlemsstaten när val hålls i grundläggande lokala förvaltningsenheter.

Ändringsrekommendation 14

COM(2021) 733 final

Artikel 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Senast tre år efter ikraftträdandet av detta direktiv och därefter vart fjärde år ska medlemsstaterna rapportera till kommissionen om tillämpningen av detta direktiv inom deras territorium, inbegripet om tillämpningen av artikel 5.3 och 5.4. Rapporten ska innehålla statistiska uppgifter om deltagandet för väljare och kandidater enligt artikel 3 i kommunala val och en sammanfattning av de åtgärder som vidtagits i detta avseende.</p> <p>2. Senast fem år efter ikraftträdandet av detta direktiv och därefter vart femte år ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv inbegripet på grundval av den information som medlemsstaterna tillhandahållit i enlighet med punkt 1 i denna artikel.</p>	<p>1. Senast tre år efter ikraftträdandet av detta direktiv och därefter vart fjärde år ska medlemsstaterna rapportera till kommissionen och Europeiska regionkommittén om tillämpningen av detta direktiv inom deras territorium, inbegripet om tillämpningen av artikel 5.3 och 5.4. Rapporten ska innehålla statistiska uppgifter om deltagandet för väljare och kandidater enligt artikel 3 i kommunala val och en sammanfattning av de åtgärder som vidtagits i detta avseende samt en översikt över de administrativa utmaningar som observerats på de behöriga förvaltningsnivåerna.</p> <p>2. Senast fem år efter ikraftträdandet av detta direktiv och därefter vart femte år ska kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska regionkommittén överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv inbegripet på grundval av den information som medlemsstaterna tillhandahållit i enlighet med punkt 1 i denna artikel.</p>

Motivering

Ändringsrekommendationen syftar till att främja Europeiska regionkommitténs deltagande i övervakningen av medlemsstaternas genomförande av direktivet.

De organisatoriska frågorna i samband med val är en fråga för medlemsstaterna, och de specifika villkoren för genomförandet av val kan variera mellan dem. I detta avseende skulle vissa av de skyldigheter som införs genom omarbetningen av rådets direktiv 94/80/EG ⁽¹⁾ kunna medföra betydande administrativa bördor för lokala myndigheter. Det är därför viktigt att följa de utmaningar som observeras och som skulle kunna ge upphov till lämpliga avhjälpande åtgärder på europeisk, nationell eller lokal nivå.

Ändringsrekommendation 15

COM(2021) 733 final

Artikel 15

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Senast två år efter europaparlamentsvalet 2029 ska kommissionen utvärdera tillämpningen av direktivet och lägga fram en utvärderingsrapport om framstegen mot att uppnå de mål som anges däri.	Senast två år efter valet till Europaparlamentet 2029 ska kommissionen, efter att ha hört Europeiska regionkommittén , bedöma tillämpningen av detta direktiv och lägga fram en utvärderingsrapport om de framsteg som gjorts vad gäller att uppnå målen i direktivet.

Motivering

Ändringsrekommendationen syftar till att se till att kommissionen gör Europeiska regionkommittén delaktig i genomförandet av direktivet.

Ändringsrekommendation 16

COM(2021) 733 final

Artikel 17.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 8.2, 8.3 och 8.5, 9.1 och 9.2, 10, 11.1 och 11.3, 12 och 14 samt bilagorna I, II och III senast den 31 december 2023. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.	Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 8.2, 8.3 och 8.5, 9.1 och 9.2, 10, 11.1 och 11.3, 12 och 14 samt bilagorna I, II och III senast den 31 december 2023. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen och Europeiska regionkommittén .
När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.	När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 94/80/EG av den 19 december 1994 om närmare bestämmelser för rösträtt och valbarhet vid kommunala val för unionsmedborgare som är bosatta i en medlemsstat där de inte är medborgare (EGT L 368, 31.12.1994, s. 38).

Motivering

Ändringsrekommendationen syftar till att främja Europeiska regionkommitténs deltagande i övervakningen av medlemsstaternas genomförande av direktivet.

Ändringsrekommendation 17

COM(2021) 733 final

Artikel 17.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.	Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen ska till Europeiska regionkommittén överlämna den information och de handlingar som mottagits från medlemsstaterna i enlighet med denna artikel.

Motivering

Ändringsrekommendationen syftar till att se till att kommissionen gör Europeiska regionkommittén delaktig i genomförandet av direktivet.

Ändringsrekommendation 18

COM(2021) 734 final

Artikel 4.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Stadgarna för ett europeiskt politiskt parti ska följa tillämplig rätt i den medlemsstat där det har sitt säte och innehålla bestämmelser som reglerar åtminstone följande: j) Dess interna bestämmelser om jämn könsfördelning.	1. Stadgarna för ett europeiskt politiskt parti ska följa tillämplig rätt i den medlemsstat där det har sitt säte och innehålla bestämmelser som reglerar åtminstone följande: j) Uttryckliga och exakta interna bestämmelser om jämn könsfördelning, som specificerar de konkreta åtgärder som vidtas för att uppnå en jämn könsfördelning i fråga om medlemskap, politisk representation och utövande av demokratiska mandat.

Motivering

Europeiska politiska partier bör föregå med gott exempel när det gäller jämn könsfördelning. Deras interna bestämmelser bör därför innehålla särskilda åtgärder som syftar till att säkerställa en jämn könsfördelning även i fråga om partimedlemskap, politisk representation och övergripande utövande av mandat.

Ändringsrekommendation 19

COM(2021) 734 final

Artikel 4.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Stadgarna för ett europeiskt politiskt parti ska innehålla bestämmelser om intern partiorganisation som reglerar åtminstone följande:	2. Stadgarna för ett europeiskt politiskt parti ska innehålla bestämmelser om intern partiorganisation som reglerar åtminstone följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>...</p> <p>e) Dess förhållningssätt i fråga om öppenhet, i synnerhet avseende räkenskaper, redovisning och donationer samt skyddet av den personliga integriteten och av personuppgifter.</p> <p>f) Det interna förfarandet för ändring av dess stadgar.</p>	<p>...</p> <p>e) Dess förhållningssätt i fråga om öppenhet, i synnerhet avseende räkenskaper, redovisning och donationer samt skyddet av den personliga integriteten och av personuppgifter.</p> <p>f) En förklaring där man åtar sig att eftersträva de värden som unionen bygger på, såsom de uttrycks i artikel 2 i EU-fördraget, att bekämpa desinformation och att avstå från att sprida felaktig eller vilseledande information, hatpropaganda och budskap som uppviglar till våld.</p> <p>g) Det interna förfarandet för ändring av dess stadgar.</p>

Motivering

Europeiska politiska partier spelar en viktig roll för att stärka den europeiska identiteten och känslan av att tillhöra ett gemensamt europeiskt politiskt område. I detta sammanhang bidrar de också till att främja de rättigheter och värden som EU bygger på samt till att bekämpa desinformation och till att man avstår från alla handlingar som uppviglar till hat och våld. Detta åtagande bör återspeglas i deras stadgar.

Ändringsrekommendation 20

COM(2021) 734 final

Artikel 23.9 och 23.10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p style="text-align: center;">Donationer, bidrag och egna resurser</p> <p>9. Medlemmarna i ett europeiskt politiskt parti vilka har sitt säte i eller är medborgare i en medlemsstat ska få ge bidrag till partiet, liksom medlemspartier som har sitt säte i ett land som tillhör Europarådet. Det sammanlagda värdet av bidragen från medlemmarna får inte överstiga 40 % av ett europeiskt politiskt partis årsbudget. Värdet av bidrag från medlemspartier som har sitt säte i ett land utanför unionen får inte överstiga 10 % av medlemmarnas totala bidrag.</p> <p>10. Bidrag får lämnas från medlemmarna i en europeisk politisk stiftelse vilka har sitt säte i, eller är medborgare i, en medlemsstat, och från medlemsorganisationer som har sitt säte i ett land som tillhör Europarådet, samt från det europeiska politiska parti till vilket den är knuten. Det sammanlagda värdet av bidrag från medlemmarna får inte överstiga 40 % av stiftelsens årsbudget och får inte komma från medel som beviljats ett europeiskt politiskt parti från Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med denna förordning. Värdet av bidrag från medlemsorganisationer som har sitt säte i ett land utanför unionen får inte överstiga 10 % av medlemmarnas totala bidrag.</p>	<p style="text-align: center;">Donationer, bidrag och egna resurser</p> <p>9. Enbart medlemmarna i ett europeiskt politiskt parti vilka har sitt säte i eller är medborgare i en medlemsstat ska få ge bidrag till partiet. Det sammanlagda värdet av bidragen från medlemmarna får inte överstiga 40 % av ett europeiskt politiskt partis årsbudget. Värdet av bidrag från medlemspartier som har sitt säte i ett land utanför unionen får inte överstiga 10 % av medlemmarnas totala bidrag.</p> <p>10. Bidrag får lämnas enbart från medlemmarna i en europeisk politisk stiftelse vilka har sitt säte i, eller är medborgare i, en medlemsstat, samt från det europeiska politiska parti till vilket den är knuten. Det sammanlagda värdet av bidrag från medlemmarna får inte överstiga 40 % av stiftelsens årsbudget och får inte komma från medel som beviljats ett europeiskt politiskt parti från Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med denna förordning. Värdet av bidrag från medlemsorganisationer som har sitt säte i ett land utanför unionen får inte överstiga 10 % av medlemmarnas totala bidrag.</p>

Motivering

Den nyligen införda bestämmelsen om att tillåta finansiering av europeiska politiska partier och stiftelser inte bara från EU utan även från länder som tillhör Europarådet väcker farhågor om insynen i dessa bidrag.

Ändringsrekommendation 21

COM(2021) 734 final

Artikel 24.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Finansieringen av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser från Europeiska unionens allmänna budget eller från någon annan källa får användas för att finansiera kampanjer i samband med folkomröstningar när dessa kampanjer avser genomförandet av unionens fördrag.	Finansieringen av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser från Europeiska unionens allmänna budget eller från någon annan källa får användas för att finansiera kampanjer i samband med folkomröstningar när dessa kampanjer avser genomförandet av unionens fördrag, med vederbörlig hänsyn tagen till subsidiaritetsprincipen.

Motivering

I vissa medlemsstater hålls folkomröstningar på lokal och regional nivå (eller delstatsnivå). Detta innebär att folkomröstningar på dessa förvaltningsnivåer skulle gälla frågor som är rättsligt relevanta inom deras specifika befogenhetsområde. Ytterligare skyddsåtgärder måste införas för att se till att folkomröstningskampanjer finansieras av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser enbart vid folkomröstningar med en tydlig EU-omfattande dimension.

Ändringsrekommendation 22

COM(2021) 734 final

Artikel 35

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Tillhandahållande av information till medborgarna Med förbehåll för artiklarna 24 och 25 och sina egna stadgar och interna processer får de europeiska politiska partierna i samband med valen till Europaparlamentet vidta alla lämpliga åtgärder för att informera unionsmedborgarna om kopplingar mellan nationella politiska partier och kandidater och de berörda europeiska politiska partierna.	Tillhandahållande av information till medborgarna Med förbehåll för artiklarna 24 och 25 och sina egna stadgar och interna processer ska de europeiska politiska partierna i samband med valen till Europaparlamentet vidta alla lämpliga åtgärder för att informera unionsmedborgarna om kopplingar mellan nationella politiska partier och kandidater och de berörda europeiska politiska partierna.

Motivering

En skyldighet att främja kopplingar mellan nationella politiska partier och kandidater och de berörda europeiska politiska partierna verkar vara lämpligare och mer anpassad till det allmänna syftet med denna förordning, bl.a. när det gäller att öka de europeiska politiska partiernas synlighet på nationell nivå. Till exempel innebär den nya bestämmelsen i artikel 4.1 ett krav på att medlemspartierna ska visa det europeiska politiska partiets logotyp på ett tydligt och användarvänligt sätt, så att den är lika synlig som medlemspartiets egen logotyp.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

Inledning

1. Europeiska regionkommittén välkomnar kommissionens åtgärds paket för att stärka demokrati och integritet i samband med val. Vi instämmer i de mål som eftersträvas genom dessa åtgärder och stöder helhjärtat alla insatser för att säkerställa en öppen, rättvis och pluralistisk politisk debatt samt ett jämlikt demokratiskt deltagande och engagemang.

2. Kommittén beklagar att de föreslagna åtgärderna i paketet för att stärka demokrati och integritet i samband med val inte tillräckligt avspeglar konsekvenserna på lokal och regional nivå. Vi framhåller den särskilda kunskap som finns på lokal och regional nivå när det gäller att identifiera potentiella hot mot de demokratiska processernas integritet.

Demokratins motståndskraft

3. ReK stöder strategin för att stärka samarbetet och utbytet av bästa praxis när det gäller demokratins och valrörelsernas motståndskraft, och välkomnar i detta sammanhang inrättandet av en "gemensam mekanism för valrörelsernas motståndskraft". Dessutom bör den lokala och regionala dimensionen införlivas i detta samarbete med tanke på dess syfte att skydda val på alla nivåer.

Demokratiskt deltagande

4. Kommittén står utan att tveka fast vid principen om icke-diskriminering, även när det gäller valdeltagande och demokratiskt engagemang i allmänhet. Konferensen om Europas framtid utgör ett bra exempel på denna princip, och denna praxis bör fortsättas på alla nivåer.

5. Demokratitrottheten måste övervinnas och medborgarnas intresse för att delta i demokratiska processer och engagera sig i de lokala, regionala, nationella och europeiska politiska sfärerna måste förnyas, samtidigt som vikten av att förenkla de administrativa förfarandena för valdeltagande erkänns.

Rörliga EU-medborgares valrättigheter

6. ReK välkomnar kommissionens åtgärder för att öka rättssäkerheten för rörliga EU-medborgare när de utövar sina valrättigheter. Vi understryker i detta avseende att utövandet av rätten till fri rörlighet inte får ske på bekostnad av utövandet av andra tillhörande rättigheter.

7. Kommittén stöder inkluderingen av rörliga EU-medborgare i det lokala livet och anser att deras engagemang utgör ett värdefullt bidrag till uppbyggnaden av samhällen med mångfald i medlemsstaterna.

8. ReK hoppas att man i lagstiftningsförslagen kommer att erkänna att de lokala och regionala myndigheterna bidrar till att stärka den europeiska demokratin genom att främja och underlätta EU-medborgarnas deltagande i val till Europaparlamentet och i val till grundläggande lokala förvaltningsenheter, en uppgift som på medlemsstatsnivå inte kan förbehållas eller begränsas till de statliga myndigheterna.

9. Kommittén förväntar sig att medlemsstaterna erkänner rätten för EU-medborgare som är bosatta i andra medlemsstater (rörliga medborgare) att i kommunala val kandidera till alla befattningar.

10. I syfte att motverka det sjunkande valdeltagandet och uppmuntra ungdomar att rösta anser vi att medborgarnas rätt att delta genom förtidsröstning, poströstning, elektronisk röstning och röstning via internet bör främjas.

11. ReK erkänner behovet av att tillhandahålla lämplig, heltäckande och riktad information till rörliga EU-medborgare om valdeltagande, och välkomnar i detta avseende inrättandet av en kontaktpunkt för valrättigheter på kommissionsnivå. Vi framhåller det åtföljande behovet av att säkerställa kapacitetsuppbyggnad och tillräcklig finansiering för lokala och regionala myndigheter.

Öppenhet och desinformation

12. ReK erkänner behovet av lika villkor för alla berörda aktörer, men anser att vederbörlig uppmärksamhet bör ägnas åt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, särskilt med beaktande av den föreslagna förordningens effekter på bildandet av den politiska viljan även på rent nationell, regional och lokal nivå i medlemsstaterna.

13. Det krävs bestämda insatser för att motverka desinformation som kan undergräva våra demokratiska samhällens grundvalar och urholka fria och rättvisa val, förtroendet för de offentliga myndigheterna på alla nivåer samt en informerad och engagerad allmänhet. Kommittén upprepar sina ståndpunkter från yttrandet "EU:s handlingsplan för demokrati" ⁽²⁾.

(²) EUT C 440, 29.10.2021, s. 31; <https://cor.europa.eu/sv/our-work/Pages/OpinionTimeline.aspx?opId=CDR-1278-2021>.

14. Relaterade initiativ bör åtföljas av kapacitetsuppbyggnad av de offentliga myndigheterna för att ta itu med desinformation på alla nivåer på ett målinriktat sätt. De lokala och regionala myndigheterna, som befinner sig närmast medborgarna, kan vara en värdefull tillgång i kampen mot desinformation, men denna omständighet får inte tillräckligt erkännande.

Slutsats

15. Kommissionen uppmanas att göra ytterligare insatser för att skydda europeiska rättigheter och värden, bl.a. genom att fullfölja de återstående åtagandena i EU:s handlingsplan för demokrati. Kommittén betonar med eftertryck behovet av att säkerställa största möjliga samstämmighet mellan de olika föreslagna instrumenten, och understryker att de lokala och regionala myndigheterna utgör en oumbärlig byggsten i EU:s demokratiska struktur.

Bryssel den 28 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Att få utsläppshandelssystemet och gränsjusteringsmekanismen för koldioxid att fungera för EU:s städer och regioner

(2022/C 301/14)

Föredragande:	Peter KURZ (DE-PES), borgmästare, Mannheim
Referensdokument:	<p>Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen, beslut (EU) 2015/1814 om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem och förordning (EU) 2015/757</p> <p>COM(2021) 551 final</p> <p>Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/87/EG vad gäller luftfartens bidrag till unionens mål om minskade utsläpp från hela ekonomin och ett lämpligt genomförande av en global marknadsbaserad åtgärd</p> <p>COM(2021) 552 final</p> <p>Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränserna</p> <p>COM(2021) 564 final</p> <p>Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av direktiv 2003/87/EG vad gäller anmälan av kompensation i samband med en global marknadsbaserad åtgärd för luftfartygsoperatörer som är baserade i unionen</p> <p>COM(2021) 567 final</p> <p>Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av beslut (EU) 2015/1814 vad gäller det antal utsläppsrätter som ska placeras i reserven för marknadsstabilitet inom unionens utsläppshandelssystem för växthusgaser fram till 2030</p> <p>COM(2021) 571 final</p>

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen, beslut (EU) 2015/1814 om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem och förordning (EU) 2015/757

COM(2021) 551 final

Ändringsrekommendation 1

Skäl 7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Alla sektorer inom ekonomin måste bidra till att uppnå dessa utsläppsminskningar. Därför bör ambitionen i EU:s utsläppshandelssystem, som fastställdes i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG⁽¹⁾ om att på ett kostnadseffektivt och ekonomiskt effektivt sätt främja minskade utsläpp av växthusgaser, höjas på ett sätt som står i proportion till detta nettominskningsmål för hela ekonomin till 2030.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).</p>	<p>Alla sektorer inom ekonomin måste bidra till att uppnå dessa utsläppsminskningar. Därför bör ambitionen i EU:s utsläppshandelssystem, som fastställdes i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG⁽¹⁾ om att på ett kostnadseffektivt, ekonomiskt effektivt, socialt ansvarsfullt och miljöriktigt sätt främja minskade utsläpp av växthusgaser, höjas på ett sätt som står i proportion till detta nettominskningsmål för hela ekonomin till 2030 och det övergripande klimatneutralitetsmålet, i enlighet med förordning (EU) 2021/1119.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).</p>

Ändringsrekommendation 2

Skäl 9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Rådets direktiv 96/61/EEG⁽¹⁾ upphävdes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EG⁽²⁾. Hänvisningarna till direktiv 96/61/EG i artikel 2 i direktiv 2003/87/EG och dess bilaga IV bör uppdateras i enlighet med detta. Med tanke på det behovet av brådskande utsläppsminskningar för den totala ekonomin bör medlemsstaterna ha möjlighet att agera för att minska utsläppen av växthusgaser som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem genom andra strategier än de utsläppsgränser som antagits i enlighet med direktiv 2010/75/EU.</p> <p>⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, 10.10.1996, s. 26).</p> <p>⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).</p>	<p>Rådets direktiv 96/61/EEG⁽¹⁾ upphävdes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EG⁽²⁾. Hänvisningarna till direktiv 96/61/EG i artikel 2 i direktiv 2003/87/EG och dess bilaga IV bör uppdateras i enlighet med detta. Med tanke på det behovet av brådskande utsläppsminskningar för den totala ekonomin bör medlemsstaterna, med beaktande av lokala och regionala myndigheters synpunkter via system för aktivt deltagande samt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och principen om social rättvisa, ha möjlighet att agera för att minska utsläppen av växthusgaser som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem genom andra strategier än de utsläppsgränser som antagits i enlighet med direktiv 2010/75/EU.</p> <p>⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, 10.10.1996, s. 26).</p> <p>⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 3

Skäl 13

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Växthusgaser som inte släpps ut direkt i atmosfären bör anses vara utsläpp enligt EU:s utsläppshandelssystem och utsläppsrätter bör överlämnas för dessa utsläpp såvida de inte lagras på en lagringsplats i enlighet Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG⁽¹⁾ eller om de är permanent kemiskt bundna i en produkt så att de inte kommer ut i atmosfären vid normal användning. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter som fastställer villkoren för när växthusgaser ska anses vara permanent kemiskt bundna i en produkt så att de inte kommer ut i atmosfären vid normal användning, däribland för erhållande av ett intyg om koldioxidupptag, när det är lämpligt, mot bakgrund av regelverkets utveckling när det gäller certifiering av koldioxidupptag.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).</p>	<p>Växthusgaser som inte släpps ut direkt i atmosfären bör anses vara utsläpp enligt EU:s utsläppshandelssystem och utsläppsrätter bör överlämnas för dessa utsläpp såvida de inte lagras på en miljösäker och trygg lagringsplats i enlighet Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG⁽¹⁾ eller om de är permanent kemiskt bundna i en produkt så att de inte kommer ut i atmosfären vid normal användning. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter som fastställer villkoren för när växthusgaser ska anses vara permanent kemiskt bundna i en produkt så att de inte kommer ut i atmosfären vid normal användning, däribland för erhållande av ett intyg om koldioxidupptag, när det är lämpligt, mot bakgrund av regelverkets utveckling när det gäller certifiering av koldioxidupptag.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).</p>

Motivering

Kraftverk som drivs med fossila bränslen genererar en väsentligt större andel av koldioxidutsläppen än någon annan industri. Att tillämpa CCS på den sektorn kan leda till att koldioxidutsläppen minskar betydligt.

Ändringsrekommendation 4

Ny punkt – skäl 14.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Det är nödvändigt att säkerställa att inkluderingen av sjötransport i EU:s utsläppshandelssystem inte ger upphov till koldioxidläckage genom att trafik avleds till hamnar i angränsande tredjeländer som inte omfattas av systemet.</i></p>

Motivering

Koldioxidläckage till hamnar i angränsande tredjeländer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem utgör en verklig risk som kan ge upphov till en substitutionseffekt till hamnar utanför EU, skapa koldioxidskatteparadis nära EU och hota det europeiska hamnsystemets konkurrenskraft.

Ändringsrekommendation 5

Skäl 28

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För att uppnå den höjda klimatambitionen kommer det att krävas att betydande offentliga medel i EU:s och nationella budgetar reserveras för klimatomställningen. För att komplettera och stärka de betydande klimatrelaterade utgifterna i EU:s budget bör alla auktionsintäkter som inte tillskrivs unionens budget användas för klimatrelaterade ändamål. Detta inbegriper användning av ekonomiskt stöd för att ta itu med de sociala aspekterna för låg- och medelinkomsthusåll genom att minska snedvridande skatter. För att hantera fördelningseffekter och sociala effekter av omställningen i låginkomstmedlemsstater bör dessutom ytterligare 2,5 % av unionens totala mängd utsläppsrätter från och med [året då detta direktiv träder i kraft] fram till 2030 användas för att finansiera energiomställningen i medlemsstater med en bruttonationalprodukt (BNP) per capita under 65 % av unionsgenomsnittet 2016–2018 genom den moderniseringsfond som avses i artikel 10d i direktiv 2003/87/EG.</p>	<p>För att uppnå den höjda klimatambitionen kommer det att krävas att betydande offentliga medel i EU:s och nationella, regionala och lokala budgetar reserveras för klimatomställningen. För att komplettera och stärka de betydande klimatrelaterade utgifterna i EU:s budget bör alla auktionsintäkter som inte tillskrivs unionens budget användas för klimatrelaterade ändamål, även i planeringen inom detta område på nationell, regional och/eller lokal nivå. Detta inbegriper användning av ekonomiskt stöd för att ta itu med de sociala aspekterna för låg- och medelinkomsthusåll genom att minska snedvridande skatter. För att hantera fördelningseffekter och sociala effekter av omställningen i låginkomstmedlemsstater bör dessutom ytterligare minst 2,5 % av unionens totala mängd utsläppsrätter från och med [året då detta direktiv träder i kraft] fram till 2030 användas för att finansiera energiomställningen i medlemsstater med en bruttonationalprodukt (BNP) per capita under 65 % av unionsgenomsnittet 2016–2018 och Nuts 3-regioner i medlemsstater med tydliga interna obalanser genom den moderniseringsfond som avses i artikel 10d i direktiv 2003/87/EG.</p>

Motivering

Man bör även beakta BNP per capita i Nuts 2-regioner vid tilldelning av utsläppsrätter, eftersom det vore alltför förenklat att endast beakta nationell BNP per capita när det gäller medlemsstater med betydande regionala obalanser.

Ändringsrekommendation 6

Skäl 30

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>[...] Den gratis tilldelning som inte längre erhålls av CBAM-sektorerna på grundval av denna beräkning (CBAM-efterfrågan) måste auktioneras ut och intäkterna kommer att tillfalla innovationsfonden för att stödja innovation i koldioxidsnål teknik, avskiljning och användning av koldioxid (CCU), avskiljning och geologisk lagring av koldioxid (CCS), förnybar energi och energilagring, på ett sätt som bidrar till att begränsa klimatförändringarna. Särskild uppmärksamhet bör ägnas projekt inom CBAM-sektorer. För att respektera den andel gratis tilldelning som är tillgänglig för andra sektorer än CBAM-sektorer bör den slutliga mängd som ska dras av från gratis tilldelning och som ska auktioneras ut beräknas på grundval av den andel som CBAM-efterfrågan utgör i förhållande till behovet av gratis tilldelning i alla sektorer som får gratis tilldelning.</p>	<p>[...] Den gratis tilldelning som inte längre erhålls av CBAM-sektorerna på grundval av denna beräkning (CBAM-efterfrågan) måste auktioneras ut och intäkterna kommer att tillfalla innovationsfonden och den sociala klimatfonden för att stödja innovation i koldioxidsnål teknik, avskiljning och användning av koldioxid (CCU), avskiljning och geologisk lagring av koldioxid (CCS) från oundvikliga utsläpp från industriella produktionsprocesser som inte kommer från förbränning av fossila bränslen med energiproduktion som huvudsyfte, förnybar energi och energilagring, på ett sätt som bidrar till att begränsa klimatförändringarna samtidigt som även eventuella negativa konsekvenser för de mest utsatta områdena och hushållen begränsas. Särskild uppmärksamhet bör ägnas projekt inom CBAM-sektorer. För att respektera den andel gratis tilldelning som är tillgänglig för andra sektorer än CBAM-sektorer bör den slutliga mängd som ska dras av från gratis tilldelning och som ska auktioneras ut beräknas på grundval av den andel som CBAM-efterfrågan utgör i förhållande till behovet av gratis tilldelning i alla sektorer som får gratis tilldelning.</p>

Motivering

Utfasningen av gratis tilldelningar inom sektorer som omfattas av CBAM bör ske så snart som möjligt, eftersom alternativet med gratis tilldelning av utsläppsrätter försvagar effekten av prissignaler för koldioxidutsläpp.

Ändringsrekommendation 7

Skäl 33

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Tillämpningsområdet för den innovationsfond som avses i artikel 10a.8 i direktiv 2003/87/EG bör utvidgas för att stödja innovation i koldioxidsnål teknik och koldioxidsnåla processer som gäller bränsleförbrukning inom byggnads- och vägtransportsektorerna. Dessutom bör innovationsfonden stödja investeringar för att fasa ut fossila bränslen i sjötransportsektorn, däribland investeringar i hållbara alternativa bränslen såsom vätgas och ammoniak framställda ur förnybara energikällor, samt utsläppsfri framdrivningsteknik såsom vindteknik. Med tanke på att intäkterna från de påföljder som tas upp i förordning xxxx/xxxx [FuelEU Maritime] ⁽¹⁾ tilldelas innovationsfonden som externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i budgetförordningen, bör kommissionen se till att vederbörlig hänsyn tas till stöd för innovativa projekt som syftar till att påskynda utvecklingen och användningen av förnybara och koldioxidsnåla bränslen inom sjöfartssektorn, i enlighet med artikel 21.1 i förordning xxxx/xxxx [FuelEU Maritime]. För att säkerställa att tillräcklig finansiering för innovation inom det utvidgade tillämpningsområdet bör innovationsfonden kompletteras med 50 miljoner utsläppsrätter, som härrör delvis från de utsläppsrätter som annars skulle auktioneras ut och delvis från de utsläppsrätter som annars skulle kunna tilldelas gratis, i enlighet med varje källas nuvarande finansieringsandel till innovationsfonden.</p> <p>⁽¹⁾ [infoga hänvisning till FuelEU Maritime-förordningen].</p>	<p>Tillämpningsområdet för den innovationsfond som avses i artikel 10a.8 i direktiv 2003/87/EG bör utvidgas för att stödja innovation i koldioxidsnål teknik och koldioxidsnåla processer som gäller bränsleförbrukning inom byggnads- och vägtransportsektorerna, samt åtgärder för att minska stora mängder växthusgasutsläpp som inte är projektbarade eller innovativa. Dessutom bör innovationsfonden stödja investeringar för att fasa ut fossila bränslen i sjötransportsektorn, däribland investeringar i hållbara alternativa bränslen såsom vätgas och ammoniak framställda ur förnybara energikällor, samt utsläppsfri framdrivningsteknik såsom vindteknik. Med tanke på att intäkterna från de påföljder som tas upp i förordning xxxx/xxxx [FuelEU Maritime] ⁽¹⁾ tilldelas innovationsfonden som externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i budgetförordningen, bör kommissionen se till att vederbörlig hänsyn tas till stöd för innovativa projekt som syftar till att påskynda utvecklingen och användningen av förnybara och koldioxidsnåla bränslen inom sjöfartssektorn, i enlighet med artikel 21.1 i förordning xxxx/xxxx [FuelEU Maritime]. För att säkerställa att tillräcklig finansiering för innovation och åtgärder inom det utvidgade tillämpningsområdet bör innovationsfonden kompletteras med 50 miljoner utsläppsrätter, som härrör delvis från de utsläppsrätter som annars skulle auktioneras ut och delvis från de utsläppsrätter som annars skulle kunna tilldelas gratis, i enlighet med varje källas nuvarande finansieringsandel till innovationsfonden.</p> <p>⁽¹⁾ [infoga hänvisning till FuelEU Maritime-förordningen].</p>

Motivering

Innovationsfonden är en av huvudkällorna till klimatfinansiering, men den är dock begränsad till innovativ teknik, även om det främsta hindret för minskade koldioxidutsläpp inte bara är bristande innovation. Ändringsförslaget syftar till att föreslå en utvidgning av tillämpningsområdet till befintliga åtgärder för minskade koldioxidutsläpp

Ändringsrekommendation 8

Skäl 38

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Moderniseringsfondens tillämpningsområde bör anpassas till unionens senaste klimatmål, genom att kräva att investeringarna är förenliga med målen i den europeiska gröna given och förordning (EU) 2021/1119, och genom att avskaffa stödet till alla investeringar som rör fossila bränslen. Dessutom bör den procentandel av moderniseringsfonden som måste avsättas för prioriterade investeringar höjas till 80 %, energieffektiviteten bör prioriteras på efterfrågesidan, och stödet till hushåll för att ta itu med energifattigdom, även på landsbygden och i avlägsna områden, bör ingå i tillämpningsområdet för prioriterade investeringar.</p>	<p>Moderniseringsfondens tillämpningsområde bör anpassas till unionens senaste klimatmål, genom att kräva att investeringarna är förenliga med målen i den europeiska gröna given och förordning (EU) 2021/1119, och genom att avskaffa stödet till alla investeringar som rör fossila bränslen. Dessutom bör moderniseringsfonden endast användas för prioriterade investeringar, energieffektiviteten och användningen av förnybar energi bör prioriteras på efterfrågesidan, och stödet till utsatta områden och hushåll för att ta itu med energi- och mobilitetsfattigdom, särskilt i de yttersta randområdena, på landsbygden och i avlägsna områden, bör ingå i tillämpningsområdet för prioriterade investeringar. Likaså bör moderniseringsfonden vara öppen för Nuts 3-regioner i medlemsstater med tydliga interna obalanser i syfte att främja förnyelsen och moderniseringen inom energisektorn.</p>

Ändringsrekommendation 9

Skäl 43

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I kommissionens meddelande om höjning av Europas klimatambition för 2030 ⁽¹⁾ betonades den särskilda utmaningen att minska utsläppen från vägtransport- och byggnadssektorerna. Kommissionen meddelade därför att ytterligare utvidgning av handeln med utsläppsrätter skulle kunna omfatta utsläpp från vägtransporter och byggnader. Handeln med utsläppsrätter för dessa två nya sektorer skulle införas genom separat men angränsande handel med utsläppsrätter. På så sätt kan eventuella störningar av den välfungerande handeln med utsläppsrätter inom sektorerna för fasta installationer och luftfart undvikas. Det nya systemet åtföljs av kompletterande strategier och åtgärder som skyddar mot otillbörliga priseffekter, formar marknadsaktörernas förväntningar och eftersträvar en prissignal för koldioxidutsläpp för hela ekonomin. Tidigare erfarenheter har visat att utvecklingen av den nya marknaden kommer att kräva att ett effektivt system för övervakning, rapportering och verifiering inrättas. För att säkerställa synergier och samstämmighet med den befintliga unionsinfrastrukturen för EU:s utsläppshandelssystem, som omfattar utsläpp från stationära anläggningar och luftfart, är det lämpligt att införa handel med utsläppsrätter för vägtransport- och byggnadssektorerna genom en ändring av direktiv 2003/87/EG.</p> <p>⁽¹⁾ COM(2020) 562 final.</p>	<p>I kommissionens meddelande om höjning av Europas klimatambition för 2030 ⁽¹⁾ betonades den särskilda utmaningen att minska utsläppen från vägtransport- och byggnadssektorerna. Kommissionen meddelade därför att ytterligare utvidgning av handeln med utsläppsrätter skulle kunna omfatta utsläpp från vägtransporter och byggnader. Handeln med utsläppsrätter för dessa två nya sektorer skulle införas genom separat men angränsande handel med utsläppsrätter. På så sätt kan eventuella störningar av den välfungerande handeln med utsläppsrätter inom sektorerna för fasta installationer och luftfart undvikas. Det största ansvaret för dessa sektorer faller på lokala och regionala myndigheter, och de bör därför delta i utformningen av det nya utsläppshandelssystemet. En del av intäkterna från det nya utsläppshandelssystemet kommer att anslås till lokala och regionala myndigheter, som är de myndighetsnivåer som påverkas mest. Det nya systemet åtföljs av kompletterande strategier och åtgärder som skyddar mot otillbörliga priseffekter, i synnerhet när det gäller utsatta hushåll, mikro- och småföretag samt mobilitetsanvändare, inbegripet på landsbygden och i avlägsna områden, formar marknadsaktörernas förväntningar och eftersträvar en prissignal för koldioxidutsläpp för hela ekonomin. Tidigare erfarenheter har visat att utvecklingen av den nya marknaden kommer att kräva att ett effektivt system för övervakning, rapportering och verifiering inrättas. För att säkerställa synergier och samstämmighet med den befintliga unionsinfrastrukturen för EU:s utsläppshandelssystem, som omfattar utsläpp från stationära anläggningar och luftfart, är det lämpligt att införa handel med utsläppsrätter för vägtransport- och byggnadssektorerna genom en ändring av direktiv 2003/87/EG enligt 55 %-paketet och, i förekommande fall, de bestämmelser som dessa sektorer omfattas av.</p> <p>⁽¹⁾ COM(2020) 562 final.</p>

Motivering

Utvidgningen av utsläppshandelssystemet till vägtransport- och byggnadssektorerna får stora konsekvenser för de lokala och regionala myndigheterna. De lokala och regionala myndigheterna har betydande befogenheter när det gäller dessa sektorer och bör beaktas vid utformningen av det nya utsläppshandelssystemet.

Ändringsrekommendation 10

Skäl 51

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Fördelningsreglerna för auktionsandelar är högst relevanta för medlemsstaternas auktionsintäkter, särskilt med tanke på behovet av att stärka medlemsstaternas förmåga att hantera de sociala effekterna av en prissignal för koldioxid i byggnads- och vägtransportsektorerna. Trots att de två sektorerna är mycket olika till sin karaktär är det lämpligt att fastställa en gemensam fördelningsregel liknande den som gäller för stationära anläggningar. Huvuddelen av utsläppsrätterna bör fördelas mellan alla medlemsstater baserat på den genomsnittliga fördelningen av utsläppen inom de berörda sektorerna under perioden 2016–2018.</p>	<p>Fördelningsreglerna för auktionsandelar är högst relevanta för medlemsstaternas auktionsintäkter, särskilt med tanke på behovet av att stärka medlemsstaternas förmåga att hantera de sociala effekterna av en prissignal för koldioxid i byggnads- och vägtransportsektorerna. Trots att de två sektorerna är mycket olika till sin karaktär är det lämpligt att fastställa en gemensam fördelningsregel liknande den som gäller för stationära anläggningar. Huvuddelen av utsläppsrätterna bör fördelas mellan alla medlemsstater baserat på den genomsnittliga fördelningen av utsläppen inom de berörda sektorerna under perioden 2016–2018. Varje medlemsstat bör fastställa en minsta procentandel som inte understiger 20 % av auktionsintäkterna och som ska förvaltas direkt av de lokala och regionala myndigheterna. De intäkter som förvaltas av lokala och regionala myndigheter bör uteslutande användas för insatser för begränsning av och anpassning till klimatförändringar, särskilt sådana som stöder energiomställningen och tar itu med riskerna för de mest utsatta områdena, hushållen, mikro- och småföretagen och mobilitetsanvändarna.</p>

Motivering

På grund av att EU:s regioner skiljer sig stort åt ur geografisk, social och ekonomisk synvinkel är de lokala och regionala myndigheterna den förvaltningsnivå som är bäst lämpad att se till att omställningen inte försämrar den territoriella sammanhållningen i Europa och inte heller utgör en risk för de mest utsatta hushållen.

Ändringsrekommendation 11

Skäl 52

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Införandet av ett koldioxidpris för vägtransporter och byggnader bör åtföljas av ändamålsenlig social kompensation, särskilt med tanke på den energifattigdom som redan råder. Omkring 34 miljoner européer rapporterade att de inte kunde hålla sina hem tillräckligt varma 2018 och 6,9 % av unionens befolkning uppgav att de inte har råd att värma sina hem tillräckligt i en EU-omfattande undersökning från 2019 ⁽¹⁾. För att uppnå en effektiv social och fördelningsmässig kompensation bör medlemsstaterna åläggas att använda auktionsintäkterna till de klimat- och energirelaterade ändamål som redan angetts för den befintliga utsläppshandeln, men även för åtgärder som särskilt lagts till för att ta itu med problem i de nya vägtransport- och byggnadssektorerna, däribland relaterade politiska åtgärder enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ⁽²⁾. Auktionsintäkterna bör användas för att hantera de sociala aspekterna av utsläppshandeln för de nya sektorerna med särskild tonvikt på utsatta hushåll, mikro-företag och transportanvändare. I denna anda kommer en ny social klimatfond att tillhandahålla särskild finansiering till medlemsstaterna för att stödja de EU-medborgare som drabbas hårdast eller löper störst risk att drabbas av energi- eller mobilitetsfattigdom. Fonden kommer att främja rättvisa och solidaritet mellan och inom medlemsstaterna och samtidigt minska risken för energi- och mobilitetsfattigdom under omställningen. Den kommer att bygga vidare på och komplettera befintliga solidaritetsmekanismer. Medlen från den nya fonden kommer i princip att motsvara 25 % av de förväntade intäkterna från den nya handeln med utsläppsrätter under perioden 2026–2032 och kommer att genomföras på grundval av de sociala klimatplaner som medlemsstaterna bör lägga fram enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 20.../nn ⁽³⁾. Dessutom bör varje medlemsstat använda sina auktionsintäkter till att bland annat finansiera en del av kostnaderna för sina sociala klimatplaner.</p> <p>⁽¹⁾ Uppgifter från 2018. Eurostat, SILC [ilc_mdcs01].</p> <p>⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).</p> <p>⁽³⁾ [infoga hänvisning till förordningen om inrättande av den sociala klimatfonden].</p>	<p>Införandet av ett koldioxidpris för vägtransporter och byggnader bör åtföljas av ändamålsenlig social kompensation, särskilt med tanke på den energifattigdom som redan råder. Omkring 34 miljoner européer rapporterade att de inte kunde hålla sina hem tillräckligt varma 2018 och 6,9 % av unionens befolkning uppgav att de inte har råd att värma sina hem tillräckligt i en EU-omfattande undersökning från 2019 ⁽¹⁾, medan man i vissa regioner är tvungen att använda ineffektiva energikällor för uppvärmning på grund av fattigdom. För att uppnå en effektiv social och fördelningsmässig kompensation bör medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna åläggas att använda auktionsintäkterna till de klimat- och energirelaterade ändamål som redan angetts för den befintliga utsläppshandeln, men även för åtgärder som särskilt lagts till för att ta itu med problem i de nya vägtransport- och byggnadssektorerna, däribland relaterade politiska åtgärder enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ⁽²⁾. Auktionsintäkterna bör även användas för att hantera de sociala aspekterna av utsläppshandeln för de nya sektorerna med särskild tonvikt på utsatta hushåll, mikro- och småföretag samt mobilitetsanvändare. I denna anda kommer en ny social klimatfond att tillhandahålla särskild finansiering till medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna för att stödja de EU-medborgare som drabbas hårdast eller löper störst risk att drabbas av energi- eller mobilitetsfattigdom. Fonden kommer att främja rättvisa och solidaritet mellan och inom medlemsstaterna och samtidigt minska risken för energi- och mobilitetsfattigdom under omställningen. Den kommer att bygga vidare på och komplettera befintliga solidaritetsmekanismer. Medlen från den nya fonden kommer att motsvara minst 25 % av de förväntade intäkterna från den nya handeln med utsläppsrätter under perioden 2026–2032 och kommer att genomföras på grundval av de sociala klimatplaner som medlemsstaterna bör lägga fram enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 20.../nn ⁽³⁾. Om koldioxidpriset leder till högre intäkter än väntat kommer anslaget till den sociala klimatfonden att höjas i enlighet med detta. Varje medlemsstat ska fastställa en minsta procentandel som inte understiger 35 % av medlemsstatens tillgängliga ekonomiska anslag från den sociala klimatfonden som ska förvaltas direkt av de lokala och regionala</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>myndigheterna. Dessutom bör varje medlemsstat och regional och lokal myndighet använda sina auktionsintäkter till att bland annat finansiera en del av kostnaderna för sina sociala klimatplaner.</p> <hr/> <p>(¹) Uppgifter från 2018. Eurostat, SILC [ilc_mdes01].</p> <p>(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).</p> <p>(³) [infoga hänvisning till förordningen om inrättande av den sociala klimatfonden].</p>

Motivering

De lokala och regionala myndigheterna är bäst lämpade att hantera dessa frågor, och därför bör medel från fonden också ställas till deras förfogande.

Ändringsrekommendation 12

Skäl 54

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Innovation och utveckling av ny koldioxidsnål teknik i byggnads- och vägtransportsektorerna är avgörande för att säkerställa att dessa sektorer på ett kostnadseffektivt sätt bidrar till de förväntade utsläppsminskningarna. Därför bör 150 miljoner utsläppsrätter från utsläppshandeln inom byggnads- och vägtransportsektorerna också göras tillgängliga för innovationsfonden för att stimulera kostnadseffektiva utsläppsminskningar.</p>	<p>Innovation och utveckling av ny koldioxidsnål teknik och åtgärder i byggnads- och vägtransportsektorerna är avgörande för att säkerställa att dessa sektorer på ett kostnadseffektivt sätt bidrar till de förväntade utsläppsminskningarna. Därför bör 150 miljoner utsläppsrätter från utsläppshandeln inom byggnads- och vägtransportsektorerna också göras tillgängliga för innovationsfonden för att stimulera kostnadseffektiva och socialt och miljömässigt ansvarsfulla utsläppsminskningar.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 13

Skäl 58

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Tillämpningen av utsläppshandeln för byggnads- och vägtransportsektorerna bör övervakas av kommissionen, inbegripet graden av priskonvergens med det befintliga systemet för handel med utsläppsrätter, och vid behov bör en översyn föreslås för Europaparlamentet och rådet i syfte att förbättra effektiviteten, administrationen och den praktiska tillämpningen av utsläppshandeln för dessa sektorer på grundval av förvärvad kunskap samt ökad priskonvergens. Kommissionen bör vara skyldig att lämna in den första rapporten om dessa frågor senast den 1 januari 2028.</p>	<p>Tillämpningen av utsläppshandeln för byggnads- och vägtransportsektorerna bör övervakas av kommissionen, inbegripet graden av priskonvergens med det befintliga systemet för handel med utsläppsrätter, och vid behov bör en översyn föreslås för Europaparlamentet och rådet i syfte att förbättra effektiviteten, administrationen och den praktiska tillämpningen av utsläppshandeln för dessa sektorer på grundval av förvärvad kunskap samt ökad priskonvergens. Kommissionen bör vara skyldig att lämna in den första rapporten om dessa frågor senast den 1 januari 2028. Rapporten bör föregås av en samrådsperiod som sträcker sig från den 1 september 2027 till den 31 oktober 2027. Ett riktat samråd med lokala och regionala myndigheter bör genomföras under hela denna period.</p>

Motivering

Lokala och regionala myndigheter har betydande befogenheter när det gäller vägtransport- och byggnadssektorerna och bör rådfrågas när man utvärderar och rapporterar om det nya utsläppshandelssystemets effektivitet.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 1.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(2) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:</p> <p>a) Punkt b ska ersättas med följande:</p> <p>”utsläpp av växthusgaser från källor belägna inom en anläggning, eller utsläpp från ett luftfartyg vid bedrivande av luftfartsverksamhet enligt bilaga I eller från ett fartyg vid bedrivande av sjötransportverksamhet enligt bilaga I av sådana gaser som är angivna med avseende på denna verksamhet, eller utsläpp av växthusgaser som motsvarar den verksamhet som avses i bilaga III,”</p> <p>b) Led d ska ersättas med följande:</p> <p>”d) tillstånd för utsläpp av växthusgaser: ett tillstånd som utfärdas i enlighet med artiklarna 5, 6 och 30b.”</p> <p>c) Punkt u ska utgå.</p> <p>d) Följande ska läggas till som punkterna v–z:</p> <p>”v) <i>rederi</i>: fartygsägaren eller någon annan organisation eller person, såsom den driftsansvarige eller den som hyr fartyget utan besättning, som har övertagit fartygsägarens ansvar för fartygets drift och som genom att ta på sig detta ansvar har gått med på att överta alla skyldigheter och allt ansvar som följer av de internationella organisationsreglerna för säker drift av fartyg och för förhindrande av förorening, fastställda i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 336/2006 (”),</p>	<p>(2) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:</p> <p>a) Punkt b ska ersättas med följande:</p> <p>”utsläpp av växthusgaser från källor belägna inom en anläggning, eller utsläpp från ett luftfartyg vid bedrivande av luftfartsverksamhet enligt bilaga I eller från ett fartyg vid bedrivande av sjötransportverksamhet enligt bilaga I av sådana gaser som är angivna med avseende på denna verksamhet, eller utsläpp av växthusgaser som motsvarar den verksamhet som avses i bilaga III,”</p> <p>b) Led d ska ersättas med följande:</p> <p>”d) tillstånd för utsläpp av växthusgaser: ett tillstånd som utfärdas i enlighet med artiklarna 5, 6 och 30b.”</p> <p>c) Punkt u ska utgå.</p> <p>d) Följande ska läggas till som punkterna v–z:</p> <p>”v) <i>rederi</i>: fartygsägaren eller någon annan organisation eller person, såsom den driftsansvarige eller den som hyr fartyget utan besättning, som har övertagit fartygsägarens ansvar för fartygets drift och som genom att ta på sig detta ansvar har gått med på att överta alla skyldigheter och allt ansvar som följer av de internationella organisationsreglerna för säker drift av fartyg och för förhindrande av förorening, fastställda i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 336/2006 (”),</p> <p>”(aa) <i>anlöpshamn</i>: den hamn där ett fartyg lägger till för att lasta eller lossa gods eller där passagerare kan gå ombord eller lämna fartyget; följaktligen undantas uppehåll enligt detta direktiv enbart för att tanka, fylla på varor, avlösa personal, angöra en torrdocka eller reparera fartyget eller dess utrustning, uppehåll i hamn för att fartyget behöver assistans eller befinner sig i en nödsituation, omlastning mellan fartyg utanför hamnen och uppehåll i en omlastningshamn i ett grannland som inte tillhör EU endast för att ta skydd från dåligt väder eller för att detta krävs på grund av sök- och räddningsinsatser.”</p>

Motivering

Syftet med ändringen av definitionen av *anlöpshamn* är att säkerställa att trafiken mellan hamnar i Europa och i Asien eller Amerika, där fartygen gör uppehåll i europeiska hamnar, inte kan dra fördel av att omlokalisera sådan trafik till hamnar i grannländer som inte tillhör EU.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 1.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Tillämpningsområde för sjötransportverksamhet</p> <p>1. Tilldelning av utsläppsrätter och tillämpning av överlämningskravet för sjötransporter ska tillämpas på femtio procent (50 %) av utsläppen från fartyg som utför resor som avgår från en hamn som är under en medlemsstats jurisdiktion och ankommer till en hamn utanför någon medlemsstats jurisdiktion, femtio procent (50 %) av utsläppen från fartyg som utför resor som avgår från en hamn utanför någon medlemsstats jurisdiktion och ankommer till en hamn under en medlemsstats jurisdiktion, etthundra procent (100 %) av utsläppen från fartyg som utför resor som avgår från en hamn under en medlemsstats jurisdiktion och ankommer till en hamn som är under en medlemsstats jurisdiktion samt etthundra procent (100 %) av utsläppen från fartyg som ligger vid kaj i en hamn under en medlemsstats jurisdiktion.</p>	<p>Tillämpningsområde för sjötransportverksamhet</p> <p>1. Tilldelning av utsläppsrätter och tillämpning av överlämningskravet för sjötransporter ska tillämpas på femtio procent (50 %) av utsläppen från fartyg som utför resor som avgår från en hamn som är under en medlemsstats jurisdiktion och ankommer till en hamn utanför någon medlemsstats jurisdiktion, femtio procent (50 %) av utsläppen från fartyg som utför resor som avgår från en hamn utanför någon medlemsstats jurisdiktion och ankommer till en hamn under en medlemsstats jurisdiktion, etthundra procent (100 %) av utsläppen från fartyg som utför resor som avgår från en hamn under en medlemsstats jurisdiktion och ankommer till en hamn som är under en medlemsstats jurisdiktion samt etthundra procent (100 %) av utsläppen från fartyg som ligger vid kaj i en hamn under en medlemsstats jurisdiktion.</p> <p>Tilldelning av utsläppsrätter och tillämpning av överlämningskravet för sjötransporter ska följa följande mönster i följande fall:</p> <p>a) För fartyg som utför resor som avgår från en hamn som är under en medlemsstats jurisdiktion och ankommer till en hamn utanför en medlemsstats jurisdiktion eller fartyg som utför resor som avgår från en hamn utanför en medlemsstats jurisdiktion och ankommer till en hamn under en medlemsstats jurisdiktion, med uppehåll i en omlastningshamn i ett grannland utanför en medlemsstats jurisdiktion</p> <p>i) tillämpas etthundra procent (100 %) av utsläppen för segmentet av resan mellan hamnen som är under en medlemsstats jurisdiktion och omlastningshamnen i ett grannland utanför en medlemsstats jurisdiktion,</p> <p>ii) tillämpas femtio procent (50 %) under resten av resan.</p> <p>b) För fartyg som utför resor som avgår från en hamn som är under en medlemsstats jurisdiktion och ankommer till en hamn som är under en medlemsstats jurisdiktion med uppehåll i en omlastningshamn i ett grannland utanför en medlemsstats jurisdiktion tillämpas etthundra procent (100 %) av utsläppen under hela resan.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Artiklarna 9, 9a och 10 ska tillämpas på sjötransportverksamhet på samma sätt som de tillämpas på andra verksamheter som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem.”	2. Artiklarna 9, 9a och 10 ska tillämpas på sjötransportverksamhet på samma sätt som de tillämpas på andra verksamheter som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem.”

Motivering

Genom detta förslag kan inte containerfartyg som trafikerar långa sträckor ”nollställa” sin koldioxidräknare när de anlöper en hamn utanför EU i stället för en hamn inom EU.

Ändringsrekommendation 16

Artikel 1.11 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>a) I punkt 1 ska tredje stycket ersättas med följande:</p> <p>”Av det sammanlagda antalet utsläppsrätter mellan 2021 och 2030 ska 2 % auktioneras ut för att inrätta en fond för att höja energieffektiviteten och modernisera energisystemen i vissa medlemsstater (mottagande medlemsstater) i enlighet med artikel 10d (moderniseringsfonden). De mottagande medlemsstaterna för denna mängd utsläppsrätter ska vara medlemsstater med en BNP per capita vid marknadspriser som ligger under 60 % av unionsgenomsnittet 2013. De medel som motsvarar detta antal utsläppsrätter ska fördelas i enlighet med del A i bilaga IIb.</p> <p>Dessutom ska 2,5 % av det totala antalet utsläppsrätter mellan [året efter detta direktivs ikraftträdande] och 2030 auktioneras för moderniseringsfonden. De mottagande medlemsstaterna för denna mängd utsläppsrätter ska vara medlemsstater med en BNP per capita vid marknadspriser som ligger under 65 % av unionsgenomsnittet under 2016–2018. De medel som motsvarar detta antal utsläppsrätter ska fördelas i enlighet med del B i bilaga IIb.”</p>	<p>a) I punkt 1 ska tredje stycket ersättas med följande:</p> <p>”Av det sammanlagda antalet utsläppsrätter mellan 2021 och 2030 ska 2 % auktioneras ut för att inrätta en fond för att höja energieffektiviteten och modernisera energisystemen i vissa medlemsstater (mottagande medlemsstater) i enlighet med artikel 10d (moderniseringsfonden). De mottagande medlemsstaterna för denna mängd utsläppsrätter ska vara medlemsstater med en BNP per capita vid marknadspriser som ligger under 60 % av unionsgenomsnittet 2013 och Nuts 3-regioner i medlemsstater med tydliga interna obalanser. De medel som motsvarar detta antal utsläppsrätter ska fördelas i enlighet med del A i bilaga IIb.</p> <p>Dessutom ska minst 2,5 % av det totala antalet utsläppsrätter mellan [året efter detta direktivs ikraftträdande] och 2030 auktioneras för moderniseringsfonden. De mottagande medlemsstaterna för denna mängd utsläppsrätter ska vara medlemsstater med en BNP per capita vid marknadspriser som ligger under 65 % av unionsgenomsnittet under 2016–2018 och Nuts 3-regioner i medlemsstater med tydliga interna obalanser. De medel som motsvarar detta antal utsläppsrätter ska fördelas i enlighet med del B i bilaga IIb.”</p>

Ändringsrekommendation 17

Artikel 1.11 b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>b) I punkt 3 ska första och andra meningen ersättas med följande:</p> <p>”3. Medlemsstaterna ska besluta om hur inkomsterna från auktionering av utsläppsrätter ska användas, med undantag för inkomster som fastställts som egna medel i enlighet med artikel 311.3 i EUF-fördraget och som förts in i unionens budget. Medlemsstaterna ska använda sina inkomster från den auktionering av utsläppsrätter som avses i punkt 2, med undantag för inkomster som används för att kompensera för indirekta koldioxidkostnader enligt artikel 10a.6, för ett eller flera av följande syften:”</p>	<p>b) I punkt 3 ska första och andra meningen ersättas med följande:</p> <p>”3. Medlemsstaterna ska besluta om hur inkomsterna från auktionering av utsläppsrätter ska användas, med undantag för inkomster som fastställts som egna medel i enlighet med artikel 311.3 i EUF-fördraget och som förts in i unionens budget, och en minsta procentandel på 20 % av inkomsterna ska anslås till lokala och regionala myndigheter. Medlemsstaterna ska använda sina inkomster från den auktionering av utsläppsrätter som avses i punkt 2, med undantag för inkomster som används för att kompensera för indirekta koldioxidkostnader enligt artikel 10a.6, för ett eller flera av följande syften:”</p>

Ändringsrekommendation 18

Artikel 1.12 g tredje stycket

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Artikel 10a ska ändras på följande sätt:</p> <p>g) Punkt 8 ska ersättas med följande:</p> <p>”8. 365 miljoner av det antal utsläppsrätter som annars skulle kunna tilldelas gratis i enlighet med denna artikel, och 85 miljoner av det antal utsläppsrätter som annars skulle kunna auktioneras ut i enlighet med artikel 10, samt de utsläppsrätter som härrör från den minskning av gratis tilldelning som avses i artikel 10a.1a, ska göras tillgängliga för en fond i syfte att stödja innovation i koldioxidsnål teknik och koldioxidsnåla processer och bidra till nollföreningensmålet (innovationsfonden). [...]”</p>	<p>Artikel 10a ska ändras på följande sätt:</p> <p>g) Punkt 8 ska ersättas med följande:</p> <p>”8. 365 miljoner av det antal utsläppsrätter som annars skulle kunna tilldelas gratis i enlighet med denna artikel, och 85 miljoner av det antal utsläppsrätter som annars skulle kunna auktioneras ut i enlighet med artikel 10, samt de utsläppsrätter som härrör från den minskning av gratis tilldelning som avses i artikel 10a.1a, ska göras tillgängliga för en fond i syfte att stödja undvikande av utsläpp samt innovation i koldioxidsnål teknik och koldioxidsnåla processer och bidra till nollföreningensmålet (innovationsfonden). [...]”</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Innovationsfonden kommer att omfatta de sektorer som förtecknas i bilagorna I och III, inbegripet miljösäker avskiljning och användning av koldioxid (CCU) som bidrar avsevärt till att begränsa klimatförändringarna, samt alternativ till koldioxidintensiva produkter som produceras i sektorer som förtecknas i bilaga I, samt för att stimulera uppförandet och driften av projekt som syftar till miljösäker avskiljning och geologisk lagring av koldioxid (CCS) samt innovativa tekniker för förnybar energi och energilagringstekniker på geografiskt spridda platser. Innovationsfonden får också stödja banbrytande innovativa tekniker och infrastruktur för att minska koldioxidutsläppen inom sjöfartssektorn och för produktion av bränslen med låga eller inga koldioxidutsläpp inom luftfart, järnvägs- och vägtransporter. Särskild uppmärksamhet ska ägnas projekt inom sektorer som omfattas av [CBAM-förordningen] för att stödja innovation i koldioxidsnåla tekniker och processer, CCU, CCS, förnybar energi och energilagring, på ett sätt som bidrar till att begränsa klimatförändringarna.</p> <p>Projekt på alla medlemsstaters territorium ska vara stödberättigade, inbegripet småskaliga projekt. Tekniker som erhåller stöd ska vara innovativa och ännu inte kommersiellt bärkraftiga i liknande skala utan stöd men de ska utgöra banbrytande lösningar eller vara tillräckligt mogna för att kunna tillämpas i förkommersiell skala. [...]</p> <p>Projekten ska väljas ut på grundval av objektiva och transparenta kriterier, i förekommande fall med beaktande av i vilken utsträckning projekten bidrar till uppnående av utsläppsminskningar som är betydligt lägre än de riktmärken som avses i punkt 2.</p>	<p>Innovationsfonden kommer att omfatta de sektorer som förtecknas i bilagorna I och III, inbegripet storskaliga projekt för utsläppsminskning med hjälp av mogen teknik, offentliga och privata initiativ till stöd för cirkularitet, EU-omfattande program för utsläppsminskning, miljösäker avskiljning och användning av koldioxid (CCU) som bidrar avsevärt till att begränsa klimatförändringarna, samt alternativ till koldioxidintensiva produkter som produceras i sektorer som förtecknas i bilaga I, samt för att stimulera uppförandet och driften av projekt som syftar till miljösäker och trygg avskiljning och geologisk lagring av koldioxid (CCS) samt innovativa tekniker för förnybar energi och energilagringstekniker på geografiskt spridda platser. Innovationsfonden får också stödja banbrytande innovativa tekniker och infrastruktur för att minska koldioxidutsläppen inom sjöfartssektorn och för produktion av bränslen med låga eller inga koldioxidutsläpp inom luftfart, järnvägs- och vägtransporter. Särskild uppmärksamhet ska ägnas projekt inom sektorer som omfattas av [CBAM-förordningen] för att stödja cirkularitetsåtgärder, yrkesutbildning i hur man använder koldioxidsnåla produkter, innovation i koldioxidsnåla tekniker och processer, CCU, miljösäker och trygg CCS, förnybar energi och energilagring, på ett sätt som bidrar till att begränsa eller anpassa sig till klimatförändringarna på ett socialt ansvarsfullt sätt.</p> <p>Projekt och åtgärder på alla medlemsstaters territorium ska vara stödberättigade, inbegripet småskaliga projekt. Tekniker som erhåller stöd ska minska koldioxidutsläppen och vara innovativa och inte kommersiellt bärkraftiga i liknande skala utan stöd men de ska utgöra lösningar eller vara tillräckligt mogna för att kunna tillämpas i förkommersiell skala. [...]</p> <p>Projekten och åtgärderna ska väljas ut på grundval av objektiva och transparenta kriterier, i förekommande fall med beaktande av i vilken utsträckning projekten bidrar till uppnående av utsläppsminskningar som är betydligt lägre än de riktmärken som avses i punkt 2.</p> <p>I punkt 3 ska följande led läggas till:</p> <p>1) För att främja kompetensutveckling i linje med behovet av att anpassa yrkesmetoder till cirkularitet och användning av koldioxidsnåla material.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	m) För att stödja utvecklingen av en cirkulär ekonomi.

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 19

Artikel 1.14 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Artikel 10d ska ändras på följande sätt:</p> <p>a) I punkt 1 ska första och andra styckena ersättas med följande:</p> <p>”1. En fond för att stödja investeringar som föreslås av de stödmottagande medlemsstaterna, inbegripet finansiering av småskaliga investeringsprojekt, för att modernisera energisystemen och förbättra energieffektiviteten ska inrättas för perioden 2021–2030 (moderniseringsfonden). Moderniseringsfonden ska finansieras genom auktionering av utsläppsrätter i enlighet med artikel 10 för de stödmottagande medlemsstater som anges där.</p> <p>De investeringar som får stöd ska vara förenliga med målen i detta direktiv, med målen i kommissionens meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given (°) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 (**) samt de långsiktiga målen i Parisavtalet. Inget stöd från moderniseringsfonden ska utgå till energiproduktionsanläggningar som använder fossila bränslen.”</p>	<p>Artikel 10d ska ändras på följande sätt:</p> <p>a) I punkt 1 ska första och andra styckena ersättas med följande:</p> <p>”1. En fond för att stödja investeringar som föreslås av de stödmottagande medlemsstaterna och Nuts 3-regionerna, inbegripet finansiering av småskaliga investeringsprojekt, för att modernisera energisystemen och förbättra energieffektiviteten ska inrättas för perioden 2021–2030 (moderniseringsfonden). Moderniseringsfonden ska finansieras genom auktionering av utsläppsrätter i enlighet med artikel 10 för de stödmottagande medlemsstater som anges där.</p> <p>De investeringar som får stöd ska vara förenliga med målen i detta direktiv, med målen i kommissionens meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given (°) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 (**) samt de långsiktiga målen i Parisavtalet. Inget stöd från moderniseringsfonden ska utgå till energiproduktionsanläggningar som använder fossila bränslen.”</p>

Ändringsrekommendation 20

Artikel 1.14 b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>b) Punkt 2 ska ersättas med följande:</p> <p>”2. Minst 80 % av de finansiella medlen från moderniseringsfonden ska användas för stöd till investeringar i</p> <p>a) produktion och användning av elektricitet från förnybara energikällor,</p>	<p>b) Punkt 2 ska ersättas med följande:</p> <p>”2. Alla finansiella medel från moderniseringsfonden ska användas för stöd till investeringar i</p> <p>a) produktion och användning av elektricitet från förnybara energikällor,</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>b) förnybara energikällor för uppvärmning och nedkylning,</p> <p>c) förbättring av energieffektiviteten på efterfrågesidan, bland annat inom transporter, byggnader, jordbruk och avfall,</p> <p>d) energilagring och modernisering av energinät, bl.a. fjärrvärmeledningar, nät för elöverföring, samt utbyggnad av förbindelser för sammankoppling av medlemsstaterna,</p> <p>e) stöd till låginkomsthushåll, inbegripet på landsbygden och i avlägsna områden, för att ta itu med energifattigdom och modernisera deras värmesystem, och</p> <p>f) en rättvis omställning i kolberoende regioner i de stödmottagande medlemsstaterna, i syfte att stödja omplacering, omskolning och kompetensutveckling av arbetstagare, utbildning, initiativ för arbetssökande och nystartade företag, i dialog med arbetsmarknadens parter.”</p>	<p>b) förnybara energikällor för uppvärmning och nedkylning, inklusive fjärrvärme och fjärrkyla,</p> <p>c) förbättring av energieffektiviteten på efterfrågesidan, bland annat inom transporter, byggnader, jordbruk och avfall,</p> <p>d) energilagring och modernisering av energinät, bl.a. fjärrvärmeledningar, nät för elöverföring, samt utbyggnad av förbindelser för sammankoppling av medlemsstaterna,</p> <p>e) stöd till låginkomsthushåll, utsatta mikro- och småföretag samt mobilitetsanvändare, inbegripet på landsbygden och i avlägsna områden, för att ta itu med energi- och mobilitetsfattigdom och modernisera deras värme- och kylsystem, och</p> <p>f) en rättvis omställning i kolberoende regioner i de stödmottagande medlemsstaterna och Nuts 3-regionerna, i syfte att stödja omplacering, omskolning och kompetensutveckling av arbetstagare, utbildning, initiativ för arbetssökande och nystartade företag, i dialog med arbetsmarknadens parter.</p> <p>g) utveckling av den cirkulära ekonomin.”</p>

Ändringsrekommendation 21

Artikel 1.21

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska besluta om hur intäkterna från den auktionering av utsläppsrätter som avses i punkt 4 ska användas, med undantag för inkomster som fastställts som egna medel i enlighet med artikel 311.3 i EUF-fördraget och som förts in i unionens budget. Medlemsstaterna ska använda sina intäkter från en eller flera av de verksamheter som avses i artikel 10.3 till en eller flera av följande åtgärder:</p>	<p>Medlemsstaterna ska besluta om hur intäkterna från den auktionering av utsläppsrätter som avses i punkt 4 ska användas, med undantag för inkomster som fastställts som egna medel i enlighet med artikel 311.3 i EUF-fördraget och som förts in i unionens budget. Medlemsstaterna ska använda sina intäkter från en eller flera av de verksamheter som avses i artikel 10.3 till en eller flera av följande åtgärder:</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>a) Åtgärder som är avsedda att bidra till minskade koldioxidutsläpp från uppvärmning och kylning av byggnader eller för att minska energibehoven i byggnader, inbegripet integrering av energi från förnybara energikällor och tillhörande åtgärder enligt artikel 7.11, 7.12 och 7.20 i direktiv 2012/27/EU [hänvisningarna ska uppdateras enligt det reviderade direktivet], samt åtgärder för att ge ekonomiskt stöd till låginkomsthushåll i byggnader med sämst energiprestanda.</p> <p>b) Åtgärder som är avsedda att påskynda införandet av utsläppsfria fordon eller för att ge ekonomiskt stöd till utbyggnaden av fullt driftskompatibel infrastruktur för tankning och laddning av utsläppsfria fordon eller åtgärder för att uppmuntra övergång till kollektiva transportsätt och förbättra multimodaliteten eller för att ge ekonomiskt stöd i syfte att hantera sociala aspekter som rör transportanvändare med låg inkomst och medelinkomst.</p> <p>Medlemsstaterna ska använda en del av sina auktionsintäkter som genereras i enlighet med denna artikel för att ta itu med de sociala aspekterna av handeln med utsläppsrätter enligt detta kapitel med särskild tonvikt på utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare enligt definitionerna i förordning (EU) 20.../nn [förordningen om den sociala klimatfonden] (*). När en medlemsstat lämnar in en [social klimatplan] till kommissionen i enlighet med den förordningen ska medlemsstaten använda intäkterna bland annat för att finansiera den planen.</p> <p>Medlemsstaterna ska anses ha uppfyllt bestämmelserna i denna punkt om de har inrättat och genomför skattepolitik eller ekonomisk stödpolitik eller regleringspolitik, som ger upphov till ekonomiskt stöd, som inrättats för de ändamål som anges i första stycket och som har ett värde som motsvarar de intäkter från auktioneringen av utsläppsrätter som avses i detta kapitel.</p>	<p>a) Åtgärder som är avsedda att bidra till minskade koldioxidutsläpp från uppvärmning och kylning av byggnader eller för att förbättra energieffektiviteten i byggnader, inbegripet integrering av energi från förnybara energikällor och tillhörande åtgärder enligt artikel 7.11, 7.12 och 7.20 i direktiv 2012/27/EU [hänvisningarna ska uppdateras enligt det reviderade direktivet], samt åtgärder för att ge ekonomiskt stöd till låginkomsthushåll i byggnader med sämst energiprestanda.</p> <p>b) Åtgärder som är avsedda att påskynda införandet av utsläppsfria fordon eller för att ge ekonomiskt stöd till utbyggnaden av fullt driftskompatibel infrastruktur för tankning och laddning av utsläppsfria fordon eller åtgärder för att uppmuntra en omställning av gods- och passagerartrafiken till mer effektiva transportsätt eller nollenergitransportsätt eller åtgärder för att förbättra infrastrukturernas och transporttjänsternas energieffektivitet eller för att ge ekonomiskt stöd i syfte att hantera sociala aspekter som rör mobilitetsanvändare med låg inkomst och medelinkomst.</p> <p>Medlemsstaterna ska använda en del av sina auktionsintäkter som genereras i enlighet med denna artikel för att ta itu med de sociala aspekterna av handeln med utsläppsrätter enligt detta kapitel med särskild tonvikt på utsatta hushåll, utsatta mikro- och småföretag samt utsatta mobilitetsanvändare enligt definitionerna i förordning (EU) 20.../nn [förordningen om den sociala klimatfonden] (*). När en medlemsstat lämnar in en [social klimatplan] till kommissionen i enlighet med den förordningen ska medlemsstaten använda intäkterna bland annat för att finansiera den planen.</p> <p>Medlemsstaterna ska fastställa en minsta procentandel på 20 % av intäkterna som ska anslås till lokala och regionala myndigheter och som ska användas för en eller flera av de åtgärder som beskrivs i denna punkt.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska informera kommissionen om användningen av intäkterna och de åtgärder som vidtas enligt denna punkt genom att ta med den informationen i sina rapporter som lämnas in enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 (**).</p>	<p>Medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna ska anses ha uppfyllt bestämmelserna i denna punkt om de har inrättat och genomför skattepolitik eller ekonomisk stödpolitik eller regleringspolitik, som ger upphov till ekonomiskt stöd, som inrättats för de ändamål som anges i första stycket och som har ett värde som motsvarar de intäkter från auktioneringen av utsläppsrätter som avses i detta kapitel.</p> <p>Medlemsstaterna ska informera kommissionen om användningen av intäkterna och de åtgärder som vidtas enligt denna punkt genom att ta med den informationen i sina rapporter som lämnas in enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 (**).</p>

Ändringsrekommendation 22

Artikel 1.21–30i

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Senast den 1 januari 2028 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av bestämmelserna i detta kapitel med avseende på deras effektivitet, administration och praktiska tillämpning, inbegripet tillämpningen av reglerna enligt beslut (EU) 2015/1814 och användningen av utsläppsrätter i detta kapitel för efterlevnaden av de enheter som omfattas av skyldigheter enligt kapitlen II, IIa och III. Om det är lämpligt ska kommissionen tillsammans med denna rapport lägga fram förslag till Europaparlamentet och rådet om att ändra detta kapitel. Senast den 31 oktober 2031 bör kommissionen bedöma möjligheten att integrera de sektorer som omfattas av bilaga III i systemet för handel med utsläppsrätter som omfattar de sektorer som förtecknas i bilaga 1 till direktiv 2003/87/EG.”</p>	<p>Senast den 1 januari 2028 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av bestämmelserna i detta kapitel med avseende på deras effektivitet, administration och praktiska tillämpning, inbegripet tillämpningen av reglerna enligt beslut (EU) 2015/1814 och användningen av utsläppsrätter i detta kapitel för efterlevnaden av de enheter som omfattas av skyldigheter enligt kapitlen II, IIa och III. Rapporten ska föregås av en samrådsperiod som sträcker sig från den 1 september 2027 till den 31 oktober 2027. Ett riktat samråd med lokala och regionala myndigheter ska genomföras under hela denna period. Om det är lämpligt ska kommissionen tillsammans med denna rapport lägga fram förslag till Europaparlamentet och rådet om att ändra detta kapitel. Senast den 31 oktober 2031 bör kommissionen bedöma möjligheten att integrera de sektorer som omfattas av bilaga III i systemet för handel med utsläppsrätter som omfattar de sektorer som förtecknas i bilaga 1 till direktiv 2003/87/EG.”</p>

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränserna

COM(2021) 564 final

Ändringsrekommendation 23

Skäl 10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Befintliga mekanismer för att hantera risken för koldioxidläckage i sektorer eller delsektorer som löper risk för koldioxidläckage är den gratis tilldelningen under en övergångsperiod av utsläppsrätter från EU:s utsläppshandelssystem och de ekonomiska åtgärder som föreskrivs i artiklarna 10a.6 och 10b i direktiv 2003/87/EG för att kompensera för indirekta utsläppskostnader som uppstår genom att kostnader för växthusgasutsläpp förs vidare till elpriserna. Gratis tilldelning inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem försvagar dock den prissignal som systemet ger de mottagande anläggningarna jämfört med full auktionering, vilket påverkar incitamenten för investeringar i ytterligare utsläppsminskningar.</p>	<p>Befintliga mekanismer för att hantera risken för koldioxidläckage i sektorer eller delsektorer som löper risk för koldioxidläckage är den gratis tilldelningen under en övergångsperiod av utsläppsrätter från EU:s utsläppshandelssystem och de ekonomiska åtgärder som föreskrivs i artiklarna 10a.6 och 10b i direktiv 2003/87/EG för att kompensera för indirekta utsläppskostnader som uppstår genom att kostnader för växthusgasutsläpp förs vidare till elpriserna. Gratis tilldelning inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem försvagar dock den prissignal som systemet ger de mottagande anläggningarna jämfört med full auktionering, vilket påverkar incitamenten för investeringar i ytterligare utsläppsminskningar. Utfasningen av gratis tilldelningar måste därför ske på ett ändamålsenligt sätt i rätt tid enligt målen för den europeiska klimatlagen, närmare bestämt i ”55 %-paketet”.</p>

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT (ReK)

1. Europeiska regionkommittén (ReK) påminner om att EU genom att underteckna Parisavtalet åtog sig att uppnå målet om global nettoklimatneutralitet till år 2050, vilket nu är införlivat i den europeiska klimatlagen. ReK ser positivt på kommissionen högsta miljöambitioner någonsin och åtagandet om en omställning till ett hållbarare samhälle och en hållbarare ekonomi, och betraktar 55 %-paketet som ett bevis på styrkan i detta åtagande. ReK betonar att målen för utsläppsminskningar måste åtföljas av mål för energieffektivitet och förnybar energi, omprövning av markanvändning (för att otvetydigt öka naturlig koldioxidbindning), samt andra mål i den europeiska gröna given för att säkerställa en rättvis och permanent omställning.
2. Kommittén understryker att ett robust men gradvis införd koldioxidpris bör sända den nödvändiga signalen till företagen och driva på omställningen på det mest kostnadseffektiva sättet, och framhåller behovet av effektiv samverkan mellan det reviderade utsläppshandelssystemet och gränsjusteringsmekanismen för koldioxid (CBAM), eventuellt i kombination med andra stödjande EU-åtgärder för att säkerställa en klimatneutral och konkurrenskraftig ekonomi i EU:s regioner, särskilt i de regioner vars energiintensiva industrier genomgår en hållbar omställning.
3. ReK konstaterar att dessa ojämlikheter kan komma att bli ännu tydligare med tanke på de fortsatt stigande energipriserna och den geopolitiska instabiliteten som har förvärrats av kriget i Ukraina. Vi välkomnar kommissionens förslag om att hantera dessa risker, enligt vad som beskrivs i meddelandet om REPowerEU, men betonar att vissa instrument, såsom ökad beskattning av oförutsedda vinster, eventuellt inte är tillräckliga för att tillhandahålla tillförlitligt stöd och efterlyser därmed mer långsiktiga lösningar.
4. Kommittén konstaterar att ekologiska kriser förstärker ojämlikheterna, på samma sätt som ojämlikheter ökar miljöskadorna. Därför måste politiken för att minska växthusgasutsläpp återupprätta rättvisan i våra samhällen och territorier.
5. ReK stöder principen att alla sektorer i ekonomin måste bidra till omställningen till klimatneutralitet och till utsläppsminskningar, och EU:s utsläppshandelssystem skulle kunna bidra avsevärt om principen att förorenaren betalar utvidgas till alla sektorer som det omfattar. Kommittén framhåller att mobilitet står för en fjärdedel av koldioxidutsläppen inom EU, medan byggsektorn står för 40 % av energiförbrukningen i Europa. ReK påpekar dock att införandet av koldioxidprissättning i dessa sektorer är känsligt och inte bör leda till bördor för de mest utsatta hushållen, mikro- och småföretagen och mobilitetsanvändarna, inbegripet på landsbygden och i avlägsna områden.

6. ReK insisterar på att lokala och regionala myndigheter, i egenskap av förvaltningsnivåer med avsevärda befogenheter inom båda de sektorer som omfattas, beaktas vid införandet, bedömningen och översynen av det nya utsläppshandelssystemet för vägtransport- och byggnadssektorerna. ReK understryker att växthusgasutsläppen från EU:s transportsektor har ökat stadigt sedan 2013, samtidigt som minskningen av koldioxidutsläpp inom byggnadssektorn förblir ett viktigt led i utsläppsminskningarna. ReK betonar att det nuvarande utsläppshandelssystemet bör stärkas ytterligare för att inbegripa vägtransport och byggnader om medlagstiftarna beslutar att inte gå vidare med det nya utsläppshandelssystemet såsom det beskrivs i kommissionens förslag.

7. Kommittén erkänner fullt ut behovet av koldioxidprissättningsverktyg för att stödja EU:s höjda klimatambitioner, men är mycket **oroad** över deras potentiella fördelningseffekter och betonar att alla dimensioner av hållbar utveckling bör beaktas – ekonomisk, miljömässig, social och kulturell hållbarhet. I detta avseende efterlyser vi respekt för åtminstone följande tre principer:

- **Solidaritet och rättvisa mellan EU:s medlemsstater vid genomförandet.** I samband med koldioxidprissättning bör man ta hänsyn till skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller hur stora utmaningarna kommer att bli för de lokala och regionala ekonomierna.
- **Solidaritet och rättvisa inom medlemsstaterna.** Effekterna av koldioxidprissättningsverktyg på utsatta grupper i samhället och låginkomsthushåll bör hanteras, inte bara i fråga om överkomlighet i pris utan även när det gäller tillgång till vissa varor/tjänster för att tillgodose deras behov (energi, kylning och uppvärmning, transport och mobilitet osv.).
- **Hantering av de territoriella konsekvenserna av sådana strategier,** inte bara för avlägsna områden eller randområden, utan mer allmänt för de områden inom EU som redan genomgår en djupgående omvandling när det gäller den sociala och ekonomiska utvecklingen ("eftersatta områden", industriellt präglade områden som genomgår den nödvändiga omställningsprocessen), de yttersta randområdena och landsbygdsområdena.

8. Kommittén välkomnar tillkännagivandet av den sociala klimatfonden som ett sätt att balansera de negativa effekterna för de mest utsatta hushållen, mikroföretagen, småföretagen och mobilitetsanvändarna samt att säkerställa en socialt hållbar utveckling. Den finansiering som för närvarande planeras inom ramen för översynen av det befintliga utsläppshandelssystemet är otillräcklig för att säkerställa en verkligt rättvis omställning, och ReK betonar att man bör överväga att anslå intäkter från andra områden än det nya utsläppshandelssystemet till den sociala klimatfonden. Kommittén föreslår att man börjar avsätta intäkter för den sociala klimatfonden innan genomförandet av det nya utsläppshandelssystemet inleds.

9. Kommittén betonar vikten av en korrekt utvärdering av fördelningseffekterna av den sociala klimatfondens mekanism, funktionssätt, förvaltning och åtgärder, med fokus på konsekvenserna och fördelarna för de mest utsatta medborgarna på lokal och regional nivå, och för att möjliggöra en bättre kartläggning av de ekonomiskt svagaste hushållen, i syfte att precisat kanalisera det tillfälliga riktade direkta inkomststödet till dem som behöver det mest. I detta avseende bör åtgärderna i de enskilda sociala klimatplanerna och fördelningen av själva fonden syfta till att påskynda den gröna omställningen, men inte på bekostnad av social och territoriell sammanhållning, och de bör inte heller försämra skyddet av de mest utsatta medborgarna.

10. ReK understryker att moderniseringsfonden bör användas för att stödja hållbar utveckling och att förstärkt livskraft för utsatta grupper och områden bör prioriteras vid användningen av fonden. I syfte att respektera den stora ekonomiska, sociala och geografiska mångfalden i EU bör moderniseringsfonden vara tillgänglig för Nuts 3-regioner i medlemsstater med betydande obalanser.

11. ReK anser att lokala och regionala myndigheter bör inkluderas i fördelningen av intäkterna från utsläppshandelssystemet. De lokala och regionala myndigheterna spelar en mycket viktig roll i genomförandet av politiken för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna. Europas regioner och städer är viktiga innovatörer och drivkrafter bakom samhällsförändringar, och de bör ges möjlighet att bidra till den gröna omställningen på ett mer betydande sätt. Kommittén understryker att detta särskilt gäller det nya utsläppshandelssystemet.

12. ReK välkomnar genomförandet av reserven för marknadsstabilitet som ett sätt att hantera överskottet och bristen på utsläppsrätter samt systemet med tidigareläggning för att mildra effekterna av införandet av det nya utsläppshandelssystemet på priser och likviditet. Kommittén upprepar dock att reserven bör åtföljas av en ytterligare mekanism för att permanent ta bort utsläppsrätter i syfte att skapa ett minimipris som är förenligt med EU:s klimatmål för 2030 och 2050.

13. Det är beklagligt att kommissionen i sitt förslag inte tar hänsyn till den verkliga risk för koldioxidläckage som kommer att uppstå i den internationella sjöfartstrafiken till hamnar i angränsande tredjeländer som är belägna nära hamnar i EU. Detta koldioxidläckage kommer att få negativa konsekvenser för hamnverksamheten och således även för medlemsstaternas logistikkedjor, vilket bland annat kan leda till förlust av arbetstillfällen, snedvridning av marknaden och den fria konkurrensen, förlorade förbindelser mellan EU:s hamnar och förlorad konkurrenskraft för EU:s industri i allmänhet. Denna situation påverkar dessutom EU:s strategiska oberoende och säkerheten för och kontrollen av logistikkedjan och varuleveranser från/till EU, eftersom den skulle främja omlastning av varor i hamnar i tredjeländer vars logistiska och ekonomiska prioriteringar och intressen inte nödvändigtvis sammanfaller med EU:s.

14. Kommittén välkomnar förslaget om inrättande av en gränsjusteringsmekanism för koldioxid (CBAM) för att stimulera globala klimatåtgärder. ReK anser att man måste säkerställa att den ingår i en bredare industristrategi för EU som främjar klimatneutrala investeringar och skapar ett stödande EU-regelverk och pionjärmarknader för klimatneutrala produkter, inbegripet möjliggörande av differenskontrakt för minskade koldioxidutsläpp i de sektorer som omfattas, och att nya metoder bör införas så snart som möjligt. Gratis utsläppsrätter⁽¹⁾ bör därför gradvis avskaffas för sektorer som omfattas av CBAM och ersättas av auktionering av alla utsläppsrätter, eftersom detta kommer att säkerställa förenlighet med WTO:s regler.

15. ReK understryker den särskilda betydelsen av en förstärkt innovationsfond som stöder den nödvändiga omställningen till klimatneutralitet av de energiintensiva industrier som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem och CBAM i EU:s regioner genom att främja utvecklingen av innovativa, klimatneutrala produkter såsom grönt stål. ReK betonar att det främsta hindret för utfasningen av fossila bränslen inte bara är bristen på teknisk innovation och föreslår därför att tillämpningsområdet utvidgas till åtgärder med stor minskningspotential inom icke-tekniska områden, såsom kreativa och innovativa arbetsmetoder, yrkesutbildning och cirkularitet, vilka missgynnas av utsläppshandelssystemets incitament med fokus på industriproduktion.

16. Det är också mycket viktigt att förbättra reglerings- och kontrollmekanismerna för att undvika spekulation när det gäller koldioxidpriset, vilket kan ha en betydande inverkan på både energipriserna och de berörda sektorerna.

17. Kommittén ser positivt på att intäkterna från det reformerade utsläppshandelssystemet ska riktas till finansiering av åtgärder för klimatneutralitet (t.ex. för att öka finansieringen av innovationsfonden, moderniseringsfonden och den sociala klimatfonden och påskynda införandet av förnybar energi, energieffektivitet och cirkularitet) och inte gå in i den allmänna EU-budgeten som helhet. ReK anser att samma strategi bör tillämpas för intäkterna från CBAM.

18. För att CBAM ska kunna hantera tekniska, lagstiftningsmässiga och marknadsrelaterade förändringar bör den vara dynamisk och dess sektoriella omfattning och utsläppstäckning bör ses över regelbundet, med beaktande av mekanismens lokala och regionala inverkan. Kommittén är beredd att bidra till bedömningen av CBAM:s territoriella konsekvenser.

19. Det är också mycket viktigt att förbättra reglerings- och kontrollmekanismerna för att undvika spekulation när det gäller koldioxidpriset, vilket kan ha en betydande inverkan på både energipriserna och de berörda sektorerna.

20. Kommittén ser mycket positivt på att kommissionen har bifogat en subsidiaritetstabell⁽²⁾ till förslaget om ett nytt system för handel med utsläppsrätter och förslaget till förordning om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränserna. Det resonemang som förs i fråga om förslagets europeiska mervärde och införandet av åtgärder som härrör från EU:s befogenheter på området klimatförändringar enligt artiklarna 191–193 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är i samklang med ReK:s egen bedömning av förslagets fullständiga förenlighet med subsidiaritetsprincipen.

Bryssel den 28 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

(1) Enligt EU:s utsläppshandelssystem måste företagen förvärva utsläppsrätter som täcker deras koldioxidutsläpp. Gratis tilldelning fastställs som en övergångsmetod för tilldelning av utsläppsrätter i motsats till standardmetoden (auktionering). Utsläppsrätter som tilldelas gratis utgör dock fortfarande mer än 40 % av det totala antalet tillgängliga utsläppsrätter.

(2) [https://www.europarl.europa.eu/RegData/docs_autres_institutions/commission_europeenne/swd/2021/0552/COM_SWD\(2021\)0552_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/docs_autres_institutions/commission_europeenne/swd/2021/0552/COM_SWD(2021)0552_EN.pdf)

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Ändring av energieffektivitetsdirektivet för att uppfylla de nya klimatmålen för 2030

(2022/C 301/15)

Föredragande:	Rafał Kazimierz Trzaskowski (PL-EPP), borgmästare, Warszawa
Referensdokument:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om energieffektivitet (omarbetning)
	COM(2021) 558 – 2021/0203 (COD)
	SEC(2021) 558 – 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 623 – 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 624 – 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 625 – 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 626 – 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 627 – 2021/0203 (COD)

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 16

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>En rättvis omställning till en klimatneutral union till 2050 är central för den europeiska gröna given. Energifattigdom är ett centralt begrepp som konsoliderats i lagstiftningspaketet "Ren energi för alla i EU" och utformats för att underlätta en rättvis energiomställning. I enlighet med förordning (EU) 2018/1999 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 ⁽¹⁾ tillhandahöll kommissionen vägledande riktlinjer om ändamålsenliga indikatorer för att mäta energifattigdomen och definierade vad som avses med "betydande antal energifattiga hushåll" ⁽²⁾. Enligt direktiv (EU) 2019/944 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG ⁽³⁾ ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att ta itu med energifattigdomen överallt där problemet identifieras, inbegripet i samband med åtgärder mot fattigdom överlag.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125).</p> <p>⁽²⁾ Kommissionens rekommendation om energifattigdom, C(2020) 9600 final.</p> <p>⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).</p>	<p>En rättvis omställning till en klimatneutral union till 2050 är central för den europeiska gröna given. Energifattigdom är ett centralt begrepp som konsoliderats i lagstiftningspaketet "Ren energi för alla i EU" och utformats för att underlätta en rättvis energiomställning. I enlighet med förordning (EU) 2018/1999 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 ⁽¹⁾ tillhandahöll kommissionen vägledande riktlinjer om ändamålsenliga indikatorer för att mäta energifattigdomen och definierade vad som avses med "betydande antal energifattiga hushåll" ⁽²⁾. Enligt direktiv (EU) 2019/944 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG ⁽³⁾ ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att ta itu med energifattigdomen överallt där problemet identifieras, oavsett om den påverkar utsatta hushåll, utsatta företag, särskilt mikro- och småföretag, eller utsatta mobilitetsanvändare. Åtgärder mot fattigdom överlag bör också inkluderas.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125).</p> <p>⁽²⁾ Kommissionens rekommendation om energifattigdom, C(2020) 9600 final.</p> <p>⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).</p>

Ändringsrekommendation 2

Skäl 17

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Låg- och medelinkomsthushåll, utsatta kunder, inbegripet slutanvändare, personer som är drabbade av eller riskerar energifattigdom och personer som bor i subventionerade bostäder bör gagnas av tillämpningen av principen om energieffektivitet först. Genomförandet av energieffektivitetsåtgärder bör prioriteras för att förbättra situationen för dessa individer och hushåll eller för att lindra energifattigdomen. En helhetssyn för beslutsfattandet och genomförandet av åtgärder innebär att medlemsstaterna måste säkerställa att andra policyer och åtgärder inte har någon negativ inverkan på dessa individer och hushåll.</p>	<p>Låg- och medelinkomsthushåll, mikro- och småföretag, utsatta kunder, inbegripet slutanvändare, personer som är drabbade av eller riskerar energifattigdom och mobilitetsfattigdom och personer som bor i subventionerade bostäder bör gagnas av tillämpningen av principen om energieffektivitet först. Genomförandet av energieffektivitetsåtgärder bör prioriteras för att förbättra situationen för dessa individer och hushåll eller för att lindra energifattigdomen. En helhetssyn för beslutsfattandet och genomförandet av åtgärder innebär att medlemsstaterna måste säkerställa att andra policyer och åtgärder inte har någon direkt eller indirekt negativ inverkan på dessa individer och hushåll.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 3

Skäl 25

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Det skulle vara att föredra om energieffektivitetsmålet kunde uppnås som ett resultat av ett samlat genomförande av specifika nationella och europeiska åtgärder som främjar energieffektiviteten inom olika områden. Det bör krävas att medlemsstaterna fastställer nationella policyer och åtgärder för energieffektivitet. Dessa policyer och åtgärder och de enskilda medlemsstaternas insatser, liksom uppgifterna om de framsteg som uppnåtts, bör utvärderas av kommissionen för en bedömning av sannolikheten för att unionens övergripande mål ska kunna uppnås och om de individuella insatserna är tillräckliga för att nå det gemensamma målet.</p>	<p>Det skulle vara att föredra om energieffektivitetsmålet kunde uppnås som ett resultat av ett samlat genomförande av specifika lokala, regionala, nationella och europeiska åtgärder som främjar energieffektiviteten inom olika områden. Det bör krävas att medlemsstaterna fastställer nationella policyer och åtgärder för energieffektivitet. Dessa policyer och åtgärder och de enskilda medlemsstaternas insatser, liksom uppgifterna om de framsteg som uppnåtts, bör utvärderas av kommissionen för en bedömning av sannolikheten för att unionens övergripande mål ska kunna uppnås och om de individuella insatserna är tillräckliga för att nå det gemensamma målet.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 28

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För att uppfylla sina skyldigheter bör medlemsstaterna inrikta sig på den slutliga energianvändningen för alla offentliga tjänster och alla anläggningar för offentliga organ. För att fastställa vilka adressater som ska omfattas bör medlemsstaterna tillämpa den definition av upphandlande myndigheter som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾. Skyldigheten kan uppfyllas genom en minskning av den slutliga energianvändningen inom vilket område som helst av den offentliga sektorn, inbegripet transporter, offentliga byggnader, hälso- och sjukvård, fysisk planering, vattenförvaltning och avloppsvattenrening, avloppsvatten och vattenrening, avfallshantering, fjärrvärme och fjärrkyla, energidistribution, försörjning och lagring, offentlig belysning och infrastrukturplanering. För att minska den administrativa bördan för offentliga organ bör medlemsstaterna inrätta digitala plattformar eller verktyg för att samla in aggregerade energianvändningsdata från offentliga organ, offentliggöra dessa data och rapportera dem till kommissionen.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94 28.3.2014, s. 65).</p>	<p>För att uppfylla sina skyldigheter bör medlemsstaterna inrikta sig på den slutliga energianvändningen för alla offentliga tjänster och alla anläggningar för offentliga organ. För att fastställa vilka adressater som ska omfattas bör medlemsstaterna tillämpa den definition av upphandlande myndigheter som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾. Skyldigheten kan uppfyllas genom en minskning av den slutliga energianvändningen inom vilket område som helst av den offentliga sektorn, inbegripet transporter, offentliga byggnader, hälso- och sjukvård, fysisk planering, vattenförvaltning och avloppsvattenrening, avloppsvatten och vattenrening, avfallshantering, fjärrvärme och fjärrkyla, energidistribution, försörjning och lagring, offentlig belysning och infrastrukturplanering. För att minska den administrativa bördan för lokala och regionala myndigheter samt andra offentliga organ bör medlemsstaterna inrätta digitala plattformar eller verktyg för att samla in aggregerade energianvändningsdata från alla offentliga organ, offentliggöra dessa data och rapportera dem till kommissionen. Medlemsstaterna kommer att behöva säkerställa att lokala och regionala myndigheter och andra offentliga organ är tillräckligt utrustade för sådan datainsamling.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94 28.3.2014, s. 65).</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 5

Skäl 29

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna bör föregå med gott exempel genom att säkerställa att alla energiprestandakontrakt och energiledningssystem i offentliga sektorn genomförs i linje med europeiska eller internationella standarder, eller säkerställa en omfattande användning av energibesiktningar i de delar av den offentliga sektorn som har en intensiv energi-användning.</p>	<p>Medlemsstaterna, regionerna och de lokala myndigheterna bör föregå med gott exempel genom att säkerställa att alla energiprestandakontrakt och energiledningssystem i offentliga sektorn genomförs i linje med europeiska eller internationella standarder, eller säkerställa en omfattande användning av energibesiktningar i de delar av den offentliga sektorn som har en intensiv energianvändning. För att uppnå detta kommer medlemsstaterna att behöva tillhandahålla tydlig vägledning och tydliga förfaranden för användningen av dessa instrument.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 6

Skäl 30

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Offentliga myndigheter uppmantras att se till att få stöd från sådana enheter som organ för hållbar energi, i förekommande fall etablerade på regional eller lokal nivå. Dessa organs organisation återspeglar vanligtvis de individuella behoven för offentliga myndigheter i en viss region eller med verksamhet inom ett visst område av den offentliga sektorn. Centraliserade organ kan tillgodose behoven bättre och arbeta effektivare i andra avseenden, exempelvis i mindre eller centraliserade medlemsstater eller när det gäller komplexa eller regionöverskridande aspekter som fjärrvärme och fjärrkyla. Organ för hållbar energi kan fungera som enda kontaktpunkt i enlighet med artikel 21. Dessa organ har ofta ansvaret för att utarbeta lokala eller regionala planer för utfasning av fossila bränslen, som också kan innefatta andra åtgärder för utfasning av fossila bränslen, såsom att byta ut värmepannor som använder fossila bränslen, och för att stödja offentliga myndigheter igenomförandet av energirelaterade strategier. Organ för hållbar energi eller andra enheter för bistånd till regionala och lokala myndigheter kan ha tydliga befogenheter, mål och resurser på området hållbar energi. Dessa organ bör uppmantras att beakta initiativ inom ramen för borgmästaravtalet, som för samman lokala myndigheter som frivilligt åtar sig att genomföra unionens klimat- och energimål, och andra befintliga initiativ i detta syfte. Planerna för utfasning av fossila bränslen bör kopplas till territoriella utvecklingsplaner och ta hänsyn till den övergripande bedömning som medlemsstaterna bör utföra.</p>	<p>Offentliga myndigheter uppmantras att se till att få stöd från sådana enheter som organ för hållbar energi, i förekommande fall etablerade på regional eller lokal nivå. Dessa organs organisation återspeglar vanligtvis de individuella behoven för offentliga myndigheter i en viss region eller med verksamhet inom ett visst område av den offentliga sektorn. Centraliserade organ kan tillgodose behoven bättre och arbeta effektivare i andra avseenden, exempelvis i mindre eller centraliserade medlemsstater eller när det gäller komplexa eller regionöverskridande aspekter som fjärrvärme och fjärrkyla. Organ för hållbar energi kan fungera som enda kontaktpunkt i enlighet med artikel 21. Dessa organ har ofta ansvaret för att utarbeta lokala eller regionala planer för utfasning av fossila bränslen, som också kan innefatta andra åtgärder för utfasning av fossila bränslen, såsom att byta ut värmepannor som använder fossila bränslen, och för att stödja offentliga myndigheter igenomförandet av energirelaterade strategier. Organ för hållbar energi eller andra enheter för bistånd till regionala och lokala myndigheter kan ha tydliga befogenheter, mål och resurser på området hållbar energi. Dessa organ bör uppmantras att beakta initiativ som genomförs av lokala och regionala myndigheter i kampen mot klimatförändringarna, inom ramen för planer som de har utarbetat på detta område, antingen på grundval av ett lagstadgat mandat eller på frivillig basis, inbegripet inom ramen för borgmästaravtalet, som för samman lokala myndigheter som frivilligt åtar sig att genomföra unionens klimat- och energimål, och andra befintliga initiativ i detta syfte. Planerna för att bekämpa klimatförändringarna bör kopplas till territoriella utvecklingsplaner och ta hänsyn till den övergripande bedömning som medlemsstaterna bör utföra. Dessa planer bör även bidra till energi- och klimatplaneringen på nationell nivå, med utgångspunkt i de regelbundna översynerna av de nationella energi- och klimatplanerna: förordning (EU) 2018/1999 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder bör ses över i enlighet med detta.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 7

Skäl 31

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna bör stödja offentliga organ i planeringen och genomförandet av åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, inbegripet på regional och lokal nivå, genom att tillhandahålla riktlinjer för att främja kompetensutveckling och utbildningsmöjligheter och genom att uppmuntra samarbete mellan offentliga organ, inklusive byråer. I detta syfte skulle medlemsstaterna kunna inrätta nationella kompetenscentrum för komplexa frågor, såsom rådgivning till lokala eller regionala energiorgan om fjärrvärme och fjärrkyla.</p>	<p>Medlemsstaterna bör stödja lokala och regionala myndigheter samt andra offentliga organ i planeringen och genomförandet av åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, inbegripet på regional och lokal nivå, genom att tillhandahålla ekonomiskt och tekniskt stöd och lägga fram planer för att åtgärda bristen på den arbetskraft och de kvalificerade yrkesutövare som krävs i alla skeden av den gröna omställningen, inbegripet hantverkare samt högkvalificerade experter på grön teknik, personer som arbetar med tillämpad vetenskap och innovatörer. Medlemsstaterna bör stödja offentliga organ i att ta med de bredare fördelarna utöver energibesparingar i beräkningen, såsom hälsosamt inomhusklimat med förbättrad inomhusluft och miljö kvalitet samt förbättrad livskvalitet, särskilt för skolor, förskolor, serviceboenden, vårdhem och sjukhus. Medlemsstaterna bör tillhandahålla riktlinjer för att främja kompetensutveckling och utbildningsmöjligheter och uppmuntra samarbete mellan offentliga organ, inklusive byråer. I detta syfte skulle medlemsstaterna kunna inrätta nationella och regionala kompetenscentrum för komplexa frågor, såsom rådgivning till lokala eller regionala energiorgan om fjärrvärme och fjärrkyla.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 8

Skäl 32

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Byggnader och transporter är, jämsides med industrin, de största energianvändarna och utsläppskällorna ⁽¹⁾. Byggnader står för omkring 40 % av unionens totala energiförbrukning och 36 % av unionens växthusgasutsläpp från energi ⁽²⁾. Kommissionens meddelande om renoveringsvågen ⁽³⁾ behandlar den dubbla utmaningen med energi- och resurseffektivitet och överkomliga priser inom byggsektorn och syftar till att fördubbla renoveringstakten. Det inriktas på byggnaderna med sämst prestanda samt på energifattigdom och offentliga byggnader. Dessutom är byggnader avgörande för att uppnå unionens mål att till 2050 uppnå klimatneutralitet. Byggnader som ägs av offentliga organ står för en betydande andel av byggnadsbeståndet och hög grad av synlighet i det offentliga livet. Det är därför lämpligt att ange en årlig renoveringstakt för byggnader som ägs av offentliga organ på en medlemsstats territorium för att uppgradera deras energiprestanda. Medlemsstaterna uppmanas att fastställa en högre renoveringstakt, när detta är kostnadseffektivt inom ramen för renoveringen av deras byggnadsbestånd i enlighet med deras långsiktiga renoveringsstrategier eller nationella renoveringsprogram. Renoveringstakten ska inte påverka de skyldigheter vad gäller nära-nollenergibyggnader (NNE-byggnader) som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU ⁽⁴⁾. Under nästa översyn av direktiv 2010/31/EU bör kommissionen bedöma medlemsstaternas framsteg i fråga om renovering av offentliga organs</p>	<p>Byggnader och transporter är, jämsides med industrin, de största energianvändarna och utsläppskällorna ⁽¹⁾. Byggnader står för omkring 40 % av unionens totala energiförbrukning och 36 % av unionens växthusgasutsläpp från energi ⁽²⁾. Kommissionens meddelande om renoveringsvågen ⁽³⁾ behandlar den dubbla utmaningen med energi- och resurseffektivitet och överkomliga priser inom byggsektorn och syftar till att fördubbla renoveringstakten. Det inriktas på byggnaderna med sämst prestanda samt på energifattigdom och offentliga byggnader. Dessutom är byggnader avgörande för att uppnå unionens mål att till 2050 uppnå klimatneutralitet. Byggnader som ägs av offentliga organ står för en betydande andel av byggnadsbeståndet och hög grad av synlighet i det offentliga livet. Det är därför lämpligt att ange en årlig renoveringstakt för byggnader som ägs av offentliga organ på en medlemsstats territorium för att uppgradera deras energiprestanda. Medlemsstaterna uppmanas att fastställa en högre renoveringstakt, när detta är kostnadseffektivt inom ramen för renoveringen av deras byggnadsbestånd i enlighet med deras långsiktiga renoveringsstrategier eller nationella renoveringsprogram. Renoveringstakten ska inte påverka de skyldigheter vad gäller nära-nollenergibyggnader (NNE-byggnader) som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU ⁽⁴⁾. Under nästa översyn av direktiv 2010/31/EU bör kommissionen bedöma medlemsstaternas framsteg i fråga om renovering av offentliga organs</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>byggnader. Kommissionen bör överväga att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att justera renoveringstakten, med beaktande av de framsteg som gjorts av medlemsstaterna, väsentlig ekonomisk eller teknisk utveckling eller, vid behov, unionens åtaganden för utfasning av fossila bränslen och nollutsläpp. Skyldigheten enligt det här direktivet att renovera offentliga organ byggnader kompletterar det direktivet, som kräver att medlemsstaterna, när befintliga byggnader genomgår en större renovering, säkerställer att energiprestanda för byggnaden förbättras så att de uppfyller kraven om NNE-byggnader.</p> <p>(¹) COM/2020/562 final</p> <p>(²) Se IRP, Resource Efficiency and Climate Change, 2020, och UN Environment Emissions Gap Report, 2019. Dessa siffror avser byggnadernas användning och drift, inklusive indirekta utsläpp i kraft- och värmesektorn, inte deras hela livscykel. Inbyggt kol i byggnader beräknas stå för omkring 10 % av de årliga utsläppen av växthusgaser i världen, se IRP, Resource Efficiency and Climate Change, 2020, och UN Environment Emissions Gap Report, 2019.</p> <p>(³) COM/2020/662 final.</p> <p>(⁴) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).</p>	<p>byggnader. Kommissionen bör överväga att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att justera renoveringstakten, med beaktande av de framsteg som gjorts av medlemsstaterna, väsentlig ekonomisk eller teknisk utveckling eller, vid behov, unionens åtaganden för utfasning av fossila bränslen och nollutsläpp. Skyldigheten enligt det här direktivet att renovera offentliga organ byggnader kompletterar det direktivet, som kräver att medlemsstaterna, när befintliga byggnader genomgår en större renovering, säkerställer att energiprestanda för byggnaden förbättras så att de, i tillämpliga fall, uppfyller kraven om NNE-byggnader. Kommissionen och medlemsstaterna kommer att tillhandahålla ytterligare vägledning om totalrenoveringar av byggnader av historiskt värde: särskilda initiativ som syftar till att stödja renovering av sådana byggnader, inklusive olika typer av ingrepp för energiprestanda, kommer att inledas.</p> <p>(¹) COM/2020/562 final.</p> <p>(²) Se IRP, Resource Efficiency and Climate Change, 2020, och UN Environment Emissions Gap Report, 2019. Dessa siffror avser byggnadernas användning och drift, inklusive indirekta utsläpp i kraft- och värmesektorn, inte deras hela livscykel. Inbyggt kol i byggnader beräknas stå för omkring 10 % av de årliga utsläppen av växthusgaser i världen, se IRP, Resource Efficiency and Climate Change, 2020, och UN Environment Emissions Gap Report, 2019.</p> <p>(³) COM/2020/662 final.</p> <p>(⁴) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 9

Skäl 34

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>År 2020 bor mer än hälften av världens befolkning i stadsområden. Siffran väntas öka till 68 % år 2050 ⁽¹⁾. Samtidigt återstår hälften av städernas infrastrukturer för 2050 att bygga ⁽²⁾. Städer och storstadsområden är centrum för ekonomisk verksamhet, kunskapsgenerering, innovation och ny teknik. Städerna påverkar livskvaliteten för de medborgare som lever och arbetar där. Medlemsstaterna bör stödja kommuner tekniskt och ekonomiskt. Ett antal kommuner och andra offentliga organ i medlemsstaterna har redan infört integrerade strategier för energibesparingar och energiförsörjning, bland annat via handlingsplaner för hållbar energi, till exempel sådana som utarbetats inom ramen för initiativet för borgmästarförsamlingar, och integrerade urbana strategier som sträcker sig längre än individuella ingrepp i byggnader eller transportsätt.</p> <p>⁽¹⁾ https://www.unfpa.org/world-population-trends ⁽²⁾ https://www.un.org/en/ecosoc/integration/pdf/fact_sheet.pdf</p>	<p>År 2020 bor mer än hälften av världens befolkning i stadsområden. Siffran väntas öka till 68 % år 2050 ⁽¹⁾. Samtidigt återstår hälften av städernas infrastrukturer för 2050 att bygga ⁽²⁾. Städer och storstadsområden är centrum för ekonomisk verksamhet, kunskapsgenerering, innovation och ny teknik. Städerna påverkar livskvaliteten för de medborgare som lever och arbetar där. Medlemsstaterna bör stödja lokala myndigheter tekniskt och ekonomiskt. Ett antal lokala och regionala myndigheter och andra offentliga organ i medlemsstaterna har redan infört integrerade strategier för energibesparingar och energiförsörjning samt hållbar rörlighet på grundval av ett lagstadgat mandat eller på frivillig basis, bland annat via handlingsplaner för hållbar energi, till exempel sådana som utarbetats inom ramen för borgmästarförsamlingar, och integrerade urbana strategier, såsom de som utarbetats inom ramen för planerna för hållbar rörlighet i städer, som sträcker sig längre än individuella ingrepp i byggnader eller transportsätt. Det krävs ytterligare insatser för att förbättra energieffektiviteten när det gäller rörlighet i städer, i fråga om både passagerar- och godstransporter. Med tanke på de betydande ytterligare insatser som krävs av lokala och regionala myndigheter, som går i bräsch för energiomställningen, måste det säkerställas att dessa har enkel tillgång till behövligt ekonomiskt stöd från europeiska instrument för att genomföra sina hållbara energi- och klimatplaner och planer för hållbar rörlighet i städer för en grön omställning. I detta syfte kommer särskild uppmärksamhet att ägnas åt genomförandet av åtgärder som redan finns inom den nuvarande rättsliga ramen. Detta är till exempel relevant under hela genomförandet av EU-fonderna, såsom den fleråriga budgetramen och NextGenerationEU, inbegripet faciliteten för återhämtning och resiliens, strukturfonderna och de sammanhållningspolitiska fonderna, fonden för landsbygdsutveckling och Fonden för en rättvis omställning, samt finansieringsinstrumenten och det tekniska biståndet inom ramen för InvestEU. Det är av avgörande betydelse att regioner och, i tillämpliga fall, lokala myndigheter deltar aktivt i utarbetandet och genomförandet av partnerskapsöverenskommelserna och de operativa programmen, i kombination med att man tillhandahåller direkt stöd till hållbar stadsutveckling samt tillräckliga resurser inom ramen för det politiska målet för en grönare och koldioxidsnål omställning till en ekonomi med nettonollutsläpp och ett motståndskraftigt Europa.</p> <p>⁽¹⁾ https://www.unfpa.org/world-population-trends ⁽²⁾ https://www.un.org/en/ecosoc/integration/pdf/fact_sheet.pdf</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 10

Skäl 36

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Alla offentliga enheter som investerar offentliga resurser genom upphandling bör föregå med gott exempel vid tilldelning av kontrakt och koncessioner genom att välja de produkter, tjänster, byggtreprenader och byggnader som har högst energiprestanda, också när det gäller de upphandlingar som inte omfattas av särskilda krav enligt direktiv 2009/30/EG. I detta sammanhang måste alla tilldelningsförfaranden för offentliga kontrakt och koncessioner över de tröskelvärden som fastställs i artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU ⁽¹⁾, artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU ⁽²⁾ och artiklarna 3 och 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU beakta den energieffektivitetsprestanda för dessa produkter, byggnader och tjänster som fastställs i unionsrätten eller nationell rätt, genom att prioritera principen om energieffektivitet först i sina upphandlingsförfaranden.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner, EUT L 94 (28.3.2014, s. 1).</p> <p>⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG, EUT L 94 (28.3.2014, s. 65).</p>	<p>Alla offentliga enheter som investerar offentliga resurser genom upphandling bör föregå med gott exempel vid tilldelning av kontrakt och koncessioner genom att välja de produkter, tjänster, byggtreprenader och byggnader som har högst energiprestanda, också när det gäller de upphandlingar som inte omfattas av särskilda krav enligt direktiv 2009/30/EG. Kriterierna för grön och cirkulär offentlig upphandling bör användas som vägledning i detta hänseende. I detta sammanhang måste alla tilldelningsförfaranden för offentliga kontrakt och koncessioner över de tröskelvärden som fastställs i artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU ⁽¹⁾, artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU ⁽²⁾ och artiklarna 3 och 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU beakta den energieffektivitetsprestanda för dessa produkter, byggnader och tjänster som fastställs i unionsrätten eller nationell rätt, genom att prioritera principen om energieffektivitet först i sina upphandlingsförfaranden.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).</p> <p>⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 11

Skäl 39

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Det är viktigt att medlemsstaterna ger de offentliga organen det stöd som är nödvändigt när de börjar tillämpa energieffektivitetskrav i samband med offentlig upphandling och, när så är lämpligt, tillämpa grön offentlig upphandling, genom att tillhandhålla nödvändiga riktlinjer och metoder för att bedöma livscykelkostnader, och miljöpåverkan och kostnader. Väl utformade verktyg, i synnerhet digitala verktyg, väntas underlätta upphandlingsförfarandena och minska de administrativa kostnaderna, särskilt i mindre medlemsstater som kanske inte har tillräcklig kapacitet att förbereda upphandlingar. I detta avseende bör medlemsstaterna aktivt främja användning av digitala verktyg och samarbete mellan upphandlande myndigheter, även över gränser, för utbyte av bästa praxis.</p>	<p>Det är viktigt att medlemsstaterna ger de lokala och regionala myndigheterna samt de andra offentliga organen det stöd som är nödvändigt när de börjar tillämpa energieffektivitetskrav i samband med offentlig upphandling och, när så är lämpligt, tillämpa grön offentlig upphandling, genom att tillhandhålla nödvändiga riktlinjer och metoder för att bedöma livscykelkostnader, och miljöpåverkan och kostnader. Väl utformade verktyg, i synnerhet digitala verktyg, väntas underlätta upphandlingsförfarandena och minska de administrativa kostnaderna, särskilt i mindre medlemsstater som kanske inte har tillräcklig kapacitet att förbereda upphandlingar. I detta avseende bör medlemsstaterna aktivt främja användning av digitala verktyg och samarbete mellan upphandlande myndigheter, även över gränser, för utbyte av bästa praxis. Specifik kapacitetsbyggande verksamhet bör dessutom genomföras för att säkerställa att alla förvaltningar, oavsett storlek, får tillgång till samma verktyg och möjligheter, även inom ramen för planen REPowerEU.</p> <p>Medlemsstaterna bör främja produktion av biogas från kommunalt organiskt avfall i kommuner och sammanslutningar, samt installation av solcellspaneler på offentliga byggnader.</p> <p>Dessutom ska sammanslutningar av bevakningsenheter främjas i egenskap av producenter av solenergi som tillför energi till det allmänna nätet.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 12

Skäl 61

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I detta direktiv hänvisas till begreppet utsatta kunder, som medlemsstaterna ska fastställa i enlighet med direktiv (EU) 2019/944. I enlighet med direktiv 2012/27/EU klargör begreppet "slutanvändare" vid sidan av begreppet "slutkund" att rättigheterna när det gäller fakturerings- och användningsinformation även gäller konsumenter som inte har ett individuellt eller direkt avtal med leverantören av energi som används för gemensamma system för uppvärmning, kylning eller varmvatten för hushållsbruk i flerbostadshus. Begreppet utsatta kunder säkerställer inte nödvändigtvis en inriktning på slutanvändare. För att säkerställa att de åtgärder som fastställs i detta direktiv når alla individer och hushåll i en utsatt situation bör medlemsstaterna inte bara inkludera kunder i strikt bemärkelse utan även slutanvändare när de fastställer sin definition av utsatta kunder.</p>	<p>I detta direktiv hänvisas till begreppet utsatta kunder, som medlemsstaterna ska fastställa i enlighet med direktiv (EU) 2019/944. I enlighet med direktiv 2012/27/EU klargör begreppet "slutanvändare" vid sidan av begreppet "slutkund" att rättigheterna när det gäller fakturerings- och användningsinformation även gäller konsumenter som inte har ett individuellt eller direkt avtal med leverantören av energi som används för gemensamma system för uppvärmning, kylning eller varmvatten för hushållsbruk i flerbostadshus. Begreppet utsatta kunder säkerställer inte nödvändigtvis en inriktning på slutanvändare. För att säkerställa att de åtgärder som fastställs i detta direktiv når alla individer och hushåll i en utsatt situation bör medlemsstaterna inte bara inkludera kunder i strikt bemärkelse utan även slutanvändare när de fastställer sin definition av utsatta kunder. <i>Utsatta mikro- och småföretag – såsom begreppet definieras inom ramen för den sociala klimatfonden – omfattas också av direktivets tillämpningsområde.</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 13

Skäl 69

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Det är mycket viktigt att öka alla unionsmedborgares medvetenhet om fördelarna med ökad energieffektivitet och att ge dem korrekt information om hur sådan kan uppnås. Medborgare i alla åldrar bör också involveras i energiomställningen via den europeiska klimatpakten och konferensen om Europas framtid. Ökad energieffektivitet är också av stor vikt för unionens energiförsörjningstrygghet genom att unionens beroende av bränsleimport från tredjeländer minskar.</p>	<p>Det är mycket viktigt att öka alla unionsmedborgares medvetenhet om fördelarna med ökad energieffektivitet och att ge dem korrekt information om hur sådan kan uppnås. Medborgare i alla åldrar bör också involveras i energiomställningen via den europeiska klimatpakten, <i>Erasmus+</i> och konferensen om Europas framtid. Ökad energieffektivitet är också av stor vikt för unionens energiförsörjningstrygghet genom att unionens beroende av bränsleimport från tredjeländer minskar.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 14

Skäl 71

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>När medlemsstaterna genomför det här direktivet och vidtar andra åtgärder på energieffektivitetsområdet, bör de vara särskilt uppmärksamma på synergieffekter mellan energieffektivitetsåtgärder och en effektiv användning av naturresurser i linje med principerna för en cirkulär ekonomi.</p>	<p>När medlemsstaterna genomför direktiv 2012/27/EU ändrat genom det här direktivet och vidtar andra åtgärder på energieffektivitetsområdet, bör de vara särskilt uppmärksamma på synergieffekter mellan energieffektivitetsåtgärder och en effektiv användning av naturresurser i linje med nollföroreningsambitionen och med principerna för en cirkulär ekonomi, samt skyddet av naturen och den biologiska mångfalden.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 15

Skäl 80 – lägg till ett nytt skäl

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>(80a) När medlemsstaterna bedömer potentialen för effektiv uppvärmning och kylning ska de ta större hänsyn till miljö-, hälso- och säkerhetsaspekter. På grund av värmepumparnas roll för att uppnå energieffektivitetspotentialen vid uppvärmning och kylning bör riskerna för negativ miljöpåverkan från långlivade, bioackumulerande och toxiska köldmedier minimeras.</p>

Ändringsrekommendation 16

Skäl 92

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Bidragen från gemenskaper för förnybar energi, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001⁽¹⁾, och medborgarenergigemenskaper, i enlighet med direktiv (EU) 2019/944, till målen för den europeiska gröna given och klimatmålsplanen för 2030 bör erkännas. Medlemsstaterna bör därför beakta och främja den roll som spelas av gemenskaper för förnybar energi och medborgarenergigemenskaper. Dessa gemenskaper kan hjälpa medlemsstaterna att uppnå målen för detta direktiv genom att främja energieffektivitet på lokal nivå eller hushållsnivå. De kan stärka och engagera konsumenterna och göra det möjligt för vissa grupper av hushållskunder, inbegripet på landsbygden och i avlägsna områden, att delta i energieffektivitetsprojekt och energieffektivitetsåtgärder. Energigemenskaper kan bidra till kampen mot energifattigdomen genom att främja energieffektivitetsprojekt, minskad energiförbrukning och lägre tariffer.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).</p>	<p>Bidragen från gemenskaper för förnybar energi, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001⁽¹⁾, och medborgarenergigemenskaper, i enlighet med direktiv (EU) 2019/944, till målen för den europeiska gröna given och klimatmålsplanen för 2030 bör erkännas. Medlemsstaterna bör därför beakta och främja den roll som spelas av gemenskaper för förnybar energi och medborgarenergigemenskaper. Dessa gemenskaper kan hjälpa medlemsstaterna att uppnå målen för detta direktiv och genomföra principen om energieffektivitet först genom att främja energieffektivitet på lokal nivå eller hushållsnivå samt i offentliga byggnader i samarbete med lokala myndigheter. De kan stärka och engagera konsumenterna och göra det möjligt för vissa grupper av hushållskunder, inbegripet på landsbygden och i avlägsna områden, att delta i energieffektivitetsprojekt och energieffektivitetsåtgärder. Energigemenskaper kan bidra till kampen mot energifattigdomen genom att främja energieffektivitetsprojekt, minskad energiförbrukning och lägre tariffer. Medlemsstaterna bör därför se över genomförandelagstiftningen och genomförandeförfarandena i syfte att undanröja onödiga hinder och flaskhalsar. Offentliga förvaltningar på alla nivåer bör ges vederbörlig utbildning på området. Dessa insatser kommer även att bidra till att förbättra EU:s energitrygghet.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 17

Skäl 97

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Tillgängliga offentliga medel på nationell nivå och unionsnivå bör investeras strategiskt i åtgärder för förbättrad energieffektivitet, framför allt så att det gagnar utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och personer som bor i subventionerade bostäder. Medlemsstaterna bör dra nytta av eventuella ekonomiska bidrag som de kan få från den sociala klimatfonden [förordningen om den sociala klimatfonden] och av intäkter från utsläppsrätter från EU:s system för handel med utsläppsrätter. Dessa intäkter kommer att hjälpa medlemsstaterna att vid uppfyllandet av sin skyldighet att genomföra energieffektivitetsåtgärder och policyåtgärder inom ramen för energisparkravet prioritera utsatta kunder och personer som påverkas av energifattigdom, vilket kan inbegripa personer som bor på landsbygden och i avlägsna regioner.</p>	<p>Tillgängliga offentliga medel på nationell nivå och unionsnivå bör investeras strategiskt i åtgärder för förbättrad energieffektivitet, framför allt så att det gagnar utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och personer som bor i subventionerade bostäder. Medlemsstaterna bör, i nära samarbete med lokala och regionala myndigheter, dra nytta av eventuella ekonomiska bidrag som de kan få från den sociala klimatfonden [förordningen om den sociala klimatfonden] och av intäkter från utsläppsrätter från EU:s system för handel med utsläppsrätter. Dessa intäkter kommer att hjälpa medlemsstaterna att vid uppfyllandet av sin skyldighet att genomföra energieffektivitetsåtgärder och policyåtgärder inom ramen för energisparkravet prioritera utsatta kunder och personer som påverkas av energifattigdom, vilket kan inbegripa personer som bor på landsbygden och i avlägsna regioner.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 18

Skäl 98 – lägg till ett nytt skäl

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>Långsiktiga beteendeförändringar i energiförbrukningen kan uppnås genom att medborgarna ges egenmakt. Energigemenskaper kan bidra till långsiktiga energibesparingar, särskilt bland hushållen, och till ökade hållbara investeringar från medborgare och småföretag. Medlemsstaterna bör ge medborgarna möjlighet att vidta sådana åtgärder genom stöd till gemensamma energi-projekt och energiorganisationer.</p>

Ändringsrekommendation 19

Skäl 108

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna och regionerna bör uppmantras att till fullo dra nytta av europeiska medel som finns tillgängliga inom den fleråriga budgetramen och Next Generation EU inbegripet faciliteten för återhämtning och resiliens, de sammanhållningspolitiska fonderna, fonden för landsbygdsutveckling och Fonden för en rättvis omställning, samt finansieringsinstrument och tekniskt bistånd inom ramen för InvestEU, för att få fram privata och offentliga investeringar i åtgärder för att förbättra energieffektiviteten. Investeringar i energieffektivitet har potential att bidra till ekonomisk tillväxt, sysselsättning, innovation och en minskning av hushållens energifattigdom, och bidrar därför positivt till den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen och den gröna återhämtningen. Potentiella finansieringsområden är energieffektivitetsåtgärder i offentliga byggnader och bostäder, och att tillhandahålla ny kompetens för att främja sysselsättningen inom energieffektivitetssektorn. Kommissionen kommer att säkerställa synergier mellan de olika finansieringsinstrumenten, i synnerhet medlen under delad förvaltning och direkt förvaltning (som de centralt förvaltade programmen: Horisont Europa eller Life), samt mellan bidrag, lån och tekniskt bistånd, för att maximera deras hävstångseffekt på privat finansiering och effekter på uppnåendet av policymålen i fråga om energieffektivitet.</p>	<p>Medlemsstaterna, regionerna, städerna och kommunerna bör uppmantras att till fullo dra nytta av europeiska medel som finns tillgängliga inom den fleråriga budgetramen och NextGenerationEU inbegripet faciliteten för återhämtning och resiliens, de sammanhållningspolitiska fonderna, fonden för landsbygdsutveckling och Fonden för en rättvis omställning, samt finansieringsinstrument och tekniskt bistånd inom ramen för InvestEU, för att få fram privata och offentliga investeringar i åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, i synnerhet på lokal nivå. De bör sörja för att lokala myndigheter deltar aktivt i utvecklingen och genomförandet av partnerskapsöverenskommelserna och de operativa programmen och ge dem direkt stöd till hållbar stadsutveckling samt tillräckliga resurser inom ramen för det politiska målet för en grönare och koldioxidsnål omställning till en ekonomi med nettollutsläpp. Investeringar i energieffektivitet har potential att bidra till ekonomisk tillväxt, sysselsättning, innovation och en minskning av hushållens energifattigdom, och bidrar därför positivt till den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen och den gröna återhämtningen. Potentiella finansieringsområden är energieffektivitetsåtgärder i offentliga byggnader och bostäder, och utbildning, omkolning och kompetenshöjning för arbetstagare, i synnerhet inom yrken som har att göra med renovering av byggnader, för att främja sysselsättningen inom energieffektivitetssektorn. Insatserna kommer därför att behöva intensifieras på europeisk nivå och medlemsstatsnivå för att öka de lokala och regionala myndigheternas kapacitet att hantera EU-fonderna och därmed öka de europeiska regionernas och städernas övergripande utnyttjandekapacitet. Kommissionen kommer att sträva efter att göra det lätt för städer och regioner att få tillgång till de centralt förvaltade programmen liksom mer medel som kan mottas direkt. Den kommer att säkerställa synergier mellan de olika finansieringsinstrumenten, i synnerhet medlen under delad förvaltning och direkt förvaltning (som de centralt förvaltade programmen: Horisont Europa eller Life), samt mellan bidrag, lån och tekniskt bistånd, för att maximera deras hävstångseffekt på privat finansiering och effekter på uppnåendet av policymålen i fråga om energieffektivitet.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 20

Skäl 109

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna bör uppmuntra användningen av finansieringsmekanismer för att främja målen med detta direktiv. Sådana finansieringsmekanismer skulle kunna innefatta ekonomiska bidrag och straffavgifter som härrör från bristande uppfyllelse av vissa bestämmelser i detta direktiv, medel som anslagits för energieffektivitet enligt artikel 10.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾, medel som anslagits för energieffektivitet i de europeiska fonderna och programmen, och europeiska finansieringsorgan för särskilda ändamål, till exempel Europeiska fonden för energieffektivitet.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).</p>	<p>Medlemsstaterna bör uppmuntra användningen av finansieringsmekanismer för att främja målen med detta direktiv. Sådana finansieringsmekanismer skulle kunna innefatta ekonomiska bidrag och straffavgifter som härrör från bristande uppfyllelse av vissa bestämmelser i detta direktiv, medel som anslagits för energieffektivitet enligt artikel 10.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾, medel som anslagits för energieffektivitet i de europeiska fonderna och programmen, och europeiska finansieringsorgan för särskilda ändamål, till exempel Europeiska fonden för energieffektivitet.</p> <p>Kommissionen och medlemsstaterna kommer därför att behöva arbeta med att bygga plattformar som syftar till att samla små och medelstora projekt för att skapa pooler av projekt som lämpar sig i finansieringssyfte.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 21

Skäl 113

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Unionens tillgängliga finansieringsprogram, finansieringsinstrument och innovativa finansieringsmekanismer bör användas för att förverkliga målet med bättre energiprestanda för byggnader som tillhör offentliga organ. I det hänseendet får medlemsstaterna utnyttja sina intäkter från årliga utsläppstilldelningar inom ramen för beslut nr 406/2009/EG vid utarbetandet av sådana mekanismer på frivillig basis och med hänsyn tagen till nationella budgetbestämmelser.</p>	<p>Unionens tillgängliga finansieringsprogram, finansieringsinstrument och innovativa finansieringsmekanismer bör användas för att förverkliga målet med bättre energiprestanda för byggnader som tillhör offentliga organ. I det hänseendet får medlemsstaterna utnyttja sina intäkter från årliga utsläppstilldelningar inom ramen för beslut nr 406/2009/EG vid utarbetandet av sådana mekanismer på frivillig basis och med hänsyn tagen till nationella budgetbestämmelser.</p> <p>Kommissionen och medlemsstaterna kommer att behöva förse regionala och lokala förvaltningar med adekvat information och utbildning om sådana program för att förbättra deras kapacitet att locka till sig finansiella resurser. Plattformen för borgmästaravtalet skulle kunna utgöra ett av verktygen för en sådan åtgärd, även inom ramen för planen REPowerEU, jämte andra verktyg som inrättats inom ramen för befintliga bestämmelser rörande klimatförändringarna på regional och lokal nivå.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 22

Skäl 119

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Lokala och regionala myndigheter bör tilldelas en ledande roll vid utveckling och utformning, utförande och utvärdering av de åtgärder som fastställs i detta direktiv, för att de ska kunna ta tillräcklig hänsyn till sina egna särskilda klimatmässiga, kulturella och sociala omständigheter.</p>	<p>Lokala och regionala myndigheter bör tilldelas en ledande roll vid utveckling och utformning, utförande och utvärdering av de åtgärder som fastställs i detta direktiv, för att de ska kunna ta tillräcklig hänsyn till sina egna särskilda klimatmässiga, kulturella och sociala omständigheter.</p> <p>Kommissionen kommer att samarbeta nära med Europeiska regionkommittén för att stödja de lokala och regionala myndigheterna i denna strävan.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 23

Artikel 2.49

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(49) <i>energifattigdom</i>: ett hushålls bristande tillgång till väsentliga energitjänster som behövs för en skälig levnadsstandard och hälsa, inklusive tillräcklig tillgång till uppvärmning, nedkylning, belysning och energi för att driva elapparater, inom det berörda nationella sammanhanget, befintlig socialpolitik och andra relevanta politikområden.</p>	<p>(49) <i>energifattigdom</i>: bristande tillgång till väsentliga energitjänster som behövs för en skälig levnadsstandard, anständiga arbetsvillkor och god hälsa, inklusive tillräcklig tillgång till uppvärmning, nedkylning, tappvarmvatten, belysning, mobilitet och energi för att driva elapparater, inom det berörda nationella sammanhanget, befintlig socialpolitik och andra relevanta politikområden.</p> <p>(49a) utsatta hushåll: hushåll som lever i energifattigdom eller hushåll, inklusive hushåll med låg medelinkomst, som i hög grad påverkas av pris-effekter när byggnader inkluderas i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG, de som är sårbara för att drabbas av energifattigdom på grund av stigande energipriser och ineffektiv energiprestanda i sitt hushåll och som saknar medel att renovera den byggnad som de bor i.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>(49b) <i>mobilitetsanvändare: hushåll eller företag, inklusive mikroföretag, som använder olika transportmedel och mobilitetsalternativ.</i></p> <p>(49c) <i>utsatta mobilitetsanvändare: transportanvändare, inklusive hushåll med låg medelinkomst, som i hög grad påverkas av priseffekter när vägtransporter inkluderas i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG och som saknar medel att köpa utsläppsfria och utsläppsnåla fordon eller att välja andra alternativa hållbara transportsätt, inklusive kollektivtrafik, särskilt på landsbygden och i avlägsna områden.</i></p> <p>(49d) <i>mikroföretag: företag som sysselsätter färre än 10 personer, och vars årsomsättning eller årliga balansräkning inte överstiger 2 miljoner euro, beräknat i enlighet med artiklarna 3–6 i bilaga I till kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.</i></p> <p>(49da) <i>småföretag: företag med färre än 50 anställda och vars årsomsättning och/eller årliga balansomsättning inte överstiger 10 miljoner euro.</i></p> <p>(49e) <i>utsatta mikro- och småföretag: mikro- och småföretag som i hög grad påverkas av priseffekter när byggnader inkluderas i tillämpningsområdet för direktiv 2003/87/EG och som saknar medel att renovera den byggnad som de nyttjar.</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 24

Artikel 4.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska kollektivt säkerställa en minskning av energianvändningen på minst 9 % till 2030 jämfört med referensscenarioprognoserna från 2020, så att unionens slutliga energianvändning uppgår till högst 787 Mtoe och unionens primärenergianvändning uppgår till högst 1 023 Mtoe 2030.</p>	<p>Medlemsstaterna ska kollektivt säkerställa en minskning av energianvändningen på minst 9 % till 2030 jämfört med referensscenarioprognoserna från 2020, så att unionens slutliga energianvändning uppgår till högst 787 Mtoe och unionens primärenergianvändning eller kumulativa energi-användning uppgår till högst 1 023 Mtoe 2030.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 25

Artikel 4.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Varje medlemsstat ska ange nationella energieffektivitetsbidrag avseende slutlig energianvändning och primär energianvändning för att kollektivt uppnå det bindande unionsmål som anges i punkt 1. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bidrag tillsammans med en vägledande utvecklingsbana för bidragen till kommissionen som ett led i deras uppdateringar av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999, och som del av deras integrerade energi- och klimatplaner som avses i, och i enlighet med, det förfarande som anges i artikel 3 och artiklarna 7–12 i förordning (EU) 2018/1999. När de gör detta ska medlemsstaterna använda den formel som fastställs i bilaga I till detta direktiv och förklara hur och utifrån vilka data bidragen har beräknats.</p>	<p>Varje medlemsstat ska ange vägledande nationella energieffektivitetsbidrag avseende slutlig energianvändning och primär energianvändning för att kollektivt uppnå det bindande unionsmål som anges i punkt 1. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bidrag tillsammans med en vägledande utvecklingsbana med milstolpar för bidragen till kommissionen som ett led i deras uppdateringar av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999, och som del av deras integrerade energi- och klimatplaner som avses i, och i enlighet med, det förfarande som anges i artikel 3 och artiklarna 7–12 i förordning (EU) 2018/1999. När de gör detta ska medlemsstaterna använda den formel som fastställs i bilaga I till detta direktiv och förklara hur och utifrån vilka data bidragen har beräknats.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 26

Artikel 4.2 d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(...)	(...) (iva) en trygg energiförsörjning,

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 27

Artikel 5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Offentliga sektorn ledande inom energieffektivitet</p> <p>1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den totala slutliga energianvändningen för alla offentliga organ tillsammans minskas med minst 1,7 % varje år, jämfört med år X-2 (där X är det år då detta direktiv träder i kraft).</p>	<p>Offentliga sektorn ledande inom energieffektivitet</p> <p>1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den totala slutliga energianvändningen för alla offentliga organ tillsammans minskas med 1,7 % varje år, jämfört med år X-2 (där X är det år då detta direktiv träder i kraft).</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna får ta hänsyn till klimatvariationer inom medlemsstaten när de beräknar den slutliga energianvändningen för sina offentliga organ.</p> <p>2. Medlemsstaterna ska i sina nationella energi- och klimatplaner och uppdateringar av dessa i enlighet med förordning (EU) 2018/1999 inkludera en förteckning över offentliga organ som ska bidra till uppfyllandet av den skyldighet som anges i punkt 1 i denna artikel och ange vilken minskning av energianvändningen som ska uppnås för vart och ett av dem samt de åtgärder som de planerar för att uppnå detta. Som en del av sina integrerade nationella energi- och klimatrapporter i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999 ska medlemsstaterna till kommissionen rapportera den minskning av den slutliga energianvändningen som uppnås varje år.</p> <p>3. Medlemsstaterna ska säkerställa att regionala och lokala myndigheter fastställer specifika energieffektivitetsåtgärder i sina planer för minskning av koldioxidutsläpp efter samråd med intressenter och med allmänheten, inbegripet de särskilda grupper som riskerar att påverkas av energifattigdom eller som i högre grad drabbas av effekterna av energifattigdom, såsom kvinnor, personer med funktionsnedsättning, äldre personer, barn och personer med minoritetsbakgrund i fråga om ras eller etnisk tillhörighet.</p> <p>4. Medlemsstaterna ska stödja offentliga organ i genomförandet av åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, inbegripet på regional och lokal nivå, genom att tillhandahålla riktlinjer, främja kompetensutveckling och utbildningsmöjligheter och uppmuntra samarbete mellan offentliga organ.</p> <p>5. Medlemsstaterna ska uppmuntra offentliga organ att beakta koldioxidutsläpp under hela livscykeln i samband med sina investeringar och policyåtgärder.</p>	<p>Medlemsstaterna får ta hänsyn till klimatvariationer inom medlemsstaten när de beräknar den slutliga energianvändningen för sina offentliga organ.</p> <p>2. Medlemsstaterna ska i sina nationella energi- och klimatplaner och uppdateringar av dessa i enlighet med förordning (EU) 2018/1999 inkludera en förteckning över offentliga organ som ska bidra till uppfyllandet av den skyldighet som anges i punkt 1 i denna artikel och ange vilken minskning av energianvändningen som ska uppnås för vart och ett av dem samt de åtgärder som de planerar för att uppnå detta. Som en del av sina integrerade nationella energi- och klimatrapporter i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999 ska medlemsstaterna till kommissionen rapportera den minskning av den slutliga energianvändningen som uppnås varje år.</p> <p>3. Medlemsstaterna ska säkerställa att regionala och lokala myndigheter fastställer specifika energieffektivitetsåtgärder i sina planer för minskning av koldioxidutsläpp efter samråd med intressenter och med allmänheten, inbegripet de särskilda grupper som riskerar att påverkas av energifattigdom eller som i högre grad drabbas av effekterna av energifattigdom, såsom kvinnor, personer med funktionsnedsättning, äldre personer, barn och personer med minoritetsbakgrund i fråga om ras eller etnisk tillhörighet.</p> <p>4. Medlemsstaterna ska stödja regionala och lokala myndigheter samt andra offentliga organ i genomförandet av åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, inbegripet på regional och lokal nivå, genom att tillhandahålla ekonomiskt och tekniskt stöd och lägga fram planer för att åtgärda bristen på den arbetskraft som krävs i alla skeden av den gröna omställningen, inbegripet hantverkare samt högkvalificerade experter på grön teknik, personer som arbetar med tillämpad vetenskap och innovatörer. Medlemsstaterna ska uppmuntra offentliga organ att ta med de bredare fördelarna utöver energibesparingar i beräkningen, såsom inomhusluft och miljö-kvalitet samt förbättrad livskvalitet, särskilt för skolor, förskolor, serviceboenden, vårdhem och sjukhus. Medlemsstaterna ska tillhandahålla riktlinjer, främja kompetensutveckling och utbildningsmöjligheter, inbegripet vad gäller energirenovering genom att använda avtal om energiprestanda och offentlig-privata partnerskap, och uppmuntra samarbete mellan offentliga organ.</p> <p>5. Medlemsstaterna ska uppmuntra offentliga organ att beakta koldioxidutsläpp under hela livscykeln i samband med sina investeringar och policyåtgärder samt ska tillhandahålla specifik vägledning på detta område.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>6. <i>Medlemsstaterna ska stödja regionala och lokala myndigheter samt andra offentliga organ när det gäller att få tillgång till adekvata finansiella resurser för att genomföra direktivet genom särskild finansiering och genom kapacitetsbyggande verksamhet på området insamling av medel.</i></p>

Motivering

Det saknas bedömningar av potentialen hos och effekterna av nivån på 1,7 %. Nivån på 1,7 % kan godtas som utgångspunkt, men hänsyn måste tas till medlemsstaternas situation och konsekvensbedömning.

Ändringsrekommendation 28

Artikel 5 (ny)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p style="text-align: center;">Partnerskap för energiomställning</p> <p>1. <i>Kommissionen ska upprätta europeiska sektorsspecifika partnerskap för energiomställning genom att på ett inkluderande och representativt sätt sammanföra viktiga intressenter inom sektorer som IKT, transport, finans och byggnation. Kommissionen ska utse en ordförande för varje europeiskt sektorsspecifikt partnerskap för energiomställning, som bör inrättas inom tolv månader från detta direktivs ikraftträdande.</i></p> <p>2. <i>Partnerskapen ska underlätta klimatalogier och uppmuntra sektorer att utarbeta färdplaner för energiomställning i syfte att kartlägga tillgängliga åtgärder och tekniska alternativ för att uppnå energieffektivitetsbesparingar, förbereda för förnybar energi och minska koldioxidutsläppen inom sektorerna. Sådana färdplaner skulle kunna utgöra ett värdefullt bidrag till att hjälpa sektorer att planera de nödvändiga investeringar som krävs för att uppnå målen i detta direktiv och EU:s klimatmålplan samt underlätta gränsöverskridande samarbete mellan aktörer för att stärka Europeiska unionens inre marknad.</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 29

Artikel 5 (ny)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p style="text-align: center;">Gemensamma kontaktpunkter för energieffektivitet</p> <p>1. Medlemsstaterna ska samarbeta med relevanta myndigheter och privata intressenter för att utveckla särskilda lokala, regionala eller nationella kontaktpunkter. Dessa kontaktpunkter ska vara sektorsövergripande och tvärvetenskapliga och leda till lokalt utvecklade projekt genom att</p> <ul style="list-style-type: none"> i) ge råd om och tillhandahålla effektiv information om tekniska och finansiella möjligheter och lösningar för mikro- och småföretag, regionala och lokala myndigheter samt andra offentliga organ och hushåll, ii) sammanlänka potentiella projekt med marknadsaktörer, särskilt småskaliga projekt, iii) främja aktiva konsumenter genom att ge råd om energianvändningsbeteende, iv) tillhandahålla information om utbildningsprogram och utbildning för att säkerställa fler yrkesverksamma inom energieffektivitet samt omskolning och kompetensutveckling för att tillgodose marknadens behov, v) främja exempel på bästa praxis från olika typer av byggnader, bostäder och företag, vi) samla in och lämna in aggregerade typuppgifter från energieffektivitetsprojekt till kommissionen. Denna information bör delas av kommissionen i en rapport vartannat år för att utbyta erfarenheter och förbättra det gränsöverskridande samarbetet mellan medlemsstaterna. <p>2. Dessa gemensamma kontaktpunkter ska skapa starka och tillförlitliga partnerskap med lokala och regionala privata aktörer såsom små och medelstora företag, energitjänsteföretag, installatörer, konsultföretag, projektutvecklare och finansinstitut som kan tillhandahålla tjänster såsom energibesiktningar, finansiella lösningar och genomförande av energireoveringar.</p> <p>3. Medlemsstaterna ska samarbeta med lokala och regionala myndigheter för att främja dessa gemensamma kontaktpunkter.</p> <p>4. Kommissionen ska ge medlemsstaterna riktlinjer för att utveckla dessa gemensamma kontaktpunkter i syfte att skapa ett harmoniserat tillvägagångssätt i hela Europa.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 30

Artikel 6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p data-bbox="209 696 751 728">Offentliga sektorns byggnaders roll som förebild</p> <p data-bbox="177 860 783 1055">1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾ ska varje medlemsstat säkerställa att minst 3 % av den totala golvytan i uppvärmda och/eller kylda byggnader som ägs av offentliga organ renoveras varje år för att minst omvandlas till nära-nollenergibyggnader i enlighet med artikel 9 i direktiv 2010/31/EU.</p> <p data-bbox="177 1413 783 1664">I de fall då offentliga organ är inhysta i en byggnad som de inte äger ska de utöva sina avtalsenliga rättigheter i största möjliga utsträckning och uppmuntra fastighetsägaren att renovera byggnaden till en nära-nollenergibyggnad i enlighet med artikel 9 i direktiv 2010/31/EU. När de ingår ett nytt avtal om nyttjande av en byggnad som de inte äger ska offentliga organ sträva efter att denna byggnad ska tillhöra de två högsta energieffektivitetsklasserna i energicertifikatet.</p> <p data-bbox="177 1883 783 2022">Takten på minst 3 % ska beräknas utifrån den totala golvytan i byggnader som har en total användbar golvyta på mer än 250 m², vilka ägs av offentliga organ i den berörda medlemsstaten och som den 1 januari 2024 inte är nära-nollenergibyggnader.</p>	<p data-bbox="842 696 1385 728">Offentliga sektorns byggnaders roll som förebild</p> <p data-bbox="810 860 1417 1279">1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾ ska varje medlemsstat säkerställa att minst 3 % av den totala golvytan i uppvärmda och/eller kylda byggnader som ägs av offentliga organ renoveras varje år för att minst omvandlas till nära-nollenergibyggnader i enlighet med artikel 9 i direktiv 2010/31/EU i syfte att uppnå den fullständiga energibesparingspotentialen i den mån det är kostnadseffektivt samt tekniskt och ekonomiskt genomförbart. Medlemsstaterna ska undanta subventionerade bostäder från skyldigheten att renovera 3 % av den totala golvytan om renoveringarna inte är kostnadsneutrala och kommer att leda till betydande hyresökningar för personer som bor i subventionerade bostäder – hyresökningar som är högre än de ekonomiska besparingarna på energiräkningen.</p> <p data-bbox="810 1413 1417 1749">I de fall då offentliga organ är inhysta i en byggnad som de inte äger ska de uppmuntra fastighetsägaren att utföra en totalrenovering eller en etappvis totalrenovering av byggnaden till en nära-nollenergibyggnad i enlighet med artikel 9 i direktiv 2010/31/EU i syfte att uppnå den fullständiga energibesparingspotentialen i den mån det är kostnadseffektivt samt tekniskt genomförbart. När de ingår ett nytt avtal om nyttjande av en byggnad som de inte äger ska offentliga organ sträva efter att denna byggnad ska tillhöra de två högsta energieffektivitetsklasserna i energicertifikatet, eller andra prestandanivåer som är relevanta för medlemsstaten.</p> <p data-bbox="810 1883 1417 2051">Den genomsnittliga takten på minst 3 % beräknat för en period på fem år ska beräknas utifrån den totala golvytan i byggnader som har en total användbar golvyta på mer än 250 m², vilka ägs av offentliga organ i den berörda medlemsstaten och som den 1 januari 2024 inte är nära-nollenergibyggnader.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>2. I undantagsfall får medlemsstaterna i den årliga renoveringstakten för byggnader medräkna nybyggda byggnader som ägs som ersättning för specifika byggnader som varit offentliga organs och som rivits under något av de två föregående åren. Sådana undantag ska endast tillämpas när de skulle vara mer kostnadseffektiva och hållbara i fråga om energi och livscykelutsläpp av koldioxid jämfört med en renovering av byggnaderna. De allmänna kriterierna, metoderna och förfarandena för att identifiera sådana undantagsfall ska tydligt fastställas och offentliggöras av varje medlemsstat.</p> <p>3. Med avseende på tillämpningen av denna artikel ska medlemsstaterna publicera en förteckning över offentliga organs uppvärmda och/eller kylda byggnader med en total användbar golvyta på mer än 250 m². Denna förteckning ska uppdateras minst en gång om året. Förteckningen ska innehålla åtminstone information om</p> <p>a) golvytan i m²,</p> <p>b) respektive byggnads energicertifikat utfärdat i enlighet med artikel 12 i direktiv 2010/31/EU.</p> <p>(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).</p>	<p>2. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa mindre stränga krav på följande kategorier av byggnader:</p> <p>a) Byggnader med officiellt skydd som del av en utvald miljö eller på grund av deras särskilda arkitektoniska eller historiska värde, i den mån efterkommande av vissa minimikrav avseende energiprestanda skulle medföra oacceptabla förändringar av deras särdrag eller utseende.</p> <p>b) Byggnader som används för andakt och religiös verksamhet.</p> <p>I båda fallen ska de ansvariga myndigheterna visa att kraven för nära-nollenergibyggnader är inkompatibla med de byggnader som är undantagna.</p> <p>3. I undantagsfall får medlemsstaterna i den årliga renoveringstakten för byggnader medräkna nybyggda byggnader som ägs som ersättning för specifika byggnader som varit offentliga organs och som rivits under något av de två föregående åren. Sådana undantag ska endast tillämpas när de skulle vara mer kostnadseffektiva och hållbara i fråga om energi och livscykelutsläpp av koldioxid jämfört med en renovering av byggnaderna. De allmänna kriterierna, metoderna och förfarandena för att identifiera sådana undantagsfall ska tydligt fastställas och offentliggöras av varje medlemsstat.</p> <p>4. Med avseende på tillämpningen av denna artikel ska medlemsstaterna före den XX/XX/XXXX publicera en förteckning över offentliga organs uppvärmda och/eller kylda byggnader med en total användbar golvyta på mer än 250 m². Denna förteckning ska uppdateras minst en gång om året. Förteckningen ska innehålla åtminstone information om</p> <p>a) golvytan i m²,</p> <p>b) respektive byggnads energicertifikat utfärdat i enlighet med artikel 12 i direktiv 2010/31/EU.</p> <p>(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 31

Artikel 6 (ny)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>1a. Om en medlemsstat renoverar mer än 3 % av den totala golvytan i byggnader som ägs av offentliga organ under ett visst år får den renovera mindre de efterföljande åren för att uppnå det årsgenomsnitt som beräknats för en period på fem år. Om en medlemsstat renoverar mindre än 3 % av den totala golvytan i byggnader som ägs av offentliga organ under ett visst år ska den renovera mer för att uppnå det årsgenomsnitt som beräknats för en period på fem år.</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 32

Artikel 6 (ny)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>3a. Vid planeringen av genomförandeåtgärder enligt denna artikel ska medlemsstaterna tillhandahålla ekonomiskt och tekniskt stöd och lägga fram planer för att åtgärda bristen på den arbetskraft och de kvalificerade yrkesutövare som krävs i alla skeden av den gröna omställningen, inbegripet hantverkare samt högkvalificerade experter på grön teknik, personer som arbetar med tillämpad vetenskap och innovatörer. Medlemsstaterna ska stödja regionala och lokala myndigheter samt andra offentliga organ i att ta med de bredare fördelarna utöver energibesparingar i beräkningen, såsom hälsosamt inomhusklimat med förbättrad inomhusluft och miljö kvalitet samt förbättrad livskvalitet, särskilt för skolor, förskolor, serviceboenden, vårdhem och sjukhus.</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 33

Artikel 7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Medlemsstaterna ska se till att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter när de ingår offentliga kontrakt och koncessioner av ett värde som är lika med eller över de tröskelvärden som fastställs i artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 4 i direktiv 2014/24/EU och artikel 15 i direktiv 2014/25/EU, endast köper produkter, tjänster, byggnader och byggtreprenader med hög energieffektivitetsprestanda i enlighet med de krav som avses i bilaga IV till detta direktiv.</p> <p>5. Medlemsstaterna kan kräva att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter, när så är lämpligt, tar hänsyn till bredare hållbarhetsaspekter, sociala aspekter och aspekter kopplade till miljö och cirkulär ekonomi i sin upphandlingspraxis i syfte att uppnå unionens mål avseende minskade koldioxidutsläpp och nollutsläpp. När så är lämpligt, och i enlighet med kraven i bilaga IV, ska medlemsstaterna kräva att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter tar hänsyn till unionens kriterier för grön offentlig upphandling.</p> <p>För att säkerställa transparens i tillämpningen av energieffektivitetskraven i upphandlingsprocessen ska medlemsstaterna offentliggöra information om energieffektivitetseffekterna av kontrakt av ett värde som är lika med eller över de tröskelvärden som avses i punkt 1. Upphandlande myndigheter får besluta att ålägga anbudsgivarna att lämna information om faktorn för global uppvärmningspotential under hela livscykeln för en ny byggnad och får offentliggöra denna information för kontraktet, i synnerhet när det gäller nya byggnader med en golvyta som är större än 2 000 kvadratmeter.</p> <p>Medlemsstaterna ska stödja upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i användningen av energieffektivitetskrav, även på regional och lokal nivå, genom att tillhandahålla tydliga regler och riktlinjer inbegripet metoder för att bedöma livscykelkostnaderna och miljöeffekterna och miljökostnaderna, inrätta kompetensstödcentrum, uppmontra samarbete mellan upphandlande myndigheter – även över gränserna – och använda gemensam upphandling och digital upphandling när så är möjligt.</p>	<p>1. Medlemsstaterna ska se till att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter, med vederbörlig respekt för principen om lokalt självstyre i artikel 4 i EU-fördraget, när de ingår offentliga kontrakt och koncessioner av ett värde som är lika med eller över de tröskelvärden som fastställs i artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 4 i direktiv 2014/24/EU och artikel 15 i direktiv 2014/25/EU, köper produkter, tjänster, byggnader och byggtreprenader med hög energieffektivitetsprestanda, förutsatt att detta är förenligt med kostnadseffektivitet, ekonomisk genomförbarhet, hållbarhet i vidare bemärkelse, teknisk lämplighet samt tillräcklig konkurrens, med målet att uppfylla de kriterier som avses i bilaga IV till detta direktiv.</p> <p>5. Medlemsstaterna ska kräva att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter, när så är lämpligt, tar hänsyn till bredare hållbarhetsaspekter, sociala aspekter och aspekter kopplade till miljö och cirkulär ekonomi i sin upphandlingspraxis i syfte att uppnå unionens mål avseende minskade koldioxidutsläpp och nollutsläpp. När så är lämpligt, och i enlighet med kraven i bilaga IV, ska medlemsstaterna kräva att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter tar hänsyn till unionens kriterier för grön och cirkulär offentlig upphandling.</p> <p>För att säkerställa transparens i tillämpningen av energieffektivitetskraven i upphandlingsprocessen ska medlemsstaterna offentliggöra information om energieffektivitetseffekterna av kontrakt av ett värde som är lika med eller över de tröskelvärden som avses i punkt 1. Upphandlande myndigheter får besluta att ålägga anbudsgivarna att lämna information om faktorn för global uppvärmningspotential under hela livscykeln för en ny byggnad och får offentliggöra denna information för kontraktet, i synnerhet när det gäller nya byggnader med en golvyta som är större än 2 000 kvadratmeter.</p> <p>Medlemsstaterna ska stödja upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i användningen av energieffektivitetskrav, även på regional och lokal nivå, genom att tillhandahålla tydliga regler och riktlinjer inbegripet metoder för att bedöma livscykelkostnaderna och miljöeffekterna och miljökostnaderna, inrätta kompetensstödcentrum, uppmontra samarbete mellan upphandlande myndigheter – även över gränserna – och använda gemensam upphandling och digital upphandling när så är möjligt.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 34

Artikel 8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(3) Medlemsstaterna ska genomföra kvotpliktsystemet för energieffektivitet, alternativa policyåtgärder, eller en kombination av båda, eller program eller åtgärder som finansieras genom en nationell energieffektivitetsfond, på ett prioriterat sätt bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder. Medlemsstaterna ska säkerställas att policyåtgärder som genomförs i enlighet med denna artikel inte har någon negativ inverkan på dessa personer. När så är tillämpligt ska medlemsstaterna utnyttja finansiering på bästa möjliga sätt, inklusive offentlig finansiering, finansieringsinstrument som inrättats på unionsnivå och intäkter från utsläppsrätter i enlighet med artikel 22.3 b, för att avlägsna negativa effekter och säkerställa en rättvis och inkluderande energiomställning.</p> <p>Vid utformningen av sådana policyåtgärder ska medlemsstaterna beakta och främja den roll som gemenskaper för förnybar energi och medborgarenergigemenskaper har som bidragande till genomförandet av dessa policyåtgärder.</p> <p>Medlemsstaterna ska se till att en andel av den mängd ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs uppnås bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder. Denna andel ska minst motsvara den andel av hushållen som omfattas av energifattigdom enligt bedömningen i medlemsstaternas nationella energi- och klimatplaner som fastställts i enlighet med artikel 3.3 d i styrningsförordningen 2018/1999. Om en medlemsstat inte anmält andelen hushåll i energifattigdom enligt bedömningen i dess nationella energi- och klimatplan ska den andel av den mängd ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs som ska uppnås bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder minst motsvara den aritmetiska genomsnittsandelen för följande indikatorer för år 2019 eller, om uppgifter saknas för 2019, för en linjär extrapolering av deras värden för de sista tre år som finns tillgängliga.</p>	<p>(3) Medlemsstaterna ska genomföra kvotpliktsystemet för energieffektivitet, alternativa policyåtgärder, eller en kombination av båda, eller program eller åtgärder som finansieras genom en nationell energieffektivitetsfond, på ett prioriterat sätt bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, samt utsatta mikro- och småföretag och utsatta mobilitetsanvändare. Medlemsstaterna ska säkerställas att policyåtgärder som genomförs i enlighet med denna artikel inte har någon negativ inverkan på dessa personer. När så är tillämpligt ska medlemsstaterna utnyttja finansiering på bästa möjliga sätt, inklusive offentlig finansiering, finansieringsinstrument som inrättats på unionsnivå och intäkter från utsläppsrätter i enlighet med artikel 22.3 b, för att avlägsna negativa effekter och säkerställa en rättvis och inkluderande energiomställning.</p> <p>Vid utformningen av sådana policyåtgärder ska medlemsstaterna beakta och främja den roll som gemenskaper för förnybar energi och medborgarenergigemenskaper har som bidragande till genomförandet av dessa policyåtgärder.</p> <p>Medlemsstaterna ska se till att en andel av den mängd ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs uppnås bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, samt utsatta mikro- och småföretag och utsatta mobilitetsanvändare. Denna andel ska minst motsvara den andel av hushållen som omfattas av energifattigdom enligt bedömningen i medlemsstaternas nationella energi- och klimatplaner som fastställts i enlighet med artikel 3.3 d i styrningsförordningen 2018/1999. Om en medlemsstat inte anmält andelen hushåll i energifattigdom enligt bedömningen i dess nationella energi- och klimatplan ska den andel av den mängd ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs som ska uppnås bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder minst motsvara den aritmetiska genomsnittsandelen för följande indikatorer för år 2019 eller, om uppgifter saknas för 2019, för en linjär extrapolering av deras värden för de sista tre år som finns tillgängliga.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>a) Oförmåga att hålla hemmet tillräckligt varmt (Eurostat, SILC [ilc_md01]).</p> <p>b) Förfallna skulder avseende räkningar för allmännyttiga tjänster (Eurostat, SILC, [ilc_md07]).</p> <p>c) Användningsutgifternas struktur per inkomstkventil och COICOP-användningssyfte (Eurostat, HBS, [hbs_str_t223], data för [CP045] El, gas och andra bränslen).</p>	<p>a) Oförmåga att hålla hemmet tillräckligt varmt (Eurostat, SILC [ilc_md01]).</p> <p>b) Förfallna skulder avseende räkningar för allmännyttiga tjänster (Eurostat, SILC, [ilc_md07]).</p> <p>c) Användningsutgifternas struktur per inkomstkventil och COICOP-användningssyfte (Eurostat, HBS, [hbs_str_t223], data för [CP045] El, gas och andra bränslen).</p> <p>Kommissionen kommer att utfärda riktlinjer och föreslå tydliga kriterier för hur man avgör vilka som är utsatta mikro- och småföretag och utsatta mobilitetsanvändare. Medlemsstaterna kommer att inkludera en analys av energifattigdomen bland mikro- och småföretag och av utsatta mobilitetsanvändare i översynen av sina nationella energi- och klimatplaner.</p>

Motivering

Överensstämmelse med förslaget om den sociala klimatfonden.

Ändringsrekommendation 35

Artikel 8.14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska som ett led i sina uppdateringar av nationella energi- och klimatplaner och respektive lägesrapporter, och sina därpå följande integrerade nationella energi- och klimatplaner och anmält i enlighet med förordning (EU) 2018/1999, visa följande – när så är lämpligt även genom bevisning och beräkningar:</p> <p>a) Att energibesparingar inte räknats dubbelt i de fall där inverkan av policyåtgärder eller enskilda åtgärder överlappar varandra.</p> <p>b) Hur energibesparingar som uppnås i enlighet med punkt 1 första stycket b och c bidrar till att deras nationella bidrag i enlighet med artikel 4 uppfylls.</p> <p>c) Att policyåtgärder fastställs för att uppfylla deras energisparkrav, att de utformas i enlighet med kraven i denna artikel och att dessa policyåtgärder kan godtas och är lämpliga för att säkerställa uppnåendet av de ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs vid utgången av varje sparkravperiod.</p>	<p>Medlemsstaterna ska som ett led i sina uppdateringar av nationella energi- och klimatplaner och respektive lägesrapporter, och sina därpå följande integrerade nationella energi- och klimatplaner och anmält i enlighet med förordning (EU) 2018/1999, visa följande – när så är lämpligt även genom bevisning och beräkningar:</p> <p>a) Att energibesparingar inte räknats dubbelt i de fall där inverkan av policyåtgärder eller enskilda åtgärder överlappar varandra.</p> <p>b) Hur energibesparingar som uppnås i enlighet med punkt 1 första stycket b och c bidrar till att deras nationella bidrag i enlighet med artikel 4 uppfylls.</p> <p>c) Att policyåtgärder fastställs för att uppfylla deras energisparkrav, att de utformas i enlighet med kraven i denna artikel och att dessa policyåtgärder kan godtas och är lämpliga för att säkerställa uppnåendet av de ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs vid utgången av varje sparkravperiod.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>I dessa beräkningar ska medlemsstaterna inkludera de besparingar som uppnås på regional och lokal nivå, och som inte överlappar med nationella åtgärder, som lokalt fastställda bidrag till det nationella målet.</i></p>

Motivering

Eftersom direktivet innefattar mål och skyldigheter angående åtgärder som nödvändigtvis vidtas på subnationell nivå bör dessa åtgärder vederbörligen redovisas och den nivå på vilken de vidtas avspeglas, i syfte att finjustera politiken efter en inledande översynscykel.

Ändringsrekommendation 36

Artikel 9.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(5) Medlemsstaterna får kräva att kvotpliktiga parter arbetar med myndigheter eller kommuner för att främja åtgärder för att förbättra energieffektiviteten bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder. Detta innefattar att identifiera och hantera de specifika behoven för särskilda grupper som riskerar energifattigdom eller som i högre grad drabbas av effekterna av energifattigdom. För att skydda personer som påverkas av energifattigdom, sårbara kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, bör medlemsstaterna uppmantra kvotpliktiga parter att vidta sådana åtgärder som renovering av byggnader, inbegripet subventionerade bostäder, utbyte av apparater, finansiella stöd och incitament för förbättrad energieffektivitet i enlighet med nationella finansierings- och stödsystem, eller energibesiktningar.</p>	<p>(5) Medlemsstaterna får kräva att kvotpliktiga parter arbetar med regionala och lokala myndigheter för att främja åtgärder för att förbättra energieffektiviteten bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder. Detta innefattar att identifiera och hantera de specifika behoven för särskilda grupper som riskerar energifattigdom eller som i högre grad drabbas av effekterna av energifattigdom. För att skydda personer som påverkas av energifattigdom, sårbara kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, bör medlemsstaterna uppmantra kvotpliktiga parter att vidta sådana åtgärder som renovering av byggnader, inbegripet subventionerade bostäder, utbyte av apparater, finansiella stöd och incitament för förbättrad energieffektivitet i enlighet med nationella finansierings- och stödsystem, eller energibesiktningar.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 37

Artikel 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>11. Medlemsstaterna ska aktivt främja genomförandet av energiledningssystemet inom den offentliga förvaltningen på nationell, regional och lokal nivå. I detta syfte kommer de att främja kapacitetsbyggande åtgärder och incitament för mindre myndigheter.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 38

Artikel 21.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Medlemsstaterna ska säkerställa att informationen om tillgängliga energieffektivitetsåtgärder, enskilda åtgärder och finansiella och rättsliga ramar är transparent och sprids på bred front till alla berörda marknadsaktörer, såsom slutkunder, slutanvändare, konsumentorganisationer, företrädare för det civila samhället, gemenskaper för förnybar energi, medborgarenergigemenskaper, lokala och regionala myndigheter, energiorgan, tillhandahållare av socialtjänster, byggföretag, arkitekter, ingenjörer, miljörevisorer, energi-besiktningsmän och installatörer av byggnadselement enligt definitionen i direktiv 2010/31/EU.</p>	<p>1. Medlemsstaterna ska, i nära samarbete med regionala och lokala myndigheter när så är möjligt, säkerställa att informationen om tillgängliga energieffektivitetsåtgärder, enskilda åtgärder och finansiella och rättsliga ramar är transparent och sprids på bred front till alla berörda marknadsaktörer, såsom slutkunder, slutanvändare, konsumentorganisationer, företrädare för det civila samhället, gemenskaper för förnybar energi, medborgarenergigemenskaper, lokala och regionala myndigheter, energiorgan, tillhandahållare av socialtjänster, byggföretag, arkitekter, ingenjörer, miljörevisorer, energibesiktningsmän och installatörer av byggnadselement enligt definitionen i direktiv 2010/31/EU.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 39

Artikel 21.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>5. Utan att det påverkar de grundläggande principerna om medlemsstaternas förmögenhetsrätt och hyreslagstiftning ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att undanröja regleringsmässiga och icke-regleringsmässiga hinder för energieffektivisering när det gäller uppdelningen av incitament mellan ägarna och hyresgästerna eller mellan ägare till en byggnad eller byggnadsenhet, i syfte att säkerställa att parterna inte avskräcks från att göra effektivitetshöjande investeringar som de annars skulle ha gjort på grund av att de inte individuellt kommer att erhålla de fullständiga fördelarna, eller på grund av att det saknas regler för uppdelning av kostnader och fördelar mellan dem, Åtgärder för att avlägsna sådana hinder kan innefatta tillhandahållande av incitament, upphävande eller ändring av tillämpliga föreskrifter i lagar och andra författningar, antagande av riktlinjer och tolkningsmeddelanden eller förenkling av administrativa förfaranden, inbegripet nationella regler och åtgärder som reglerar beslutsprocesserna i andelsägda egendomar. Åtgärderna kan kombineras med tillhandahållande av utbildning samt specifik information om och tekniskt stöd för energieffektivitet till sådana marknadsaktörer som de som avses i punkt 1.</p>	<p>5. Utan att det påverkar de grundläggande principerna om medlemsstaternas förmögenhetsrätt och hyreslagstiftning ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att undanröja regleringsmässiga och icke-regleringsmässiga hinder för energieffektivisering när det gäller uppdelningen av incitament mellan ägarna och hyresgästerna eller mellan ägare till en byggnad eller byggnadsenhet, i syfte att säkerställa att parterna inte avskräcks från att göra effektivitetshöjande investeringar som de annars skulle ha gjort på grund av att de inte individuellt kommer att erhålla de fullständiga fördelarna, eller på grund av att det saknas regler för uppdelning av kostnader och fördelar mellan dem, Åtgärder för att avlägsna sådana hinder kan innefatta tillhandahållande av incitament, upphävande eller ändring av tillämpliga föreskrifter i lagar och andra författningar, t. ex. införande av snabb tillståndsgivning, antagande av riktlinjer och tolkningsmeddelanden eller förenkling av administrativa förfaranden, inbegripet nationella regler och åtgärder som reglerar beslutsprocesserna i andelsägda egendomar. Dessa åtgärder ska utformas i samarbete med lokala och regionala myndigheter och kan kombineras med tillhandahållande av utbildning samt specifik information om och tekniskt stöd för energieffektivitet till sådana marknadsaktörer som de som avses i punkt 1.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska vidta ändamålsenliga åtgärder för att stödja en flerpartsdialog med deltagande av berörda offentliga parter och arbetsmarknadsparter, såsom fastighetsägar- och hyresgästföreningar, konsumentorganisationer, gemenskaper för förnybar energi, medborgarenergigemenskaper, lokala och regionala myndigheter, berörda offentliga myndigheter och organ, med syfte att lägga fram förslag om gemensamt godtagna åtgärder, incitament och riktlinjer som rör uppdelningen av incitament mellan ägare och hyresgäster eller mellan ägare till en byggnad eller byggnadsenhet.</p> <p>Varje medlemsstat ska rapportera sådana hinder och åtgärder som vidtagits i sin långsiktiga renoveringsstrategi i enlighet med artikel 2a i direktiv 2010/31/EU och förordning (EU) 2018/1999.</p>	<p>Medlemsstaterna ska vidta ändamålsenliga åtgärder för att stödja en flerpartsdialog med deltagande av berörda lokala och regionala myndigheter, offentliga parter och arbetsmarknadsparter, såsom fastighetsägar- och hyresgästföreningar, konsumentorganisationer, gemenskaper för förnybar energi, medborgarenergigemenskaper, lokala och regionala myndigheter, berörda offentliga myndigheter och organ, med syfte att lägga fram förslag om gemensamt godtagna åtgärder, incitament och riktlinjer som rör uppdelningen av incitament mellan ägare och hyresgäster eller mellan ägare till en byggnad eller byggnadsenhet.</p> <p>Varje medlemsstat ska rapportera sådana hinder och åtgärder som vidtagits i sin långsiktiga renoveringsstrategi i enlighet med artikel 2a i direktiv 2010/31/EU och förordning (EU) 2018/1999.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 40

Artikel 22

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Medlemsstaterna ska vidta ändamålsenliga åtgärder för att stärka och skydda personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder.</p> <p>När de definierar begreppet utsatta kunder i enlighet med artiklarna 28.1 och 29 i direktiv (EU) 2019/944 och artikel 3.3 i direktiv 2009/73/EG ska medlemsstaterna beakta slutanvändarna.</p>	<p>1. Medlemsstaterna ska vidta ändamålsenliga åtgärder för att stärka och skydda personer som påverkas av energifattigdom, utsatta mobilitetsanvändare, utsatta mikro- och småföretag, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, med särskild hänsyn till regioner som är isolerade ur energisynpunkt och som inte kan ansluta sig till det europeiska nätet.</p> <p>När de definierar begreppet utsatta kunder i enlighet med artiklarna 28.1 och 29 i direktiv (EU) 2019/944 och artikel 3.3 i direktiv 2009/73/EG ska medlemsstaterna beakta slutanvändarna.</p> <p>Kommissionen kommer att utfärda riktlinjer för definitionen av utsatta mobilitetsanvändare och utsatta mikro- och småföretag, i enlighet med de definitioner som återfinns i förordningen om inrättande av en social klimatfond.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 41

Artikel 23.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>2. Medlemsstaterna ska säkerställa att allmänheten ges möjlighet att delta i utarbetandet av värme- och kylplaner, den heltäckande bedömningen samt policyer och åtgärder.</p>	<p>2. Medlemsstaterna ska utarbeta värme- och kylplaner i nära samarbete med berörda lokala och regionala myndigheter. Tillsammans ska de säkerställa att allmänheten ges möjlighet att delta i utarbetandet av värme- och kylplaner, den heltäckande bedömningen samt policyer och åtgärder.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 42

Artikel 23.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Vid den bedömning som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna för det egna territoriet utföra en kostnads-nyttoanalys som grundar sig på klimatförhållanden, ekonomisk genomförbarhet och teknisk lämplighet i enlighet med del 1 i bilaga IX. Kostnads-nyttoanalysen ska kunna underlätta kartläggningen och genomförandet av de mest resurs- och kostnadseffektiva lösningarna för att tillgodose behoven av värme och kyla. Kostnads-nyttoanalysen kan ingå i en miljöbedömning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan.</p>	<p>Vid den bedömning som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna, i tillämpliga fall i nära samarbete med relevant lokal och regional myndighet, för det egna territoriet utföra en kostnads-nyttoanalys som grundar sig på klimatförhållanden, ekonomisk genomförbarhet och teknisk lämplighet i enlighet med del 1 i bilaga IX. Kostnads-nyttoanalysen ska kunna underlätta kartläggningen och genomförandet av de mest resurs- och kostnadseffektiva lösningarna för att tillgodose behoven av värme och kyla. Kostnads-nyttoanalysen kan ingå i en miljöbedömning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan.</p>

Motivering

Vissa värme- och kylsystem, t.ex. fjärrvärmenät, är nära sammankopplade med det territorium som de försörjer. En analys av dessa nät bör göras i nära samarbete med lokala och regionala myndigheter.

Ändringsrekommendation 43

Artikel 23.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>4. Om det av den bedömning som avses i punkt 1 och den analys som avses i punkt 3 framgår att det finns potential för tillämpning av högeffektiv kraftvärme och/eller effektiv fjärrvärme och fjärrkyla där fördelarna är större än kostnaderna, ska medlemsstaterna vidta adekvata åtgärder för utveckling av en effektiv infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla och/eller för att hantera utvecklingen av högeffektiv kraftvärme och användningen av värme och kyla från spillvärme och förnybara energikällor i enlighet med punkt 1 och artikel 24.4 och 24.6.</p> <p>Om det av den bedömning som avses i punkt 1 och den analys som avses i punkt 3 inte framgår att det finns en potential vars fördelar är större än kostnaderna, inbegripet de administrativa kostnaderna för utförandet av den kostnads-nyttanalys som avses i artikel 24.4, får den berörda medlemsstaten undanta anläggningar från kraven i denna punkt.</p> <p>5. Medlemsstaterna ska anta policyer och åtgärder som säkerställer den potential som identifierats i de heltäckande bedömningar som gjorts i enlighet med punkt 1. Dessa policyer och åtgärder ska innefatta minst de aspekter som fastställs i bilaga IX. Varje medlemsstat ska anmäla dessa policyer och åtgärder som ett led i uppdateringen av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner, sin efterföljande integrerade nationella energi- och klimatplan och respektive lägesrapporter som anmäls i enlighet med förordning (EU) 2018/1999.</p> <p>6. Medlemsstaterna ska uppmuntra regionala och lokala myndigheter att utarbeta lokala värme- och kylplaner åtminstone i kommuner med en totalbefolkning som överstiger 50 000. Dessa planer bör åtminstone</p> <p>a) vara baserade på den information och de data som tillhandahålls i de heltäckande bedömningar som görs i enlighet med punkt 1 och omfatta en uppskattning och kartläggning av potentialen för att öka energieffektiviteten, inbegripet genom återvinning av spillvärme, och för förnybar energi inom värme och kyla inom det specifika området,</p>	<p>4. Om det av den bedömning som avses i punkt 1 och den analys som avses i punkt 3 framgår att det finns potential för tillämpning av högeffektiv kraftvärme och/eller effektiv fjärrvärme och fjärrkyla där fördelarna är större än kostnaderna, ska medlemsstaterna samt lokala och regionala myndigheter med behörighet på området i fråga vidta adekvata åtgärder för utveckling av en effektiv infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla och/eller för att hantera utvecklingen av högeffektiv kraftvärme och användningen av värme och kyla från spillvärme (bland annat från kommunalt avfall) och förnybara energikällor i enlighet med punkt 1 och artikel 24.4 och 24.6.</p> <p>Om det av den bedömning som avses i punkt 1 och den analys som avses i punkt 3 inte framgår att det finns en potential vars fördelar är större än kostnaderna, inbegripet de administrativa kostnaderna för utförandet av den kostnads-nyttanalys som avses i artikel 24.4, får den berörda medlemsstaten, tillsammans med de lokala och regionala myndigheterna, undanta anläggningar från kraven i denna punkt.</p> <p>5. Medlemsstaterna ska anta policyer och åtgärder som säkerställer den potential som identifierats i de heltäckande bedömningar som gjorts i enlighet med punkt 1. Dessa policyer och åtgärder ska innefatta minst de aspekter som fastställs i bilaga IX. Varje medlemsstat ska anmäla dessa policyer och åtgärder som ett led i uppdateringen av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner, sin efterföljande integrerade nationella energi- och klimatplan och respektive lägesrapporter som anmäls i enlighet med förordning (EU) 2018/1999.</p> <p>6. Medlemsstaterna ska uppmuntra regionala och lokala myndigheter att utarbeta lokala värme- och kylplaner åtminstone i kommuner med en totalbefolkning som överstiger 50 000. Dessa planer bör åtminstone</p> <p>a) vara baserade på den information och de data som tillhandahålls i de heltäckande bedömningar som görs i enlighet med punkt 1 och omfatta en uppskattning och kartläggning av potentialen för att öka energieffektiviteten, inbegripet genom återvinning av spillvärme, och för förnybar energi inom värme och kyla inom det specifika området,</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>b) omfatta en strategi för utnyttjandet av den identifierade potentialen enligt punkt 6 a,</p> <p>c) utarbetas med deltagande av alla berörda regionala eller lokala intressenter och säkerställa allmänhetens deltagande,</p> <p>d) beakta de gemensamma behoven hos lokalsamhällen och en mångfald av lokala eller regionala administrativa enheter eller regioner,</p> <p>e) innefatta en övervakning av utvecklingen i fråga om genomförandet av identifierade policyer och åtgärder.</p>	<p>b) omfatta en strategi för utnyttjandet av den identifierade potentialen enligt punkt 6 a,</p> <p>c) utarbetas med deltagande av alla berörda regionala eller lokala intressenter och säkerställa allmänhetens deltagande,</p> <p>d) beakta de gemensamma behoven hos lokalsamhällen och en mångfald av lokala eller regionala administrativa enheter eller regioner,</p> <p>e) innefatta en övervakning av utvecklingen i fråga om genomförandet av identifierade policyer och åtgärder.</p>
<p>Medlemsstaterna ska säkerställa att allmänheten ges möjlighet att delta i utarbetandet av värme- och kylplaner, den heltäckande bedömningen samt policyer och åtgärder.</p>	<p>Medlemsstaterna och de relevanta lokala och regionala myndigheterna ska säkerställa att allmänheten ges möjlighet att delta i utarbetandet av värme- och kylplaner, den heltäckande bedömningen samt policyer och åtgärder.</p>
<p>I detta syfte ska medlemsstaterna utarbeta rekommendationer som stöder de regionala och lokala myndigheternas genomförande av policyer och åtgärder avseende energieffektiv värme och kyla baserad på förnybar energi på regional och lokal nivå med utnyttjande av den identifierade potentialen. Medlemsstaterna ska stödja regionala och lokala myndigheter i största möjliga utsträckning och på alla sätt, inklusive finansiellt stöd och tekniska stödssystem.</p>	<p>I detta syfte ska medlemsstaterna utarbeta rekommendationer som stöder de regionala och lokala myndigheternas genomförande av policyer och åtgärder avseende energieffektiv värme och kyla baserad på förnybar energi på regional och lokal nivå med utnyttjande av den identifierade potentialen. Medlemsstaterna ska stödja regionala och lokala myndigheter i största möjliga utsträckning och på alla sätt, inklusive finansiellt stöd och tekniska stödssystem.</p>

Ändringsrekommendation 44

Artikel 23.6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I detta syfte ska medlemsstaterna utarbeta rekommendationer som stöder de regionala och lokala myndigheternas genomförande av policyer och åtgärder avseende energieffektiv värme och kyla baserad på förnybar energi på regional och lokal nivå med utnyttjande av den identifierade potentialen. Medlemsstaterna ska stödja regionala och lokala myndigheter i största möjliga utsträckning och på alla sätt, inklusive finansiellt stöd och tekniska stödssystem.</p>	<p>I detta syfte ska medlemsstaterna utarbeta rekommendationer som stöder de regionala och lokala myndigheternas genomförande av policyer och åtgärder avseende energieffektiv värme och kyla baserad på förnybar energi på regional och lokal nivå med utnyttjande av den identifierade potentialen. Medlemsstaterna ska stödja regionala och lokala myndigheter i största möjliga utsträckning och på alla sätt, inklusive finansiellt stöd och tekniska stödssystem.</p> <p>Medlemsstaterna ska säkerställa att värme- och kylplanerna är i linje med andra lokala klimat-, energi- och miljöplaneringskrav när det gäller innehåll och datum för att undvika dubbelarbete och ytterligare administrativ börda för de lokala och regionala myndigheterna samt uppmuntra till ett effektivt genomförande av planerna.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 45

Artikel 23.6a (ny)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>6a. Lokala värme- och kylplaner får genomföras gemensamt av en grupp bestående av flera angränsande lokala myndigheter om det geografiska och administrativa sammanhanget samt värme- och kylinfrastrukturen lämpar sig för detta.</i>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 46

Artikel 23.6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>(d1) omfatta en utvärdering av den viktiga rollen för gemenskaper för förnybar energi och andra konsumentledda initiativ som aktivt kan bidra till genomförandet av lokala projekt för uppvärmning och kylning,</i>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 47

Artikel 23.6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>(d2) omfatta en utvärdering av hur genomförandet av fastställda politiska strategier och åtgärder ska finansieras och tillhandahålla finansiella mekanismer, inbegripet direkt EU-finansiering, som gör det möjligt för lokala och regionala myndigheter och enskilda konsumenter att övergå till värme och kyla från förnybara energikällor,</i>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 48

Artikel 24

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. För att öka primärenergieffektiviteten och andelen förnybar energi inom värme- och kylförsörjning anses ett system som uppfyller följande kriterier vara ett effektivt system för fjärrvärme och fjärrkyla:	1. För att öka primärenergieffektiviteten och andelen förnybar energi inom värme- och kylförsörjning anses ett system som uppfyller följande kriterier vara ett effektivt system för fjärrvärme och fjärrkyla:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
a. Till och med den 31 december 2025 , ett system som använder minst 50 % förnybar energi, 50 % spillvärme, 75 % kraftvärmeproducerad värme eller 50 % av en kombination av sådan energi och värme.	a. Till och med den 31 december 2029 , ett system som använder minst 50 % förnybar energi, 50 % spillvärme, 75 % kraftvärmeproducerad värme eller 50 % av en kombination av sådan energi och värme.
b. Från och med den 1 januari 2026 , ett system som använder minst 50 % förnybar energi, 50 % spillvärme, 80 % högeffektiv kraftvärmeproducerad värme eller åtminstone en kombination av sådan värmeenergi som går in i nätet där andelen förnybar energi är minst 5 % och den totala andelen förnybar energi, spillvärme och högeffektiv kraftvärmeproducerad värme är minst 50 %.	b. Från och med den 1 januari 2030 , ett system som använder minst 50 % förnybar energi, 50 % spillvärme, 80 % högeffektiv kraftvärmeproducerad värme eller åtminstone en kombination av sådan värmeenergi som går in i nätet där andelen förnybar energi är minst 5 % och den totala andelen förnybar energi, spillvärme och högeffektiv kraftvärmeproducerad värme är minst 50 %.
c. Från och med den 1 januari 2035, ett system som använder minst 50 % förnybar energi och spillvärme, där andelen förnybar energi är minst 20 %.	c. Från och med den 1 januari 2035, ett system som använder minst 50 % förnybar energi och spillvärme, där andelen förnybar energi är minst 20 %.
d. Från och med den 1 januari 2045, ett system som använder minst 75 % förnybar energi och spillvärme, där andelen förnybar energi är minst 40 %.	d. Från och med den 1 januari 2045, ett system som använder minst 75 % förnybar energi och spillvärme, där andelen förnybar energi är minst 40 %.
e. Från och med den 1 januari 2050, ett system som använder enbart förnybar energi och spillvärme, där andelen förnybar energi är minst 60 %.	e. Från och med den 1 januari 2050, ett system som använder enbart förnybar energi och spillvärme, där andelen förnybar energi är minst 60 %.

Motivering

Främjandet av kraftvärmelösningar som mer energieffektiva bör prioriteras i samband med förbättringsåtgärder för fjärrvärme. En sådan snabb ändring av definitionen av effektiva fjärrvärmesystem skulle innebära att en stor andel av de enheter och nät som för närvarande håller på att moderniseras inte skulle uppfylla kriterierna under den tid då det vore möjligt att ersätta lösningarna och det skulle inte vara möjligt att få finansiering för ytterligare modernisering och investering i nya energikällor. En dynamisk ändring på detta område skulle också kunna leda till en okontrollerad ökning av kostnaderna för att tillhandahålla energi från fjärrvärmenät, vilket skulle kunna leda till minskat intresse för att använda dessa system från konsumenternas sida och en återgång till mindre effektiva lokala värmekällor vars koldioxid- och stoftutsläpp inte kan kontrolleras.

I allmänhet bör teknik och bränslen som används i fjärrvärmesystem i princip inte utesluta möjligheten att rapportera och finansiera besparingar till följd av energieffektivitetsåtgärder.

Ändringsrekommendation 49

Artikel 26.1.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja deltagande i sådana utbildningsprogram, särskilt för små och medelstora företag, mikroföretag och egenföretagare.

Ändringsrekommendation 50

Artikel 26.1b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>1b. Kommissionen ska inrätta en gemensam åtkomstplattform för stöd till och utbyte av kunskap kring hur man säkerställer en lämplig nivå av kvalificerade yrkesutövare för att uppnå EU:s klimat- och energimål senast tolv månader efter detta direktivs ikraftträdande. Plattformen ska samla medlemsstater, arbetsmarknadens parter, utbildningsinstitutioner, den akademiska världen och andra relevanta intressenter för att främja och gynna bästa praxis i syfte att säkerställa fler yrkesverksamma inom energieffektivitet samt omskolning och kompetensutveckling för yrkesverksamma för att tillgodose marknadens behov och förena utmaningen med pågående EU-initiativ såsom den sociala klimatfonden, Erasmus+ och nytt europeiskt Bauhaus.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 51

Artikel 27.4 och 27.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>4. Medlemsstaterna ska uppmuntra offentliga organ att använda avtal om energiprestanda vid renovering av stora byggnader. Vid renovering av stora byggnader som inte är bostadshus och som har en användbar golvyta som överstiger 1 000 m² ska medlemsstaterna säkerställa att offentliga organ bedömer om det är genomförbart att använda avtal om energiprestanda.</p> <p>Medlemsstaterna får uppmuntra offentliga organ att kombinera avtal om energiprestanda med utökade energitjänster inbegripet laststyrning och lagring.</p> <p>5. Medlemsstaterna ska stödja den offentliga sektorn när det gäller att gå igenom erbjudanden om tjänster, särskilt för renovering av byggnader genom att</p>	<p>4. Medlemsstaterna ska uppmuntra lokala och regionala myndigheter samt andra offentliga organ att använda avtal om energiprestanda vid renovering av stora byggnader. Vid renovering av stora byggnader som inte är bostadshus och som har en användbar golvyta som överstiger 1 000 m² ska medlemsstaterna säkerställa att alla offentliga organ bedömer om det är genomförbart att använda avtal om energiprestanda.</p> <p>Medlemsstaterna får uppmuntra lokala och regionala myndigheter samt andra offentliga organ att kombinera avtal om energiprestanda med utökade energitjänster inbegripet laststyrning och lagring.</p> <p>5. Medlemsstaterna ska stödja den offentliga sektorn, och i synnerhet lokala och regionala myndigheter, när det gäller att gå igenom erbjudanden om tjänster, särskilt för renovering av byggnader genom att</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>a) tillhandahålla modeller för avtal om energiprestanda som innehåller åtminstone de punkter som räknas upp i bilaga XIII och ta hänsyn till de befintliga europeiska eller internationella standarderna, tillgängliga upphandlingsriktlinjer och Eurostats vägledning om den statistiska behandlingen av avtal om energiprestanda i offentliga räkenskaper,</p> <p>b) tillhandahålla information om bästa praxis för avtal om energiprestanda, inbegripet en kostnads–nyttoanalys med ett livscykelänkande, om sådan finns tillgänglig,</p> <p>c) tillgängliggöra för allmänheten en databas över genomförda och pågående projekt som avser avtal om energiprestanda vilken även omfattar planerade och uppnådda energibesparingar.</p>	<p>a) tillhandahålla modeller för avtal om energiprestanda som innehåller åtminstone de punkter som räknas upp i bilaga XIII och ta hänsyn till de befintliga europeiska eller internationella standarderna, tillgängliga upphandlingsriktlinjer och Eurostats vägledning om den statistiska behandlingen av avtal om energiprestanda i offentliga räkenskaper,</p> <p>b) tillhandahålla information om bästa praxis för avtal om energiprestanda, inbegripet en kostnads–nyttoanalys med ett livscykelänkande, om sådan finns tillgänglig,</p> <p>c) tillgängliggöra för allmänheten en databas över genomförda och pågående projekt som avser avtal om energiprestanda vilken även omfattar planerade och uppnådda energibesparingar.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 52

Artikel 28

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget ska medlemsstaterna underlätta inrättandet av finansieringsmekanismer eller använda befintliga sådana för åtgärder för att förbättra energieffektiviteten i syfte att maximera fördelarna med flerdubbla finansieringsflöden samt användning av en kombination av bidrag, finansieringsinstrument och tekniskt stöd.</p> <p>2. Kommissionen ska, om så är lämpligt, direkt eller genom de europeiska finansinstituten, bistå medlemsstaterna med att inrätta finansieringsmekanismer och system för projektutvecklingsstöd på nationell, regional eller lokal nivå i syfte att öka energieffektiviteten i olika sektorer, och skydda och stärka utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, exempelvis genom att integrera ett jämställdhetsperspektiv så att ingen lämnas utanför.</p>	<p>1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget ska medlemsstaterna underlätta inrättandet av finansieringsmekanismer eller använda befintliga sådana för åtgärder för att förbättra energieffektiviteten i syfte att maximera fördelarna med flerdubbla finansieringsflöden samt användning av en kombination av bidrag, finansieringsinstrument och tekniskt stöd.</p> <p>2. Kommissionen ska, om så är lämpligt, direkt eller genom de europeiska finansinstituten, bistå medlemsstaterna med att inrätta finansieringsmekanismer och system för projektutvecklingsstöd på nationell, regional eller lokal nivå i syfte att öka energieffektiviteten i olika sektorer, och skydda och stärka utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, exempelvis genom att integrera ett jämställdhetsperspektiv så att ingen lämnas utanför.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>3. Medlemsstaterna ska anta åtgärder som säkerställer att låneprodukter för energieffektivitet, såsom gröna hypotekslån och gröna lån, med eller utan säkerhet, erbjuds brett och på ett icke-diskriminerande sätt av finansinstitut och är synliga och tillgängliga för konsumenterna. Medlemsstaterna ska anta åtgärder för att främja genomförandet av finansieringssystem med fakturafinansiering och skattefinansiering. Medlemsstaterna ska säkerställa att banker och andra finansinstitut får information om möjligheter att delta i finansieringen av åtgärder för förbättrad energieffektivitet, också genom att skapa offentlig-privata partnerskap.</p> <p>4. Kommissionen ska underlätta utbyte av bästa praxis mellan de behöriga nationella eller regionala myndigheterna eller organen, till exempel genom årliga möten för tillsynsorganen, offentliga databaser med uppgifter om hur medlemsstaterna genomfört åtgärderna och jämförelse mellan olika länder.</p> <p>5. För att mobilisera privat finansiering av energieffektivitetsåtgärder och energirenovering i enlighet med direktiv 2010/31/EU ska kommissionen föra en dialog med både offentliga och privata finansinstitut för att kartlägga vilka potentiella åtgärder den kan vidta.</p> <p>6. De åtgärder som avses i punkt 4 ska innefatta följande element:</p> <p>a) Mobilisering av kapitalinvesteringar i energieffektivitet genom beaktande av de vidare effekterna av energibesparingar.</p> <p>b) Säkerställande av bättre ekonomiska resultatindikatorer och indikatorer för energiprestanda genom att</p> <p>i) undersöka ytterligare hur investeringar i energieffektivitet ökar värdet på underliggande tillgångar,</p> <p>ii) stödja studier för att bedöma det ekonomiska värdet av andra än energirelaterade fördelar vid investeringar i energieffektivitet.</p>	<p>3. Medlemsstaterna ska anta åtgärder som säkerställer att låneprodukter för energieffektivitet, såsom gröna hypotekslån och gröna lån, med eller utan säkerhet, samt ekonomiskt stöd för att förvärva eller ge tillgång till kollektivtrafik och utsläppsfria transportsätt, erbjuds brett och på ett icke-diskriminerande sätt av finansinstitut och är synliga och tillgängliga för konsumenterna. Medlemsstaterna ska anta åtgärder för att främja genomförandet av finansieringssystem med fakturafinansiering och skattefinansiering. Medlemsstaterna ska säkerställa att banker och andra finansinstitut får information om möjligheter att delta i finansieringen av åtgärder för förbättrad energieffektivitet, också genom att skapa offentlig-privata partnerskap.</p> <p>4. Kommissionen ska underlätta utbyte av bästa praxis mellan de behöriga nationella, regionala eller lokala myndigheterna eller organen, till exempel genom årliga möten för tillsynsorganen, offentliga databaser med uppgifter om hur medlemsstaterna genomfört åtgärderna och jämförelse mellan olika länder.</p> <p>5. För att mobilisera privat finansiering av energieffektivitetsåtgärder och energirenovering i enlighet med direktiv 2010/31/EU ska kommissionen föra en dialog med både offentliga och privata finansinstitut för att kartlägga vilka potentiella åtgärder den kan vidta.</p> <p>6. De åtgärder som avses i punkt 4 ska innefatta följande element:</p> <p>a) Mobilisering av kapitalinvesteringar i energieffektivitet genom beaktande av de vidare effekterna av energibesparingar.</p> <p>b) Säkerställande av bättre ekonomiska resultatindikatorer och indikatorer för energiprestanda genom att</p> <p>i) undersöka ytterligare hur investeringar i energieffektivitet ökar värdet på underliggande tillgångar,</p> <p>ii) stödja studier för att bedöma det ekonomiska värdet av andra än energirelaterade fördelar vid investeringar i energieffektivitet.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>7. I syfte att mobilisera privat finansiering av energi-effektivitetsåtgärder och energireoveringar ska medlemsstaterna när de genomför detta direktiv</p> <p>a) överväga hur de energibesiktningar som avses i artikel 11 kan användas på bättre sätt för att påverka beslutsfattandet,</p> <p>b) optimera användningen av de möjligheter och verktyg som finns tillgängliga från unionsbudgeten och som föreslagits i initiativet om smart finansiering för smarta byggnader och i kommissionens meddelande om renoveringsvågen.</p> <p>8. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen ge medlemsstaterna och marknadsaktörerna vägledning i hur de öppnar upp för privata investeringar.</p> <p>Vägledningen ska syfta till att hjälpa medlemsstaterna och marknadsaktörerna att utveckla och genomföra sina energieffektivitetsinvesteringar inom de olika unionsprogrammen, och kommer att omfatta förslag på lämpliga finansiella mekanismer och lösningar, med en kombination av bidrag, finansieringsinstrument och projektutvecklingsstöd, för att skala upp befintliga initiativ och använda unionsmedel som en katalysator för att stimulera och utlösa privat finansiering.</p> <p>9. Medlemsstaterna får inrätta en nationell energieffektivitetsfond. Syftet med denna fond ska vara att genomföra energieffektivitetsåtgärder, inbegripet åtgärder i enlighet med artikel 8.3 och artikel 22 på ett prioriterat sätt bland utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, och att genomföra nationella energieffektivitetsåtgärder för att stödja medlemsstaternas uppnående av sina nationella energieffektivitetsbidrag och vägledande utvecklingsbanor enligt artikel 4.2. Den nationella energieffektivitetsfonden får finansieras med intäkter från auktionering av utsläppsrätter inom ramen för EU:s system för handel med utsläppsrätter för byggnadssektorn och transportsektorn.</p> <p>10. Medlemsstaterna får tillåta att offentliga organ uppfyller skyldigheterna enligt artikel 6.1 genom årliga bidrag till den nationella energieffektivitetsfonden som motsvarar beloppet för de investeringar som krävs för att uppfylla dessa skyldigheter.</p>	<p>7. I syfte att mobilisera privat finansiering av energi-effektivitetsåtgärder och energireoveringar ska medlemsstaterna när de genomför detta direktiv</p> <p>a) överväga hur de energibesiktningar som avses i artikel 11 kan användas på bättre sätt för att påverka beslutsfattandet,</p> <p>b) optimera användningen av de möjligheter och verktyg som finns tillgängliga från unionsbudgeten och som föreslagits i initiativet om smart finansiering för smarta byggnader och i kommissionens meddelande om renoveringsvågen.</p> <p>8. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen ge medlemsstaterna och marknadsaktörerna vägledning i hur de öppnar upp för privata investeringar.</p> <p>Vägledningen ska syfta till att hjälpa medlemsstaterna, regionerna, de lokala myndigheterna och marknadsaktörerna att utveckla och genomföra sina energieffektivitetsinvesteringar inom de olika unionsprogrammen, och kommer att omfatta förslag på lämpliga finansiella mekanismer och lösningar, med en kombination av bidrag, finansieringsinstrument och projektutvecklingsstöd, för att skala upp befintliga initiativ och använda unionsmedel som en katalysator för att stimulera och utlösa privat finansiering.</p> <p>9. Medlemsstaterna får inrätta en nationell energieffektivitetsfond. Syftet med denna fond ska vara att genomföra energieffektivitetsåtgärder, inbegripet åtgärder i enlighet med artikel 8.3 och artikel 22 på ett prioriterat sätt bland utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, och att genomföra nationella energieffektivitetsåtgärder för att stödja medlemsstaternas uppnående av sina nationella energieffektivitetsbidrag och vägledande utvecklingsbanor enligt artikel 4.2. Den nationella energieffektivitetsfonden får finansieras med intäkter från auktionering av utsläppsrätter inom ramen för EU:s system för handel med utsläppsrätter för byggnadssektorn och transportsektorn.</p> <p>10. Medlemsstaterna får tillåta att offentliga organ uppfyller skyldigheterna enligt artikel 6.1 genom årliga bidrag till den nationella energieffektivitetsfonden som motsvarar beloppet för de investeringar som krävs för att uppfylla dessa skyldigheter.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>11. Medlemsstaterna får föreskriva att kvotpliktiga parter kan fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 9.1 och 9.4 genom att årligen till den nationella energieffektivitetsfonden betala ett belopp som motsvarar de investeringar som krävs för att uppfylla dessa skyldigheter.</p> <p>12. Medlemsstaterna får utnyttja sina intäkter från årliga utsläppstilldelningar enligt beslut nr 406/2009/EG för utvecklingen av innovativ finansiering för energieffektivitetsförbättringar.</p>	<p>11. Medlemsstaterna får föreskriva att kvotpliktiga parter kan fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 9.1 och 9.4 genom att årligen till den nationella energieffektivitetsfonden betala ett belopp som motsvarar de investeringar som krävs för att uppfylla dessa skyldigheter.</p> <p>12. Medlemsstaterna får utnyttja sina intäkter från årliga utsläppstilldelningar enligt beslut nr 406/2009/EG för utvecklingen av innovativ finansiering för energieffektivitetsförbättringar.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 53

Bilaga IV

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Inom ramen för tilldelningsförfaranden för offentlig upphandling och koncessioner ska upphandlande myndigheter och upphandlande enheter som köper produkter, tjänster, byggnader och bygg- och anläggningsarbeten ska de, förutsatt att,</p> <p>(...)</p> <p>d) endast köpa däck som uppfyller kriterierna för den högsta klassificeringen för drivmedelseffektivitet, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/740; detta krav ska inte förhindra offentliga organ att köpa däck med högsta klassificering för väggrepp på vått underlag eller klassificering för externt däck- och vägbanebuller av säkerhetsskäl eller för allmänhälsan,</p> <p>(...)</p> <p>f) endast köpa eller ingå nya hyresavtal avseende byggnader som uppfyller lägst de minimikrav på energiprestanda som anges i artikel 4.1 i direktiv 2010/31/EU, såvida inte syftet med inköpet är att</p> <p>(...)</p>	<p>Inom ramen för tilldelningsförfaranden för offentlig upphandling och koncessioner ska upphandlande myndigheter och upphandlande enheter som köper produkter, tjänster, byggnader och bygg- och anläggningsarbeten ska de, förutsatt att det är förenligt med kostnadseffektivitet, ekonomisk genomförbarhet, hållbarhet i vidare bemärkelse, teknisk lämplighet samt tillräcklig konkurrens,</p> <p>(...)</p> <p>d) endast köpa däck som uppfyller kriterierna för den högsta klassificeringen för drivmedelseffektivitet, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/740; detta krav ska dock på ett välavvägt sätt ta hänsyn till vinterförhållanden i en hög klassificering för väggrepp på vått underlag och klassificering för externt däck- och vägbanebuller av säkerhetsskäl eller för allmänhälsan,</p> <p>(...)</p> <p>f) endast köpa eller ingå nya hyresavtal avseende byggnader som uppfyller lägst de minimikrav på energiprestanda som anges i artikel 4.1 i direktiv 2010/31/EU, eller andra krav på befintliga byggnader eller mer omfattande renovering som kan anses vara lämpliga för medlemsstaterna, såvida inte syftet med inköpet är att</p> <p>(...)</p>

Motivering

Hänsyn bör tas till alla hållbarhetsaspekter, även i energieffektivitetsdirektivet. Vinterförhållanden bör också beaktas för däck. Minimikraven på energiprestanda enligt direktivet om byggnaders energiprestanda är inte en lämplig nivå för renoveringskrav eftersom de definieras på olika sätt i olika medlemsstater.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS (ReK) STÅNDPUNKT

1. ReK håller med kommissionen om att energieffektivitet är avgörande för att uppnå klimatneutralitet senast 2050, förbättra energiförsörjningstryggheten och minska EU:s beroende av importerade bränslen, vilket är särskilt viktigt med tanke på den nuvarande krisen i fråga om energipriser som har påverkats i hög grad av kriget i Ukraina.
2. ReK välkomnar de föreslagna ändringarna av de befintliga bestämmelserna i energieffektivitetsdirektivet och understryker att dessa ändringar bör stärka regelverket och skapa fler möjligheter att utnyttja potentialen för energieffektivitetsförbättringar i linje med den klimatlag som genomförs på nationell, regional eller lokal nivå.
3. ReK upprepar den viktiga roll som energieffektivitetsåtgärder på EU-nivå spelar och som är nödvändig för att uppnå målen för den gröna given. Kommittén betonar att denna åtgärd självklart måste genomföras på nationell, regional eller lokal nivå och välkomnar därför att större vikt läggs vid lokala och regionala myndigheters roll i förslaget.
4. ReK framhåller att den pågående energiomställningen leder till att vi kommer bort från ett energisystem som bygger på traditionell centraliserad kraftproduktion och i stället får ett energisystem som är mer decentraliserat, energieffektivt och flexibelt, och i hög grad bygger på förnybar energi. Kommittén välkomnar således att man tar fasta på medborgarnas roll i energiomställningen och behovet av att ständigt öka medvetenheten, bland annat genom instrument såsom klimatpakten. I anslutning till detta påminner vi om den viktiga roll som lokala och regionala åtgärder spelar i kontakten med medborgarna och för att främja den gröna omställningen genom framgångsrik lokalt ledd bästa praxis.
5. ReK anser att energiunionen bör ge medborgarna möjlighet att producera, konsumera, lagra eller handla med sin egen förnybara energi, antingen enskilt eller kollektivt, vidta energibesparande åtgärder, bli aktiva deltagare på energimarknaden genom konsumentval samt under betryggande och förtroendeingivande former delta i laststyrning. Kommittén upprepar i detta sammanhang sin ⁽¹⁾ och Europaparlamentets uppmaning om att man på EU-nivå bör enas om en praktisk gemensam förståelse av definitionen av "prosumenter" ⁽²⁾ genom en deltagandebaserad process ledd av kommissionen.
6. De lokala och regionala myndigheterna äger och förvaltar byggnader i första hand för att stödja lagstadgade myndighetsuppgifter och sociala välfärdsuppgifter. Byggnaderna är mycket mer än ett verktyg för att genomföra energibesparingar. Ett strikt krav på energirenovering skulle därför innebära att de lokala och regionala myndigheterna åläggs att genomföra kostsamma byggnadsprojekt som inte nödvändigtvis bottnar i en helhetssyn på byggnader eller är hållbara på medellång och lång sikt. Kommittén önskar i detta sammanhang att man i energieffektivitetsdirektivet i högre grad erkänner och fokuserar på en mer ändamålsenlig och smartare användning av befintliga offentliga byggnader, som ett sätt att öka energieffektiviteten.
7. Kommittén välkomnar den uttryckliga hänvisningen till behovet av att bekämpa energifattigdom och mobilitetsfattigdom genom energieffektivitetsåtgärder och det efterföljande behovet av att medlemsstaterna stöder den lokala och regionala nivån i detta avseende. I detta sammanhang måste man minska den inledande kostnadsbördan för energieffektivitetsåtgärder, särskilt för missgynnade hushåll och konsumentgrupper.
8. Kommittén välkomnar hänvisningen till konnektiviteten i landsbygdsområden och i avlägsna områden där de flesta invånarna kan komma att bli utsatta transportanvändare vid omställningen till hållbar rörlighet.

(1) "En renoveringsvåg för Europa – miljöanpassa våra byggnader, skapa jobb och förbättra liv" (CDR-2786-2020) (EUT C 175, 7.5.2021, s. 23).

(2) De finns olika typer av prosumenter: prosumenter som producerar el i hemmet – främst genom solcellspaneler på sina tak, medborgarledda energikooperativ eller bostadsföreningar, kommersiella prosumenter vars huvudsakliga verksamhet inte är elproduktion samt offentliga institutioner som skolor och sjukhus.

9. Den föreslagna absoluta minskningen av energiförbrukningen och den slutliga energiförbrukningen för alla offentliga organ om 1,7 % varje år blir en stor utmaning för de flesta medlemsstater. Det kommer att krävas en omfattande kapacitetsuppbyggnad i fråga om finansiering, kompetens, vägledning, data, rapportering osv. En generell tillämpning av både befintliga och nya banbrytande tekniker och metoder är nödvändig. ReK anser därför att de lokala och regionala myndigheterna, tillsammans med andra berörda parter, bör delta fullt ut i processen.

10. Vi föreslår en översyn av målen för energianvändning för att inkludera möjligheten att fastställa kumulativa energibesparingar och förbrukningsmål i stället för separata krav för slutenergi och primäre energi. Detta kommer att förbättra energieffektiviteten i hela kedjan – från produktion till överföring, distribution och slutanvändning.

11. Kommittén välkomnar förslaget om lagstadgade krav på att årligen renovera 3 % av det offentliga byggnadsbeståndet, anser att det behövs omfattande kapacitetsuppbyggnad genom tekniskt, finansiellt och politiskt stöd samt utbyte av god praxis, och efterlyser ett ytterligare förtydligande och en definition av åtgärder och metoder med avseende på byggnadsrenovering, tillämpliga korrektionsfaktorer för olika byggnadstyper och byggnadsegenskaper⁽³⁾ samt finansiella arrangemang på lokal, regional och nationell nivå.

12. Kommittén välkomnar tillkännagivandet av den sociala klimatfonden som ett sätt att balansera de negativa effekterna för de mest utsatta hushållen, mikro- och småföretagen och mobilitetsanvändarna och säkerställa en socialt hållbar utveckling. ReK understryker att den finansiering som för närvarande planeras inom ramen för översynen av det befintliga utsläppshandelssystemet är otillräcklig för att säkerställa en verkligt rättvis omställning och betonar att man bör överväga att anslå intäkter från andra områden än utsläppshandelssystemet för vägtransport- och byggnadssektorerna (ETS II) till den sociala klimatfonden. ReK föreslår att man bör avsätta intäkter till den sociala klimatfonden innan genomförandet av ETS II inleds och betonar att det nuvarande utsläppshandelssystemet bör stärkas ytterligare för att hantera vägtransporter och byggnader om medlagstiftarna beslutar sig för att inte gå vidare med ETS II såsom det beskrivs i kommissionens förslag.

13. ReK stöder principen i den europeiska klimatlagen att alla sektorer i ekonomin måste bidra till omställningen till klimatneutralitet och till utsläppsminskningar, och EU:s utsläppshandelssystem skulle kunna bidra avsevärt om principen att förorenaren betalar utvidgas till alla sektorer som det omfattar. Kommittén framhåller att byggsektorn står för 40 % av energiförbrukningen i Europa. Vi anser dock att införandet av koldioxidprissättning i denna sektor är känsligt och inte bör leda till bördor för de mest utsatta områdena och samhällsgrupperna i EU.

14. Kommittén understryker att ett robust men gradvis infört koldioxidpris bör sända den nödvändiga signalen till företagen och driva på omställningen på det mest kostnadseffektiva sättet, och framhåller behovet av effektiv samverkan mellan det reviderade utsläppshandelssystemet och gränsjusteringsmekanismen för koldioxid (CBAM), eventuellt i kombination med andra stödjande EU-åtgärder för att säkerställa en klimatneutral och konkurrenskraftig ekonomi i EU:s regioner, särskilt i de regioner vars energiintensiva industrier genomgår en hållbar omställning. Vi rekommenderar starkt att man så långt som möjligt ska använda marknadskompatibla instrument, inklusive finansiella instrument med stöd av den fleråriga budgetramen och NextGenerationEU.

15. Kommittén stöder kommissionen i dess avsikt att "säkerställa synergier mellan de olika finansieringsinstrumenten, i synnerhet mellan under delad förvaltning och direkt förvaltning (som de centralt förvaltade programmen: Horisont Europa eller Life), samt mellan bidrag, lån och tekniskt bistånd, för att maximera deras hävstångseffekt på privat finansiering och effekter på uppnåendet av policymålen i fråga om energieffektivitet". Här efterlyser vi konkreta åtgärder så snart som möjligt eftersom de är en förutsättning för en fullständig renovering av byggnadsbeståndet.

16. Kommittén uppmanar kommissionen och Europaparlamentet att inrätta ett pilotprojekt som särskilt behandlar renovering och ökning av energieffektiviteten i historiska byggnader och/eller särskilda kulturminnesmärkta byggnader, vilket är en utmaning. De regioner eller städer som deltar i pilotprojektet skulle tillhandahålla en detaljerad plan för renoveringen av den historiska byggnad eller den kulturminnesmärkta byggnad som de själva väljer. När de väljs ut för finansiering och efter det att renoveringsprojektet har slutförts skulle resultaten av detta pilotprojekt ytterligare belysa de lokala och regionala myndigheternas åtagande att röra sig i riktning mot en energieffektiv framtid, och skulle kunna fungera som tydliga exempel för andra lokala och regionala myndigheter på hur man kan renovera komplexa historiska byggnader och/eller kulturminnesmärkta byggnader i regioner och städer.

⁽³⁾ Byggnaders förutsättningar vad gäller exempelvis ålder, form, användning, historiskt-arkitektoniskt utförande, ägarskap, syfte, lokal fastighetsmarknad, alternativvärde, entreprenadkostnader, tidigare renoveringar etc.

17. ReK uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att de åtgärder som redan ingår i de rättsliga ramarna för de olika program och finansieringsinstrument som finns tillgängliga för städer och regioner tillämpas fullt ut. Mot bakgrund av de extra insatser för energieffektivitet som de lokala och regionala myndigheterna uppmanas att göra är det mycket viktigt att städerna och regionerna enkelt kan få tillgång till de olika programmen och finansieringsinstrumenten. Denna ökade börda för de lokala och regionala myndigheterna skulle till exempel kunna beaktas när man tittar på poängsättningen för stödberättigande vid bedömningen av finansieringsansökningar.
18. ReK beklagar översynens bristande ambition när det gäller att fastställa tydliga mål för grön och cirkulär offentlig upphandling. Kommittén uppmanar därför kommissionen att i samarbete med lokala och regionala myndigheter utarbeta tydliga, allmänt tillämpliga och detaljerade förfaranden med avseende på energieffektivitet och hållbarhet inom offentlig upphandling för att undvika att lägsta pris prioriteras som regel.
19. Kommittén betonar att energieffektivitet, särskilt i förhållande till näringslivet och i synnerhet tillverkningssektorn, bör beaktas vid sidan av förbrukningstaket, som i högre grad gäller hushållen.
20. Kommittén understryker att användningen av system för fjärrvärme och fjärrkyla baserade på kraftvärmepannor är det effektivaste sättet att förbättra luftkvaliteten och öka bränsleanvändningens energieffektivitet. ReK stöder därför främjandet av kraftvärmeproduktion och effektiv användning av spillvärme (inbegripet kommunalt avfall), där denna är oundviklig, i enlighet med principen om cirkularitet. Vi konstaterar att spillvärme kan utgöra ett komplement till gas/förnybara lösningar, men att det är viktigt att begränsa utsläppen av spillvärme mot bakgrund av dess bidrag till den globala uppvärmningen. Att ta tillvara spillvärme från industrin, datacentraler och annan samhällsverksamhet bör dessutom vara en åtgärd, eftersom den inte är utan miljöpåverkan och utbudet av förnybar energi fortfarande är begränsat.
21. Kommittén välkomnar en tydlig tidsplan för införandet av effektiva fjärrvärme- och fjärrkylsystem. Tillräcklig flexibilitet måste dock säkerställas för att göra det möjligt att anpassa värme- och kylsystemen till de regionala och lokala omständigheterna och behoven i området.
22. ReK uppmärksammar de lokala och regionala energiorganens roll som ett kraftfullt verktyg för att främja energieffektivitet i hela EU, och uppmanar kommissionen att stödja deras verksamhet genom ett särskilt nätverk och särskilda medel.
23. ReK instämmer med valet av rättslig grund på vilken kommissionen grundar EU:s befogenhet i denna fråga. Enligt artikel 194 i EUF-fördraget har unionen befogenhet att vidta åtgärder för att bland annat främja energieffektivitet. Kommittén anser därför att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen, förutsatt att principen om lokalt självstyre i artikel 4 i EU-fördraget respekteras, samt med förbehåll för ovannämnda ändringsförslag. Åtgärder mot energifattigdom bör grunda sig på artikel 151 i EUF-fördraget. ReK anser att det är berättigat att fastställa och tillämpa ett energieffektivitetsmål på EU-nivå. Bedömningen av överensstämmelsen med proportionalitetsprincipen är positiv.

Bryssel den 28 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Ändring av direktivet om förnybar energi för att uppfylla de nya klimatmålen för 2030

(2022/C 301/16)

Föredragande:	Andries GRYFFROY (BE-EA), ledamot av en regional fullmäktigeförsamling: Flamländska parlamentet
Referensdokument:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG vad gäller främjande av energi från förnybara energikällor och om upphävande av rådets direktiv (EU) 2015/652 COM(2021) 557

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Förslag till direktiv

Skäl (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>Europeiska kommissionen kommer i enlighet med subsidiaritetsprincipen att utfärda riktlinjer till medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna om bra tillståndsförfaranden och om mekanismer för att effektivisera de befintliga förfarandena för att göra det lättare att hålla tidsfristerna för utfärdande av tillstånd att bygga, uppgradera och driva anläggningar för produktion av energi från förnybara källor och tillgångar som är nödvändiga för att ansluta dem till nätet. Riktlinjerna kommer att utfärdas inom sex månader efter antagandet av direktivet som ändrar direktiv (EU) 2018/2001 (2021/0218 (COD)).</i>

Motivering

Förseningar i tillståndsförfarandena hindrar ett effektivt genomförande av projekt för förnybar energi och gör det svårt att uppnå målen för förnybar energi för 2030.

Ändringsrekommendation 2

Förslag till direktiv

Skäl (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Produktion av förnybar energi har en stark lokal dimension.</i></p> <p><i>Det är därför viktigt att medlemsstaterna fullt ut involverar de lokala och regionala myndigheterna i planeringen och genomförandet av nationella klimatåtgärder samt säkerställer direkt tillgång till finansiering och övervakning av hur de antagna åtgärderna fortskrider; i tillämpliga fall bör medlemsstaterna integrera lokala och regionala bidrag i de nationella energi- och klimatplanerna. Förordning (EU) 2018/1999 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder bör ses över i enlighet med detta.</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 3

Förslag till direktiv

Skäl (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Europeiska kommissionen och medlemsstaterna bör stödja regionala och lokala åtaganden och en nedifrån och upp-strategi för att uppnå målen i den europeiska gröna given, särskilt för att säkerställa ökad användning av förnybara energikällor. Detta kommer att bidra inte bara till att uppnå EU:s klimatmål utan även stödja EU:s insatser för att uppnå ökad försörjningstrygghet inom energisystemen.</i></p> <p><i>Både befintlig eller pågående regional och lokal planering om klimatförändringar, vilken föreskrivs enligt lagstiftningen, såsom borgmästaravtalet, och relevanta EU-initiativ såsom klimatpakten, EU-uppdraget om klimatneutrala och smarta städer, C40-nätverket och andra, som underlättar flernivåstyrelse, spelar en avgörande roll för att öka den lokala ambitionsnivån och stärka de lokala åtgärderna, med deltagande av medborgare, lokala aktörer och de sektorer som är involverade i eller påverkas av klimatpolitiken.</i></p>

Ändringsrekommendation 4

Förslag till direktiv

Skäl (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Gemenskaper för förnybar energi är ett viktigt verktyg för att främja en utbredd användning av förnybara energikällor och uppnå ett decentraliserat och säkert energisystem samtidigt som lokala ekonomiska och sociala fördelar säkerställs.</i></p> <p><i>Man bör underlätta initiativ för (kollektiv) egenproduktion och (kollektiv) egenförbrukning i byggnader och på distriktsnivå genom att minska svårigheterna i samband med tillståndsförfaranden, minska antalet faktorer som förhindrar nättillträde, sänka nätavgifterna samt genom att öka användning av teknik såsom solvärme och solcellsenergi, vindkraft och geotermisk teknik.</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 5

Förslag till direktiv

Skäl (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Medlemsstaterna ska göra en bedömning av hindren för utvecklingen av gemenskaper för förnybar energi i enlighet med artikel 22 i det reviderade direktivet om förnybar energi (EU) 2018/2001.</i></p> <p><i>Europeiska kommissionen kommer att ge stöd till medlemsstaterna för att säkerställa att direktivet införlivas i tid, och överensstämmelse med nationella rättsliga ramar och regionala och lokala myndigheters deltagande.</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 6

Förslag till direktiv

Skäl 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽¹⁾ fastställs ett bindande mål för unionen om att minst 32 % av unionens slutliga energianvändning (brutto) ska utgöras av energi från förnybara energikällor senast 2030. Enligt klimatmålsplanen skulle andelen förnybar energi i den slutliga energianvändningen (brutto) behöva öka till 40 % fram till 2030 för att unionens mål om minskade växthusgasutsläpp ska kunna uppnås. Det mål som anges i artikel 3 i det direktivet måste därför höjas.</p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).</p>	<p>I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽¹⁾ fastställs ett bindande mål för unionen om att minst 32 % av unionens slutliga energianvändning (brutto) ska utgöras av energi från förnybara energikällor senast 2030. Enligt klimatmålsplanen skulle andelen förnybar energi i den slutliga energianvändningen (brutto) behöva öka till minst 40 % fram till 2030 för att unionens mål om minskade växthusgasutsläpp ska kunna uppnås. Det mål som anges i artikel 3 i det direktivet måste därför höjas.</p> <p><i>För att bidra till en tryggare energiförsörjning och säkerställa en snabbare och kostnadseffektiv övergång till nettonollutsläpp kommer kommissionen i samarbete med Europeiska regionkommittén att lägga fram ett förslag om att ytterligare höja de utsläppsmål som fastställs i artikel 3 i direktivet, med förbehåll för en grundlig konsekvensbedömning, inbegripet den territoriella dimensionen.</i></p> <p>⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).</p>

Ändringsrekommendation 7

Förslag till direktiv

Skäl 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Den särskilda situationen för de yttersta randområdena och öarna, som erkänns i artiklarna 349 och 174 i EUF-fördraget, kräver en målinriktad strategi. Dessa territorier, som ofta kännetecknas av isolerade system och beroende av fossila bränslen, har högre kostnader för energiproduktion och lagringskapacitet och behöver stöd för att utnyttja potentialen i den lokala produktionen av förnybar energi.</i></p>

Motivering**Ändringsrekommendation 8**

Förslag till direktiv

Skäl (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Europeiska kommissionen kommer i enlighet med subsidiaritetsprincipen att utfärda riktlinjer till medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna om bra tillståndsförfaranden och om mekanismer för att effektivisera de befintliga förfarandena för att göra det lättare att hålla tidsfristerna för utfärdande av tillstånd att bygga, uppgradera och driva anläggningar för produktion av energi från förnybara källor och tillgångar som är nödvändiga för att ansluta dem till nätet. Riktlinjerna kommer att utfärdas inom sex månader efter antagandet av direktivet som ändrar direktiv (EU) 2018/2001 (2021/0218 (COD)).</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 9

Förslag till direktiv

Skäl 5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(5) Den snabba tillväxten av och den ökande kostnads-konkurrenskraften hos produktion av förnybar el gör att sådan el kan användas för att tillgodose en allt större andel av energibehovet – till exempel genom värmepumpar för uppvärmning av byggnader eller för lågtemperaturprocesser inom industrin, elfordon för transport eller elektriska ugnar i vissa industrier. Förnybar el kan också användas för att producera syntetiska bränslen för användning inom transportsektorer som luft- och sjötransporter där det är svårt att minska koldioxidutsläppen. En ram för elektrifiering måste möjliggöra en stabil och effektiv samordning och utvidga marknadsmekanismerna för att matcha både utbud och efterfrågan i tid och rum, stimulera till investeringar i flexibilitet och bidra till integrering av stora andelar av intermittert förnybar produktion. Medlemsstaterna bör därför se till att utbyggnaden av förnybar el fortsätter att öka i tillräcklig takt för att tillgodose den ökande efterfrågan. För detta ändamål bör medlemsstaterna inrätta en ram som omfattar marknadskompatibla mekanismer för att övervinna återstående hinder för införande av säkra och adekvata elsystem som lämpar sig för en stor andel av förnybar energi, samt lagringsanläggningar, som är helt integrerade i elsystemet. Med hjälp av denna ram ska särskilt återstående hinder undanröjas, inbegripet sådana som inte är av ekonomisk art, såsom myndigheternas otillräckliga digitala resurser och personalresurser för att behandla ett ökande antal tillståndsansökningar.</p>	<p>(5) Den snabba tillväxten av och den ökande kostnads-konkurrenskraften hos produktion av förnybar el gör att sådan el kan användas för att tillgodose en allt större andel av energibehovet – till exempel genom värmepumpar för uppvärmning av byggnader eller för lågtemperaturprocesser inom industrin, elfordon för transport eller elektriska ugnar i vissa industrier. Förnybar el kan också användas för att producera syntetiska bränslen för användning inom transportsektorer som luft- och sjötransporter där det är svårt att minska koldioxidutsläppen, och även i fråga om förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung och biodrivmedel. En ram för elektrifiering samt försörjningsinfrastruktur för förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung och biodrivmedel måste möjliggöra en stabil och effektiv samordning och utvidga marknadsmekanismerna för att matcha både utbud och efterfrågan i tid och rum, stimulera till investeringar i flexibilitet och bidra till integrering av stora andelar av intermittert förnybar produktion. Medlemsstaterna, liksom importstrategier som samordnas på EU-nivå, bör därför se till att utbyggnaden av förnybar el fortsätter att öka i tillräcklig takt för att tillgodose den ökande efterfrågan. För detta ändamål bör medlemsstaterna inrätta en ram som omfattar marknadskompatibla mekanismer för att övervinna återstående hinder för införande av säkra och adekvata elsystem och infrastrukturer för förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung och biodrivmedel som lämpar sig för en stor andel av förnybar energi, samt lagringsanläggningar, som är helt integrerade i elsystemet. Med hjälp av denna ram ska särskilt återstående hinder undanröjas, inbegripet sådana som inte är av ekonomisk art, såsom myndigheternas otillräckliga digitala resurser och personalresurser för att behandla ett ökande antal tillståndsansökningar.</p>

Motivering

Tilläggen syftar till att framhålla biodrivmedlens och importstrategiernas roll när det gäller att minska koldioxidutsläppen.

Ändringsrekommendation 10

Förslag till direktiv

Skäl 7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaternas samarbete för att främja förnybar energi kan ske i form av statistiska överföringar, stödsystem eller gemensamma projekt. Det möjliggör en kostnadseffektiv utbyggnad av förnybar energi i hela Europa och bidrar till marknadsintegration. Trots den potential som ligger i samarbetet har det varit mycket begränsat, vilket har lett till otillfredsställande resultat när det gäller effektiviteten i att öka den förnybara energin.</p> <p>Projekt för smarta nät i gränsregioner, inklusive gränsöverskridande elkraftutbyte på medelspänningsnivå, kan tillföra den gränsöverskridande strategin ett stort mervärde eftersom de möjliggör större resursoptimering, konnektivitet, flexibilitet och resiliens i elenergisystemen, vilket säkerställer bredare samhällsfördelar för de berörda lokalsamhällena samt bidrar till energiförsörjningstryggheten i EU.</p>	<p>Medlemsstaterna bör därför åläggas att testa samarbete genom att genomföra ett pilotprojekt. Med projekt som finansieras med nationella bidrag inom ramen för unionens finansieringsmekanism för förnybar energi som inrättats genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 2020/1294 skulle denna skyldighet uppfyllas för de berörda medlemsstaterna.</p> <p>Medlemsstaternas samarbete för att främja förnybar energi, där lokala och regionala myndigheter kan delta, kan ske i form av statistiska överföringar, stödsystem eller gemensamma projekt. Det möjliggör en kostnadseffektiv utbyggnad av förnybar energi i hela Europa och bidrar till marknadsintegration. Trots den potential som ligger i samarbetet, särskilt i gränsregioner, har det varit mycket begränsat, vilket har lett till otillfredsställande resultat när det gäller kostnadseffektiviteten och effektiviteten i att öka den förnybara energin.</p> <p>Medlemsstaterna bör därför åläggas att testa samarbete genom att genomföra pilotprojekt, utöver dem som planeras inom ramen för de transeuropeiska energinäten. Ett av dem bör genomföras i en gränsregion. Med projekt som finansieras med nationella bidrag inom ramen för unionens finansieringsmekanism för förnybar energi som inrättats genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 2020/1294 skulle denna skyldighet uppfyllas för de berörda medlemsstaterna.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 11

Förslag till direktiv

Skäl 7a (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>De lokala och regionala myndigheterna spelar en mycket viktig roll i ett integrerat och decentraliserat energisystem. Kommissionen ska stödja de lokala och regionala myndigheterna, även i öregioner, när det gäller att arbeta över gränserna genom att bistå dem vid inrättandet av samarbetsmekanismer, inbegripet europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS). Ett närmare samarbete mellan EU och medlemsstaterna och ökade investeringar i forskning, utveckling och innovation, t. ex. för att främja EU-uppdrag, kommer att ge ett nödvändigt och betydande mervärde för att uppnå målen i detta direktiv i hela EU.</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 12

Förslag till direktiv

Skäl 7b (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Europeiska finansieringsmekanismer såsom Fonden för ett sammanlänkat Europa och innovationsfonden ska också finansiera småskaliga gränsöverskridande samlarbetsprojekt och gränsöverskridande sammanlänkningar mellan medlemsstater och regioner.</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 13

Förslag till direktiv

Skäl 7c (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Korrekta uppgifter och korrekt information krävs för att säkerställa omställningen till ett energisystem som bygger på förnybar teknik på nationell, regional och lokal nivå. Dessa uppgifter kan erhållas via olika källor, från smarta enheter till jordobservationssystem som Copernicus.</i></p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 14

Förslag till direktiv

Skäl 8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Genom strategin för förnybar energi till havs ställs ett ambitiöst mål upp på 300 GW havsbaserad vindkraft och 40 GW havsenergi i alla unionens havsområden senast 2050. För att säkerställa denna betydande förändring kommer medlemsstaterna att behöva samarbeta över gränserna på havsområdesnivå. Medlemsstaterna bör därför gemensamt fastställa den mängd havsbaserad förnybar energiproduktion som ska byggas ut inom varje havsområde senast 2050, med mellanliggande steg 2030 och 2040. Dessa mål bör återspeglas i de uppdaterade nationella energi- och klimatplaner som kommer att läggas fram under 2023 och 2024 i enlighet med förordning (EU) 2018/1999. När medlemsstaterna fastställer mängden bör de beakta potentialen för havsbaserad förnybar energi i varje havsområde, miljöskydd, klimatanpassning och annan användning av havet samt unionens mål för minskade koldioxidutsläpp. Dessutom bör medlemsstaterna i allt högre grad överväga möjligheten att kombinera produktion av havsbaserad förnybar energi med överföringslinjer som sammanlänkar flera medlemsstater, i form av hybridprojekt eller, i ett senare skede, ett mer sammankopplat nät. Detta skulle göra det möjligt för el att flöda i olika riktningar och på så sätt maximera den socioekonomiska välfärden, optimera infrastrukturutgifterna och möjliggöra en mer hållbar användning av havet.</p>	<p>Genom strategin för förnybar energi till havs ställs ett ambitiöst mål upp på 300 GW havsbaserad vindkraft och 40 GW havsenergi i alla unionens havsområden senast 2050. För att säkerställa denna betydande förändring kommer medlemsstaterna, eller deras behöriga regionala och lokala myndigheter, att behöva samarbeta över gränserna på havsområdesnivå. Medlemsstaterna bör därför gemensamt fastställa och avsätta tillräckligt med utrymme i sin fysiska planering i kust- och havsområden för den mängd havsbaserad förnybar energiproduktion och den tillhörande infrastruktur som ska byggas ut inom varje havsområde senast 2050, med mellanliggande steg 2030 och 2040. Dessa mål bör återspeglas i de uppdaterade nationella energi- och klimatplaner som kommer att läggas fram under 2023 och 2024 i enlighet med förordning (EU) 2018/1999. När medlemsstaterna fastställer mängden bör de beakta potentialen för havsbaserad förnybar energi i varje havsområde, miljöskydd och skydd av biologisk mångfald, klimatanpassning och annan användning av havet samt unionens mål för minskade koldioxidutsläpp. Dessutom bör medlemsstaterna i allt högre grad överväga möjligheten att kombinera produktion av havsbaserad förnybar energi med lagringssystem och överföringslinjer som sammanlänkar flera medlemsstater, i form av hybridprojekt eller, i ett senare skede, ett mer sammankopplat nät. Detta skulle göra det möjligt för el att flöda i olika riktningar och på så sätt maximera den socioekonomiska välfärden, optimera infrastrukturutgifterna och möjliggöra en mer hållbar användning av havet.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 15

Förslag till direktiv

Skäl 19

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Decentraliserade lagringstillgångar, såsom batterier för hemmabruk och batterier i elfordon, har potential att erbjuda betydande flexibilitets- och balanseringstjänster till nätet genom aggregering. För att underlätta utvecklingen av sådana tjänster bör reglerna om anslutning och drift av lagringstillgångar, såsom tariffer, åtagandetider och anslutningsspecifikationer, utformas på ett sätt som inte hämmar potentialen hos alla lagringstillgångar, inbegripet små och mobila sådana, att erbjuda systemet flexibilitets- och balanseringstjänster och bidra till ytterligare spridning av förnybar el, jämfört med större, stationära lagringstillgångar.</p>	<p>Decentraliserade lagringstillgångar, såsom gemenskapsbatterier och batterier för hemmabruk och batterier i elfordon, har potential att erbjuda betydande flexibilitets- och balanseringstjänster till nätet genom aggregering. För att underlätta utvecklingen av sådana tjänster bör reglerna om anslutning och drift av lagringstillgångar, såsom tariffer, åtagandetider och anslutningsspecifikationer, utformas på ett sätt som inte hämmar potentialen hos alla lagringstillgångar, inbegripet små och mobila sådana, att erbjuda systemet flexibilitets- och balanseringstjänster och bidra till ytterligare spridning av förnybar el, jämfört med större, stationära lagringstillgångar.</p>

Motivering

Batterier på gemenskapssystemsnivå visar sig vara säkrare i drift och kräva mindre investeringar än batterier för hemmabruk.

Ändringsrekommendation 16

Förslag till direktiv

Skäl 22

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung kan användas för energiändamål, men också för andra ändamål än energi, såsom råmaterial inom industrin för tillverkning av t.ex. stål eller kemikalier. Användningen av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung för båda ändamålen utnyttjar deras fulla potential att ersätta fossila bränslen som råmaterial och minskar utsläppen av växthusgaser inom industrin, och sådan användning bör därför ingå i ett mål för användningen av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung. Nationella åtgärder för att främja användningen av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung inom industrin bör inte leda till ökade nettoföroreningar till följd av ökad efterfrågan på elproduktion som tillgodoses av de mest förorenande fossila bränslena, såsom kol, diesel, brunkol, torv och oljeskiffer.</p>	<p>Förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung kan användas för energiändamål, men också för andra ändamål än energi, såsom råmaterial inom industrin för tillverkning av t.ex. stål eller kemikalier, där de oftast är det enda alternativet för att fasa ut fossila bränslen och där användningen av dem visar att de är ytterst effektiva för att undvika utsläpp av växthusgaser. Användningen av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung för båda ändamålen utnyttjar deras fulla potential att ersätta fossila bränslen som råmaterial och minskar utsläppen av växthusgaser inom industrin, och sådan användning bör därför ingå i ett mål för användningen av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung. Nationella åtgärder för att främja användningen av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung inom industrin bör inte leda till ökade nettoföroreningar till följd av ökad efterfrågan på elproduktion som tillgodoses av de mest förorenande fossila bränslena, såsom kol, diesel, brunkol, torv och oljeskiffer.</p>

Motivering

Ur ett sektorsövergripande perspektiv är användningen av förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung, såsom förnybar vätgas som råvara eller råmaterial inom stålindustrin eller den kemiska industrin, av särskild betydelse för utfasningen av fossila bränslen.

Ändringsrekommendation 17

Förslag till direktiv

Skäl 29

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Användningen av förnybara bränslen och förnybar el inom transportsektorn kan bidra till minskade koldioxidutsläpp i unionens transportsektor på ett kostnadseffektivt sätt och förbättra bland annat energidiversifieringen inom denna sektor och samtidigt främja innovation, tillväxt och sysselsättning i unionens ekonomi och minska beroendet av energiimport. För att uppnå det höjda mål för minskade växthusgasutsläpp som fastställts av unionen bör andelen förnybar energi som levereras till alla transportsätt i unionen höjas. Att uttrycka målet för transportsektorn som ett mål för minskning av växthusgasintensiteten skulle stimulera till en ökad användning i transportsektorn av de bränslen som är mest kostnadseffektiva och har högst prestanda när det gäller minskade växthusgasutsläpp. Dessutom skulle ett mål för minskning av växthusgasintensiteten stimulera till innovation och fastställa ett tydligt riktmärke för jämförelse mellan olika bränsletyper och förnybar el beroende på deras växthusgasintensitet. Som komplement till detta skulle en höjning av det energi-baserade målet för avancerade biodrivmedel och biogas och införande av ett mål för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung säkerställa en ökad användning av förnybara bränslen med minsta miljöpåverkan inom transportsätt som är svåra att elektrifiera. Uppnåendet av dessa mål bör säkerställas genom skyldigheter för bränsleleverantörer samt genom andra åtgärder som ingår i [förordning (EU) 2021/XXX om användning av förnybara och koldioxidsnåla bränslen för sjötransport – FuelEU Maritime och förordning (EU) 2021/XXX om säkerställande av lika villkor för hållbar lufttransport]. Särskilda skyldigheter för leverantörer av flygbränsle bör fastställas endast i enlighet med [förordning (EU) 2021/XXX om säkerställande av lika villkor för hållbar lufttransport].</p>	<p>Användningen av förnybara bränslen och förnybar el inom transportsektorn kan bidra till minskade koldioxidutsläpp i unionens transportsektor på ett kostnadseffektivt sätt och förbättra bland annat energidiversifieringen inom denna sektor och samtidigt främja innovation, tillväxt och sysselsättning i unionens ekonomi och minska beroendet av energiimport. För att uppnå det höjda mål för minskade växthusgasutsläpp som fastställts av unionen bör andelen förnybar energi som levereras till alla transportsätt i unionen höjas. Att uttrycka målet för transportsektorn som ett mål för minskning av växthusgasintensiteten skulle stimulera till en ökad användning i transportsektorn av de bränslen som är mest kostnadseffektiva och har högst prestanda när det gäller minskade växthusgasutsläpp. Dessutom skulle ett mål för minskning av växthusgasintensiteten stimulera till innovation och fastställa ett tydligt riktmärke för jämförelse mellan olika bränsletyper och förnybar el beroende på deras växthusgasintensitet. Som komplement till detta skulle en höjning av det energi-baserade målet för avancerade biodrivmedel och biogas och införande av ett mål för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung säkerställa en ökad användning av förnybara bränslen med minsta miljöpåverkan inom transportsätt och i regioner som är svåra att elektrifiera. Uppnåendet av dessa mål bör säkerställas genom skyldigheter för bränsleleverantörer samt genom andra åtgärder som ingår i [förordning (EU) 2021/XXX om användning av förnybara och koldioxidsnåla bränslen för sjötransport – FuelEU Maritime och förordning (EU) 2021/XXX om säkerställande av lika villkor för hållbar lufttransport]. Särskilda skyldigheter för leverantörer av flygbränsle bör fastställas endast i enlighet med [förordning (EU) 2021/XXX om säkerställande av lika villkor för hållbar lufttransport].</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 18

Förslag till direktiv

Skäl 33

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Direkt elektrifiering av slutanvändarsektorerna, inklusive transportsektorn, bidrar till effektiviteten och underlättar övergången till ett energisystem som bygger på förnybar energi. Den är således i sig ett effektivt sätt att minska utsläppen av växthusgaser. Det är därför inte nödvändigt att skapa en ram för additionalitet som specifikt ska tillämpas på förnybar el som levereras till elfordon inom transportsektorn.</p>	<p>Direkt elektrifiering av slutanvändarsektorerna, inklusive transportsektorn, bidrar till effektiviteten och underlättar övergången till ett energisystem som bygger på förnybar energi. Den är således i sig ett effektivt sätt att minska utsläppen av växthusgaser. Det är därför inte nödvändigt att skapa en ram för additionalitet som ska tillämpas på förnybar el som används för att producera förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung.</p>

Motivering

Additionalitetsprincipen påverkar i oproportionerligt hög grad länder som redan har en hög andel förnybar el i sina energisystem. Additionalitets- och korrelationsprinciperna komplicerar dessutom de redan svåra affärsmässiga förutsättningarna för elektrolys och ökad användning av förnybar vätgas.

Ändringsrekommendation 19

Förslag till direktiv

Skäl 34

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Eftersom förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung ska räknas som förnybar energi oavsett i vilken sektor de förbrukas, bör reglerna för att fastställa deras förnybara karaktär när de produceras från el, vilka endast var tillämpliga på dessa drivmedel när de förbrukades inom transportsektorn, utvidgas till att omfatta alla förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, oavsett i vilken sektor de förbrukas.</p>	<p>Eftersom förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung ska räknas som förnybar energi oavsett i vilken sektor de förbrukas, bör reglerna för att fastställa deras förnybara karaktär när de produceras från el gälla alla förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, oavsett i vilken sektor de förbrukas.</p>

Motivering

Användningen av förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung bör inte påverkas av slutanvändningen av energin och bör gälla för alla sektorer.

Ändringsrekommendation 20

Förslag till direktiv

Skäl 36

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Direktiv (EU) 2018/2001 stärkte ramen för hållbar bioenergi och minskade växthusgasutsläpp genom att fastställa kriterier för alla slutanvändarsektorer. I direktivet fastställdes särskilda regler för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa, vilket kräver hållbar skördeverksamhet och redovisning av utsläpp som orsakas av ändrad markanvändning. För att uppnå ett ökat skydd av kolrika livsmiljöer med särskilt stor biologisk mångfald, såsom urskogar, skogar med stor biologisk mångfald, gräsmarker och torvmarker, bör undantag och begränsningar införas för anskaffning av skogsbiomassa från dessa områden, i linje med strategin för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från agrobiomassa. Dessutom bör kriterierna för minskade växthusgasutsläpp även gälla för befintliga biomassabaserade anläggningar, för att säkerställa att produktionen av bioenergi i alla sådana anläggningar leder till minskade växthusgasutsläpp jämfört med energi som produceras från fossila bränslen.</p>	<p>Direktiv (EU) 2018/2001 stärkte ramen för hållbar bioenergi och minskade växthusgasutsläpp genom att fastställa kriterier för alla slutanvändarsektorer. I direktivet fastställdes särskilda regler för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa, vilket kräver hållbar skördeverksamhet och redovisning av utsläpp som orsakas av ändrad markanvändning.</p> <p>Sådana hållbarhetskriterier bör bibehållas, tillsammans med nationell lagstiftning, för att ta hänsyn till olika nationella och regionala förhållanden.</p> <p>För att uppnå ett ökat skydd av kolrika livsmiljöer med särskilt stor biologisk mångfald, såsom urskogar, skogar med stor biologisk mångfald, gräsmarker och torvmarker, bör undantag och begränsningar införas för anskaffning av skogsbiomassa från dessa områden, i linje med strategin för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från agrobiomassa.</p>

Ändringsrekommendation 21

Förslag till direktiv

Artikel 1.1

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 2.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Direktiv (EU) 2018/2001 ska ändras på följande sätt:</p> <p>1) I artikel 2 ska andra stycket ändras på följande sätt:</p>	<p>Direktiv (EU) 2018/2001 ska ändras på följande sätt:</p> <p>1) I artikel 2 ska andra stycket ändras på följande sätt:</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>a) Led 36 ska ersättas med följande:</p> <p>”36. förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung: flytande och gasformiga bränslen vilkas energiinnehåll hämtas från andra förnybara energikällor än biomassa.”</p> <p>b) Led 47 ska ersättas med följande:</p> <p>”47. normalvärde: ett värde som härleds från ett typiskt värde med tillämpning av på förhand fastställda faktorer, vilket på de villkor som fastställs i detta direktiv får användas i stället för ett faktiskt värde.”</p>	<p>a) Led 16 ska ersättas med följande:</p> <p>”16. gemenskap för förnybar energi: en juridisk person</p> <p>a) som i enlighet med tillämplig nationell rätt grundas på öppet och frivilligt deltagande, är oberoende, faktiskt kontrolleras av aktieägare eller medlemmar som finns i närheten av de projekt för förnybar energi som ägs och utvecklas av den juridiska personen,</p> <p>b) vars aktieägare eller medlemmar är fysiska personer, små och medelstora företag eller lokala och regionala myndigheter, inklusive kommuner,</p> <p>c) vars främsta syfte är att ge sina aktieägare eller medlemmar eller de lokala områden där den är verksam miljömässiga, ekonomiska eller sociala samhällsfördelar, snarare än ekonomisk vinst.”</p> <p>b) Led 36 ska ersättas med följande:</p> <p>”36. förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung: flytande och gasformiga bränslen vilkas energiinnehåll och obearbetade råvaror hämtas från andra förnybara energikällor än biomassa.”</p> <p>c) Led 47 ska ersättas med följande:</p> <p>”47. normalvärde: ett värde som härleds från ett typiskt värde med tillämpning av på förhand fastställda faktorer, vilket på de villkor som fastställs i detta direktiv får användas i stället för ett faktiskt värde.”</p>

Motivering

Regionala myndigheter kan också i hög grad bidra till decentraliserad produktion av förnybar energi.

Den nuvarande formuleringen av definitionen (36) skulle kunna omfatta bränslen som produceras från icke-förnybara råvaror (olja, naturgas osv.) som framställs från förnybar energiförsörjning (termisk eller förnybar el) i denna klassificering. Det föreslås att formuleringen ändras för att förhindra att bränslen som framställs från olja, naturgas och andra fossila bränslen räknas in i denna klassificering. Vi anser att det inte överensstämmer med andan i de artiklar som hänvisar till denna definition att inkludera förnybara bränslen som kommer från icke förnybara råvaror.

Ändringsrekommendation 22

Förslag till direktiv

Artikel 1.1 c

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 2.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>14p. gemenskapsbatteri: ett fristående laddningsbart batteri med en nominell kapacitet på mer än 50 kWh, som är lämpligt för installation och användning i bostads-, affärs- eller industrimiljö och som ägs av egenförbrukare av förnybar energi som agerar gemensamt eller en gemenskap för förnybar energi.</p> <p>14q. gemensamt projekt: varje transnationellt rättsligt, tekniskt eller finansiellt gemensamt företag mellan regioner, städer eller medlemsstater för produktion av förnybar energi, vilket inte skulle vara möjligt utan detta samarbete.</p>

Motivering

Batterier på gemenskapssystemsnivå visar sig vara säkrare i drift och kräva mindre investeringar än batterier för hemmabruk.

Ändringsrekommendation 23

Förslag till direktiv

Artikel 1.2 b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>b) Punkt 3 ska ersättas med följande:</p> <p>”3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att energi från biomassa produceras på ett sätt som minimerar otillbörliga snedvridande effekter på marknaden för biomassa råvaror och skadliga effekter på den biologiska mångfalden. För detta ändamål ska de ta hänsyn till avfallshierarkin enligt artikel 4 i direktiv 2008/98/EG och den kaskadprincip som avses i tredje stycket.</p> <p>Som en del av de åtgärder som avses i första stycket ska följande göras:</p> <p>a) Medlemsstaterna ska inte bevilja stöd för</p>	<p>b) Punkt 3 ska ersättas med följande:</p> <p>”3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att energi från biomassa produceras på ett sätt som minimerar otillbörliga snedvridande effekter på marknaden för biomassa råvaror och skadliga effekter på den biologiska mångfalden. För detta ändamål ska de ta hänsyn till avfallshierarkin enligt artikel 4 i direktiv 2008/98/EG och den kaskadprincip som avses i tredje stycket.</p> <p>Som en del av de åtgärder som avses i första stycket ska följande göras:</p> <p>a) Medlemsstaterna ska inte bevilja stöd för</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>i) användning av sågtimmer, fanertimmer, stubbar och rötter för att producera energi,</p> <p>ii) produktion av förnybar energi som produceras vid förbränning av avfall, om kraven på separat insamling i direktiv 2008/98/EG inte har uppfyllts, och</p> <p>[...]</p> <p><i>Senast ett år efter [ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv] ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 35 om hur kaskadprincipen för biomassa ska tillämpas, särskilt om hur man minimerar användningen av rundvirke av hög kvalitet för energiproduktion, med fokus på stödsystem och med vederbörlig hänsyn till nationella särdrag.</i></p>	<p>i) användning av sågtimmer, fanertimmer, stubbar och rötter för att producera energi,</p> <p>ii) produktion av förnybar energi som produceras vid förbränning av avfall, om kraven på separat insamling i direktiv 2008/98/EG inte har uppfyllts, och</p> <p>[...]</p> <p><i>Energi från hushållsavfall och industriavfall som produceras i energiåtervinningsanläggningar ska räknas som avfallsenergi, förutsatt att avfallet har genomgått insamling, sortering och materialåtervinning i enlighet med avfallshierarkin.</i></p>

Motivering

Nytt stycke om energi som genereras från hushålls- och industriavfall.

Ändringsrekommendation 24

Förslag till direktiv

Artikel 1.2 c

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 3.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>"4a. Medlemsstaterna ska inrätta en ram, som kan inbegripa stödsystem och underlätta användningen av avtal om köp av förnybar el, som gör det möjligt att införa förnybar el på en nivå som är förenlig med medlemsstatens nationella bidrag enligt punkt 2 och i en takt som är förenlig med de vägledande utvecklingsbanor som anges i artikel 4a.2 i förordning (EU) 2018/1999. Den ramen ska särskilt ta itu med de kvarstående hindren, inbegripet rörande tillståndsförfaranden, för en hög andel av försörjning med förnybar el. Vid utformningen av denna ram ska medlemsstaterna beakta den ytterligare förnybara el som krävs för att tillgodose efterfrågan inom transport-, industri-, bygg-, värme- och kylsektorerna och för att producera förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung."</p>	<p>"4a. Medlemsstaterna ska inrätta en ram, som inbegriper stödsystem och underlättar användningen av avtal om köp av förnybar el, som gör det möjligt att införa förnybar el på en nivå som är förenlig med medlemsstatens nationella bidrag enligt punkt 2 och i en takt som är förenlig med de vägledande utvecklingsbanor som anges i artikel 4a.2 i förordning (EU) 2018/1999. Den ramen ska särskilt ta itu med de kvarstående hindren, inbegripet rörande tillståndsförfaranden, för en hög andel av försörjning med förnybar el. Vid utformningen av denna ram ska medlemsstaterna beakta den ytterligare förnybara el som krävs för att tillgodose efterfrågan inom transport-, industri-, bygg-, värme- och kylsektorerna och för att producera förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och återvunna kolbaserade bränslen. Denna ram ska inrättas senast två år efter antagandet av direktivet som ändrar direktiv (EU) 2018/2001 (2021/0218 (COD))."</p>

Motivering

I likhet med förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung måste också en del av de återvunna kolbaserade bränslena framställas ur förnybar energi. Förbättrade modeller för den cirkulära ekonomin som möjliggör avfallsminskning och avfallsåtervinning och samtidigt säkerställer stora minskningar av växthusgasutsläppen, spelar en viktig roll för att uppnå klimatmålen.

Ändringsrekommendation 25

Förslag till direktiv

Artikel 1.4 a b

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 9.1a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Artikel 9 ska ändras på följande sätt:</p> <p>a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:</p> <p>”1a. Senast den 31 december 2025 ska varje medlemsstat komma överens om att inrätta minst ett gemensamt projekt med en eller flera andra medlemsstater för produktion av förnybar energi. Kommissionen ska underrättas om ett sådant avtal, inklusive den dag då projektet förväntas börja löpa. De projekt som finansieras med nationella bidrag inom ramen för unionens finansieringsmekanism för förnybar energi inrättad genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1294 ska anses uppfylla denna skyldighet för de medlemsstater som deltar.”</p> <p>b) Följande punkt ska införas:</p> <p>”7 a . De medlemsstater som gränsar till ett havsområde ska samarbeta för att gemensamt fastställa den mängd havsbaserad förnybar energi som de planerar att producera i det havsområdet senast 2050, med mellanliggande mål 2030 och 2040. De ska beakta särdragen och utvecklingen i varje region, potentialen för havsbaserad förnybar energi i havsområdet och vikten av att säkerställa den tillhörande planeringen för integrerade nät. Medlemsstaterna ska anmäla den mängden i de uppdaterade integrerade nationella energi- och klimatplaner som överlämnas i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999.”</p>	<p>Artikel 9 ska ändras på följande sätt:</p> <p>a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:</p> <p>”1a. Senast den 31 december 2025 ska varje medlemsstat eller region komma överens om att inrätta fler än ett gemensamt projekt med en eller flera andra medlemsstater eller regioner för produktion av förnybar energi. De gemensamma projekten ska inte motsvara de projekt av gemensamt intresse som redan antagits inom ramen för det transeuropeiska nätverket. Detta samarbete får inbegripa lokala och regionala myndigheter och privata aktörer. Kommissionen ska underrättas om ett sådant avtal, inklusive den dag då projektet förväntas börja löpa. De projekt som finansieras med nationella bidrag inom ramen för unionens finansieringsmekanism för förnybar energi inrättad genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1294 ska anses uppfylla denna skyldighet för de medlemsstater som deltar.”</p> <p>b) Följande punkter ska införas:</p> <p>”7. Lokala och regionala myndigheter som deltar i gränsöverskridande projekt, inbegripet gemensamma strukturer som euroregioner och EGTS, är berättigade till ekonomiskt stöd och tekniskt bistånd.</p> <p>”8. De medlemsstater som gränsar till ett havsområde ska, efter att ha samrått med regionala och lokala myndigheter och andra berörda parter, samarbeta för att gemensamt fastställa den mängd havsbaserad förnybar energi som de planerar att producera i det havsområdet senast 2050, med mellanliggande mål 2030 och 2040. De ska beakta befogenheterna, särdragen och utvecklingen i varje region, potentialen för havsbaserad förnybar energi i havsområdet och vikten av att säkerställa den tillhörande planeringen för integrerade nät. Medlemsstaterna ska anmäla den mängden i de uppdaterade integrerade nationella energi- och klimatplaner som överlämnas i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999.”</p> <p>”9. Gränsmedlemsstater och gränsregioner kan också samarbeta om gemensamma projekt för produktion av förnybar energi och lagringslösningar.”</p>

Motivering

Den lokala och regionala nivån spelar en mycket viktig roll i ett integrerat och decentraliserat energisystem. Samarbetet med den lokala och regionala nivån är därför avgörande för att sådana projekt ska bli framgångsrika. Kommissionen bör stödja de lokala och regionala myndigheternas arbete över gränserna.

Ändringsrekommendation 26

Förslag till direktiv

Artikel 1.6.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För att uppnå den vägledande andel förnybar energi som anges i punkt 1 ska medlemsstaterna i sina byggregler och byggnormer och, i tillämpliga fall, i sina stödsystem eller på andra sätt som har motsvarande verkan kräva att miniminivåer av energi från förnybara energikällor används i byggnader, i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2010/31/EU. Medlemsstaterna ska möjliggöra att dessa miniminivåer uppnås genom, bland annat, ett effektivt system för fjärrvärme och fjärrkyla.</p>	<p>För att uppnå den vägledande andel förnybar energi som anges i punkt 1 ska medlemsstaterna i sina byggregler och byggnormer och, i tillämpliga fall, i sina stödsystem eller på andra sätt som har motsvarande verkan kräva att miniminivåer av energi från förnybara energikällor används i nya byggnader och i byggnader som renoveras, i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2010/31/EU. Medlemsstaterna ska möjliggöra att dessa miniminivåer uppnås genom, bland annat, ett effektivt system för fjärrvärme och fjärrkyla.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 27

Förslag till direktiv

Artikel 1.7

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 18.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>[...] För att uppnå ett sådant tillräckligt antal installatörer och konstruktörer ska medlemsstaterna se till att det finns ett tillräckligt utbud av utbildningsprogram som leder till kvalifikationer eller certifiering som omfattar förnybar uppvärmnings- och kylningsteknik, och dess senaste innovativa lösningar. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja deltagande i sådana program, särskilt för små och medelstora företag och egenföretagare. Medlemsstaterna får införa frivilliga avtal med relevanta teknikleverantörer och teknikförsäljare för att utbilda ett tillräckligt antal, vilket kan baseras på uppskattningar av försäljningen, installatörer i de senaste innovativa lösningarna och teknikerna på marknaden. [...]</p>	<p>[...] För att uppnå ett sådant tillräckligt antal installatörer och konstruktörer ska medlemsstaterna, eller deras behöriga myndigheter på regional och lokal nivå, främja utbildningsprogram som leder till kvalifikationer eller certifiering som omfattar förnybar uppvärmnings- och kylningsteknik, lagringsteknik, och deras senaste innovativa lösningar, baserat på den senaste infrastrukturen. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja deltagande i sådana program, särskilt för små och medelstora företag och egenföretagare. Medlemsstaterna får införa frivilliga avtal med relevanta teknikleverantörer och teknikförsäljare för att utbilda ett tillräckligt antal, vilket kan baseras på uppskattningar av försäljningen, installatörer i de senaste innovativa lösningarna och teknikerna på marknaden. [...]</p>

Motivering

Utbildning bör anordnas om den senaste tekniken för att undvika att utbildningen inriktas på mindre energieffektiva system. EU har begränsad behörighet inom utbildningspolitiken, och utbildningsprogram förvaltas också på regional och lokal nivå.

Ändringsrekommendation 28

Förslag till direktiv

Artikel 1.9

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 20.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska, i relevanta fall och i enlighet med sin bedömning som ingår i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna i enlighet med bilaga I till förordning (EU) 2018/1999 om nödvändigheten av att bygga ny infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla som produceras från förnybara energikällor för att uppnå det unionsmål som fastställs i artikel 3.1 i det här direktivet, vidta åtgärder för att utveckla en infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla som lämpar sig för att främja produktion av värme och kyla från förnybara energikällor, inklusive solenergi, omgivningsenergi, geotermisk energi, biomassa, biogas, flytande biobränslen, spillvärme och spillkyla, i kombination med värmelagring.</p>	<p>Medlemsstaterna ska, i relevanta fall och i enlighet med sin bedömning som ingår i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna i enlighet med bilaga I till förordning (EU) 2018/1999 om nödvändigheten av att bygga ny infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla som produceras från förnybara energikällor för att uppnå det unionsmål som fastställs i artikel 3.1 i det här direktivet, vidta åtgärder för att utveckla en infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla som lämpar sig för att främja produktion av värme och kyla från förnybara energikällor, inklusive solenergi, omgivningsenergi, geotermisk energi, biomassa, biogas, flytande biobränslen, återvunna kolbaserade bränslen, spillvärme och spillkyla, i kombination med värmepumpar och värmelagring.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 29

Förslag till direktiv

Artikel 1.10

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 20 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>”1. Medlemsstaterna ska kräva att systemansvariga för överförings- och distributionssystemen inom sina territorier tillgängliggör information om andelen förnybar el och andelen växthusgasutsläpp i den levererade elen i varje elområde, så exakt som möjligt och så nära realtid som möjligt, men med tidsintervall på högst en timme, med prognoser om sådana finns tillgängliga. Denna information ska göras tillgänglig digitalt på ett sätt som säkerställer att den kan användas av elmarknadens aktörer, aggregatorer, konsumenter och slutanvändare, och att den kan läsas med hjälp av apparater för elektronisk kommunikation såsom smarta mätarsystem, laddningspunkter för elfordon, värme- och kylsystem och system för energiförvaltning av byggnader.</p> <p>2. Utöver kraven i [förslaget till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020] ska medlemsstaterna se till att tillverkare av batterier för hemmabruk och industribatterier möjliggör tillgång i realtid till grundläggande information om batterihanteringssystemet, inbegripet batterikapacitet, hälsotillstånd, laddningsstatus och effektbörvärde, för batteriägare och batterianvändare samt för tredje parter som agerar på deras vägnar, såsom byggnadsenergiförvaltningsföretag och aktörer på elmarknaden, på icke-diskriminerande villkor och kostnadsfritt.</p> <p>Medlemsstaterna ska se till att fordonstillverkarna i realtid tillgängliggör fordonsdata om batteriets hälsotillstånd, batteriets laddningsstatus, batteriets effektbörvärde, batterikapacitet samt geografisk position för elfordon till ägare och användare av elfordon samt till tredje parter som agerar på uppdrag av ägarna och användarna, såsom aktörer på elmarknaden och leverantörer av elektromobilitetstjänster, på icke-diskriminerande villkor och kostnadsfritt, utöver ytterligare krav i förordningen om typgodkännande och marknadstillsyn.</p>	<p>”1. Medlemsstaterna ska kräva att systemansvariga för överförings- och distributionssystemen inom sina territorier tillgängliggör information om andelen förnybar el och andelen växthusgasutsläpp i den levererade elen i varje elområde, så exakt som möjligt och med en tidsupplösning som medlemsstaterna anser vara lämplig för att främja användningen av förnybar energi. Denna information ska göras tillgänglig digitalt på ett sätt som säkerställer att den kan användas av elmarknadens aktörer, aggregatorer, konsumenter och slutanvändare, och att den kan läsas med hjälp av apparater för elektronisk kommunikation såsom smarta mätarsystem, laddningspunkter för elfordon, värme- och kylsystem och system för energiförvaltning av byggnader.</p> <p>2. Utöver kraven i [förslaget till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020] ska medlemsstaterna se till att tillverkare av batterier för hemmabruk och gemenskaps- och industribatterier möjliggör tillgång i realtid till grundläggande information om batterihanteringssystemet, inbegripet batterikapacitet, hälsotillstånd, laddningsstatus och effektbörvärde, för batteriägare och batterianvändare samt för tredje parter som agerar på deras vägnar, såsom byggnadsenergiförvaltningsföretag och aktörer på elmarknaden, på icke-diskriminerande villkor och kostnadsfritt.</p> <p>Medlemsstaterna ska se till att fordons- och fartygstillverkarna i realtid tillgängliggör fordonsdata om batteriets hälsotillstånd, batteriets laddningsstatus, batteriets effektbörvärde, batterikapacitet samt geografisk position för elfordon och elfartyg till ägare och användare av elfordon och elfartyg samt till tredje parter som agerar på uppdrag av ägarna och användarna, såsom aktörer på elmarknaden och leverantörer av elektromobilitetstjänster, på icke-diskriminerande villkor och kostnadsfritt, utöver ytterligare krav i förordningen om typgodkännande och marknadstillsyn.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>3. Utöver kraven i [förslaget till förordning om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen och om upphävande av direktiv 2014/94/EU] ska medlemsstaterna säkerställa att normala laddningspunkter som inte är tillgängliga för allmänheten som installerats på deras territorium från och med [tidsfristen för införlivande av detta ändringsdirektiv] kan stödja smarta laddningsfunktioner och, när så är lämpligt på grundval av en bedömning av tillsynsmyndigheten, tvåvägsladdningsfunktioner.</p> <p>4. Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella regelverket inte diskriminerar deltagande på elmarknaderna, inbegripet hantering av överbelastning och tillhandahållande av flexibilitets- och balanseringstjänster, för små eller mobila system såsom batterier för hemmabruk och elfordon, både direkt och genom aggregering.”</p>	<p>3. Utöver kraven i [förslaget till förordning om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen och om upphävande av direktiv 2014/94/EU] ska medlemsstaterna säkerställa att normala laddningspunkter som inte är tillgängliga för allmänheten som installerats på deras territorium från och med [tidsfristen för införlivande av detta ändringsdirektiv] kan stödja smarta laddningsfunktioner och, när så är lämpligt på grundval av en bedömning av tillsynsmyndigheten, tvåvägsladdningsfunktioner.</p> <p>4. Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella regelverket inte diskriminerar deltagande på elmarknaderna, inbegripet hantering av överbelastning och tillhandahållande av flexibilitets- och balanseringstjänster, för små eller mobila system såsom batterier för hemmabruk, gemenskapsbatterier och elfordon, inbegripet lastbilar och fartyg, både direkt och genom aggregering.”</p>

Motivering

Batterier på gemenskapssystemsnivå visar sig vara säkrare i drift och kräva mindre investeringar än batterier för hemmabruk och fartyg ger större flexibilitet och bör inte uteslutas från denna marknad.

Ändringsrekommendation 30

Förslag till direktiv

Artikel 1.10

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 20 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>Punkt 6 ska ändras på följande sätt:</p> <p>Medlemsstaterna får föreskriva att gemenskaper för förnybar energi ska vara öppna för gränsöverskridande deltagande. Detta kan inbegripa en direkt fysisk gränsöverskridande förbindelse för elkraftutbyten inom unionen.</p>

Ändringsrekommendation 31

Förslag till direktiv

Artikel 1.11

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 22a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Medlemsstaterna ska sträva efter att öka andelen förnybara energikällor i den mängd energikällor som används för slutenergiändamål och icke-energirelaterade ändamål inom industrisektorn med en vägledande genomsnittlig årlig ökning på 1,1 procentenheter senast 2030.</p> <p>Medlemsstaterna ska inkludera de åtgärder som planeras och vidtagits för att uppnå en sådan vägledande ökning i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner och lägesrapporter som lämnas in i enlighet med artiklarna 3, 14 och 17 i förordning (EU) 2018/1999.</p> <p>Medlemsstaterna ska säkerställa att bidraget från de förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används för slutlig energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål ska vara 50 % av det väte som används för slutlig energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål i industrin senast 2030. För beräkningen av den procentsatsen ska följande formel gälla:</p> <p>a) Vid beräkningen av nämnaren ska energiinnehållet i vätgas för slutlig energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål beaktas, med undantag för vätgas som används som mellanprodukt för produktion av konventionella drivmedel.</p> <p>b) Vid beräkningen av täljaren ska energiinnehållet i de förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung som förbrukas inom industrisektorn för slutlig energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål beaktas, med undantag för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används som mellanprodukter för produktion av konventionella drivmedel.</p> <p>c) Vid beräkningen av täljaren och nämnaren ska de värden för energiinnehållet i drivmedel som anges i bilaga III användas.</p>	<p>1. Medlemsstaterna ska, i samarbete med regionerna och städerna, sträva efter att öka andelen förnybara energikällor i den mängd energikällor som används för slutenergiändamål och icke-energirelaterade ändamål inom industrisektorn med en vägledande genomsnittlig årlig ökning på 1,1 procentenheter senast 2030.</p> <p>Medlemsstaterna ska, i samarbete med regionerna och städerna, inkludera de åtgärder som planeras och vidtagits för att uppnå en sådan vägledande ökning i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner och lägesrapporter som lämnas in i enlighet med artiklarna 3, 14 och 17 i förordning (EU) 2018/1999.</p> <p>Medlemsstaterna ska, i samarbete med regionerna och städerna, sträva efter att säkerställa att bidraget från de förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används för slutlig energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål ska vara 50 % av det väte som används för slutlig energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål i industrin senast 2030. För beräkningen av den procentsatsen ska följande formel gälla:</p> <p>a) Vid beräkningen av nämnaren ska energiinnehållet i vätgas för slutlig energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål beaktas, med undantag för vätgas som används som mellanprodukt för produktion av konventionella drivmedel.</p> <p>b) Vid beräkningen av täljaren ska energiinnehållet i de förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung och den koldioxid snåla vätgas som förbrukas inom industrisektorn för slutlig energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål beaktas, med undantag för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används som mellanprodukter för produktion av konventionella drivmedel.</p> <p>c) Vid beräkningen av täljaren och nämnaren ska de värden för energiinnehållet i drivmedel som anges i bilaga III användas.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det på industriprodukter som är märkta som eller påstås vara producerade med förnybar energi och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung anges procentandelen förnybar energi som används eller förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används vid anskaffning och förbearbetning av råmaterial, tillverkning och distribution, beräknat på grundval av de metoder som fastställs i rekommendation 2013/179/EU ⁽¹⁾ eller, alternativt, ISO 14067:2018.”</p> <p>⁽¹⁾ 2013/179/EU: Kommissionens rekommendation av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).</p>	<p>2. Medlemsstaterna ska, i samarbete med regionerna och städerna, säkerställa att det på industriprodukter som är märkta som eller påstås vara producerade med förnybar energi och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung anges procentandelen förnybar energi som används eller förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används vid anskaffning och förbearbetning av råmaterial, tillverkning och distribution, beräknat på grundval av de metoder som fastställs i rekommendation 2013/179/EU ⁽¹⁾ eller, alternativt, ISO 14067:2018.”</p> <p>⁽¹⁾ 2013/179/EU: Kommissionens rekommendation av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).</p>

Motivering

De lokala och regionala myndigheterna bör delta i arbetet med att effektivt tillämpa det reviderade direktivet. De bör involveras i fastställandet av nationella planer och mål och deras bidrag bör beaktas.

Ändringsrekommendation 32

Förslag till direktiv

Artikel 1.12 d

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 23.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>”4. För att nå den genomsnittliga årliga ökning som avses i punkt 1 första stycket får medlemsstaterna genomföra en eller flera av följande åtgärder:</p> <p>a) Fysisk inblandning av förnybar energi eller spillvärme och spillkyla i de energikällor och bränslen som levereras för värme och kyla.</p> <p>b) Installation av högeffektiva system för uppvärmning och kylning med förnybar energi i byggnader eller användning av förnybar energi eller spillvärme och spillkyla i industriella uppvärmnings- och kylningsprocesser.</p>	<p>”4. För att nå den genomsnittliga årliga ökning som avses i punkt 1 första stycket får medlemsstaterna genomföra en eller flera av följande åtgärder:</p> <p>a) Fysisk inblandning av förnybar energi eller spillvärme och spillkyla i de energikällor och bränslen som levereras för värme och kyla.</p> <p>b) Installation av högeffektiva system för uppvärmning och kylning med förnybar energi i byggnader eller användning av förnybar energi eller spillvärme och spillkyla i industriella uppvärmnings- och kylningsprocesser.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
c) Åtgärder som omfattas av säljbara certifikat som styrker efterlevnaden av skyldigheten i punkt 1 första stycket genom stöd till installeringsåtgärder enligt led b i denna punkt, som genomförs av en annan ekonomisk aktör såsom en självständig installatör av förnybar teknik eller ett energitjänsteföretag som tillhandahåller installations-tjänster på området förnybar energi.	c) Åtgärder som omfattas av säljbara certifikat som styrker efterlevnaden av skyldigheten i punkt 1 första stycket genom stöd till installeringsåtgärder enligt led b i denna punkt, som genomförs av en annan ekonomisk aktör såsom en självständig installatör av förnybar teknik eller ett energitjänsteföretag som tillhandahåller installations-tjänster på området förnybar energi.
d) Kapacitetsuppbyggnad för nationella och lokala myndigheter för att planera och genomföra projekt och infrastrukturer med förnybar energi.	d) Kapacitetsuppbyggnad för nationella, regionala och lokala myndigheter för att planera och genomföra projekt och infrastrukturer med förnybar energi.
e) Inrättande av ramar för riskreducering för att minska kapitalkostnaderna för projekt för förnybar värme och kyla.	e) Inrättande av ramar för riskreducering för att minska kapitalkostnaderna för projekt för förnybar värme och kyla.
f) Främjande av värmeköpsavtal för företagskunder och små kollektiva konsumenter.	f) Främjande av avtal om köp av värme och kyla för företagskunder och små kollektiva konsumenter, inbegripet små och medelstora företag .
g) Planerade ersättningssystem för fossila uppvärmningssystem eller system för utfasning av fossila bränslen med milstolpar.	g) Planerade ersättningssystem för fossila uppvärmningssystem eller system för utfasning av fossila bränslen med milstolpar.
h) Planering av förnybar värme, som omfattar kylning, med krav på lokal och regional nivå.	h) Planering av förnybar värme, som omfattar kylning, med krav på lokal och regional nivå.
i) Andra politiska åtgärder med motsvarande verkan, däribland skatteåtgärder, stödsystem eller andra ekonomiska incitament.	i) Främjande av system för uppvärmning och kylning med förnybar energi som en del av gemenskaper för förnybar energi.
Vid antagande och genomförande av de åtgärderna ska medlemsstaterna säkerställa att de är tillgängliga för alla konsumenter, särskilt utsatta konsumenter med låg inkomst, som annars inte skulle ha tillräckligt startkapital för att kunna dra nytta av dem.”	Vid antagande och genomförande av de åtgärderna ska medlemsstaterna säkerställa att de är tillgängliga för alla konsumenter, särskilt utsatta konsumenter med låg inkomst och utsatta mikroföretag samt små företag , som annars inte skulle ha tillräckligt startkapital för att kunna dra nytta av dem.”

Motivering

Tillägg av den regionala nivån och anpassning av kriterierna för energifattigdom enligt definitionen i den sociala klimatfonden. Gemenskaper för förnybar energi kan göra stora miljövinster genom att koppla samman värme/kyla med elsystem.

Ändringsrekommendation 33

Förslag till direktiv

Artikel 1.13 e

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 24.8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska upprätta en ram enligt vilken ansvariga för eldistributionssystem minst vart fjärde år, i samarbete med systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem inom deras respektive områden, utvärderar fjärrvärme- och fjärrkylsystemens potential att tillhandahålla balanseringstjänster och andra systemtjänster, inklusive efterfrågeflexibilitet och värmelagring av överskottsel från förnybara energikällor och om användningen av den fastställda potentialen skulle bli mer resurs- och kostnadseffektiv än alternativa lösningar.</p> <p>Medlemsstaterna ska se till att systemansvariga för elöverförings- och distributionssystem tar vederbörlig hänsyn till resultaten av den bedömning som krävs enligt första stycket vid nätplanering, nätinvesteringar och infrastrukturutveckling på sina respektive territorier.</p> <p>Medlemsstaterna ska underlätta samordningen mellan systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem och systemansvariga för överförings- och distributionssystem för el för att säkerställa att balanserings-, lagrings- och andra flexibilitetstjänster, såsom efterfrågeflexibilitet, som tillhandahålls av systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem, kan delta på deras elmarknader.</p> <p>Medlemsstaterna ska underlätta samordningen mellan systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem och systemansvariga för överförings- och distributionssystem för el för att säkerställa att balanserings-, lagrings- och andra flexibilitetstjänster, såsom efterfrågeflexibilitet, som tillhandahålls av systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem, kan delta på deras elmarknader.</p>	<p>Medlemsstaterna eller deras behöriga regionala och lokala myndigheter ska upprätta en ram enligt vilken ansvariga för eldistributionssystem minst vart fjärde år, i samarbete med systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem inom deras respektive områden, utvärderar fjärrvärme- och fjärrkylsystemens potential att tillhandahålla balanseringstjänster och andra systemtjänster, inklusive efterfrågeflexibilitet och värmelagring av överskottsel från förnybara energikällor och om användningen av den fastställda potentialen skulle bli mer resurs- och kostnadseffektiv än alternativa lösningar. Under utvärderingen ska i första hand alternativ för nätverksutveckling övervägas, i linje med principen om att sätta energieffektivitet främst.</p> <p>Medlemsstaterna ska se till att systemansvariga för elöverförings- och distributionssystem tar vederbörlig hänsyn till resultaten av den bedömning som krävs enligt första stycket vid nätplanering, nätinvesteringar och infrastrukturutveckling på sina respektive territorier.</p> <p>Medlemsstaterna får utvidga bedömnings- och samordningskraven enligt första och tredje styckena till att omfatta systemansvariga för överförings- och distributionssystem för gas, inbegripet vägasnät och andra energinät.</p> <p>Medlemsstaterna får utvidga bedömnings- och samordningskraven enligt första och tredje styckena till att omfatta systemansvariga för överförings- och distributionssystem för gas, inbegripet vägasnät och andra energinät.</p> <p>Medlemsstaterna ska samarbeta med regioner och städer för att göra det lättare att genomföra denna ram och sedan använda den.</p>

Motivering

De lokala och regionala nivåerna bör delta under hela processen för ett smidigt genomförande av direktivet.

Ändringsrekommendation 34

Förslag till direktiv

Artikel 1.14.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska inrätta en mekanism som gör det möjligt för bränsleleverantörer på deras territorium att utbyta krediter för leverans av förnybar energi till transportsektorn. Ekonomiska aktörer som levererar el från förnybara energikällor till elfordon via offentliga laddningspunkter ska få krediter, oavsett om de ekonomiska aktörerna omfattas av den skyldighet som medlemsstaten har fastställt för bränsleleverantörer, och får sälja dessa krediter till bränsleleverantörer, som ska ha rätt att använda krediterna för att fullgöra den skyldighet som anges i punkt 1 första stycket.</p>	<p>Medlemsstaterna ska inrätta en mekanism som gör det möjligt för bränsleleverantörer på deras territorium att utbyta krediter för leverans av förnybar energi och koldioxidsnål vätgas genom en annan mekanism till transportsektorn. Ekonomiska aktörer som levererar el från förnybara energikällor till elfordon via offentliga laddningspunkter, förnybar energi, koldioxidsnål vätgas eller förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung med ursprung i vätgas ska få krediter, oavsett om de ekonomiska aktörerna omfattas av den skyldighet som medlemsstaten har fastställt för bränsleleverantörer, och får sälja dessa krediter till bränsleleverantörer, som ska ha rätt att använda krediterna för att fullgöra den skyldighet som anges i punkt 1 första stycket.</p>

Motivering

Den allt snabbare utvecklingen av nya förnybara energikällor bör beaktas.

Ändringsrekommendation 35

Förslag till direktiv

Artikel 1.16 b a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>ii) För förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och återvunna kolbaserade bränslen, genom att den mängd av dessa bränslen som levereras till alla transportsätt multipliceras med deras utsläppsminskningar, fastställda i enlighet med delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 29a.3.</p>	<p>ii) För förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, koldioxidsnål vätgas, förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung med ursprung i vätgas och återvunna kolbaserade bränslen, genom att den mängd av dessa bränslen som levereras till alla transportsätt multipliceras med deras utsläppsminskningar, fastställda i enlighet med delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 29a.3.</p>

Motivering

Texten anpassas till tillägget av koldioxidsnål vätgas.

Ändringsrekommendation 36

Förslag till direktiv

Artikel 1.16 b d

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 27.1 d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>d) Minskningen av växthusgasintensiteten genom användning av förnybar energi fastställs genom att minskningen av växthusgasutsläppen från användningen av biodrivmedel, biogas och förnybar el som levereras till alla transportsätt divideras med referensscenariot.</p>	<p>d) Minskningen av växthusgasintensiteten genom användning av förnybar energi fastställs genom att minskningen av växthusgasutsläppen från användningen av biodrivmedel, biogas, förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung, koldioxidsnål vätgas, återvunna kolbaserade bränslen och förnybar el som levereras till alla transportsätt divideras med referensscenariot.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 37

Förslag till direktiv

Artikel 1.16 d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>d) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:</p> <p>i) Första, andra och tredje styckena ska utgå.</p> <p>ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande: "När el används för produktion av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, antingen direkt eller för produktion av mellanprodukter ska den genomsnittliga andelen el från förnybara energikällor i produktionslandet, uppmätt två år före året i fråga, användas för att fastställa andelen förnybar energi."</p>	<p>d) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:</p> <p>i) Första, andra och tredje styckena ska utgå.</p> <p>ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande: "När el används för produktion av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, antingen direkt eller för produktion av mellanprodukter ska den genomsnittliga andelen el från förnybara energikällor i produktionslandet, uppmätt två år före året i fråga, användas för att fastställa andelen förnybar energi."</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>iii) Femte styckets inledning ska ersättas med följande: "El som fås genom direkt anslutning till en anläggning som producerar förnybar el får dock fullt ut räknas som förnybar el när den används för produktion av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, förutsatt att anläggningen"</p>	<p>iii) Femte stycket, inbegripet leden a och b, ska ersättas med följande: "El som fås genom direkt anslutning till en anläggning som producerar förnybar el får dock fullt ut räknas som förnybar el när den används för produktion av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, förutsatt att anläggningen inte är ansluten till nätet eller att den är ansluten till nätet men det kan styrkas att den berörda elen har levererats utan att el har tagits från nätet."</p> <p>iv) Sjätte stycket ska ersättas med följande: "El som har tagits från nätet får räknas som helt förnybar förutsatt att den har producerats uteslutande från förnybara energikällor, vilket styrkts genom ursprungsgarantier."</p> <p>v) Sjunde stycket ska utgå.</p>

Motivering

Additionalitets- och korrelationsprinciperna komplicerar de redan svåra affärsmässiga förutsättningarna för elektrolys och ökad användning av förnybar vätgas. Offentligt stöd till produktion av förnybar vätgas bör också vara möjligt med ett kontrakt med en befintlig solfångarpark eller vindkraftpark, till exempel genom ursprungsgarantier.

Ändringsrekommendation 38

Förslag till direktiv

Artikel 1.18 a

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 29.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Artikel 29 ska ändras på följande sätt:</p> <p>a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:</p> <p>i) I första stycket ska led a ersättas med följande:</p> <p>"a) Bidrag till medlemsstaternas andel energi från förnybara energikällor och de mål som avses i artiklarna 3.1, 15a.1, 22a.1, 23.1, 24.4 och 25.1 i detta direktiv."</p>	<p>Artikel 29 ska ändras på följande sätt:</p> <p>a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:</p> <p>i) I första stycket ska led a ersättas med följande:</p> <p>"a) Bidrag till medlemsstaternas andel energi från förnybara energikällor och de mål som avses i artiklarna 3.1, 15a.1, 22a.1, 23.1, 24.4 och 25.1 i detta direktiv."</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:</p> <p><i>”Biomassabränslen ska uppfylla de hållbarhets-kriterier och de kriterier för minskade växthusgasutsläpp som fastställs i punkterna 2–7 och 10 om de används</i></p> <p>– a) när det gäller fasta biomassabränslen: i anläggningar som producerar el, värme eller kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 5 MW,</p> <p>– b) när det gäller gasformiga biomassabränslen: i anläggningar som producerar el, värme och kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 2 MW,</p> <p>– c) när det gäller anläggningar som producerar gasformiga biomassabränslen med följande genomsnittliga flöde av biometan:</p> <p>i) Över 200 m³ metanekvivalenter/h, mätt vid standardförhållanden för temperatur och tryck (dvs. 0 °C och ett atmosfärtryck på 1 bar).</p> <p>ii) Om biogasen består av en blandning av metan och icke brännbara andra gaser, när det gäller flödet av biometan: det tröskelvärde som anges i led i, i proportion till den volymetriska andelen metan i blandningen.</p> <p>iii) Följande stycke ska läggas till efter fjärde stycket:</p> <p><i>”Medlemsstaterna får tillämpa hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp på anläggningar med lägre sammanlagd installerad tillförd effekt eller flöde av biometan.”</i></p>	

Motivering

Ändringsförslaget syftar till att återinföra en del av texten i direktiv (EU) 2018/2001 som för närvarande är i kraft och som antogs endast för tre år sedan (och som ännu inte införlivats av alla medlemsstater).

En instabil lagstiftning skulle leda till att investeringar hämmas och marknadsutvecklingen hindras.

Ändringsrekommendation 39

Förslag till direktiv

Artikel 1.18 e och f

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>e) I punkt 6 första stycket ska led a iv ersättas med följande:</p> <p>”iv) det vid skörden tas hänsyn till att markens beskaffenhet och biologisk mångfald ska bevaras, i syfte att minimera skadeverkningarna, på ett sätt som undviker skörd av stubbar och rötter, försämring av primärskog eller omvandling av den till skogsplantage samt skörd på känslig mark, minimerar stora kalavverkningar och säkerställer lokalt lämpliga tröskelvärden för extraktion av död ved och krav på användning av avverkningssystem som minimerar påverkan på jordmånskvaliteten, inklusive packning, och på biologisk mångfald och livsmiljöer.”</p>	<p>f) I punkt 6 första stycket ska led b iv ersättas med följande:</p> <p>”iv) det vid skörden tas hänsyn till att markens beskaffenhet och biologisk mångfald ska bevaras, i syfte att minimera skadeverkningarna, på ett sätt som undviker skörd av stubbar och rötter, försämring av primärskog eller omvandling av den till skogsplantage samt skörd på känslig mark, minimerar stora kalavverkningar och säkerställer lokalt lämpliga tröskelvärden för extraktion av död ved och krav på användning av avverkningssystem som minimerar påverkan på jordmånskvaliteten, inklusive packning, och på biologisk mångfald och livsmiljöer.”</p>
<p>e) I punkt 6 första stycket ska led a iv ersättas med följande:</p> <p>”iv) det vid skörden tas hänsyn till att markens beskaffenhet och biologisk mångfald ska bevaras, i syfte att minimera skadeverkningarna, på ett sätt som undviker försämring av primärskog eller omvandling av den till skogsplantage samt skörd på känslig mark, minimerar stora kalavverkningar och säkerställer lokalt lämpliga tröskelvärden för extraktion av död ved och krav på användning av avverkningssystem som minimerar påverkan på jordmånskvaliteten, inklusive packning, och på biologisk mångfald och livsmiljöer.”</p>	<p>f) I punkt 6 första stycket ska led b iv ersättas med följande:</p> <p>”iv) det vid skörden tas hänsyn till att markens beskaffenhet och biologisk mångfald ska bevaras, i syfte att minimera skadeverkningarna, på ett sätt som undviker försämring av primärskog eller omvandling av den till skogsplantage samt skörd på känslig mark, minimerar stora kalavverkningar och säkerställer lokalt lämpliga tröskelvärden för extraktion av död ved och krav på användning av avverkningssystem som minimerar påverkan på jordmånskvaliteten, inklusive packning, och på biologisk mångfald och livsmiljöer.”</p>

Motivering

Fältstudier över lång tid inom nordiskt skogsbruk visar att delvis avverkning av stubbar och rötter är möjlig utan att den biologiska mångfalden tar skada. Det är viktigt att beakta de lokala och regionala förhållandena när det gäller miljömässiga konsekvenser av olika skogsbruksstrategier.

Ändringsrekommendation 40

Förslag till direktiv

Artikel 1.18 g

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 29.10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>g) I punkt 10 första stycket ska led d ersättas med följande:</p> <p>”d) minst 70 % för produktion av el, värme och kyla från biomassabränslen som används i anläggningar till den 31 december 2025, och minst 80 % från den 1 januari 2026.”</p>	

Motivering

Reglerna i det reviderade direktivet om förnybar energi är tillämpliga på anläggningar som tas i drift till och med den 31 december 2025.

Att (retroaktivt) införa nya, strängare kriterier för befintliga anläggningar skulle undergräva stabiliteten i den rättsliga ramen och investeringarna. Det skulle få särskilt negativa konsekvenser för landsbygdsområden.

Ändringsrekommendation 41

Förslag till direktiv

Artikel 1.19

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 29a.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Energi från återvunna kolbaserade bränslen får endast tillgodoräknas när det gäller uppfyllandet av det mål för minskning av växthusgasutsläppen som avses i artikel 25.1 första stycket led a, om minskningen av växthusgasutsläppen genom användningen av dessa bränslen är minst 70 %.</p>	<p>Energi från återvunna kolbaserade bränslen och koldioxid-snål vätgas får endast tillgodoräknas när det gäller uppfyllandet av de mål som avses i artiklarna 15a.1, 22a.1, 23.1, 24.4 och 25.1 om minskningen av växthusgasutsläppen genom användningen av dessa bränslen är minst 70 %.</p>

Motivering

Kommissionen lägger stor vikt vid att avskiljning och användning av koldioxid ska spela en viktig roll för utfasningen av fossila bränslen inom industrin, och bör därför också skapa en marknad för det resulterande bränslet.

Ändringsrekommendation 42

Förslag till direktiv

Artikel 1.22

Direktiv (EU) 2018/2001

Artikel 31.2, 31.3 och 31.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Kommissionen ska säkerställa att en unionsdatabas inrättas som gör det möjligt att spåra flytande och gasformiga förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen.</p> <p>2. Medlemsstaterna ska kräva att de berörda ekonomiska aktörerna i god tid för in korrekt information i databasen om de transaktioner som gjorts och om hållbarhets-egenskaperna hos de drivmedel som är föremål för dessa transaktioner, inbegripet deras växthusgasutsläpp under hela livscykeln, från produktionsplatsen till den tidpunkt då den förbrukas i unionen. Information om huruvida stöd har tillhandahållits till produktion av ett visst parti med bränsle, samt i så fall om typen av stödsystem, ska också ingå i databasen.</p> <p>När så är lämpligt för att förbättra spårbarheten för uppgifter längs hela leveranskedjan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att ytterligare utvidga omfattningen av den information som ska ingå i unionsdatabasen till att omfatta relevanta uppgifter från produktionsplatsen eller insamlingsstället för den råvara som används för bränsleproduktionen.</p> <p>Medlemsstaterna ska kräva att bränsleleverantörerna för in den information som krävs för att kontrollera efterlevnaden av kraven i artikel 25.1 första stycket i unionsdatabasen.</p> <p>3. Medlemsstaterna ska ha tillgång till unionsdatabasen för övervakning och verifiering av uppgifter.</p> <p>4. Om ursprungsgarantier har utfärdats för produktion av ett parti förnybara gaser, ska medlemsstaterna se till att ursprungsgarantierna annulleras innan partiet av förnybara gaser kan registreras i databasen.</p>	<p>1. Kommissionen ska säkerställa att en unionsdatabas inrättas som gör det möjligt att spåra flytande och gasformiga förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen.</p> <p>2. Medlemsstaterna ska kräva att de berörda ekonomiska aktörerna i god tid för in korrekt information i databasen om de transaktioner som gjorts och om hållbarhets-egenskaperna hos de drivmedel som är föremål för dessa transaktioner, inbegripet deras råmaterial och dess ursprung samt deras växthusgasutsläpp under hela livscykeln, från produktionsplatsen till den tidpunkt då den förbrukas i unionen. Information om huruvida stöd har tillhandahållits till produktion av ett visst parti med bränsle, samt i så fall om typen av stödsystem, ska också ingå i databasen.</p> <p>När så är lämpligt för att förbättra spårbarheten för uppgifter längs hela leveranskedjan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 och endast i absoluta undantagsfall för att ytterligare utvidga omfattningen av den information som ska ingå i unionsdatabasen till att omfatta relevanta uppgifter från produktionsplatsen eller insamlingsstället för den råvara som används för bränsleproduktionen.</p> <p>Medlemsstaterna ska kräva att bränsleleverantörerna för in den information som krävs för att kontrollera efterlevnaden av kraven i artikel 25.1 första stycket i unionsdatabasen.</p> <p>3. Medlemsstaterna och de regionala myndigheterna ska ha tillgång till unionsdatabasen för övervakning och verifiering av uppgifter.</p> <p>4. Om ursprungsgarantier har utfärdats för produktion av ett parti förnybara gaser, ska medlemsstaterna se till att ursprungsgarantierna annulleras innan partiet av förnybara gaser kan registreras i databasen.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>5. Medlemsstaterna ska se till att den information som de ekonomiska aktörerna lägger in i databasen är korrekt och fullständig, till exempel genom att använda frivilliga eller nationella system.</p> <p>För verifiering av uppgifter får frivilliga eller nationella system som erkänns av kommissionen i enlighet med artikel 30.4–30.6 använda informationssystem från tredje part som mellanhänder för att samla in uppgifterna, förutsatt att sådan användning har anmälts till kommissionen.</p>	<p>5. Medlemsstaterna ska se till att den information som de ekonomiska aktörerna lägger in i databasen är korrekt och fullständig, till exempel genom att använda frivilliga eller nationella system.</p> <p>För verifiering av uppgifter får frivilliga eller nationella system som erkänns av kommissionen i enlighet med artikel 30.4–30.6 använda informationssystem från tredje part som mellanhänder för att samla in uppgifterna, förutsatt att sådan användning har anmälts till kommissionen.</p> <p>6. Unionsdatabasen kommer att samla in och kunna visa upp uppgifter på regional nivå.</p>

Motivering

Med detaljerade uppgifter kan man förbättra spårbarheten och förståelsen för flödet av flytande och gasformiga förnybara bränslen och återvunna kolbaserade bränslen. Delegerade akter får endast användas i undantagsfall och med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen.

Ändringsrekommendation 43

Förslag till direktiv

Artikel 3.2 b

Ändringar av direktiv 98/70/EG

Artikel 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>b) Punkterna 8 och 9 ska ersättas med följande:</p> <p>”8. leverantör: bränsleleverantör enligt definitionen i artikel 2 första stycket led 38 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001.</p> <p>9. biodrivmedel: biodrivmedel enligt definitionen i artikel 2 första stycket led 33 i direktiv (EU) 2018/2001.”</p>	<p>b) Punkterna 8 och 9 ska ersättas med följande:</p> <p>”8. leverantör: bränsleleverantör enligt definitionen i artikel 2 första stycket led 38 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001.</p> <p>9. biodrivmedel: biodrivmedel enligt definitionen i artikel 2 första stycket led 33 i direktiv (EU) 2018/2001.</p> <p>10. koldioxidsnål vätgas: fossilbaserad vätgas med avskiljning och lagring av koldioxid eller elbaserad vätgas, om den vätgasen uppnår en minskning av växthusgasutsläppen på minst 73,4 % under hela livscykeln, vilket leder till växthusgasutsläpp på mindre än 3 tCO₂eq/tH₂ under hela livscykeln i förhållande till en fossil motsvarighet på 94 koldioxidekvivalenter per MJ (2,256 ton koldioxidekvivalenter per ton vätgas). Kolinnehållet i elbaserad vätgas ska fastställas av marginalkraftverket i det elområde där elektrolysören är belägen under avräkningsperioderna för obalanser när elektrolysören förbrukar el från nätet.”</p>

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS (ReK) STÅNDPUNKT

1. Kommittén understryker att behovet av en brådskande energiomställning och tryggad energiförsörjning aldrig har varit större och tydligare än efter Rysslands invasion av Ukraina.
2. Europeiska regionkommittén (ReK) välkomnar den föreslagna översynen av direktivet om förnybar energi, som härrör från EU:s övergripande ambition att bli en klimatneutral kontinent senast 2050.
3. Kommittén stöder höjningen av målet för förnybar energi för 2030 och det faktum att alla sektorer förväntas bidra, och understryker att en massiv och snabb utbyggnad av förnybara energikällor, i kombination med ökad energisuveränitet och energieffektivitet, är avgörande för att uppnå EU:s klimatmål samt stärka överkomligheten och försörjningstryggheten i EU:s energisystem.
4. ReK förespråkar dock en flexibel och balanserad strategi för att uppnå målet om förnybar energi som främjar en kontinuerlig utveckling av teknik och skapar säkerhet för investerare, samtidigt som EU:s konkurrenskraft bibehålls och en hållbar och rättvis omställning garanteras.
5. Kommittén betonar att det är av yttersta vikt att säkerställa samstämmighet mellan lagtexterna i 55 %-paketet, och att man upprätthåller principen om att sätta energieffektivitet främst och teknikneutralitet för att uppnå nettonollutsläpp senast 2050 på det mest hållbara och kostnadseffektiva sättet.
6. Vi insisterar på att medlemsstaterna måste införliva direktivet om förnybar energi i den anda som avses i dokumentet.

Subsidiaritet och konsekvensbedömning

7. Vi välkomnar att en subsidiaritetstabell åtföljer lagstiftningsförslagen i enlighet med ReK:s förslag. Kommittén instämmer samtidigt i de anmärkningar från nämnden för lagstiftningskontroll som framfördes innan förslaget offentliggjordes, i synnerhet avseende behovet av att systematiskt ta itu med farhågorna avseende subsidiariteten och proportionaliteten och behovet av att bättre presentera effekterna av de föreslagna åtgärderna i alla medlemsstater och regioner, inbegripet hållbarhetskriterier för bioenergi.
8. De lokala och regionala myndigheternas befogenheter är inte enhetliga i hela EU och besluten bör fattas på den förvaltningsnivå som sörjer för den mest effektiva lösningen. Kommittén är fast besluten att övervaka genomförandet av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna samt de territoriella konsekvenserna av den föreslagna lagstiftningen för att säkerställa ett lyckat genomförande av klimatmålen på det mest hållbara och kostnadseffektiva sättet.
9. ReK upprepar vikten av att unionen beaktar befintliga regionala skillnader och särdragen i varje region samt stöder kostnadseffektiva och resurseffektiva lösningar, samtidigt som det säkerställs att energikostnaderna förblir rimliga för medborgare och företag.
10. Kommittén framhåller att produktionen av förnybar energi ofta sker på lokal och regional nivå och är beroende av regionala små och medelstora företag. Vi uppmanar medlemsstaterna att fullt ut involvera de lokala och regionala myndigheterna när de fastställer och genomför nationella klimatåtgärder, exempelvis genom regionalt och lokalt fastställda bidrag som ett komplement till de nationellt fastställda bidragen inom ramen för Parisavtalet.

Gemenskaper för förnybar energi

11. Vi beklagar beslutet att inte ändra artikeln om gemenskaper för förnybar energi mot bakgrund av lärdomarna från det nuvarande införlivandet samt avsaknaden av nya bestämmelser för att underlätta tillståndsförfaranden och minska administrativa svårigheter och andra faktorer som förhindrar nåttillträde samt för att öka användningen av teknik såsom solvärme och solcellsenergi, vatten- och vindkraft och geotermisk teknik.
12. Kommittén understryker hur viktigt det är att till fullo beakta och utnyttja bidragen från prosumenter, gemenskaper för förnybar energi och ny teknik, såsom energilagring, efterfrågeflexibilitet, mikronät (eventuellt gränsöverskridande) och elektrisk mobilitet.

13. Vi framhåller vikten av låg- och medelspänningsnätet, där den infrastruktur som krävs för att många nya, decentraliserade producenter ska kunna mata in el i systemet måste skapas. Dessutom måste de nya, småskaliga producenterna kopplas till låg- och medelspänningsnäten. Kommissionen uppmanas att tillhandahålla en ram för aggregering av flera mindre projekt, så att de kan uppfylla kriterierna i den gällande lagstiftningen. Det är mycket viktigt med flexibilitet i detta hänseende för att de lokala och regionala myndigheterna ska kunna upprätta vissa aggregerade projekt och eventuellt erhålla finansiering för detta arbete.

14. Lagringssystem på gemenskapssystemsnivå visar sig vara säkrare i drift och kräva mindre investeringar än lagringssystem för hemmabruk.

Gränsöverskridande samarbete

15. ReK välkomnar förslaget om att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna och främja regionalt och lokalt samarbete om förnybar energi för att förbättra synergierna på energimarknaden. Kommittén framhåller regionernas ledande roll när det gäller att öka produktionen av havsbaserad vindkraft och havsenergi.

16. Kommittén upprepar vikten av att främja och stödja gränsöverskridande samarbetsprojekt (t.ex. projekt av gemensamt intresse) mellan lokala och regionala myndigheter för att säkerställa ett kostnadseffektivt, integrerat och decentraliserat energisystem utan fossila bränslen. Vi betonar i detta sammanhang även vikten av sammankopplingar för att stabilisera nätet, med tanke på de förnybara energikällornas varierande karaktär och den miljöbelastning som är förknippad med klimatförändringarna och som påverkar elinfrastrukturens funktion.

17. ReK understryker behovet av att ge lokala och regionala myndigheter ekonomiskt och tekniskt stöd för att öka deras förmåga att attrahera och mobilisera investeringar.

Bioenergi

18. Kommittén anser att hållbar produktion av biomassa är nödvändig för att skydda miljön och den biologiska mångfalden. Vi vill dock betona att införandet av nya och strängare kriterier för alla befintliga småskaliga anläggningar för biomassabaserad värme- och elproduktion skulle undergräva den rättsliga ramens stabilitet och få enorma sociala konsekvenser för utsatta konsumenter, särskilt på landsbygden, och för företag vars befintliga anläggningar och planerade investeringar inte kan förbises.

19. ReK påpekar att en sänkning av rapporteringskraven från 20 MW till 5 MW skulle medföra en betydande administrativ börda för många medelstora energianläggningar, och efterlyser att de nuvarande hållbarhetskriterierna i direktivet om förnybar energi ska fortsätta att gälla, i kombination med nationell lagstiftning, så att de olika nationella och regionala förutsättningarna kan beaktas. Nya krav bör endast införas om bedömningar visar att de befintliga kraven medför miljörisker som rättfärdigar en striktare hållning.

20. ReK uppmanar till att låsa upp potentialen för biometanproduktion i Europa som ett sätt att snabbt diversifiera och minska EU:s beroende av rysk gas samtidigt som man ökar ambitionen när det gäller klimatmålen. ReK stöder målet att tillhandahålla en produktion på 35 miljarder kubikmeter biometan inom EU senast 2030 enligt vad som föreslås i REPowerEU-planen.

Cirkulär ekonomi och resurseffektivitet

21. Vi beklagar att det inte finns någon hänvisning till grön och cirkulär offentlig upphandling som ett verktyg som offentliga förvaltningar kan använda för att främja förnybar energi i energirelaterade varor och tjänster.

22. ReK betonar att förnybara bränslen och återvunna kolbaserade bränslen kan vara övergångsbränslen på kort sikt om hållbarhetskriterier tillämpas för att uppnå större resurseffektivitet på ett hållbart och miljövänligt sätt och bidra till utfasningen av fossila bränslen i ekonomin, inbegripet transportsektorn.

23. ReK förespråkar en samordnad åtgärd mellan tillverkare av fordon som drivs med alternativa bränslen, tillverkare av alternativa bränslen och leverantörer av tankningsinfrastruktur för att säkerställa utfasningen av fossila bränslen inom transportsektorn.

Uppvärmning och kylning

24. Kommittén efterlyser respekt för subsidiaritetsprincipen i samband med uppvärmning och kylning.

25. ReK ställer sig bakom målet att öka andelen förnybar energi och spillvärme inom värme- och kylsektorn samt inom fjärrvärme och fjärrkyla. Vi menar dock att målen behöver omformuleras så att spillvärme och förnybar energi kombineras på lika villkor, i stället för att separata mål fastställs. När det är möjligt att återvinna spillvärme från industrin, datacentraler osv. bör detta prioriteras och inte åsidosättas för att en fastställd andel förnybar energi ska uppnås.

26. Vi påpekar att den behöriga myndigheten i medlemsstaterna bör ansvara för kompetensutveckling genom utbildningsprogram för installatörer och konstruktörer om förnybar teknik för uppvärmning och kylning samt lagring. Riktade åtgärder bör vidtas inom ramen för REPowerEU-planen i nära samarbete med nationella, regional och lokala myndigheter samt i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

Energifattigdom

27. ReK beklagar bristen på främjande av användning av förnybar energi som ett verktyg för att bekämpa energifattigdom hos utsatta hushåll, mikroföretag och små företag samt mobilitetsanvändare.

28. ReK konstaterar att EU:s strategi för att diversifiera sin fossila energiförsörjning förefaller otillräcklig. Kommittén uppmanar EU och medlemsstaterna att öka sina investeringar i förnybar energi och betonar vikten av lokal produktion av förnybar energi som ett sätt att minska beroendet av tredjeländer för import av fossila bränslen och de därmed förknippade höga och volatila priserna i linje med tanken bakom REPowerEU.

29. Vi efterlyser en enhetlig uppsättning åtgärder och investeringar som bygger på gemensamma, kraftfulla insatser på alla nivåer för att utrota energifattigdomen på vägen mot en rättvis, klimatneutral världsdelsdel 2050 på grundval av initiativ såsom borgmästaravtalet och rådgivningscentrumet för energifattigdom.

Vätgas och gröna molekyler

30. Vi framhåller den nyckelroll som "gröna molekyler" och andra nya hållbara energibärare spelar i energiomställningen och välkomnar den fortsatta insamlingen av vetenskapliga belägg för denna roll.

31. ReK understryker den förnybara vätgasens betydelse i sektorer där vätgas används som råvara eller där energieffektivitetsåtgärder och direkt elektrifiering inte är bärkraftiga lösningar, samtidigt som detta skapar mycket goda möjligheter till innovation, värdeskapande och sysselsättning i många regioner i Europa.

32. Vi konstaterar att en betydande andel förnybar vätgas fortfarande kommer att behöva importeras på kort sikt för att kompensera för den begränsade produktionen i EU.

33. ReK betonar att de krav som föreslås i översynen av direktivet om förnybar energi angående förnybar vätgas och dess derivat (förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung), i enlighet med ReK:s yttrande "Mot en färdplan för ren vätgas" (CdR 549/2020) ⁽¹⁾, är viktiga för marknadsspridningen av förnybar vätgas inom ramen för EU:s vätgasstrategi. Kommittén stöder därför den planerade certifieringen av förnybar vätgas, de nya delmålen för förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung inom transport och industri och den planerade märkningen av industriprodukter som produceras med förnybar energi och förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung, såsom grönt stål.

34. Kommittén erinrar om att förnybar vätgas bör prioriteras och att koldioxidsnål vätgas skulle kunna användas i utfasningen av fossila bränslen som en övergångslösning på kort sikt, till dess att den förnybara vätgasen kan spela denna roll på egen hand. EU-institutionerna, medlemsstaterna och industrin uppmanas följaktligen att öka kapaciteten för förnybar el och vätgas.

35. Kommittén uppmanar kommissionen att ompröva den kommande delegerade akten om förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung, som bygger på direktiv (EU) 2018/2001, så att den anpassas till denna översyn.

Solenergi

36. ReK välkomnar tillkännagivandet av det kommande införandet av EU-strategin för solenergi. Den bör innehålla mål och konkreta åtgärder för att påskynda utbyggnaden av solenergi, bland annat till stöd för de nya kraven i artikel 15a i direktivet om förnybar energi angående integrering av förnybar energi i byggnader och kampen mot energifattigdom, och bör bidra till skapandet av ett konkurrenskraftigt solenergisystem.

⁽¹⁾ EUT C 324, 1.10.2020, s. 41.

Havsbaserad energi

37. ReK stöder uttryckligen det nya krav som föreslås i direktivet om förnybar energi avseende gemensam planering av havsbaserad energi samt mål och åtgärder för sammanlänkad integrerad nätplanering i medlemsstater som gränsar till havsområden. Kommittén betonar att fortsatt utbyggnad till havs kräver ytterligare harmonisering av regleringen på EU-nivå, särskilt när det gäller anbudsförfaranden, marknadsregler, tekniska aspekter och hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, för att uppnå det önskade samarbetet mellan medlemsstaterna och regionerna.

38. ReK välkomnar kommissionens nyligen antagna paket om vätgas och koldioxidfri gas och de regler som främjar användningen av befintlig gasinfrastruktur för att möjliggöra användning av blandningar med andra gröna molekyler och för att uppgradera befintlig och bygga ny gasinfrastruktur för transport av vätgas. Kommittén stöder en investeringsram för utveckling av en marknad för förnybar vätgas samt miljösäkra och ekonomiskt bärkraftiga projekt inom avskiljning, lagring och användning av koldioxid.

39. Med tanke på denna förordnings potentiella inverkan på de lokala och regionala myndigheterna understryker ReK vikten av att medlagstiftarna håller kommittén informerad om alla ändringar av det ursprungliga förslaget i varje skede av lagstiftningsförfarandet, inbegripet trepartsförhandlingarna, i enlighet med principen om lojalt samarbete, så att ReK på ett korrekt sätt kan utöva sina fördragsenliga befogenheter (artikel 91 i EUF-fördraget).

Bryssel den 28 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
Europeiska regionkommitténs
ordförande

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Översyn av LULUCF-förordningen och förordningen om ansvarsfördelning

(2022/C 301/17)

Föredragande:	Åsa ÅGREN WIKSTRÖM (SE-EPP), ledamot, regionfullmäktige, Region Västerbotten
Referensdokument:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) 2018/841 vad gäller omfattning, förenkling av regler för efterlevnadskontroll, fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och åtaganden för att kollektivt uppnå klimatneutralitet 2035 i sektorn för markanvändning, skogsbruk och jordbruk, och (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn – COM(2021) 554 final Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet – COM(2021) 555 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) 2018/841 vad gäller omfattning, förenkling av regler för efterlevnadskontroll, fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och åtaganden för att kollektivt uppnå klimatneutralitet 2035 i sektorn för markanvändning, skogsbruk och jordbruk, och (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn

COM(2021) 554 final

Ändringsrekommendation 1

Skäl 7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(7) <i>I meddelandet av den 17 september 2020 om att höja Europas klimatambitioner för 2030 skisseras en möjlighet att kombinera utsläpp av växthusgaserna från jordbruket som inte omfattar koldioxid med markanvändning, förändrad markanvändning och nettoupptag inom skogsbruket, och på så sätt skapa en ny reglerad marksektor. En sådan kombination kan främja synergier mellan begränsningsåtgärder på land och möjliggöra ett mer integrerat beslutsfattande och genomförande av politiken på nationell nivå och unionsnivå. Därför bör medlemsstaternas skyldighet att lämna in integrerade begränsningsplaner för marksektorn skärpas.</i>	Utgår

Motivering

Att slå samman de två sektorerna riskerar att bli kontraproduktivt, ineffektivt och orättvist. EU:s främsta fokus bör vara att minska utsläppen och samtidigt optimera LULUCF-sektorns begränsningspotential.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 8a (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	(8a) <i>Åkermark, betesmark och våtmark är för närvarande nettoutsläppskällor av växthusgaser i unionen, men har potential att bli en källa till nettoupptag av växthusgaser, särskilt genom återställande av våtmark och torvmark.</i>

Ändringsrekommendation 3

Skäl 10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För att öka upptaget av växthusgaser behöver enskilda jordbrukare eller skogsförvaltare ett direkt incitament att lagra mer koldioxid i sin mark och sina skogar. [...] [...] Sådana incitament och affärsmodeller kommer att öka begränsningen av klimatförändringarna i bioekonomin, bland annat genom användning av hållbara avverkade träprodukter, med full respekt för ekologiska principer som främjar biologisk mångfald och den cirkulära ekonomin. Därför bör nya kategorier av produkter för lagring av koldioxid införas utöver avverkade träprodukter. Nya affärsmodeller samt jordbruks- och markförvaltningsmetoder för att öka upptaget bidrar till en balanserad territoriell utveckling och ekonomisk tillväxt i landsbygdsområden. [...]</p>	<p>För att öka upptaget av växthusgaser behöver enskilda jordbrukare eller skogsförvaltare ett direkt incitament att lagra mer koldioxid i sin mark, i sina skogar och i produkter för lagring av koldioxid. [...] [...] Sådana incitament och affärsmodeller kommer att öka begränsningen av klimatförändringarna i bioekonomin, bland annat genom användning av hållbara avverkade träprodukter samt ersättande av fossil- eller koldioxidintensiva material, med full respekt för ekologiska principer som främjar biologisk mångfald och den cirkulära ekonomin. Därför bör nya kategorier av alla produkter för lagring av koldioxid, inbegripet nya innovativa lösningar, och bioenergi med avskiljning och lagring av koldioxid, införas utöver avverkade träprodukter. Medlemsstaterna bör också tillhandahålla uppskattningar av begränsningspotentialen av att ersätta fossil- eller koldioxidintensiva material med trä. Nya affärsmodeller, vidareutveckling av bioenergi med teknik för avskiljning och lagring av koldioxid, jordbruks- och markförvaltningsmetoder för att öka upptaget samt långsiktiga investeringar i bioekonomin bidrar till en balanserad territoriell utveckling och ekonomisk tillväxt i landsbygdsområden. [...]</p>

Motivering

Innovativa biobaserade produkters klimatpåverkan bör beaktas fullt ut. Alla relevanta kategorier bör tas med, såsom massa, papper, kartong, faner, fiberskivor, spånskivor, plankor, EWP-produkter, textilier, kompositmaterial, lignin, kemikalier, biokol och andra biogena kolprodukter.

EU:s klimatmål är att vara koldioxidneutralt och att utsläppen från fossila bränslen i huvudsak ha ska avskaffats senast 2050. Forskare och modellerare (t.ex. FN och IPCC) är eniga om att det är osannolikt att vi kommer att kunna uppnå Parisavtalets mål utan att införa teknikbaserat upptag av koldioxid. Bioenergi med avskiljning och lagring av koldioxid (BECCS) är en process för utvinning av bioenergi från biomassa samt avskiljning och lagring av koldioxiden, vilken gör att den avlägsnas från atmosfären.

Att inkludera BECCS i förordningen är logiskt eftersom de biogena utsläppen kommer från förnybara källor som odlas på land. Att använda samma bokföringsram för alla produkter för lagring av koldioxid, utsläpp och upptag av koldioxid från denna sektor kommer att bidra till att undvika dubbelräkning.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 11a (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>(11a) <i>Med tanke på att ett hållbart skogsbruk ökar koldioxidbindningen och motverkar skogens åldrande och naturkatastrofer, som hör till de faktorer som har bidragit till det minskade koldioxidupptaget i marksektorn på senare år, bör man genom denna förordning i alla typer av skog i EU uppmuntra hållbara skogsbruksmetoder som bidrar till begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, i enlighet med EU:s skogsstrategi för 2030.</i></p>

Motivering

Att i alltför hög grad begränsa möjligheterna till ett aktivt skogsbruk skulle göra skogarna mer sårbara för skador såsom bränder och angrepp av skadegörare samt minska skogarnas långsiktiga förmåga att binda koldioxid.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 1.1.1

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 1.1 e

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>e) medlemsstaternas åtaganden att vidta nödvändiga åtgärder för att gemensamt uppnå klimatneutralitet i unionen senast 2035 inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, inbegripet andra utsläpp än koldioxid från jordbrukssektorn.</p>	<p>e) medlemsstaternas åtaganden att vidta nödvändiga åtgärder för att gemensamt uppnå klimatneutralitet i unionen senast 2035 inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk.</p>

Motivering

ReK befarar att en kombinerad sektor för markanvändning och andra utsläpp än koldioxid från jordbrukssektorn skulle kunna försvaga de nödvändiga framstegen inom jordbrukssektorn, eftersom de svårigheter som den har att minska utsläppen skulle kunna kompenseras av andra sektorer såsom skogen. Koldioxidupptag från LULUCF-sektorn spelar en viktig roll för att EU:s klimatmål ska kunna uppnås. Att slå samman de två sektorerna riskerar att bli kontraproduktivt, ineffektivt och orättvist. EU:s främsta fokus bör vara att minska utsläppen och samtidigt optimera LULUCF-sektorns begränsningspotential.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 1.1.2

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 2.2 inledningen

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>2. Denna förordning ska också tillämpas på utsläpp och upptag av de växthusgaser som förtecknas i avsnitt A i bilaga I, vilka rapporterats i enlighet med artikel 26.4 i förordning (EU) 2018/1999 och uppstår på medlemsstaternas territorier under perioden 2026–2030, inom någon av följande markrapporteringskategorier och/eller -sektorer:</p>	<p>2. Denna förordning ska också tillämpas på utsläpp och upptag av de växthusgaser som förtecknas i avsnitt A i bilaga I, vilka rapporterats i enlighet med artikel 26.4 i förordning (EU) 2018/1999 och uppstår på medlemsstaternas territorier under perioden från och med 2026, inom någon av följande markrapporteringskategorier och/eller -sektorer:</p>

Motivering

ReK befärar att en kombinerad sektor för markanvändning och andra utsläpp än koldioxid från jordbrukssektorn skulle kunna försvaga de nödvändiga framstegen inom jordbrukssektorn, eftersom de svårigheter som den har att minska utsläppen skulle kunna kompenseras av andra sektorer såsom skogen. Koldioxidupptag från LULUCF-sektorn spelar en viktig roll för att EU:s klimatmål ska kunna uppnås. Att slå samman de två sektorerna riskerar att bli kontraproduktivt, ineffektivt och orättvist. EU:s främsta fokus bör vara att minska utsläppen och samtidigt optimera LULUCF-sektorns begränsningspotential.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 1.1.2

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 2.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>3. Denna förordning ska också tillämpas på utsläpp och upptag av de växthusgaser som förtecknas i avsnitt A i bilaga I, vilka rapporterats i enlighet med artikel 26.4 i förordning (EU) 2018/1999 och uppstår på medlemsstaternas territorier från och med 2031, i någon av de markkategorier som anges i punkt 2 a-j och inom någon av följande sektorer:</p> <p>a) Metanbildning i mag-tarmkanalen.</p> <p>b) Gödselhantering.</p> <p>c) Risodling.</p> <p>d) Jordbruksmark.</p> <p>e) Föreskriven bränning av savanner.</p> <p>f) Förbränning på platsen av jordbruksavfall.</p> <p>g) Kalkning.</p> <p>h) Tillförsel av urea.</p> <p>i) "Andra kolhaltiga gödselmedel".</p> <p>j) "övriga".".".</p>	<p>Utgår</p>

Motivering

ReK befarar att en kombinerad sektor för markanvändning och andra utsläpp än koldioxid från jordbrukssektorn skulle kunna försvaga de nödvändiga framstegen inom jordbrukssektorn, eftersom de svårigheter som den har att minska utsläppen skulle kunna kompenseras av andra sektorer såsom skogen. Koldioxidupptag från LULUCF-sektorn spelar en viktig roll för att EU:s klimatmål ska kunna uppnås. Att slå samman de två sektorerna riskerar att bli kontraproduktivt, ineffektivt och orättvist. EU:s främsta fokus bör vara att minska utsläppen och samtidigt optimera LULUCF-sektorns begränsningspotential.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 1.1.3

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 4.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>2. Unionsmålet för 2030 för nettoupptag av växthusgaser är 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter som summa av de mål som fastställts för medlemsstaterna i enlighet med punkt 3 i denna artikel och ska bygga på genomsnittet av inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2016, 2017 och 2018.</p> <p>(...)</p>	<p>2. Unionsmålet för 2030 för nettoupptag av växthusgaser är 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter som summa av de mål som fastställts för medlemsstaterna i enlighet med punkt 3 i denna artikel och ska bygga på genomsnittet av inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2016, 2017 och 2018.</p> <p>(...)</p> <p><i>Senast den 30 juni 2024 ska varje medlemsstat fastställa ett nationellt bidrag till det mål för 2030 för nettoupptag av växthusgaser som avses i punkt 2 i denna artikel som är högre än det nationella målet enligt bilaga IIa. Detta bidrag kan ingå i de integrerade nationella energi- och klimatplaner som läggs fram i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999.</i></p> <p><i>Det nationella bidraget ska omfatta information och mål beträffande minskade utsläpp eller ökat upptag av växthusgaser från åkermark, betesmark och våtmark i förhållande till de rapporterade uppgifterna för 2016, 2017 och 2018.</i></p>

Motivering

ReK stöder ett ambitiöst, rättvist och inkluderande LULUCF-mål för att bidra till uppnåendet av EU:s klimatmål. De lokala och regionala myndigheterna är medvetna om klimatförändringarnas konsekvenser på fältet och stöder ambitiösa och rättvisa klimatåtgärder.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 1.1.3

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 4.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>3. [...] Dessa nationella utvecklingsbanor ska baseras på de genomsnittliga inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2021, 2022 och 2023 som rapporteras av varje medlemsstat. Värdet av nettoupptaget av 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter som summan av de mål för medlemsstaterna som anges i bilaga IIa kan bli föremål för en teknisk korrigering på grund av att medlemsstaterna byter metod. Metoden för fastställande av den tekniska korrigering som ska läggas till medlemsstaternas mål ska fastställas i dessa genomförandeakter [...]</p>	<p>3. [...] Dessa nationella utvecklingsbanor ska baseras på de genomsnittliga inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2021, 2022 och 2023 som rapporteras av varje medlemsstat. Värdet av medlemsstatsmålet enligt bilaga IIa och nettoupptaget av 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter som summan av de mål för medlemsstaterna som anges i bilaga IIa kan bli föremål för en teknisk korrigering på grund av att medlemsstaterna byter metod. Den tekniska korrigering som ska läggas till en medlemsstats mål bör motsvara den effekt som ändringen av metod och datakällor har på målen och fastställas i dessa genomförandeakter [...]</p>

Motivering

Det är viktigt att medlemsstaterna kontinuerligt arbetar för att förbättra sina metoder och att dessa förbättringar också återspeglas i målbedömningen för att undvika oproportionerligt låga eller höga mål. Att kontinuerligt utveckla metoder för att tillhandahålla verksamhetsuppgifter och finslipade utsläppsfaktorer ligger i linje med nuvarande rapporteringspraxis. Medlemsstaterna bör därför uppmuntras att använda nya resultat från inhemsk forskning samt uppdaterade riktlinjer från IPCC och annan internationell publicerad forskning.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 1.1.3

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 4.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>4. Målet är att de unionsomfattande utsläppen av växthusgaser inom de sektorer som anges i artikel 2.3 a-j ska motsvara nettonollutsläpp senast 2035 och därefter ska unionen uppnå negativa utsläpp. Unionen och medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att göra det möjligt att gemensamt uppnå målet för 2035.</p> <p>Kommissionen ska senast den 31 december 2025, och på grundval av integrerade nationella energi- och klimatplaner som varje medlemsstat senast den 30 juni 2024 ska lämna in i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999, lägga fram förslag om varje medlemsstats bidrag till nettominskningen av utsläppen.”</p>	<p>Utgår</p>

Motivering

ReK befarar att en kombinerad sektor för markanvändning och andra utsläpp än koldioxid från jordbrukssektorn skulle kunna försvaga de nödvändiga framstegen inom jordbrukssektorn, eftersom de svårigheter som den har att minska utsläppen skulle kunna kompenseras av andra sektorer såsom skogen. Koldioxidupptag från LULUCF-sektorn spelar en viktig roll för att EU:s klimatmål ska kunna uppnås. Att slå samman de två sektorerna riskerar att bli kontraproduktivt, ineffektivt och orättvist. EU:s främsta fokus bör vara att minska utsläppen och samtidigt optimera LULUCF-sektorns begränsningspotential.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 1.1.7 b

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 9.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Punkt 2 ska ersättas med följande:</p> <p>”2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att ändra punkt 1 i denna artikel och bilaga V genom att lägga till nya kategorier av produkter för lagring av koldioxid, inbegripet avverkade träprodukter med koldioxidlagrande effekt, på grundval av de IPCC-riktlinjer som antagits av partskonferensen för UNFCCC eller av partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet, och säkerställa miljömässig integritet.”</p>	<p>Punkt 2 ska ersättas med följande:</p> <p>”2. Kommissionen ska inom en nära framtid anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att ändra punkt 1 i denna artikel och bilaga V genom att lägga till nya kategorier av produkter för lagring av koldioxid, inbegripet avverkade träprodukter, bioenergi med avskiljning och lagring av koldioxid och alla andra relevanta biobaserade produktkategorier med koldioxidlagrande effekt, på grundval av de IPCC-riktlinjer som antagits av partskonferensen för UNFCCC eller av partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet, och säkerställa miljömässig integritet.”</p>

Motivering

Innovativa biobaserade produkters klimatpåverkan bör beaktas fullt ut. Alla relevanta kategorier bör tas med, såsom massa, papper, kartong, faner, fiberskivor, spånskivor, plankor, EWP-produkter, textilier, kompositmaterial, lignin, kemikalier, biokol och andra biogena kolprodukter.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 1.1.14

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 13c.1 andra stycket

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>En mängd som är lika med mängden ton koldioxid-ekvivalenter av nettoutsläppet av växthusgaser, multiplicerad med faktorn 1,08, ska, i enlighet med de åtgärder som antagits enligt artikel 15, under det närmaste påföljande året läggas till det värde för växthusgasutsläppen som rapporterats av den medlemsstaten.”</p>	<p>Utgår</p>

Motivering

ReK befävar att kraven på årlig rapportering skulle kunna påverka den lokala och regionala nivån genom att medlemsstaterna ges möjlighet att motverka oförutsedda årliga variationer genom beslut om snabba förändringar av förvaltningen och markanvändningen. Detta kan inverka negativt på den lokala och regionala nivåns förmåga att utveckla sin egen bioekonomi.

LULUCF-sektorn kännetecknas av naturliga fluktuationer och osäkerhet vid mätning av kolflöden. Det är inte möjligt för en medlemsstat att kontrollera kolflödena i marksektorns pooler för varje år. Det är därför inte möjligt att fastställa årliga mål och inleda överträdelseförfaranden vid bristande efterlevnad på årsbasis.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 1.1.15

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 14.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(...)	(...)
Efterlevnadsrapporten ska innehålla en bedömning av	Efterlevnadsrapporten ska innehålla en bedömning av
a) politiken och åtgärderna när det gäller för- och nackdelar vid avvägningar,	a) politiken och åtgärderna när det gäller för- och nackdelar vid avvägningar,
b) synergier mellan begränsning av och anpassning till klimatförändringar,	b) synergier mellan begränsning av och anpassning till klimatförändringar,
c) synergier mellan begränsning av klimatförändringar och biologisk mångfald.	c) synergier mellan begränsning av klimatförändringar och biologisk mångfald,
(...)	d) synergier mellan begränsning av klimatförändringar, anpassning och utveckling av bioekonomin, inbegripet uppskattningar av de minskade växthusgasutsläpp som är förknippade med att ersätta kol- och fossiltensiva material med träbaserade material.
(...)	(...)

Motivering

Att stödja användningen av alla skogsbaserade produkter påskyndar omställningen till en cirkulär bioekonomi där fossilbaserade material och utsläpp ersätts. Det bör noteras att ersättningsfördelen (dvs. utsläppsminskningen i samband med produktion av träbaserade produkter jämfört med andra funktionellt likvärdiga material och produkter) är förknippad med både långlivade träprodukter och fiberbaserade produkter.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet

COM(2021) 555 final

Ändringsrekommendation 14

Skäl 6a (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Uppnåendet av målet om klimatneutralitet senast 2050 kan hindras av alltför stora skillnader i medlemsstatsmålen för ansvarsfördelning. Inom ramen för perioden 2021–2027 bör man vid programplaneringen av de sammanhållningspolitiska fonderna, i synnerhet Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden och Fonden för en rättvis omställning, överväga skräddarsydda program, insatsområden, strategier och territoriella planer som också syftar till att stärka medlemsstaternas kapacitet att minska utsläppen av växthusgaser inom de sektorer som omfattas av förordning (EU) 2018/842 och således till att bidra till en bättre konvergens mellan dessas mål redan under denna programplaneringsperiod.</i></p>

Ändringsrekommendation 15

Skäl 18a (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>(18a) För att 1,5 °C ska förbli inom räckhåll och för att säkerställa klimaträttvisa krävs gemensamma insatser av alla ekonomiska sektorer, även jordbruket. I sin strategiska långsiktiga vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi ⁽¹⁾ bekräftade kommissionen att utsläppen av andra växthusgaser än koldioxid från jordbruket skulle kunna minska till 211 miljoner ton koldioxidekvivalenter 2050, vilket skulle minska behovet av ohållbar teknik för negativa utsläpp för att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser. Vissa sektorer som omfattas av denna förordning har dock gjort mycket små framsteg under de senaste åren. Sektoriella minimibidrag till uppnåendet av det mål för minskade växthusgasutsläpp på EU-nivå som fastställs i denna förordning för 2030 och därefter, åtföljt av ordentlig övervakning, rapportering och åtgärder från kommissionens sida, skulle bidra till att säkerställa att alla sektorer som omfattas av ansvarsfördelningsförordningen bidrar till att klimatmålen uppnås i tid. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 ska medlemsstaterna utarbeta långsiktiga strategier som bidrar till fullgörandet av medlemsstaternas åtaganden enligt målen i Parisavtalet och uppnåendet av långsiktiga minskningar av växthusgasutsläppen och förbättrade upptag av sänkor inom alla sektorer i linje med unionens klimatneutralitetsmål. Dessa strategier, liksom andra planer och rapporter från medlemsstaterna enligt förordning (EU) 2018/1999, kommer att användas av kommissionen för att fastställa och övervaka det gemensamma uppnåendet av sektorsmålen enligt ansvarsfördelningsförordningen på EU-nivå.</p> <p>⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken: En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi.</p>

Ändringsrekommendation 16

Artikel 1.1.3a (nytt)

Förordning (EU) 2018/842

Artikel 4.3a (ny)

Nuvarande lydelse	ReK:s ändringsförslag
	<p>(3a) I artikel 4 ska följande punkt läggas till som punkt 3a:</p> <p>Medlemsstaternas utsläppsminskning mål för 2030 och därefter</p> <p>För att uppnå klimatneutralitetsmålet i artikel 2.1 i förordning (EU) 2021/1119 (europeisk klimatlag) och det unionsomfattande klimatmålet för 2040 i enlighet med förordning (EU) 2021/1119 ska kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag senast 2025, enligt vad som är lämpligt, på grundval av en detaljerad konsekvensbedömning, för att ändra denna förordning i syfte att införa sektoriella minimibidrag till uppnåendet av det mål för minskade växthusgasutsläpp på EU-nivå som fastställs i denna förordning för 2030 och därefter, åtföljt av ordentlig övervakning, rapportering och åtgärder för att säkerställa att alla sektorer som omfattas av denna förordning bidrar till att klimatmålen uppnås i tid.</p>

Motivering

För att säkerställa att alla sektorer bidrar till minskade växthusgasutsläpp.

Ändringsrekommendation 17

Artikel 1.1.3b (nytt)

Förordning (EU) 2018/842

Artikel 5.1 och 5.2

Nuvarande lydelse	ReK:s ändringsförslag
<p>1. När det gäller åren 2021–2025 får en medlemsstat låna upp till 10 % av sin årliga utsläppstilldelning för påföljande år.</p> <p>2. När det gäller åren 2026–2029 får en medlemsstat låna upp till 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för påföljande år.</p>	<p>(3b) I artikel 5 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:</p> <p>”1. När det gäller åren 2021–2029 får en medlemsstat låna upp till 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för påföljande år.”</p>

Motivering

I syfte att säkerställa genomförandet av förordningen är det tillrådligt att minska flexibiliteten för att förhindra att kortfristig respit genom lån ger upphov till problem med genomförandet på medellång sikt, även för lokala och regionala myndigheter som ofta inte är direkt delaktiga i nationella beslut om flexibilitet.

Ändringsrekommendation 18

Artikel 1.1.3c (nytt)

Förordning (EU) 2018/842

Artikel 5.4

Nuvarande lydelse	ReK:s ändringsförslag
<p>4. För åren 2021–2025 får en medlemsstat överföra upp till 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för ett visst år till andra medlemsstater, och upp till 10 % för åren 2026–2030. Den mottagande medlemsstaten får fram till 2030 använda denna kvantitet för att uppfylla kraven i artikel 9 för det aktuella året eller för efterföljande år.</p>	<p>(3c) I artikel 5 ska punkt 4 ersättas med följande:</p> <p>4. För åren 2021–2030 får en medlemsstat överföra upp till 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för ett visst år till andra medlemsstater. Den mottagande medlemsstaten får fram till 2030 använda denna kvantitet för att uppfylla kraven i artikel 9 för det aktuella året eller för efterföljande år.</p>

Motivering

Överföringarna bör begränsas för att säkerställa ett ändamålsenligt genomförande i alla medlemsstater. Det bör understrykas att regionala skillnader kan råda inom en medlemsstat med potential för överföring. Regionala utmaningar bör beaktas innan man överväger överföringar till andra länder.

Ändringsrekommendation 19

Artikel 1.1.5a (nytt)

Förordning (EU) 2018/842

Artikel 8

Nuvarande lydelse	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Om kommissionen, i sin årliga bedömning i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 525/2013 och med beaktande av den avsedda användningen av de flexibiliteter som avses i artiklarna 5, 6 och 7 i den här förordningen, konstaterar att en medlemsstat inte gör tillräckliga framsteg med att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4 i den här förordningen ska den medlemsstaten inom tre månader för kommissionen lägga fram en plan för korrigerande åtgärder som omfattar</p> <p>(...)</p>	<p>(5a) Artikel 8 ska ersättas med följande:</p> <p>1. Om kommissionen, i sin årliga bedömning i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 525/2013 och med beaktande av den avsedda användningen av de flexibiliteter som avses i artiklarna 5, 6 och 7 i den här förordningen, konstaterar att en medlemsstat inte gör tillräckliga framsteg med att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4 i den här förordningen ska den medlemsstaten inom tre månader för kommissionen lägga fram en plan för korrigerande åtgärder som omfattar</p> <p>(...)</p>

Nuvarande lydelse	ReK:s ändringsförslag
<p>2. I enlighet med sitt årliga arbetsprogram ska Europeiska miljöbyrån bistå kommissionen i dess arbete med att bedöma alla sådana planer för korrigerande åtgärder.</p> <p>3. Kommissionen får utfärda ett yttrande om hållbarheten i den plan för korrigerande åtgärder som lämnats in i enlighet med punkt 1 och ska i så fall göra detta inom fyra månader efter mottagandet av dessa planer. Den berörda medlemsstaten ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande och får se över planen för korrigerande åtgärder i enlighet med detta.</p>	<p>c) I händelse av betydande regionala skillnader i resultat eller allvarliga strukturella utmaningar på regional nivå, såsom i fallet med vissa områden, ska planen för korrigerande åtgärder innehålla särskilda bestämmelser beträffande dessa problem.</p> <p>(...)</p> <p>2. I enlighet med sitt årliga arbetsprogram ska Europeiska miljöbyrån bistå kommissionen i dess arbete med att bedöma alla sådana planer för korrigerande åtgärder.</p> <p>3. Kommissionen får utfärda ett yttrande om hållbarheten i den plan för korrigerande åtgärder som lämnats in i enlighet med punkt 1 och ska i så fall göra detta inom fyra månader efter mottagandet av dessa planer. Den berörda medlemsstaten ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande och får se över planen för korrigerande åtgärder i enlighet med detta. Medlemsstaten ska offentliggöra kommissionens yttrande och säkerställa att det sprids till de lokala och regionala myndigheterna.</p> <p>4. Medlemsstaten ska säkerställa att planen för korrigerande åtgärder och eventuella revideringar offentliggörs och sprids till de lokala och regionala myndigheterna.</p>

Motivering

Handlingsplaner för att lösa problematiska situationer måste omfatta åtgärder för den regionala nivån om regionala problem är en viktig orsak till situationen. De lokala och regionala myndigheterna måste informeras om handlingsplanerna för att fullt ut kunna bidra till klimatpolitiken.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT (ReK)

1. Europeiska regionkommittén är medveten om klimatförändringarnas förödande konsekvenser för lokalsamhällena, och inser att det behövs kraftfulla åtgärder för att EU:s nödvändiga klimatmål ska kunna uppnås. ReK stöder ett åtagande på hög nivå om LULUCF, men upprepar också att det behövs flexibilitet i sätten att uppnå målen.

2. De lokala och regionala myndigheterna har otvivelaktigt en avgörande roll att spela i de sektorer som omfattas av förordningen om ansvarsfördelning ⁽¹⁾ och LULUCF-förordningen ⁽²⁾, eftersom dessa förordningar kräver att den territoriella dimensionen beaktas. Det handlar om områden där de lokala och regionala myndigheterna kan agera på grundval av sina rättsliga ansvarsområden och befogenheter.

3. Åtgärderna i LULUCF-förordningen bör även fortsättningsvis ligga i linje med målen i strategin för biologisk mångfald och EU:s strategi för klimatanpassning. För att klimatmålen ska kunna uppnås är det mycket viktigt att alla medlemsstater, i samarbete med de lokala och regionala myndigheterna, inför en rättslig ram för skogar som säkerställer balans mellan produktion, biologisk mångfald och skydd.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

4. Omställningen får inte ske på bekostnad av den territoriella sammanhållningen och får inte äventyra de mest utsatta grupperna och områdena. Alla medlemsstater och sektorer inom ekonomin bidrar till att uppnå målen om minskade koldioxidutsläpp, där rättvise- och solidaritetshänsyn vägs mot varandra. I detta avseende skulle territoriella konsekvensbedömningar för enskilda jordbrukare och skogsbrukare kunna ge en tydligare bild av de verkliga kostnaderna och fördelarna.
5. Kommittén motsätter sig starkt att förslaget främst inriktas på skogarna som kolsänkor och att man inte beaktar deras roll när det gäller att tillhandahålla hållbara råvaror för att ersätta fossila alternativ, vilket innebär att man inte tar hänsyn till skogsbrukssektorns fulla potential när det gäller att begränsa klimatförändringarna och utveckla den lokala och regionala bioekonomin.
6. Energiåtervinningen från träbiomassa måste minskas för att målen inom LULUCF-sektorn ska kunna uppnås. Fokus bör ligga på kaskadanvändning där material används flera gånger och med så hög kvalitet som möjligt innan användning för energiändamål kan följa.
7. De höjda ambitionsnivåerna inom LULUCF-sektorn får inte leda till att råvaror med osäkert ursprung importeras från länder utanför EU. Detta skulle kunna innebära att de åtgärder som vidtas för att förbättra nettosänkan inom LULUCF-sektorn inte leder till några verkliga förbättringar för klimatet globalt. Det behövs ett bredare systemperspektiv för att ta ett helhetsgrepp på hur koldioxidbindning i skog, produktanvändning och bioenergi från skogen kan bidra till att minska klimatpåverkan.
8. ReK delar kommissionens bedömning att den negativa tendensen till en minskad kolsänka i EU måste motverkas som en del av uppnåendet av det långsiktiga målet om klimatneutralitet. ReK instämmer i det föreslagna EU-målet om nettoupptag av 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter senast 2030 och föreslår ett ytterligare nationellt bidrag till nettomålet för 2030 som är högre än de nationella målen enligt bilaga IIa och som fastställs av medlemsstaterna själva. Potentialen att öka nettoupptaget av koldioxid och minska utsläppen av växthusgaser inom LULUCF-sektorn varierar kraftigt mellan medlemsstaterna. Den beror på markens naturliga produktionskapacitet och den totala markarealens fördelning mellan olika markanvändningskategorier. ReK anser att de höjda ambitionsnivåerna fram till 2030 bör ligga på en nivå som är förenlig med medlemsstaternas inhemska klimatpolitiska ram och gör det möjligt att utveckla bioekonomin i alla medlemsstater.
9. En gemensam sektor för jordbruk och skogsbruk medför en risk för att trycket på att minska utsläppen inom jordbrukssektorn minskar och att skogsrika länder med stort nettoupptag i skogen kommer att "kompensera" för utsläppen i länder med en stor jordbrukssektor eller fossila utsläpp i allmänhet. Åtgärder för att begränsa klimatförändringarna bör vidtas inom varje sektor och land på grundval av dess särskilda förhållanden.
10. LULUCF-förordningen bör inte utvidgas till att omfatta övervakning och rapportering inom andra politikområden, som regleras i annan lagstiftning. Kommissionens förslag att LULUCF-rapporteringen ska innehålla information om bevarandet av kol i kolrika jordar, områden med stor biologisk mångfald, återställda jordar och mark som riskerar naturliga störningar förbättrar inte kvaliteten på rapporteringen av växthusgaser inom LULUCF-sektorn.
11. Finansieringen från medlemsstaterna sker inte på bekostnad av regionerna. ReK inser att man måste informera de lokala och regionala myndigheterna om finansieringsmöjligheterna för att stödja klimatåtgärder.
12. Kommittén varnar för risken för ett ineffektivt genomförande. ReK stöder den planerade översynen och behovet av att beakta konsekvenserna av covid-19-pandemin, men understryker att man måste se till att de målbanor som föreslås i förordningen om ansvarsfördelning följs.
13. ReK uppmanar kommissionen att fastställa en metod som lokala och regionala myndigheter kan använda för att beräkna sina utsläppsminskningssatsar på ett sätt som stämmer överens med de nationella målen och förebygger oproportionerliga snedvridningar.
14. Vi framhåller riskerna med alltför stor flexibilitet när det gäller lån från årliga tilldelningar och överföringar mellan medlemsstater. De lokala och regionala myndigheterna behöver visshet för att kunna planera sin klimatpolitik och ekonomiska politik. Nationella förhållanden som medger flexibilitet enligt förordningen kan inbegripa betydande regionala skillnader.

15. Kommittén erkänner behovet av lösningar, i synnerhet intäktsgenererande incitament, på problemet med regioner som drabbas av svårigheter eller tillbakagång i den nödvändiga omställningen till en koldioxidsnål ekonomi. Det är viktigt att göra de lokala och regionala myndigheterna delaktiga i utvecklingen av hållbara utvecklingsbanor som kan stimulera ekonomin i dessa regioner.
16. ReK stöder kraftfullare bestämmelser om planer för korrigerande åtgärder och öppenhet. Vi understryker den regionala dimensionen och efterlyser specifikationer för hur regionala skillnader ska hanteras för att främja praktiska lösningar på regionala utmaningar.
17. Kommittén betonar vikten av efterlevnadskontroller och föreslår att man bedömer möjligheten till ekonomiska påföljder vid bristande efterlevnad. Intäkterna från påföljderna bör återinvesteras i klimatåtgärder och en rättvis omställning med särskilt fokus på regionala utmaningar.
18. ReK föreslår att man omprövar säkerhetsreserven för medlemsstater med låg BNP per capita. BNP beaktas redan vid fastställandet av nationella mål och kan ifrågasättas som enda värde eftersom BNP inte tar hänsyn till hela bilden av regionernas situation och inte nödvändigtvis går hand i hand med ett områdes komplexa utvecklingsbehov.

Bryssel den 28 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV